ኦሪት ዘዳግም

ምዕራፍ ፩ ።

፩ ዝንቱ ውእቱ ነገር ዘነገሮሙ ሙሴ ለኵሉ ፀኤል በማዕዶተ ዮርዳኖስ በመንገለ ዐረቢያ በኀበ ባሕረ ኤርትራ በማእከለ ፋራን ወጦፌል ወሉባን ወአውሎን ወዘኬፈሶን ።

፪ በዐሠሩ መዋዕል እምኮሬብ በፍኖተ ደብረ ሴይር እስከ ቃዴስ በርኔ ።

፫ ወኮነ አመ አርብዓ ዓም አመ ዓሡር ወእሚሩ ወርኅ አመ ሠርቀ ወርኅ ነገሮሙ ሙሴ ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል ኵሎ ዘአዘዞ እግዚአብሔር ይንግሮሙ ።

፬ እምድኅረ ቀተሎ ለሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ዘይነብር ውስተ ሐሴቦን ወለዖግ ንጉሠ ባሳን ዘይነብር ውስተ አስጣሮት ወኤንድራይን ።

፭ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ውስተ ምድረ ሞአብ ወአኀዘ ሙሴ ይንግር ዘንተ ሕገ ወይቤ እግዚአብሔር አምላክነ ነገረነ በኮሬብ ወይቤለነ አክለክሙ ኅዲሮቱ ውስተ ዝንቱ ደብር።

፮ ተንሥኡ እንከ ወሑሩ ወባኡ ውስተ ደብረ አሞሬዎን ወውስተ ኵሉ ማኅደረ ዓረብ ውስተ ደብሩ ወውስተ ገዳሙ ወውስተ ሊብ ወውስተ ጳራልያ ዘምድረ ከነአን ወአንጢሊባኖን እስከ ፈለግ ዐቢይ ፈለገ ኤፍራጥስ ።

፯ ናሁ ወሀብኩክሙ ይእተ ምድረ እንተ መሐልኩ ለአበዊክሙ ቅድሜክሙ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ከመ እሀቦሙ ሎሙ ወለዘርኦሙ እምድኅሬሆሙ ምድረ እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ።

፰ ወእቤለክሙ በውእቱ መዋዕል እንዘ እብል ኢይክል ባሕቲትየ ኵሂሎተክሙ ፤ እስመ አብዝኀነ እግዚአብሔር አምላክነ ።

ወናሁ ብዙኃን አንትሙ ዮም ከመ ከዋክብተ ሰማይ።

፲ ወያብዝኅክሙ እግዚአብሔር አምላክሙ ለአበዊነ ምእልፊተ ወይባርክሙ በከመ ይቤለክሙ ።

፲፩ ወእፎ እክል ባሕቲትየ ፆረክሙ ወሥራሐክሙ ወተባህሎተክሙ ።

፲፪ አምጽኡ ለክሙ እደወ ጠቢባነ ወለባውያነ ወም ራነ እምነገድክሙ ወእሠይሞሙ ለክሙ መሳፍንተ ሎ ።

ምዕራፍ ፩ ።

በዘኬፈስያና በአውሎን በሉባንና በጦፌል ፣ በፋራን መካከል በኤርትራ ባሕር ዘንድ በግራዋ በኩል በዮርዳኖስ ማዶ ለእስራኤል ሁሉ ሙሴ የነገራቸው ይህ ነው ።

ከኮሬብ ጀምሮ እስከ ቃዴስ በርኔ ድረስ በሴይር ተራራ መንገድ በዓሥር ቀን ተጕዘው በአሥረኛው ቀን ያስተማረው ትምህርት ይህ ነው ። ዘዳ፣ ፪ ፲፬ ፣ ፱ ፳፫ ።

ከግብጽ በወጡ በአርባው ዘመን በአሥራ አንደኛው ወር (በየካቲት መባቻ) ለእስራኤል ልጆች ሁሉ እንዲነግራቸው እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ለእስራኤል ልጆች ሁሉ ነገራቸው ። ዘኍ፣ ፲፩ ፴፫ ፣ ፩ ሳሙ፣ ፳፫ ፩ ።

በኤንድራይንና በአስጣሮት የሚኖር የባሳን ንጉሥ ዖግን በሐሴቦን የሚኖር የአሞሬዎንን ንጉሥ ሴዎንን በሞዓብ አውራጃ በዮርዳኖስ ማዶ ከገደሉት በኋላ የነገራቸው ነገር ይህ ነው ። ዘኍ፣ ፳፩ ፴፫ ፣ ኢያ፣ ፲፪ ፬ ።

ሙሴ ይህን ሕግ ያስተምር ጀመረ ፣ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር በዚህ ተራራ መስፈር በቃችሁ ብሎ ሙሴ በኮሬብ ነገረን አለ ። ዘኍ፣ ፲ ፲፩ ፣ ዘዳ፣ ፬ ፫ ።

እንግዲህ ከዚህ ተነሥታችሁ ወደ አሞሬዎን ተራራ ወደ ዓረብም አገር ሁሉ ወደ ደጋውም ወደ ቈላውም ወደ ቀኙም ወደ ግራውም እስከ ታላቁ ኤፍራጥስ ወንዝ ድረስ በከነዓን አገር ወደ ደሴቱም ወደ ደጋውም ተነሥታችሁ ግቡ ። ዘፍ፣ ፲፪ ፯ ፣ ፲፭ - ፲፰ ።

ለነሳቸው ከነሳቸውም በኋላ ለልጆቻቸው እሰጣቸው ዘንድ ለአባቶቻቸው ለአብርሃም ለይስሐቅና ለያዕቆብ የማልሁላቸውን በፊታችሁ የምታዩዋትን ማርና ወተት የምታፈስውን ያችን አገር እነሆ ሰጥቻችኋለሁ ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር አብዝቶናልና ብቻዬን መሥራት (መፍረድ) አልችልም ብዬ በዚያ ወራት ነገርኋችሁ።

እነሆ እናንተ እንደ ሰማይ ከዋክብት ዛሬ ብዙዎች ናችሁ።

ያባቶቻችን ፈጣሪ እግዚአብሔር አበዛችኋለሁ ብሎ እንደ ተናገረ የብዙ ብዙ አድርጎ ያብዛችሁ ይባርካችሁ።

ድካማችሁን ክርክራችሁንና ሸክማችሁን ብቻዬን እንዴምን እችላለሁ ፤ ። ፩ ነገ፣ ፫ ፱ ፣ ፪ ቆሮ፣ ፲፩ ፳፰ ።

ለናንተ ሹማምንት አድርጌ እሾምላችሁ ዘንድ ከየነገዶቻችሁ አዋቆችን አስተዋዮችን ጥበበኞችን ሰዎች መርጣችሁ አምጡ ። ዘፀ፣ ፲፰ ፳፩ ፣ ዘኍ፣ ፲፩ ፲፮ ።

፲፫ ወአውሣእክሙኒ ወትቤሉኒ ሠናይ ዝንቱ ቃል ወትቤሉኒ ግበር ከማሁ ።

፲፬ ወነሣእኩ እምውስቴትክሙ እደወ ጠቢባነ ወማእምራነ ወለባውያነ ወሤምክዎሙ ላዕሌክሙ ይኩኑክሙ መላእክተ ዓሠርቱ ምእት ወመላእክተ ምእት ፣ ወመላእክተ ሐምሳ ፣ ወመላእክተ ዐሠርቱ ፣ ወጸሐፍቶሙ ለመኳንንቲክሙ ።

፲፭ ወእቤሎሙ በውእቱ መዋዕል ስምዑ ማእከለ አኃዊክሙ ወማእከለ ግዩር ፣ ወማእከለ ብእሲ ወእኁሁ ፣ ወአግብኡ ፍትሐ በጽድቅ ።

፲፮ ወኢትንሥኡ ገጸ በፍትሕ ፣ ኢለንኡስ ወኢለዐቢይ ወኩኑን በጽድቅ ወኢትንሥኡ ገጸ ሰብእ እስመ ፍትሕ ዘእግዚአብሔር ውእቱ ፣ ወለእመቦ ዘዐፀበክሙ ነገር ቃዐ ርጉ ኀቤየ ወእሰምዖ ።

፲፯ ወአዘዝኩክሙ በውእቱ መዋዕል ኵሎ ቃለ ዘትገብሩ ።

፲፰ ወግዕዝነ እምኮሬብ ወሖርነ ኵሎ ዝክተ ገዳመ ዐቢየ ወግሩመ ዘርኢክሙ በፍኖተ ደብረ አሞሬዎን በከመ አዘዘነ እግዚአብሔር አምላክነ ወበጻሕነ እስከ ቃዴስ በርኔ ።

፲፱ ወነገርኩክሙ በውእቱ መዋዕል ወእቤለክሙ ብጽሑ እስከ ደብረ አሞሬዎን ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

፳ ወናሁ ርእዩ ከመ ወሀበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ይእተ ምድረ ቅድመ ገጽክሙ ዕርጉ እንከ ወተዋረሰዋ በከመ ይቤለሙ እግዚአብሔር አምላክሙ ለአበዊነ ኢትፍርሁ ወኢትደንግፁ ።

፳፩ ወእምዝ መጻእክሙ ኵልክሙ ኀቤየ ወትቤሉኒ ንፈኑ እደወ ቅድሜነ ይርአይዋ ለይእቲ ምድር ለነ ፣ ወይዜንዉነ ዜናሃ ለይእቲ ፍኖት እንተ ሀለወነ ንዕርግ ውስቴታ ፣ ወለአህጉርኒ እለ ሀለወነ ንባእ ውስቴቶን ።

፳፪ ወአደመኒ ውእቱ ነገር ወነሣእኩ እምውስቴትክሙ ዐሠርተ ወክልኤተ እደወ በበአሐዱ ብእሲ እምነገድ ።

፳፫ ወሖሩ ወዐርጉ ውስተ ደብር ወበጽሑ ውስተ ቈላተ ዐጽቅ ወርእይዋ ።

፳፬ ወነሥኡ ምስሌሆሙ እምፍሬሃ ለይእቲ ምድር ወአምጽኡ ኀቤነ ወንቤ ሠናይት ምድር ዘይሁበነ እግዚአብሔር አምላክነ ።

፳፭ ወአበይክሙ ዐሪገ ወክሕድክሙ ቃለ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

፳፮ ወአንጐርጐርክሙ በውስተ ተዓይኒክሙ ፣ ወትቤሉ እስመ ይጸልአነ እግዚአብሔር አውጽአነ እምድረ ግብጽ ከመ ያግብአነ ውስተ እዴሆሙ ለአሞሬዎን ወከመ ይሥ
፳፯ ርወነ ፣ አይቴ እንከ ነዐርግ ንሕነ ።
ወባሕቱ አኀዊክሙ አክሐድዎ ለልብክሙ ወይቤሉ
፳፰ ክሙ ዐቢይ ሕዝብ ወብዙኅ ወይጸንዑ እምኔክሙ ፣ ወአህጉሪሆሙኒ ዐበይት ወበቶን ጥቅም ዘይበጽሕ እስከ ሰማይ ወርኢነ በህየ ደቂቀሙ ለእለ ያርብኅ ።
ወእቤለክሙ ኢትፍርሁ ወኢትደንግፁ እምኔሆሙ ።

፳፱ እግዚአብሔር አምላክክሙ ውእቱ ይፀብእ ለክሙ ምስሌክሙ ወውእቱ የሐውር ቅድመ ገጽክሙ በከመ ኵሉ ዘገብረ ለክሙ በምድረ ግብጽ ።

ይህ ቃል ያማረ የተወደደ ነው ፣ አሁን እንደ ተናገር ከው አድርግ ብላችሁ መለሳችሁልኝ ፤ ።

እኔም ከናንተ ውስጥ አዋቆችን ብልሆችን አስተዋዮችን መርጬ የሺ አለቆች ፣ የመቶ አለቆች ፣ የአምሳ አለቆች ፣ የዓሥር አለቆች አድርጌ ሾምሁላችሁ ለመኳንንቶቻችሁም ጸሐፍቶች አደረግኋቸው ።

ወንድም ከወንድሙ ጋር በተጣላ ጊዜ ነገሩን ሰምታችሁ በመጻተኛውና በወንድሞቻችሁ መካከል እውነት ፍረዱ ብዬ በዚያ ወራት ነገርኋቸው ። ዮሐ፣ ፯ ፳፬ ።

በፍርድ ጊዜ ለትንሹም ለትልቁም ፊት አይታችሁ አታድሉ ፣ እውነተኛው ፍርድ የእግዚአብሔር ገንዘብ ነውና የሰው ፊት አይታችሁ አታድሉ ፣ የረቀቃችሁም ፍርድ ቢኖር ወደኔ አድርሱት ፣ እኔ እሰማዋለሁ ።

የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ በዚያ ወራት አዘዝኋችሁ ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እንዳዘዘን ከኮሬብ ተጕዘን በአሞሬዎን ተራራ መንገድ ያያችሁት ይህን የሚያስፈራ ታላቅ ተራራ ምድረ በዳ ተጕዘን እስከ ቃዴስ በርኔ ደረስን።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እስከ ሚሰጣችሁ እስከ አሞሬዎን ተራራ ድረስ ሂዱ ብዬ በዚያ ወራት ነገርኋችሁ ። ፩ ሳሙ፣ ፲፯ ፷፣ ፳፬ - ፳፫፣ ዘዳ፣ ፰ ፲፬ ።

እነሆም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ያችን ምድር በፊታችሁ እንደ ሰጣችሁ እዩ (አስተውሉ) ያባቶቻችን ፈጣሪ እግዚአብሔር ትወርሷታላችሁ እንዳላቸው እንግዲህ ውረሷት አትፍሩ አትደንግጡ ። ዘዳ፣ ፴፩ ፰፣ ኢያ፣ ፩ ፱ ።

ከዚህ በኋላ ሁላችሁ ወደኔ መጥታችሁ ከኛ አስቀድም ሰዎችን ልከን ያችን አገር ይዩልን ፣ ወደነሳቸው እንገባ ዘንድ ያለን እነዚያን አገሮችና ወደዚ እንወጣ ዘንድ ያለን የዚያች አገር ጐዳናንና ወሬዋን ይንገሩን አላችሁኝ ።

ያም ነገር ደስ አሰኘኝ ከየነገዱ አንዳንድ ሰው መርጬ ከናንተ ዓሥራ ሁለት ሰዎች ተቀበልኩ ። ዘኍ፣ ፲፫ ፫ ።

ሂደውም ወደ ተራራው አገር ወጥተው የወይን ዘለላ ወዳለበት ቈላ ደርሰው ያችን አገር አዩዋት ።

ከዚያች አገር ምድር ፍሬ ይዘው ወደኛ አመጡልን እኛም ፈጣሪያችን እግዚአብሔር የሚሰጠን ያችን አገር መልካም ናት አልን ። ዘኍ፣ ፲፫ ፳፪ ፣ ዘዳ፣ ፪ ፲፫ ።

ወደዚ መውጣትን እምቢ አላችሁ ፣ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ቃል ከዳችሁ ። ዘዳ፣ ፩ ፵፫ ፣ ኢያ፣ ፩ ፲፰ ።

በሰፈራችሁም አንጐራጐራችሁ እግዚአብሔር ጠልቶናልና በአሞሬዎን እጅ ሊጥለን ከግብጽ ምድር አወጣን ፣ እንግዲህ እኛ ወዴት እንወጣለን ፤ አላችሁ ።

ነገር ግን ወንድሞቻችሁ (ሕዝቡ) ወገኑ ፈጽሞ ብዙ ነው ፣ ከናንተ ይበረታል ፣ አምባዎቻቸውም የፀኑ ናቸው እስከ ሰማይ የሚደርስ ቅጽር አላቸው በዚያ የአርበኞችን ልጆች አየን ብለው ልቡናችሁን አስከዱት ።

እኔም ከነሱ የተነሳ ያጠፉናል ብላችሁ አትፍሩ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ከናንተ ጋር ሆኖ ይዋጋላችኋል ፣ በግብጽ አገር እንዳደረገላችሁ ሁሉ በፊታችሁ የሚሄድ እርሱ ነው ። ዘፀ፣ ፲፬ ፲፬ ፣ ነህ፣ ፬ ፳ ።

፴ ወበውስተ ዝንቱ ገዳም ዘርኢክሙ በከመ ሴሰየክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ በከመ ይሴሲ ብእሲ ውሉዶ በኵሉ ፍኖት እንተ ሖርክሙ እስከ በጻሕክሙ ውስተ ዝንቱ መካን ።

አባት ልጁን እንዲመግብ በዚህ ባያችሁት ምድረ በዳም ወደዚህ ቦታ እስክትደርሱ ድረስ በሄዳችሁበት ጐዳናም ሁሉ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንደ መገባችሁ መጠን።

፴፩ ወኢአመንክምዎ በዝንቱ ቃል ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘየሐውር ቅድሜክሙ ውስተ ፍኖት ከመ ይኅረይ ለክሙ መካነ ወይምራሕክሙ ሌሊተ በእሳት ከመ ያርኢክሙ ፍኖተ ዘተሐውሩ ባቲ መዓልተኒ በደመና ።

በቀን ይመርጥላችሁ ዘንድ ሌሊት በዓምደ እሳት፣ ቀንም በደመና የምትሄዱበትን ጐዳና ያሳያችሁ ዘንድ በጐዳናው ፊታውራሪ ሆኖ የሚሄድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን በዚህ ቃል አላመናችሁትም ። ዘፀ፣ ፲፫ ፳፩ ።

፴፪ ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃለ ነገርክሙ ወተምዐ ወመሐለ ወይቤ ከመ ኢይሬእይዋ እሉ እደው ለይእቲ ምድር ቡርክት ዘመሐልኩ ለአበዊሆሙ ዘእንበለ ካሌብ ወልደ ዮፎኒ ።

እግዚአብሔርም የነገራችሁን ቃል ሰምቶ ተቈጣ ለአባቶቻቸው የማልኩላቸው የተባረከች ያችን ምድር ከዮፎኒ ልጅ ከካሌብ በቀር እነዚህ ሰዎች እንዳያዩዋት ብሎ ማለ ። ዘኍ፣ ፲፬ ፳፪፣ መዝ፣ ፺፭ ፲፩ ።

፴፫ ወውእቱ ይሬእያ ወሎቱ እሁብ ለይእቲ ምድር እንተ ውስቴታ ዐርገ ወለደቂቁ እስመ አምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ልቡ ።

እሱ ያያታል (ይወርሳታል) የወጣባት ያችን አገር ለርሱ ለልጆቹም እሰጣታለሁ፣ ልቡናው ከእግዚአብሔር ጋር አንድ ሁኗልና ። ዘኍ፣ ፲፫ ፲፱፣ ኢያ፣ ፲፬ ፲፱ ።

፴፬ ወኪያየኒ ተምዐኒ እግዚአብሔር በእንቲአክሙ ወይቤለኒ አንተኒ ኢትበውእ ህየ ።

እኔንም እግዚአብሔር በእናንተ ምክንያት ተቈጣኝ፣ አንተም ወደዚያ አትገባም አለኝ ። ዘኍ፣ ፳፯ ፲፬ ።

፴፭ እስመ ኢያሱ ወልደ ነዌ ዘይቀውም ቅድሜከ ውእቱ ዘይበውእ ህየ ኪያሁ አጽንዖ ወውእቱ ያወርሶሙ ይእተ ምድረ ለእስራኤል ።

በፊትህ የሚቆም የነዌ ልጅ ኢያሱ እርሱ ወደዚያ የሚገባ ነውና እሱን አጽናው ያችንም አገር እርሱ ለእስራኤል ያወርሳታል ።

፴፮ ወደቂቅክሙ እለ ትቤሉ ይፄወዉ ወኵሉ ሕፃን ንኡስ ዘኢየአምር ዮም ሠናየ ወእኪተ እሙንቱ ይበውኡ ህየ፣ ወሎሙ እሁብ ወእሙንቱ ይወርስዋ ።

ይማረካሉ የምትሏቸው ልጆቻችሁ ክፉና በጎ ዛሬ የማያውቅ ሕፃን ሁሉ ትንሹም ሁሉ ወደዚያ ይገባሉ፣ ለነሱ እሰጣታለሁ፣ እነሱም ይወርሷታል ።

፴፯ ወአንትሙሰ ተመየጡ ወገዐዙ ውስተ ገዳም ውስተ ፍኖተ ባሕረ ኤርትራ ።

እናንተ ግን የኤርትራን ባሕር መንገድ ይዛችሁ ወደ ምድረ በዳ ተጓዙ ። ዘኍ፣ ፲፬ ፳፭፣ ዘዳ፣ ፪ ፩ ።

፴፰ ወአውሣእክሙኒ ወትቤሉኒ አበስነ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክነ ነዐርግ ንሕነ ወንትቃተል ወንገብር ኵሎ በከመ አዘዘነ እግዚአብሔር አምላክነ፣ ወነሣእክሙ ብእሲ ብእሲ ንዋየ ሐቅልክሙ ወዐረግሙ ውስተ ደብር ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን በድለናልና፣ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እንዳዘዘን እኛም መጥተን እንዋጋለን ሁሉንም እናደርጋለን ብላችሁ መለሳችሁልኝ፣ እንዱም እንዱም ሰው ጋሻ ጦራችሁን ይዛችሁ ወደ ተራራው ወጣችሁ።

፴፱ ወይቤለኒ እግዚአብሔር በሎሙ ኢትዕርጉ ወኢትትቃተሉ እስመ ኢሀለውኩ ምስሌክሙ ከመ ኢትትቀጥቀጡ ቅድመ ፀርክሙ ።

እግዚአብሔርም በረድኤት ከናንተ ጋር የለሁምና በጠላቶቻችሁ ፊት እንዳትጠፉ ወጥታችሁ አትዋጉ በላቸው አለኝ ። ዘኍ፣ ፲፬ ፵፪፣ ፲፬ ፵ ።

፵ ወነገርኩክሙ ወኢሰማዕክሙኒ ወተዐደውክሙ ቃለ እግዚአብሔር፣ ወተኀየልክሙ ወዐረግሙ ውስተ ደብር ።

እኔም ነገርኋችሁ አልሰማችሁኝም የእግዚአብሔርን ቃል ቸል አላችሁ፣ ተበራትታችሁ ወደ ተራራ ወጣችሁ ።

፵፩ ወወፅኡ አሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስተ ውእቱ ደብር ወተቀበሉክሙ ወአንተዉክሙ ወሰደዱክሙ ወነደፉክሙ ከመ ንህብ ወወግኡክሙ እምሴይር እስከ ሔርማ ።

በዚያው ተራራ የሚኖሩ የአሞሬዎን ሰዎች ወጥተው ተጋጠሙዋችሁ፣ ድል ነሥተውም አባረሩዋችሁ፣ እንደ ንብም እየነደፉ አሸኗችሁ፣ ከሴይር እስከ ሄርማ ድረስ ወጓችሁ ። መዝ፣ ፻፲፰ ፱፣ ፻፲፰ ፲፪ ።

፵፪ ወነበርክሙ ወበከይክሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወኢሰምዐክሙ ቃለክሙ ወኢነጸረክሙ ።

ተቀምጣችሁ በእግዚአብሔር ፊት አለቀሳችሁ፣ ነገር ግን ቃላችሁን አልሰማችሁም በምሕረትም አላያችሁም ።

፵፫ ወነበርክሙ ውስተ ቃዴስ ብዙኀ መዋዕለ እምጣነ ነበርክሙ ቀዲሙ ።

ቀድሞ የኖራችሁትን ያህል ብዙ ዘመን በቃዴስ ተቀመጣችሁ ። ዘኍ፣ ፳፩ ፳፬፣ መሳ፣ ፲፬ ፮ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወተመየጥነ ወሖርነ ውስተ ገዳም ፍኖተ ባሕረ ኤርትራ በከመ ይቤለነ እግዚአብሔር ወዖድናሁ ለደብረ ሴይር ብዙኀ መዋዕለ ።

እግዚአብሔር እንደ ነገረን ተመልሰን የኤርትራን ባሕር መንገድ ይዘን ወደ ምድረ በዳ ሄድን የሴይርንም ተራራ ብዙ ቀን (ዘመን) ዞርነው ። ዘኍ፣ ፲፬ ፳፭ ።

፪ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ከነክሙ ዐውዶቱ ለዝንቱ ደብር ግብኡ እንከሰ ለመንገለ መስዕ ።

እግዚአብሔር ይህን ተራራ መዞር በቃችሁ እንግዲህ ወዲህ ወደ ሰሜን ተመለሱ አለኝ ። ዘዳ፣ ፩ ፯ ።

፬ ወአዝዞሙ ለሕዝብ ወበሎሙ ፡ ናሁ ተሐውሩ አንትሙ አንተ አድዋሊሆሙ ለአኃዊክሙ ደቂቀ ኤሳው እለ ይነብሩ ውስተ ምድረ ሴይር ወይፈርሁክሙ ጥቀ ።

ሕዝቡን እንዲህ ብለህ እዘዛቸው ፤ በሴይር ወዳሉ ወደ ዔሳው ልጆች ወደ ወንድሞቻችሁ አውራጃ ሂዱ ፡ እነሳቸውም እጅግ ይፈሩዋቸኋል ። ዘኍ ፳ ፲፬ ፡ ፳፩ ፡ ፳፩።

፭ ዑቁ ኢትትቃተሉ ምስሌሆሙ እስመ ኢይሁበክሙ እምድሮሙ ርስተ ወኢምሥጋረ እግር ፡ እስመ መክፈልቶ ወሀብክዎ ለኤሳው ደብረ ሴይር ።

የሴይርን ተራራ ለዔሳው ዕጣ አድርጌ ስለ ሰጠሁት ፡ ከምድራቸው አንድ ጫማ ስንኳ አይሰጣችሁምና ከነርሱ ጋር እንዳትዋጉ ዕወቁ ። ዘፍ ፴፰ ፩ ፡ ኢያ ፳፬ ፬ ።

፮ ወተሣየጡ እክለ እምኀቤሆሙ በወርቅክሙ ወተሴሰዩ ወማየኒ በመስፈርት ንሥኡ እምኀቤሆሙ በወርቅክሙ ወስትዩ ፡ እስመ በረከክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ በኵሉ ግብረ እደዊክሙ ።

ከነሳቸው በወርቃችሁ እህል ሸምታችሁ ተመገቡ ፡ ውኃንም በመለኪያ ከነሳቸው በወርቃችሁ ገዝታችሁ ጠጡ ፡ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በእጃችሁ ሥራ ሁሉ በርኳችኋልና (አከብሯችኋልና) ።

፯ አእምር እፎ ዐደውከሁ ለዝንቱ ገዳም ዐቢይ ዘግሩም ውእቱ ፡ ናሁ አርባዓ ዓመ ሀለወ ምስሌከ እግዚአብሔር አምላክከ እንዘ አልበ ዘያኀጥአከ እምኵሉ ዘነበብከ ።

ጽኑ የሆነ የሚያስፈራ ይህን ምድረ በዳ እንዴት እንደዘርከው ከተናገርከው ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያሳጣህ ሳይኖር ፵ ዘመን ካንተ ጋር በረድኤት እንደነበረ ዕወቅ ።

፰ ወተዐደውናሆሙ ለአኀዊነ ደቂቀ ኤሳው እለ ይነብሩ ውስተ ሴይር ኀበ ፍኖተ ዓረብ እምኤሎም ወእምጋስዮን ጋቤር ወእምዝ ተመየጥነ ወዐደውነ ፍኖተ ገዳም ዘሞአብ ።

ከጋስዮን ጋቤርና ከኤሎም ተነሥተን በሴይር የሚኖሩ የዔሳው ልጆች ወንድሞቻችንን አልፈናቸው ወደ ዓራብ ጐዳና ሄድን ከዚህ በኋላ ተመልሰን በሞዓብ ምድረ በዳ ጐዳና አልፈን ሄድን ። ዘፍ ፲፱ ፴፮ ።

፱ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ኢትፃረርዎሙ ለሞዓባውያን ወኢትትቃተሉ ምስሌሆሙ እስመ ኢይሁበክሙ ርስተ እምድሮሙ እስመ ለደቂቀ ሎጥ ወሀብክዎሙ ርስቶሙ ።

እግዚአብሔር ለሎጥ ልጆች ርስት አድርጌ ስለ ሰጠኋቸው ከምድራቸው ምንም ርስት አይሰጣችሁምና ፡ የሞዓብን ልጆች አትጣሏቸው ከነሱ ጋር አትዋጉ አለኝ ።

፲ ወዘሚን ቀዲሙ ነበሩ ውስቴታ ሕዝብ ዐበይት ጥቀ ወጽኑዓን ከመ እለ ውስተ አቂም ።

በአቂም እንደነበሩ ሰዎች በጉልበት የጸኑ ፡ በቁመት የረዘሙ እጅግ ታላላቅና ብዙ ወገን የሚሆኑ ዘሚናውያን አስቀድሞ በውስጧ ነበሩ ። ዘኍ ፲፫ ፪ ፡ ዘዳ ፱ ፪ ።

፲፩ ወራፋይን ከዐበ የኀድሩ እሙንቱኒ ከመ እለ ውስተ አቂም ፡ ወሞዓባውያን ዘሚን ይብልዎሙ ።

በአቂም ኃይለኞች እንደ ነበሩ እነዚያ ኃይለኞችም ዳግመኛ ይኖሩበት ነበር ፡ የሞዓብም ሰዎች ዘሚን (ኃያላን) ይሏቸው ነበር ፡ (ራፋይን ረጃጅሞች) ። ዘፍ ፩ ፭ ።

፲፪ ወኮሬዎስ ውስተ ሴይር ይነብሩ ቀዲሙ ወደቂቀ ኤሳው አጥፍእዎሙ ወቀጥቀጥዎሙ እምቅድመ ገጾሙ ወነበሩ በመካኖሙ ፡ ከማሁ ይገብርዋ እስራኤል ለምድረ ርስቶሙ ዘወሀቦሙ እግዚአብሔር ።

(ኮሬዎስ) ኃይለኞችም ቀድሞ በሴይር ይኖሩበት ነበር ፡ የዔሳው ልጆች ከፊታቸው ፈጽመው አጥፍተዋቸው በቦታቸው ኖሩ ፡ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ የሰጣቸው አገራቸውን የእስራኤል ልጆች እንደሱ ያድርጓት ።

፲፫ ወይእዜኒ ተንሥኡ ወገዐዙ አንትሙ ወሑሩ ውስተ ቈላተ ዛሬድ ፡ ወተዐደውናሁ ለቈላተ ዛሬድ ።

አሁንም እናንተ ተነሥታችሁ ተጕዛችሁ ወደ ዛሬድ አውራጃ ሂዱ ፡ የዛሬድንም አውራጃ አልፈነው ሄድን ።

፲፬ ወመዋዕሊሁ በዘዐቱ ግዕዝነ እምቃዴስ በርኔ እስከ ተዐደውናሁ ለቈላተ ዛሬድ ሠላሳ ወሰመንቱ ዓመት እስከ ሞቱ ኵሎሙ እደው ዘይእቲ ትውልድ እለ መስተቃትላን እሙንቱ ፡ ወጠፍኡ እማእከለ ትዕይንት በከመ መሐለ ላዕሌሆሙ እግዚአብሔር እግዚእ ።

የዛሬድን ሸለቆ እስከ ተሻገርንበት ድረስ ጌታ እግዚአብሔር እንደ ማለባቸው እነዚያ ሰልፈኞች የዚያች ትውልድ ወገን የሆኑ ሰዎች ሁሉ እስኪ ጠፉ ድረስ ከቃዴስ በርኔ የተጓዝንበት ዘመን ሠላሳ ስምንት ዓመት ሆነ ።

፲፭ እስመ እደ እግዚአብሔር ሀለወት ላዕሌሆሙ ከመ ታጥፍኦሙ እማእከላ ትእይንት እስከ ወድቁ ።

ጨርሰው እስከ ጠፉ ድረስ ከሰፈር ለይታ ታጠፋቸው ዘንድ የእግዚአብሔር እደ መዓቱ በላያቸው ላይ ነበረችና።

፲፮ ወኮነ እምዘወድቁ ኵሎሙ ውእቶሙ እደው መስተቃትላን ወሞቱ እማእከለ ሕዝብ ።

አርበኞች የሆኑ እነዚያ ሰልፈኞች ሁሉ ከሕዝቡ መክከል ተለይተው ሞተው ከጠፉ በኋላ እንዲህ ሆነ ።

፲፯ ወነበበኒ እግዚአብሔር ወይቤለኒ ናሁ ተሐውሩ ወተዓድዉ ውስተ አድዋሊሆሙ ለሞዓብ ፡ ወትበጽሑ ቅሩበሙ ለደቂቀ አሞን ።

እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ ተናገረኝ ፡ እነሆ የሞዓብን አውራጃ ተሻግራችሁ ትሄዳላችሁ ከአሞን ልጆችም አቅራቢያ ትደርሳላችሁ ። ዘፍ ፲፱ ፴፰ ።

፲፰ ኢትፃረርዎሙ ወኢትትአኀዙ ቀትለ ምስሌሆሙ እስመ ኢይሁበክሙ ርስተ እምድሮሙ ለደቂቀ አሞን እስመ ለደቂቀ ሎጥ ወሀብክዎሙ መክፈልቶሙ ።

ለሎጥ ልጆች ዕጣ አድርጌ ስለ ሰጠኋቸው ከአሞን ልጆች ምድር ርስት አልሰጣችሁምና አትጣሏቸው ከነሱም ጋር ሰልፍ አትግጠሙ (አትዋጉ) ብሎ ነገረኝ ።

፲፱ ወይእቲ ምድረ ራፋይን ትሰመይ ፡ እስመ ራፋይን ይነብሩ ውስቴታ ቀዲሙ ፡ ወአሞናውያንኒ ዘሚን ይብልዎሙ።

ቀድሞ (ራፋይን) ኃይለኞች ነበሩባትና ያችም አገር የኃይለኞች አገር ትባላለች ፡ አሞናውያን ግን ዘሚን (ኃያ

፲፱ ሕዝብ ዐበይት ወብዙኃን ወጽኑዓን ወኃያላን ፡ ከመ
እለ አቂም ዘአጥፍኦሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጾሙ ።
፳ ወወረስዎሙ ወነበሩ ህየንቴሆሙ ፡ ከመ ገብሩ ደቂቀ
ኤሳው እለ ይነብሩ ውስተ ሴይር በከመ አስዐሮሙ እግዚ
አብሔር እምቅድመ ገጾሙ ለከራውያን ወወረስዎሙ ወነ
በሩ ህየንቴሆሙ እስከ ዛቲ ዕለት ።
፳፩ ወለሔዋውያንኒ እለ ይነብሩ ውስተ አሴሮት እስከ ጋ
ዜስ ወቀጳዶቅያ አጥፍእዎሙ ወነበሩ ህየንቴሆሙ ።
፳፪ ወይእዜኒ ተንሥኡ ወገዐዙ አንትሙ ወዕድውዎ ለቈ
ላተ አርኖን ፡ ናሁ አግባእክዎ ውስተ እዴከ ለሴዎን ንጉሠ
ሐሴቦን አሞርያዊ ወለምድሩ ወምልክ ወተዋረሶ ወአኅ
ዞሙ ወተቃተሎሙ ።
፳፫ ወበዛቲ ዕለት አቀድም አምጽአ ላዕለ ኵሉ አሕዛብ
እለ ሀለዉ መትሕተ ሰማይ ከመ ይፍርሁከ ወይርዐዱ እም
ኔከ ወይደንግፁ እምከመ ሰምዑ ስመከ ፡ ወትእኅዞሙ ፍር
ሃት እምቅድመ ገጽከ ።
፳፬ ወፈነውኩ ተናብልተ እምነ ገዳም ዘቂድሞት ኀበ ሴዎን
ንጉሠ ሐሴቦን በቃለ ሰላም እንዘ እብል ፡ እኅልፍ እንተ
ምድርከ ወፍኖተ አሐውር ወኢይትገኀሥ ኢ ለየማን ወኢ
ለፀጋም ።
፳፭ እከለኒ በወርቅየ ትሁበኒ ወእሴሰይ ፡ ወማየኒ በወርቅየ
ትሁበኒ ወእሰቲ ፡ ወዳእሙ እኅልፍ በእግርየ ።
፳፮ በከመ ገብሩ ሊተ ደቂቀ ኤሳው እለ ይነብሩ ውስተ
ሴይር ፡ ወሞዓባውያንኒ እለ ይነብሩ ውስተ አሮኤር እስከ
አዐድዎ ለዮርዳኖስ ውስተ ምድር እንተ ወሀበነ እግዚአ
ብሔር አምላክነ ።
፳፯ ወአበየ ሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን አኅልፎተነ እንተ ኀቤሁ
እስመ አጽንዐ እግዚአብሔር አምላክነ መንፈሶ ወአእከየ
ልቦ ከመ ይግባእ ውስተ እዴነ በይእቲ ዕለት ።
፳፰ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ናሁ አኀዝኩ አግብአ ውስተ
እዴከ በቅድመ ገጽከ ለሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን አሞርያዊ
ወምድሮኒ ፡ ወአኅዝ ወተዋረስ ምድሮ ርስተ ።
፳፱ ወወፅአ ሴዎን ወተቀበለነ ውእቱ ወኵሉ ሕዝቡ ከመ
ይትቃተለነ በኢያሳ ።
፴ ወአግብኦ እግዚአብሔር አምላክነ ውስተ እዴነ ወቀተ
ልናሁ ሎቱ ወለኵሉ ደቂቁ ወለኵሉ ሕዝቡ ።
፴፩ ወነሣእነ ኵሎ አህጉሪሁ በውእቱ መዋዕል ወአጥፋእ
ናሆን ለኵሎን አህጉሪሁ ፡ ወአንስትያሆሙኒ ወደቂቆሙኒ
ወአልቦ ዘአትረፍነ ነፍሲተ እምኔሆሙ ዘእንበለ እንስሳ
ሆሙ ዘማሕረክነ ወበርበርነ አህጉሪሆሙ ።
፴፪ ወነሣእነ ምድሮሙ እምአሮኤር እንተ ማዕዶተ ፈለገ ፡
አርኖን ወሀገረኒ እንተ ሀለወት ውስተ ቈላት እስከ ደብረ
ገለአድ ።
፴፫ ወአልቦ ሀገር እንተ አምሰጠተነ እስመ ኵሎ አህጉረ
አግብአ እግዚአብሔር አምላክነ ውስተ እዴነ ዘእንበለ ም

ላን) ይሏቸው ነበር ። ዘፍ፡ ፲፬ ፭ ፡ ዘዳ፡ ፪ ፲፩ ።
እግዚአብሔር ከፊታቸው እንዳጠፋቸው ኃይለኞች
ታላላቅ የበዙ የጸኑ ወገኖች ናቸው ። ዘዳ፡ ፪ ፲ ።
እግዚአብሔር ኃይለኞችን አጥፍቶላቸው በሴይር የሚ
ኖሩ የዔሳው ልጆች ወርሰዋቸው ስለነሱ ፈንታ እስከዚ
ያች ቀን ድረስ እንደ ኖሩ የሎጥም ልጆች ወርሰዋቸው
ስለነሱ ፈንታ ኖሩ ። ዘፍ፡ ፲ ፲፱ ፡ ኢያ፡ ፲፫ ፫ ።
እስከ ቀጳዶቅያና እስከ ጋዜስ ድረስ በአሴሮት ይኖሩ
የነበሩት ኃይለኞችን አጥፍተው ስለነሳቸው ኖሩ ።
አሁንም እናንተ ተነሥታችሁ ተጕዛችሁ የአርኖንን
ሸለቆ ተሻገራችሁት ሂዱ ፡ እነሆ አሞራዊውን የሐሴቦን
ንጉሥ ሴዎንንና ምድሩን በእጅህ አሳልፌ ጣልኩት ፡ ግዛ
ት ፡ ውረሳት ፡ ተዋግተህ ያዛቸው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፭ ።
በዚችም ቀን ከሰማይ በታች ባሉ አሕዛብ ሁሉ ላይ
ካንተ የተነሣ ይፈሩ ይርዱ ይንቀጠቀጡ ዘንድ መፍራትን
መራድ መንቀጥቀጥን ስምህንም ሲጠሩ በሰሙ ጊዜ ይደነ
ግጡ ዘንድ መደንገጥን ማምጣት እጀምራለሁ ፡ ከፊትህም
የተነሣ ፍርሃት ድንጋጤ ትይዛቸዋለች ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፱ ።
የሰላምን ቃል ይነግሩት ዘንድ ከቂድሞት ምድረ በዳ
ወደ ሐሴቦን ንጉሥ ወደ ሴዎን መልእክተኞችን ላክሁ
እንዲህ ብዬ ፡ በአገርህ ላይ ልለፍ በአውራው ጐዳና እሄ
ዳለሁ ወደ ቀኝም ወደ ግራም አልተላለፍም ።
እኽልንም በገንዘቤ ትሸጥልኝ ዘንድ እመገባለሁ ፡ ውኃ
ንም በገንዘቤ ትሸጥልኛለህ እጠጣለሁ ፡ በእግሬ ብቻ
ልለፍ እንጂ ። ዘኍ፡ ፳ ፲፱ ።
ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ወደ ሰጠን ምድር ወደ ዮር
ዳኖስ እስክንሻገር ድረስ በአሮኤር የሚኖሩ ሞዓባውያንና
በሴይር የሚኖሩ የዔሳው ልጆች እንዳደረጉልኝ በአገርህ
እሄዳለሁ እንጂ ውኃም በገንዘቤ ሰጥተኸኝ እጠጣለሁ ፡
እኽልም በገንዘቤ ሸጥኸኝ እበላለሁ ።
በዚያች ቀን በእጃችን ይወድቅ ዘንድ ፈጣሪያችን እግ
ዚአብሔር ልቡናውን አጽንቶታልና የሐሴቦን ንጉሥ
ሴዎን በአገሩ ማሳለፍን እምቢ አለ ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፫ ።
እግዚአብሔርም እነሆ አገሩን ርስት አድርገህ ወርሰህ
ትገዛ ዘንድ የአሞሬዎን ንጉሥ ሴዎንን አገሩንም እያየህ
በእጅህ እጥለው ዘንድ ጀመርኩ አለኝ ። ዘዳ፡ ፪ ፬ ።
ሴዎንም ሕዝቡን ሠራዊቱን ሁሉ ይዞ በኢያሳ ይሰለ
ፈን ዘንድ ወጥቶ ገጠመን ። ዘኍ፡ ፳፬ ፳፫ ።
ፈጣሪያችን እግዚአብሔርም በእጃችን ጣለው ፡ እሱን
ገደልነው ፡ ልጆቹንም ወገኖቹንም ገደልናቸው ።
በዚያም ወራት አገሮቹን ሁሉ እጅ አደረግን ፡ አገሮ
ቹንም ሁሉ አጠፋናቸው ፡ ልጆቻቸውንና ሚስቶቻቸውን
አጠፋናቸው ፡ ከዘረፍናቸው ከከብቶቻቸው በቀር ያስቀረ
ነው ሸሽተኛ የለም አገራቸውንም ዘረፍን ። ዘፀ፡ ፫ ፮ ።
በአርኖን ወንዝ ማዶ ካለው ከአሮኤር ጀምሮ በቈላ
ያሉ አገሮቻቸውንም እስከ ገለአድ ተራራ ድረስ አገራቸ
ውን እጅ አደረግን ።
ካልደረስንበት ከአሞን ልጆች አገር በቀር ፈጣሪያችን
እግዚአብሔር አገሮቹን ሁሉ በእጃችን ጥሎልናልና ያመ

ድረ ደቂቀ አሞን ዘኢበጻሕነ ።
ለጠችን አገር የለም ። ዘዳ፡ ፫ ፲፪ ።

፴፱ ወኵሉ ዘውስተ ፈለገ ያቦቅ ወአህጉረኒ ዘውስተ ቴርኔ በከመ አዘዘነ እግዚአብሔር አምላክነ ።
ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እንዳዘዘን ቴርኔ በሚባል አገር ውስጥና በያቦቅ ወንዝ ያሉትን አገሮች ሁሉ እጅ አደረግን ። ዘፍ፡ ፴፱ ፳፪፡ ዘዳ፡ ፪ ፭ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወተመየጥነ ወዐረግነ ውስተ ፍኖተ ባሳን ወወፅአ ዓግ ንጉሠ ባሳን ወተቀበለነ ውእቱ ወኵሉ ሕዝቡ ውስተ ኤንድራይን ከመ ይትቃተለነ ።
ተመልሰን ወደ ባሳን ጐዳና ወጣን የባሳን ንጉሥ ዓግም ይዋጋን ዘንድ እሱ ከሕዝቡ ሁሉ ጋር ሁኖ በኤንድራይን ተቀበለን ። ዘኍ፡ ፳፩ ፴፫ ፡ ዘዳ፡ ፳፱ ፯ ።

፪ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ኢትፍርሆ እስመ ውስተ እዴከ አገብአ ወለኵሉ ሕዝቡ ፡ ወለኵሉ ምድሩ ፡ ወትገብሮ ከመ ገበርከሁ ለሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ዘይነብር ውስተ ሐሴቦን ።
እግዚአብሔርም ሠራዊቱንም አገሩንም በእጅህ እጥለዋለሁና አትፍራው ፡ በሐሴቦን የሚኖር የአሞሬዎን ንጉሥ ሴዎንን እንዳደረግኸው ታደርገዋለህ አለኝ ።

፫ ወአግብአ እግዚአብሔር አምላክነ ውስተ እዴነ ለዓግ ንጉሠ ባሳን ወለኵሉ ሕዝቡ ወቀተልናሁ እስከ ኢያትረፍነ እምኔሁ ዘርአ ።
ፈጣሪያችን እግዚአብሔር የባሳን ንጉሥ ዓግን ከሠራዊቱ ጋር በእጃችን ጣለው ፡ ከሱም ዘር ሳናስቀር አጠፋነው ።

፬ ወአስተጋባእነ ኵሎ አህጉሪሁ በውእቱ መዋዕል ወአልቦ ሀገር ዘኢነሣእነ እምኔሆሙ ፡ ስሳ አህጉረ ወኵሎ ዘአድያማ ለአርጎብ ዘመንግሥቱ ለዓግ በባሳን ።
በዚያ ወራት አገሮቹን ሁሉ እጅ አደረግናቸው ፡ ከነሳቸው እጅ ያላደረግነው አገር የለም ስሳውን አገር በባሳን ያለ የዓግ ግዛት የአርጎብን አውራጃ ሁሉ እጅ አደረግን ።

፭ ወኵሎን አህጉረ እለ ቦን ጥቅም ወነዋኀት አረፋቲሆን እለ ቦን መዓፁት ወመናሥግት ዘእንበለ አህጉረ ፌርዜዎን እለ ብዙኃት እማንቱ ጥቀ ።
እጅግ ብዙ የሆኑ የፌርዜዎን አገሮች ሳይቀሩ ምሽጎቻቸውም ረጃጅሞች የሆኑ መዝጊያ ቍልፍ ያላቸው አገሮቹን ሁሉ እጅ አደረግን ።

፮ ወሠረውናሆሙ በከመ ገበርነ በሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን ፡ ወአጥፋእነ ኵሎ አህጉረ ኀቡረ ፡ ወአንስቲያሆሙኒ ወደቂቆሙኒ እስከ ኢያትረፍነ ነፋጺተ ።
የሐሴቦን ንጉሥ ሴዎንን እንዳጠፋነው እነሳቸውንም አጠፋናቸው አገሮቻቸውንም ሁሉ በአንድነት አጠፋን ፡ የሚሸሽ ሳይቀር ልጆቻቸውንና ሚስቶቻቸውንም አጠፋን።

፯ ወኵሎ እንስሳሆሙ ወምኅርከ ዘበርበርነ እምአህጉሪሆሙ ።
ከአገሮቻቸው የዘረፍነው ገንዘባቸውንና ከብቶቻቸውንም ሁሉ አጠፋን። መዝ፡ ፻፴፭ ፲፪ ።

፰ ወነሣእነ ምድሮሙ በውእቱ መዋዕል እምእደዊሆሙ ለክልኤቱ ነገሥተ አሞሬዎን እለ ሀለዉ ማዕዶተ ዮርዳኖስ እምፈለገ አርኖን እስከ ፈለገ ኤርሞን ዘይብልዎ ሰብአ ፈንቂስ ኤሬርሞን ፡ ወሰኒዮርስ ወአሞሬዎን ይብልዎ ሳኔር ።
በዮርዳኖስ ማዶ ካሉ ከሁለቱ ከአሞሬዎን ነገሥታት እጅ ከአርኖን ወንዝ ጀምሮ የፊንቂስ ሰዎች ኤሴርሞን ፡ የአሞሬዎንና የሰኒዮርስ ሰዎች ሳኔር የሚሉት ምድራቸውን እጅ አደረግን ። ዘዳ፡ ፪ ፵፰ ፡ ኢያ፡ ፲፩ ፫ ።

፱ ወኵሎ አህጉረ እለ ኔሰር ፡ ወኵሎ ዘገለአድ ፡ ወኵሎ ዘባሳን እስከ ኤልክድ ፡ ወኤንድራይን ሀገረ መንግሥቱ ለዓግ በባሳን ።
በባሳን ያለ እስከ ዓግ ግዛት አገር ኤንድራይንና እስከ ኤልክድ ድረስ የገለዓድንና የኔሰርን አገሮች ሁሉ እጅ አደረግን ። ኢያ፡ ፲፪ ፭ ፡ ፲፫ ፲፩ ።

፲ ባሕቱ እስመ ዓግ ንጉሠ ባሳን ውእቱ ዘተርፈ እምራፋይን ፡ ወናሁ ዐራቱ ዐራተ ሐፂን ሀለወት ውስተ ጽንፎሙ ለደቂቀ አሞን ትስዑ በእመት ኑኃ ፡ ወርብዕ በእመት ግድማ ።
ነገር ግን ከአርበኞች የባሳን ንጉሥ ዓግ ነበርና እነሆ የብረት አልጋ የምትሆን አልጋ በአሞን ልጆች አገር ዳርቻ ነበረች ፡ አቁልቋይዋ ዘጠኝ ክንድ ፡ ወርዷ አራት ክንድ ነበር ። ፪ ሳሙ፡ ፲፪ ፳፮ ።

፲፩ ወበርበርናሃ ለይእቲ ምድር በውእቱ መዋዕል እምአሮኤር እስከ ማዕዶተ ፈለግ ዘአርኖን ወመንፈቃ ለደብረ ገለአድ ፡ ወአህጉሪሁኒ ወሀብክዎሙ ለሮቤል ወለጋድ ።
ከአሮኤር ጀምሮ እስከ አርኖን ወንዝ ማዶ ድረስ በዚያ ወራት ያችን አገር ዘረፍናት ፡ የገለዓድ ዱጋ እኩሌታ ሸለቆዎችንና አገሮቻቸውንም ለሮቤልና ለጋድ ሰጠኋቸው ።

፲፪ ወዘተርፈ እምገለአድ ወኵሎ ባሳን እመንግሥቱ ለዓግ ወሀብክዎሙ ለመንፈቀ ነገደ ምናሴ ወኵሎ ዘአድያሚሃ ለአርጎብ ዝንቱ ኵሉ ባሳን ዘይትኌለቍ ውስተ ምድረ ራፋይን ።
ከዓግ ግዛትና ከገለዓድ የቀረውን ባሳንንም ሁሉ የአርጎብንም አውራጃ ሁሉ ለምናሴ ነገድ እኩሌታ ሰጠኋቸው ይህ ባሳን ሁሉ ከአርበኞች አገር ጋራ የሚቈጠር ነው ።

፲፫ ወኢያእር ወልደ ምናሴ ነሥአ ኵሎ አድያሚሃ ለአርጎብ እስከ ደወለ ጌርጋሴ ወመከጢ ፡ ወሰመዮ በስሙ ለባሳን አውታይ ኢያእር እስከ ዛቲ ዕለት ፡ ወለማኪር ወሀብክዎ ገለአድሃ ።
የምናሴ ልጅ ኢያእርም እስከ ጌርጋሴና እስከ መከጢ አውራጃ ድረስ የአርጎብን አውራጃ ሁሉ እጅ አደረገ ፡ እስከዚችም ቀን ድረስ ባሳንን በስሙ የኢያእር (አውታይ) መንደር ብሎ ጠራው ፡ ለማኪርም ገለዓድን ሰጠሁት ።

ወለሮቤል ወለጋድ ወሀብክዎሙ እምድረ ገለአድ እስከ ፈለገ አርኖን ዘማእከለ ፈለገ አድባር ወእስከ ኢያቦቅ ፈለገ አድባር ዘደቂቀ አሞን ።	፲፬	የአሞን ልጆች እስከ ያዙት የደጋ ወንዝ እስከሌበት እስከ ኢያቦቅ ድረስና በደጋ ወንዝ መካከል እስከ አርኖን ወንዝ ከገለዓድ አገር ለጋድና ለሮቤል ሰጠኋቸው ።
ወዓረብ ወዮርዳኖስ ወሰኖሙ ለመከናሬ ወእስከ ባሕረ ዓረብ ባሕረ ኤሌቂ እምአሴዶን ዘፋስጋ ጽባሒሁ ።	፲፭	የምሥራቁ ፋስጋ ከሚሆን ከአሴዶን ጀምሮ ይኸውም ባሕረ ጨው ነው፣ በስተ ግራ እስከሌ ባሕር ድረስ ዮርዳኖስና ዓረብ ለመከናሬ ወሰናቸው ነው ። ዘኍ፣ ፴፬ ፲፩ ።
ወአዘዝኩክሙ በውእቱ መዋዕል ወእቤለክሙ እግዚ አብሔር አምላክክሙ ወሀበክሙ ዘተ ምድረ መክፈልተ ክሙ ከመ ትሑሩ ምስለ ንዋየ ሐቅልክሙ ቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል አኃዊክሙ ኵሎ ደቂቀ ኃይል ።	፲፮	ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ይህችን ምድር ርስት አድ ርጎ ሰጣችሁ እናንተ ግን ኃይል ያላችሁ ልጆች ሁሉ የጦር መሣሪያዎቻችሁን ይዛችሁ በወንድሞቻችሁ በእስራኤል ልጆች ፊት ትሄዳላችሁ ብዬ በዚያ ወራት አዘዝኋችሁ ።
ዘእንበለ አንስትያክሙ ወደቂቅክሙ ወአእምር ከመሂ ብዙኅ እንስሳ ብክሙ	፲፯	ከልጆቻችሁና ከሚስቶቻችሁ በቀር ብዙ ከብት እንዳ ላችሁም አውቃለሁ ።
ወይንበር ባሕቲ ውስተ አህጉሪክሙ ዘወሀብኩክሙ እስከ አመ ያዐርፎሙ እግዚአብሔር አምላክነ ለአኃዊክሙ ከማክሙ ።	፲፰	ነገር ግን ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ወንድሞቻችሁን እናንተን ርስት ሰጥቶ እንዳሳረፈ፣ ርስት ሰጥቶ እስኪያሳ ርፋቸው ድረስ በሰጠኋችሁ ከተሞች ይኑሩ (ይቀመጡ) ።
ወይወርሱ እሙንቱሂ ምድረ እንተ ይሁቦሙ እግዚአ ብሔር አምላክነ በማዕዶተ ዮርዳኖስ፣ ወእምዝ ትገብኡ ኵልክሙ ውስተ ርስትክሙ ዘወሀብኩክሙ ።	፲፱	እነሱም ፈጣሪያችን እግዚአብሔር በዮርዳኖስ ወድያ ማዶ የሚሰጣቸውን አገር እስኪወርሱ ድረስ በዚያ ይኑሩ፣ ከዚህ በኋላ ሁላችሁም ወደ ሰጠኋችሁ ርስታችሁ ትመለሳላችሁ ። ኢያ፣ ፳፪ ፬ ።
ወአዘዝክዎ ለኢያሱኒ በውእቱ መዋዕል ወእቤሎ ርእ ያ አዕይንቲከ ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር በእሉ ክልኤቱ ነገሥት ከማሁ ይገብር እግዚአብሔር በኵሉ መንግሥት ኀበ ተሐውር አንተ ህየ፣ ወኢትፍራህ እምኔሆሙ እስመ እግዚአብሔር ይፀብአሙ ለክሙ ።	፳	በዚያ ወራት ኢያሱን አዘዝኩት በሊህ በሁለቱ ነገሥ ታት እግዚአብሔር ያደረገውን ነገር ዓይኖችህ አይተዋል እንደዚሁም አንተ በዚያ በምታልፍበት ግዛት ሁሉ ላይ ያደርጋል እግዚአብሔር ያጠፋላችኋልና ከነሡ የተነሣ አትፍራ ።
ወሰአልክዎ ለእግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል ወእ ቤሎ እግዚኦ እግዚእየ አንተ አኅዝከ ታርእዮ ለገብርከ ዕበየከ ወኃይለከ ወጽንዐ እዴከ ወልዕልና መዝራዕትከ፣ ወመኑ ውእቱ አምላክ በሰማይ ወበምድር ዘይገብር በከ መ ገበርከ አንተ ።	፳፩	በዚያ ወራት እግዚአብሔርን ለመንኩት አቤቱ ጌታዬ ከሃሊነትህንና ገናናነትህን ጽኑ ሥልጣንህን ለኔ ለባርያህ ትገልጥ ዘንድ ጀመርክ፣ አንተ እንደምታደርገው በሰማ ይና በምድር የሚያደርግ ማነው ! ።
አብሕኒ እዕዱ ወእርአያ ለይእቲ ምድር ቡርክት እንተ ሀለወት ማዕዶተ ዮርዳኖስ ወለውእቱ ደብር ቡሩክ ወለአ ንጢሊባኖን ።	፳፪	ተሻግሬ በዮርዳኖስ ወድያ ማዶ ያለችውን የከበረች ውን አገር አያት ዘንድ አንጢሊባኖንንና ያን የከበረውን ተራራ አየው ዘንድ አሰናብተኝ አልሁት ። ዘዳ፣ ፩ ፴፯ ።
ወተጸመመኒ እግዚአብሔር ወኢሰምዐኒ፣ ወይቤለኒ እግዚአብሔር በዝኁ አክለከ ወኢትድግም እንከ ተናግሮ ዘንተ ቃለ አላ ዕርግ ውስተ ርእስ ዘውቅሮ ።	፳፫	እግዚአብሔርም ቸል አለኝ አልሰማኝም፣ በቃህ በዛ (ይበቃሃል) የኖራ ግንብ ወዳለበት ተራራ ወጥተህ፣ በዓ ይኖችህ ወደ ምዕራብ፣ ወደ ሰሜን፣ ወደ ደቡብ፣ ወደ ምሥራቅ፣ ተመልከት እንጂ፣ እንግዲህ ወዲህ ይህንን ቃል አትድገመው አለኝ ።
ወነጽር በአዕይንቲከ መንገለ ባሕር ወመስዕ ወአዜብ ወሠርቅ ወርኢ በአዕይንቲከ እስመ ኢተዐድዎ ለዝንቱ ዮርዳኖስ ።	፳፬	ይህን ዮርዳኖስን አትሻገረውምና በዓይኖችህ ምድሪ ቱን እይ፣ (እይ እንጂ ይህን ቃል አትናገር አለኝ) ።
ወአዝዞ ለኢያሱ ወአጽንዖ ሎቱ እስመ ውእቱ የዐዱ ቅድሜሁ ለዝንቱ ሕዝብ ወውእቱ ያወርሶ ምድረ እንተ ርኢከ ።	፳፭	ነገር ግን ኢያሱን እዘዘው፣ እሱን አጽናው አደፋፍ ረው በዚህ ወገኔ ፊት ዮርዳኖስን ይሻገራልና፣ አንተ ያየ ሃትን ምድር እሷን ያወርሳቸዋልና ። ዘኍ፣ ፳፯ ፲፰ ።
ወነበርነ ውስተ ወግር ኀበ ቤተ ፌጎር ።	፳፮	የፌጎር ቤት ባለበት ከረብታም ሰፍረን ተቀመጥን ።

ምዕራፍ ፬ ። ምዕራፍ ፬ ።

ወይእዜኒ እስራኤል ስምዑ ኵነኔሁ ወፍትሖ ለእግዚ አብሔር ዘእሜህረክሙ አነ ዮም ከመ ትግበሩ ወትሕየዉ ወትብዝኁ ወትምልኡ ወትበኡ ወትረስዋ ለምድር ዘይሁ	፩	አሁንም እስራኤል ሆይ ታደርጉት ዘንድ በሕይወትም ትኖሩ ዘንድ እንድትበዙም በዚህም ዓለም ትመሉ ዘንድ የአባቶቻችሁ ፈጣሪ እግዚአብሔር የሚሰጣችሁንም አገር

በከሙ እግዚአብሔር አምላኮሙ ለአበዊክሙ ።

ትወርሷት ዘንድ እኔ አሁን የማስተምራችሁን የእግዚአብሔር ፍርዱን ሥርዓቱን ስሙ ። ዘሌዋ፡ ፲፰ ፩ ።

፪ ወኢትወስኩ ላዕለ ዝ ቃል ዘእኤዝዘክሙ አነ ዮም ወኢታንትጉ እምኔሁ ከመ ትዕቀቡ ኵሎ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ።

እኔ አሁን በማዛችሁ ቃል ላይ አትጨምሩ፤ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ሕጉን ትጠብቁ ዘንድ ከሱም አታጉድሉ ። ዘዳ፡ ፲፪ ፴፪ ፤ ራእ፡ ፳፪ ፲፱ ።

፫ አዕይንቲክሙ ርእያ ኵሉ ዘገብረ እግዚአብሔር አምላክነ በብዔል ፌጎር እስመ ኵሎ ብእሴ ዘሖረ ድኅረ ብዔል ፌጎር ቀጥቀጠ እግዚአብሔር አምላክክሙ እምኔክሙ ።

ብዔል ፌጎርን ያመለከ ሰው ሁሉ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ከናንተ አጥፍቶታልና ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ ዓይኖቻችሁ አይተዋል ።

፬ ወአንትሙሰ እለ ገባእክሙ ኀበ እግዚአብሔር አምላክክሙ ሕያዋን ኵልክሙ ዮም ።

ወደ ፈጣሪያችሁ ወደ እግዚአብሔር የተመለሳችሁ እናንተ ግን፤ ዛሬ ሁላችሁም ደኅና ናችሁ ።

፭ ናሁ ርእዩ ዘአርአይኩክሙ ኵነኔ ወፍትሐ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር እግበር ከማሁ ትግበሩ በምድር ዘትበውኡ ህየ አንትሙ ከመ ትትዋረስዋ ።

እነሆ ገብታችሁ በምትወርሷት ምድር በዚያ እንደዚሁ ታደርጉ ዘንድ እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ ያስተማርኳችሁን አምልኮቱንና ዘጠኙን ሕገጋት እነሆ አስተውሉ ።

፮ ወዕቀብዎ ወግበርዎ እስመ ውእቱ ጥበብክሙ ወአእምሮትክሙ በቅድመ ኵሉ አሕዛብ እለ ይሰምዕዎ ለዝንቱ ኵሉ ኵነኔ ወይብሉ ናሁ ዝንቱ ሕዝብ ጠቢብ ወማእምር ወሕዝብ ዐቢይ ውእቱ ዝንቱ ።

ይህንን ሥርዓቱን ፍርዱን ጠብቁት አድርጉትም ይህን ሁሉ በሚሰሙት አሕዛብ ፊት እሱ ጥበባችሁ ዕውቀታችሁ ነውና እነሆ ይህ ወገን ብልህ አዋቂ ገናና ወገን ነው ይላሉ ። ምሳ፡ ፩ ፯፤ ኢዮ፡ ፳፰ ፳፰ ።

፯ ወመኑ ውእቱ ሕዝብ ዐቢይ ዘቦቱ አምላክ ዘይቀርቦ ከመ አምላክነ እግዚአብሔር በኵሉ ዘጸዋዕናሁ ።

በለመነው ሁሉ እንደ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር የሚቀርበው ፈጣሪ ያለው ታላቅ ወገን ማን ነው ፤ ።

፰ ወመኑ ውእቱ ሕዝብ ዐቢይ ዘቦቱ ኵነኔ ወፍትሕ ዘጽድቅ በከመ ዝንቱ ኵሉ ሕግ ዘአነ እሁበክሙ ዮም ቅድሜክሙ ።

እነሆ አሁን እኔ በፊታችሁ በማስተምራችሁ ሕግ ሁሉ እውነት፤ ሕግና ሥርዓት ያለው ታላቅ ወገን ማነው ፤ ።

፱ ሙቅ ርእሰከ ወዕቀብ ነፍሰከ ጥቀ ከመ ኢትርሳዕ ኵሎ ዘንተ ነገረ ዘርእያ አዕይንቲከ ወኢይኅድግ እምልብከ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትከ ወመሀሮሙ ለደቂቅከ ወለደቂቀ ደቂቅከ ።

ለራስህ ዕወቅ ዓይኖችህ ያዩዋ ይህን ሁሉ ነገር እንዳትዘነጋ ፈጽመህ ሰውነትህን ጠብቅ በኖርህበት ዘመን ሁሉ ከልቡናህ አይውጣ፤ ለልጆችህና ለልጅ ልጆችህም አስተምራቸው ። ዘፍ፡ ፲፰ ፲፱፤ ዘዳ፡ ፲፩ ፱ ።

፲ ወአይድዖሙ ዘከመ ቆምክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ በኮሬብ አመ ዕለተ ተጋባእክሙ እስመ ይቤለኒ እግዚአብሔር አስተጋብኦሙ ለሕዝብ ኀቤየ ወይስምዑ ቃልየ ከመ ይትመሀሩ ፈሪሀትየ በኵሉ መዋዕል ዘቦቱ የሐይዉ እሙንቱ ላዕለ ምድር ወይምሀሩ ለደቂቆሙ ።

እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደኔ ሰብስባቸው እነሳቸው በዚህ ዓለም በሕይወት በሚኖሩበት ዘመን ሁሉ አምልኮቴን ይማሩ ዘንድ ለልጆቻቸውም ያስተምሩ ዘንድ ቃሌን ይስሙ ብሎኛልና በኮሬብ በተሰበሰባችሁ ጊዜ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት እንደቆማችሁ ንገራቸው ።

፲፩ ወመጻእክሙ ወቆምክሙ ታሕተ ደብር፤ ወይነድድ ደብሩ በእሳት እስከ ሰማይ፤ ወጽልመት ወዓውሎ ወጣቃ ።

መጥታችሁም ከተራራው በታች ቆማችሁ፤ ተራራውም እስከ ሰማይ ድረስ እንደ እሳት ይነድድ ነበር ጨለማ ጥቅል ነፋስም ነበር ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፰፤ ፳ ፲፰ ።

፲፪ ወነበበኒ እግዚአብሔር በማእከለ እሳት ወሰማዕክሙ አንትሙ ቃሎ እንዘ ይትናገር ወርእየቶሰ ኢርኢክሙ ዘእንበለ ቃሎ ዘሰማዕክሙ ።

በእሳት መካከል እግዚአብሔር ተናገረኝ ሲናገርም እናንተ ቃሉን ሰምታችኋል ከሰማችሁት ቃል በቀር መልኩን ግን አላያችሁትም ። ዘዳ፡ ፭ ፳፪፤ ፀ ፴፫ ።

፲፫ ወአይድዐክሙ ኪዳኖ ዘአዘዘክሙ ከመ ትግበሩ ዐሥሩ ቃላተ ዘጸሐፎን ውስተ ክልኤ ጽላት ዘእብን ።

በሁለቱ የዕንቍ ጽላት የጻፋቸውን ዓሥሩን ቃላት ትጠብቁ ዘንድ ያዘዛችሁን ቃል ኪዳኑን ነገራችሁ ።

፲፬ ወሊተኒ ዘአዘዘኒ እግዚአብሔር ከመ እምሀርክሙ በውእቱ መዋዕል ኵነኔ ወፍትሐ ዘትገብሩ በምድር እንተ ውስቴታ ትበውኡ አንትሙ ትረስዋ ።

ትወርሷት ዘንድ እናንተ በምትገቡበት አገር የምታደርጉትን አምልኮትና ዘጠኙን ሕገጋት በዚያ ወራት አስተምራችሁ ዘንድ እግዚአብሔር አዘዘኝ ። ዘፀ፡ ፳፩ ፩ ።

፲፭ ወዕቀቡ ጥቀ ነፍሰክሙ እስመ ኢርኢክሙ ርእየቶ በይእቲ ዕለት እንተ ባቲ ተናገረክሙ እግዚአብሔር በኮሬብ ላዕለ ደብር እማእከለ እሳት ከመ ኢትጌግዩ ።

እንዳትበድሉ በተራራው ላይ በእሳት መካከል ሁኖ በኮሬብ እግዚአብሔር በተናገረበት በዚያ ቀን ፊቱን አላያችሁትምና ፈጽማችሁ ሰውነታችሁን ጠብቁ ።

፲፮ ወኢትግበሩ ለክሙ ግልፈ በአምሳለ ኵሉ ምስል፤ በአምሳለ ተባዕት አው በአምሳለ አንስት ።

ምስሉን ሁሉ በማስመሰል በምስሉ ሁሉ አምሳል በወንድ አምሳል ወይም በሴት አምሳል ።

፲፯ ወበአምሳለ ኵሉ እንስሳ ዘሀለወ ላዕለ ምድር ወበአምሳለ ኵሉ ዖፍ ወኵሉ መራሪ ዘይሠርር በታሕተ ሰማይ ።

በዚህ ዓለም ባለ ከብት ሁሉ አምሳል በወፍም ሁሉ አምሳል ከሰማይ በታች በሚበረው ሁሉ አምሳል ።

ወበአምሳለ ኵሉ ሕያው ዘይትሐወስ ላዕለ ምድር ወበ አምሳለ ኵሉ ዐሣ ዘሀለወ ውስተ ማይ መትሕተ ምድር ።	፲፰	በምድር ላይ በሚንቀሳቀሰው በደመ ነፍስ ሕያው በሆነው ሁሉ አምሳል ፤ ከምድር በታች በውኃው ውስጥ ባለ ዓሣ ሁሉ አምሳል ጣኦትን አትሥሩ ። ዘዳ፣ ፭ ፰ ።
ወለእመ ነጸርከ ሰማየ ወርኢከ ፀሐየ ወወርኀ ወከዋክብተ ወኵሎ ሠርጓቲሃ ለሰማይ ዮጊ ትጌጊ ወትሰግድ ሎሙ ወታመልኮሙ ለእለ ገብረ እግዚአብሔር አምላክከ ለኵሉ አሕዛብ ዘታሕተ ሰማይ ።	፲፱	ዓይናችሁን ወደ ሰማይ አቅንተህ ጨረቃና ፀሐይን ከዋክብትንም ሁሉ አይተህ እነሆ ትበድላለህ፤ ከሰማይ በታች ላሉ አሕዛብ ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር የፈጠራቸውንም ሁሉ ትሰግድላቸው ታመልካቸውም አለህ ።
ወኪያክሙሰ ነሥአክሙ እግዚአብሔር ወአውፅአክሙ እምእቶነ ሐጺን እምግብጽ ከመ ትኩንዎ መክፈልተ ሕዝቡ እስከ ዛቲ ዕለት ።	፳	እናንተን ግን እስከዚች ቀን ድረስ የወገኖቹን ዕድል ፈንታ ትሆኑ ዘንድ ጽኑ አገዛዝ ካለበት ከግብጽ አገር አውጥቶ እግዚአብሔር ገንዘብ አደረጋችሁ ።
ወተምዐ እግዚአብሔር በእንቲአየ ዘተብሉ አንትሙ ፤ ወመሐለ ከመ ኢየዐድዎ ለዝንቱ ዮርዳኖስ ወከመ ኢይበውእ ውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ርስተ ።	፳፩	እናንተ በተናገራችሁት ነገር ምክንያት እግዚአብሔር እኔን ተቈጣኝ ይህን ዮርዳኖስንም እንዳልሻገር ፈጣሪህ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ ወደሚሰጥህም አገር እንዳልገባ ማለ ። ዘዳ፣ ፩ ፴፯ ።
ናሁ አንሰ እመውት በዛቲ ምድር ወኢየዐድዎ ለዮርዳኖስ ወአንትሙሰ ተዐድውዎ ለዮርዳኖስ ወትትዋረስዋ ለይእቲ ምድር ቡርክት ።	፳፪	እነሆ እኔ በዚች ምድር እሞታለሁ፤ ዮርዳኖስን አልሻገረውም እናንተ ግን ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ ይህችን የተመሰገነችውን አገር ትወርሷታላችሁ ። ፪ ጴጥ፣ ፩ ፲፫ ።
ወዑቁ እንከ አንትሙ ኢትርስዑ ኪዳኖ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘተከየደ ምስሌክሙ ወእመ አበስክሙ ወገበርክሙ ለክሙ ግልፈ በአምሳለ ኵሉ ምስል ዘበእንቲአሁ ቀሠፈከ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፳፫	እንግዲህ እናንተም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ከእናንተ ጋራ የተማማለውን ቃል ኪዳኑን እንዳትረሱ ዕወቁ፤ ብትበድሉና ፈጣሪህ እግዚአብሔር በቀሠፈህ ምስል ሁሉ ጣኦትን ብትሠሩ ።
እስመ እግዚአብሔር አምላክከ እሳት እንተ ታኀልቅ ውእቱ፤ ወአምላክ ቀናኢ ውእቱ ።	፳፬	ፈጣሪህ እግዚአብሔር የምታጠፋ እሳት ነውና፤ ለአምላክነቱም የሚቀና አምላክ ነውና ። ዘፀ፣ ፳ ፭ ።
ወለእመ ወለድከ ደቂቀ ወአዋልደ ወደቂቀ ደቂቅከ ወጐንደይክሙ ላዕለ ምድር ወአበስክሙ ወገበርክሙ እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከመ ታምዕዕዎ ።	፳፭	ሴቶች ልጆችና ወንዶች ልጆችንም ብትወልድ የልጅ ልጅም ብታይ በዚህም ዓለም ብዙ ዘመን ብትኖሩ ብትበድሉ በሁሉም አምሳል ለናንተ ጣኦት ብትሠሩ ታስቆጡትም ዘንድ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ክፉ ነገር ብታደርጉ ። ፪ ነገ፣ ፲፯ ፲፯ ።
ናሁ አስምዕ ለክሙ ሰማየ ወምድረ ከመ ትጠፍኡ ወትደመሰሱ እምድር እንተ ላቲ አንትሙ ተዐድውዎ ለዮርዳኖስ ህየ ከመ ትትዋረስዋ ወኢታኈንድዩ መዋዕለ ውስቴታ አላ ተቀጥቅጦ ትትቀጠቀጡ ።	፳፮	ትወርሷት ዘንድ እናንተ ወደዚያ ዮርዳኖስን ከምትሻገሩባት አገር ፈጽማችሁ እንድትጠፉ እነሆ ሰማይንና ምድርን አዳኝባችኋለሁ፤ ፈጽማችሁ ትጠፋላችሁ እንጂ በዚ ብዙ ዘመን አትኖሩም ። ዘዳ፣ ፴ ፲፱ ።
ወይዘርወክሙ እግዚአብሔር ውስተ ኵሉ አሕዛብ ወትተርፉ ውኁዳነ በኍልቍ ውስተ ኵሉ አሕዛብ እለ ውስቴቶሙ ያበውአክሙ እግዚአብሔር ህየ ።	፳፯	እግዚአብሔር በአሕዛብ አገር ሁሉ ይበትናችኋል፤ እግዚአብሔር አስማርኮ ወስዶ በዚያ በሚያኖራችሁ በአሕዛብ አገር በቍጥር ጥቂቶች ሁናችሁ ትቀራላችሁ ።
ወታመልኩ በህየ አማልክተ በዕድ ግብረ እደ እጓለ እመሕያው ዕፀወ ፤ ወአእባነ ፤ እለ ኢይሬእዩ ፤ ወኢይሰምዑ ወኢይበልዑ ፤ ወኢያጼንዉ ።	፳፰	በዚያም የማያዩ የማይሰሙ የማይበሉ የማያሸቱ ሰው ሠራሽ የሚሆኑ የአሕዛብ ጣኦታት ዕንጨትንና ደንጊያዎችን ታመልካላችሁ ። ዘዳ፣ ፳፰ ፴፯፤ ኤር፣ ፲፮ ፲፫ ።
ወእምዝ ተኀሥሥዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ በህየ ወትረክብዎ ሶበ ኀሠሥክምዎ በኵሉ ልብክሙ ወበኵሉ ነፍስክሙ በሕማምክሙ ።	፳፱	ከዚህ በኋላ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን (በንስሐ) ትፈልጉታላችሁ በመከፋችሁም ጊዜ በፍጹም ሰውነታችሁና በፍጹም ልቡናችሁ በዚያ በፈለጋችሁት ጊዜ (በረድኤት) ታገኙታላችሁ ። ዘሌ፣ ፳፮ ፴፱ ፤ ዘዳ፣ ፴፩ ፫ ።
ወይረክበክሙ ኵሉ ዝንቱ ነገር በደኃሪ መዋዕል ወትትመየጡ ኀበ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወይሰምዐክሙ ።	፴	በኋላ ዘመን ይህ ሁሉ ነገር አግኝቶአችሁ (በንስሐ) ወደ ፈጣሪያችሁ ወደ እግዚአብሔር ትመለሳችሁ ፤ እሱም ይሰማችኋል ። ዘኍ፣ ፵፬ ፴፬ ፤ ዘሌ፣ ፫ ፰ ።
እስመ አምላክ መሐሪ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ኢየኀድገከ ወኢያጠፍአከ ወኢይረስዕ ኪዳኖሙ ለአበዊከ ዘመሐለ ሎሙ ።	፴፩	ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ይቅር ባይ አምላክ ነውና በረድኤት ተለይቶ አያጠፋህም ፤ ለአባቶችህ የማለላቸውንም መሐላ አይዘነጋም ። ዘፀ፣ ፴፬ ፯፤ ነሁ፣ ፱ ፴፩ ።

፴፪ ተሰአሉ ዘቀዲሙ መዋዕለ ዘኮነ እምቅድሜክሙ እም አመ ፈጠሮ እግዚአብሔር ለእጓለ እመሕያው ዲበ ምድር እምአጽናፈ ሰማይ እስከ አጽናፈ ሰማይ ለእመ ኮነ ከመ ዝንቱ ነገር ።

እግዚአብሔር ሰውን ከፈጠረው ጀምሮ ከሰማይ ዳርቻ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ እንደዚህ ያለ ነገር ተደርጎ እንደሆነ ከናንተ አስቀድሞ የነበረውን ዘመን ጠይቁ ።

፴፫ ወለእመ ሰምዑ ሕዝብ ቃለ እግዚአብሔር አምላክ ዘሕያው እንዘ ይትናገር እማእከለ እሳት በከመ ሰማዕከ አንተ ወሐየውከ ።

አንተ ሰምተህ እንደ ዳንክ በእሳት መካከል ሲናገር ሕዝቡ ሕያው የሚሆን የእግዚአብሔር አምላክ ቃሉን ሰምተው ድነው እንደሆነ ። ዘፀ፡ ፳፬ ፲፩ ፡ ፴፫ ፳ ።

፴፬ ለእመ አመከረ እግዚአብሔር ወቦአ ወነሥአ ሎቱ ሕዝበ እማእከለ ሕዝብ በአመክሮ ወበተአምር ወበመድምም ወበቀትል ወበእድ ጽንዕት ወበመዝራዕት ልዑል ወመደንግፅ ዐቢይ በከመ ኵሉ ዘገብረ እግዚአብሔር በምድረ ግብጽ በቅድሜከ እንዘ ትሬኢ ።

እግዚአብሔር በፊትህ እያየህ በግብጽ ምድር ላንተ እንዳደረገው ሁሉ በመፈታተን በድንቅ ተአምራት በጸናች እጅና በተዘረጋች ክንድ በታላቅ ማስደንገጥም እግዚአብሔር ከሌላ ወገን ገብቶ የፈተነው ወገን አለ እንደሆነ ጠይቅ ።

፴፭ ከመ ታእምር ከመ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ ።

እግዚአብሔርም ፈጣሪ እንደሆነ ታውቅ ዘንድ ያለሱም ሌላ አምላክ እንደ ሌለ ታውቅ ዘንድ ጠይቅ ። ዘፀ፡ ፮ ፫ ።

፴፮ እምሰማይ ተሰምዐ ቃሉ ከመ ይምሀርከ ወበምድር አርአየ እሳቶ ዐቢየ ወሰማዕከ ቃሎ እማእከለ እሳት ።

ያስተምርህም ዘንድ ከሰማይ ወርዶ ቃሉ ተሰማ በምድርም የሚያስፈራ እሳቱን አሳየ ፡ በእሳቱም መካከል ቃሉን ሰምተሃል ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፬ ።

፴፯ እስመ ያፈቅሮሙ ለአበዊከ ወኀረዮሙ ወለዘርኦሙ እምድኅሬሆሙ ኪያከ እምኵሉ አሕዛብ ወአውፅአከ ውእቱ በኀይሉ ዐቢይ እምግብጽ ።

አባቶችህን ይወዳቸዋልና ፡ ስለዚህ ከነርሱ በኋላ ከአሕዛብ ሁሉ ለይቶ እናንተን ልጆቻቸውን ዘራቸውን መረጠ ፡ የመረጠህ እርሱም በጽኑ ከሃሊነቱ ከግብጽ አወጣህ ።

፴፰ ከመ ያጥፍኦሙ ለአሕዛብ ዐበይት ወጽኑዓን እምቅድመ ገጽከ ወከመ ያብእከ ወየሀብከ ምድሮሙ ትረስ በከመ ሀለውከ ዮም ።

ታላላቆች ጽኑዓን የሚሆኑ አሕዛብን ከፊትህ ያጠፋቸው ዘንድ ትወርስም ዘንድ እንዳለህ አገራቸውንም ይሰጥህ ዘንድ በፍጹም ኃይሉ ከግብጽ አወጣህ ። ዘዳ፡ ፲ ፲፭ ።

፴፱ ወትእምር ዮም ከመ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ውእቱ እግዚአብሔር በሰማይ በላዕሉ ወበምድር በታሕቱ ወአልቦ ባዕድ ዘእንበሌሁ ።

ከምድር በላይ ባለ በሰማይ ፡ ከሰማይ በታች ባለ በምድርም ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንደሆነ ያለሱም ሌላ ፈጣሪ እንደሌለ አሁን ታውቃለህ ። ዘዳ፡ ፬ ፴፭ ።

፵ ወዕቀቡ ኵነኔሁ ወትእዛዞ ዘአኤዝዘክሙ አነ ዮም ከመ ሠናየ ይኩንክሙ ፡ ወለውሉድክሙሂ እምድኅሬክሙ ፡ ወከመ ይኑኅ መዋዕሊክሙ ውስተ ምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ በኵሉ መዋዕል ።

በዘመኑ ሁሉ ለናንተ ከናንተም በኋላ ለልጆቻችሁ በጎ ነገር ይሆንላችሁ ዘንድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በሚሰጣችሁ ምድር ዕድሜያችሁ ይረዝም ዘንድ እኔ ዛሬ የማዝዛችሁ ሥርዓቱን ትእዛዙን ጠብቁ ። ዘሌ፡ ፳፪ ፴፩ ።

፵፩ ወይእተ አሚረ ፈለጠ ሙሴ ሠላስ አህጉረ በማዕዶተ ዮርዳኖስ መንገለ ሠርቀ ፀሐይ ከመ ይስኪ ህየ ቀታሊ ዘቀተለ ካልአ እንዘ ኢየአምር ወኢኮነ ጸላኢሁ ትካት ወይስኪ ውስተ አሐቲ እምእላንቱ አህጉር ወየሐዩ ።

ሙሴም ያን ጊዜ በዮርዳኖስ ማዶ በስተምሥራቅ በኩል ሦስት መማፀኛዎችን አህጉር ለየ ፡ ሳያውቅ ጥንተ ጠላቱ ሳይሆን ባልንጀራውን የገደለ ሰው በዚያ ይማጠን ዘንድ ከነዚያ መማጠኛዎች በአንዲቱ ተማጥኖ ይድናል ።

፵፪ ባሶር በገዳም ውስተ ምድረ ሐቅል ዘሮቤል ፡ ወአራሞት በገለአድ ዘጋድ ፡ ወአውሎን ጸባሳን ዘምናሴ ።

እነዚህም የጋድ ዕፃ በምትሆን በገለዓድ ያለች አራሞትና የሮቤል ዕፃ በምትሆን ምድረ በዳ ያለች ባሶር ፡ የምናሴ ዕጻ በምትሆን በባሳን ያለች አውሎን ናቸው ።

፵፫ ዝንቱ ውእቱ ሕግ ዘአዘዞሙ ሙሴ በቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ሙሴ በእስራኤል ልጆች ፊት ያዘዛቸው ሥርዓት ይህ ነው ።

፵፬ ወዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ወፍትሕ ኵሉ ዘነገሮሙ ሙሴ ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል በገዳም ወፂኦሙ እምድረ ግብጽ ።

ከግብጽ ከወጡ በኋላ ለእስራኤል ልጆች በምድረ በዳ ሙሴ የነገራቸው ትእዛዝ ሥርዓትና ፍርድ ይህ ነው ።

፵፭ በማዕዶተ ዮርዳኖስ በቈላት ዘቅሩበ ቤተ ፌጎር በምድረ ሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ዘይነብር ውስተ ሐሴቦን ዘቀተሎ ሙሴ ወደቂቀ እስራኤል ወፂኦሙ እምድረ ግብጽ ።

ከግብጽ ከወጡ በኋላ ሙሴና የእስራኤል ልጆች የገደሉት በሐሴቦን በሚኖር በአሞሬዎን ንጉሥ በሴዎን ምድር በፌጎር ቤት አቅራቢያ በሚሆን ሸለቆ በዮርዳኖስ ማዶ የነገራቸው ይህ ነው ። ዘዳ፡ ፫ ፳፱ ።

፵፮ ወተዋረሱ ምድሮ ወምድረ ዖግሂ ንጉሠ ባሳን ክልኤቱ ነገሥት አሞሬዎን እለ ይነብሩ ማዕዶተ ዮርዳኖስ መንገለ ሠርቀ ፀሐይ ።

ምድሩንም ወረሱ የባሳን ንጉሥ የዖግን አገርንም ወረሱ ፡ እነዚህም በፀሐይ መውጫ አንጻር ባለ በዮርዳኖስ ማዶ የሚኖሩ ሁለቱ ነገሥታት ናቸው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፴፭ ።

፵፰ እምአሮኤር እንተ ማዕዶተ ፈለገ አርኖን እስከ ደብረ ሴዎን ዘኤርሞን ።

፵፱ ወኵሉ ዓረብ ለማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ሠርቀ ፀሐይ ዘመትሕተ አሴዶን ዘበ መንደቅ ።

በአርኖን ወንዝ ማዶ ካለች ከአሮኤር ጀምሮ የኤርሞን ክፍል እስከምትሆን እስከ ሴዎን ተራራ ድረስ ።

ቅጽር ካለበት ከአሴዶን በታች በፀሐይ መውጫ አንጻር ያለ የዮርዳኖስን ማዶ ግራ ሁሉ ወረሱ ።

ምዕራፍ ፭ ።

፩ ወጸውዖሙ ሙሴ ለኵሎሙ ማኅበረ እስራኤል ወይቤሎሙ ስምዑ እስራኤል ኵሉ ኵነኔ ወፍትሐ ዘአነ እነግረክሙ ዮም ውስተ ዕዘኒክሙ በዛቲ ዕለት ወተመሀሩ ገቢሮቶ ወዐቂቦቶ ።

፪ እግዚአብሔር አምላክክሙ አቀመ ኪዳኖ ምስሌክሙ በኮሬብ አኮ ለአበዊክሙ ዘአቀመ ዘንተ ኪዳነ አላ ለክሙ እስመ አንትሙ ሀለውክሙ ዝየ ዮም ኵልክሙ ሕያዋን ።

፫ ገጸ በገጽ ተናገረክሙ እግዚአብሔር በደብር ማእከለ እሳት ።

፬ ወአንሰ እቀውም ማእከለ እግዚአብሔር ወማእከሌክሙ በይእቲ ዕለት ከመ እንግርክሙ ቃሎ ለእግዚአብሔር እስመ ፈራህክሙ እምቅድመ ገጸ እሳት ወኢዐረግሙ ውስተ ደብር ።

፭ ወይቤ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፃእኩከ እምድረ ግብጽ እምቤተ ቅንየት ወኢይኩንከ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌየ ።

፮ ወኢትግበር ለከ አምላከ ዘግልፎ ወኢ በኵሉ አምሳል ዘውስተ ሰማይ በላዕሉ ፣ ወኢ ዘውስተ ምድር በታሕቱ ፣ ወኢ በኵሉ ዘውስተ ማይ ዘመትሕተ ምድር ፣ ወኢትስግድ ሎሙ ወኢታምልኮሙ ።

፯ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክከ አምላክ ቀናኢ ዘእኤልቆ ኀጣውአ ወላዲ ላዕለ ውሉድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ለእለ ይጸልኡኒ ።

፰ ወእገብር ምሕረተ እስከ ዐሠርቱ ምእት ትውልድ ፣ ለእለ ያፈቅሩኒ ወለእለ የዐቅቡ ትእዛዝየ ።

፱ ወኢትምሐል በስመ እግዚአብሔር አምላክከ በሐሰት ፣ እስመ ኢያነጽሖ እግዚአብሔር ለዘይምሕል በስሙ በሐሰት ።

፲ ወዕቀብ ዕለተ ሰንበት ወቀድሳ በከመ አዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፲፩ ሰዱሰ መዋዕለ ትገብር ኵሎ ግብረከ ወሳብዕት ዕለት ሰንበቱ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

፲፪ ወኢትግበር ባቲ ኵሎ ግብረከ ኢ ወልድከ ፣ ወኢ ወለትከ ፣ ወኢ ገብርከ ፣ ወኢ አመትከ ፣ ወኢ ላሕምከ ፣ ወኢ አድግከ ፣ ወኢ ኵሉ እንስሳከ ፣ ወኢ ግዩር ዘውስተ ዴዴከ ከመ ያዕርፍ ገብርከ ወአመትከ ከማከ ።

፲፫ ወተዘከር ከመ ገብር አንተ በምድረ ግብጽ ወአውፅአከ እግዚአብሔር አምላክከ እምህየ በእድ ጽንዕት ፣ ወበ

ምዕራፍ ፭ ።

ሙሴ የእስራኤልን ወገኖች ሁሉ ጠርቶ እስራኤል ሆይ በዚች ቀን በጆሮቻችሁ ስትሰሙ ዛሬ እኔ የምነግራችሁን ሥርዓትና ፍርድ ሁሉ ስሙ ፣ መሥራቱን መፈጸሙን መጠበቁንም ተማሩ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በኮሬብ ከናንተ ጋር መሐላውን አጸና ፣ እናንተ ሁላችሁ አሁን በዚህ በሕይወት አላችሁና ፣ ይህን መሐላውን ያጸና ለናንተ ነው እንጂ ለአባቶቻችሁ አይደለም ። ዕብ፡ ፰ ፱ ።

እግዚአብሔር በደብረ ሲና በእሳት መካከል ሁኖ ፊት ለፊት ተነጋገራችሁ ።

እሳትን ከማየት የተነሣ ፈርታችሁ ወደ ደብረ ሲና አልወጣችሁም ነበርና ፣ እኔ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እነግራችሁ ዘንድ በዚች ቀን በናንተና በእግዚአብሔር መካከል ቁሜ ነበር ። ዘፀ፡ ፳ ፳፩ ፣ ፳፱ ፣ ፪ ነገ፡ ፫ ፲፱ ።

ጽኑ አገዛዝ ካለበት ከምድረ ግብጽ ያወጣሁህ ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ያለኔ ሌላ አምላክ አይኑርህ ።

ከምድር በላይ ባለው በሰማይ የፀሐይና የጨረቃን ምስል ሁሉ ፣ ከሰማይ በታች ከምድር በላይ ያሉ የእንስሳትንም ምስል ሁሉ ከምድርም በታች ባለ በውኃው ውስጥ ባሉ በአዞ በጉማሬውም አምሳል ሁሉ የተቀረጸ ጣኦትን አትሥራ ፣ አትስገድላቸው አታምልካቸውም ።

ለአምልኮቴ የምቀና የአባትንም ኃጢአት ቂም በሚጠሉኝ ልጆች እስከ ሦስት ፣ እስከ አራት ትውልድ ድረስ የማመጣ ።

ለሚወዱኝ ትእዛዜንም ለሚጠብቁ ልጆች ግን እስከ ሺሕ ትውልድ ድረስ ቸርነቴን የማደርግ ፈጣሪ እኔ እግዚአብሔር ነኝና አትስገድላቸው አትገዛላቸውም ።

በሐሰት ስሙን ጠርቶ የሚምለውን ሰው እግዚአብሔር አያነጻውምና የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ስም በሐሰት ጠርተህ አትማል ። ዘዳ፡ ፱ ፬ ፣ ኤር፡ ፴፪ ፲፰ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንዳዘዘህ ዕለተ ሰንበትን (ቀዳሚትን) ጠብቀህ አክብራት ። ዘፀ፡ ፳ ፰ ፣ ነህ፡ ፲፫ ፴፯ ።

ስድስት ቀን ሥራህን ሁሉ ሥራ ፣ ሰባተኛይቱ ቀን ግን የፈጣሪህ የእግዚአብሔር በዓል ናት ።

ሥራህን ሁሉ አትሥራበት ወንድ ልጅህ ሴት ልጅህ ወንድ ባርያህ ፣ ሴት ባርያህም ሎሌህም ፣ ገረድህም ፣ በሬህም ፣ ከብትህም ፣ ከደጅህም ያለ መጻተኛ እንግዳም ወንድ ባርያህና ሴት ባርያህ አንተ እንደምታርፍበት ያርፍ ዘንድ ሥራህን ሁሉ አትሥራበት ።

በግብጽ አገር አንተ ተገዥ እንደ ነበርህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም በጸናች ሥልጣን ከፍ ባለ ኃይል ከዚያ እንዳወ

መዝሙረት ፈውሐ ፡ ወበበይነዝ አዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትዕቀብ ዕለተ ሰንበት ወትቀድሶ ።

፲፮ አክብር አባከ ወእመከ በከመ አዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይኩን ሠናየ ላዕሌከ ፡ ወይኑኅ መዋዕሊከ በዲበ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፲፯ ወኢትሑር ኀበ ብእሲተ ብእሲ ።
፲፰ ወኢትቅትል ነፍሰ ።
፲፱ ወኢትሰርቅ ።
፳ ወኢትኩን ሰምዐ በሐሰት ላዕለ ቢጽከ ፡ ወኢተሐሱ ሰምዐ ።
፳፩ ወኢትፍቱ ብእሲተ ካልእከ ወኢትፍቱ ቤቶ ለካልእከ ኢገራሁቶ ወኢ ገብሮ ፡ ኢ አመቶ ወኢ ላሕሞ ፡ ኢ አድጎ ወኢ እምኵሉ እንስሳሁ ፡ ወኢ እምኵሉ ዘቦቱ ለካልእከ ።
፳፪ ዝንቱ ነገር ዘተናገረ እግዚአብሔር ለኵሉ ተዓይኒክሙ በውስተ ደብር በማእከለ እሳት ፡ ወጽልመት ፡ ወዐውሎ ፡ ወቆባር ፡ ወቃል ዐቢይ ወኢደገመ እንከ ፡ ወጸሐፎ ውስተ ክልኤ ጽላት ዘእብን ፡ ወወሀበኒ እግዚአብሔር ።

፳፫ ወኮነ ሶበ ሰማዕክሙ ውእቱ ቃለ እማእከለ እሳት ወደብሩሂ ይነድድ በእሳት ወመጻእክሙ ኀቤየ ኵልክሙ መላእክተ ነገድክሙ ወሊቃናቲክሙ ።
፳፬ ወትቤሉኒ ናሁ አርአየነ እግዚአብሔር አምላክነ ስብሐቲሁ ወቃሎኒ ሰማዕነ እማእከለ እሳት ወዮም አእመርነ በዛቲ ዕለት ከመ ይትናገር እግዚአብሔር ምስለ ሰብእ ወየሐዩ ።
፳፭ ወይእዜኒ ኢንሙት ወኢታጥፍአነ ዛቲ እሳት ዐባይ ለእመ ደገምነ ንሕነ ሰሚዖተ ቃሉ ለእግዚአብሔር አምላክነ ዓዲ ንመውት እንከ ።
፳፮ ወመኑ ውእቱ ዘሥጋ ዘይሰምዖ ቃሎ ለእግዚአብሔር ዘሕያው እንዘ ይትናገር እማእከለ እሳት ከማነ ወየሐዩ ።

፳፯ ሑር አንተ ወስማዕ ኵሎ ዘይብል እግዚአብሔር አምላክነ ወንግረነ አንተ ኵሎ ዘይቤለከ እግዚአብሔር አምላክነ ፡ ወንሰምዕ ወንገብር ።
፳፰ ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃለ ነገርክሙ ዘነበብክሙ ወዘትቤሉኒ ፡ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ሰማዕኩ ቃሎሙ ዘይቤሉ ዝንቱ ሕዝብ ኵሎ ዘይቤሉከ ወርቱዕ ኵሉ ዘይቤሉ ።
፳፱ መኑ እምወሀቦሙ ከመዝ ይኩን ላዕሌሆሙ ከመ ይፍርሁኒ ወይዕቀቡ ትእዛዝየ በኵሉ መዋዕሊሆሙ ከመ ሠናይተ ትኩኖሙ ወለውሉዶሙ እስከ ለዓለም ።

፴ ሑር ወበሎሙ እትዉ ውስተ አብያቲክሙ ።
፴፩ ወአንተሰ ቁም ኀቤየ እንግርከ ትእዛዝየ ወኵነኔየ ወፍትሕየ ወኵሎ ዘትሜህሮሙ ወይግበሩ ከማሁ ውስተ ምድር እንተ አነ እሁቦሙ ርስቶሙ ።

፴፪ ወዕቀቡ ከመ ትግበሩ በከመ አዘዘኩክሙ ፡ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ማህ አስብ ፡ ስለዚህም ዕለተ ሰንበትን ትጠብቃት ትከብ ራት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አዘዘህ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሚሰጥህ ምድር ላንተ መል ካም ነገር እንዲሆንልህ ዕድሜህም እንዲረዝምልህ እግዚ አብሔር አምላክህ እንዳዘዘህ ፡ አባትህንና እናትህን አክ ብር (ርዳ) ። ዘፀ፡ ፳ ፲፪ ፡ ዘሌ፡ ፲፱ ፫ ።

ወደ ጐልማሳ ሚስት አትሂድ (አትድረስ) ።

ነፍስ አትግደል ። ማቴ፡ ፭ ፳፩ ።

አትስረቅ ። ዘፀ፡ ፳ ፲፭ ።

በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር ፡ ምስክርነትን አታሰብል ።

የባልንጀራህን ሚስት አትመኝ ፡ ቤቱንም እርሻውንም ሴት ባርያውንና ወንድ ባርያውንም ፡ በሬውንና አህያውን ከከብቶቹም ሁሉ በባልንጀራህ ከለው ገንዘብ ሁሉ አትመኝ።

በጨለማና በእሳት ፡ በጽጋግና በጥቅል ነፋስ መካከል ሁኖ በሲና ተራራ ላይ በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔር ለሠ ራዊቶቻቸው ሁሉ የተናገረው ነገር ይህ ነው ፡ ከዚያ በኋ ላ ግን አልጨመረም (አልተሰማም) እግዚአብሔር በሁለቱ የድንጋይ ጽላቶች ጽፎ ሰጠኝ ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፯ ፳ ።

በእሳቱ መካከል ይህን ቃል በሰማችሁ ጊዜ እንዲህ ሆነ ፡ ተራራው በእሳት ይቃጠል ነበር ፡ ሽማግሌዎቻችሁና የነገዶቻችሁ አለቆች ወደኔ መጣችሁ ። ዘፀ፡ ፳፬ ፲፪ ።

እነሆ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ክብሩን ጌትነቱን አሳ የን በእሳቱም መካከል ቃሉን ሰማን እግዚአብሔር ከሰው ጋር ተነጋግሮ ሰው እንዲድን ዛሬ ዐወቅን ።

አሁንም አንሙት ይህችም ታላቅ እሳት አታጥፋን ፡ ዳግመኛ የፈጣሪያችን የእግዚአብሔርን ቃል መስማትን ብንደግም እንሞታለን ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፬ ፡ ዘዳ፡ ፲፩ ፪ ።

ሕያው የሚሆን እግዚአብሔር በእሳት መካከል ሁኖ ሲናገር ቃሉን እንደኛ ሰምቶ የሚድን ሥጋዊ ደማዊ ማነው ፧ ። ዘዳ፡ ፲፭ ፲፯ ።

አንተ ሂደህ (ቀርበህ) ፈጣሪያችን እግዚአብሔር የሚ ለውን ሁሉ ሰምተህ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ያለህን አንተ ንገረን ሰምተንም እናደርጋለን አላችሁኝ ።

እግዚአብሔርም ያላችሁኝን የነገራችሁኝን ቃል ሰምቶ እነሆ እነዚህ ወገኖች የሚሉህን ቃል ሰማሁ ፡ የተ ናገሩት ነገር ሁሉ የተገባ ነው አለኝ ። ዘፀ፡ ፳ ፲፱ ።

ለነሱቸውም ለልጆቻቸውም በጎ ይሆንላቸው ዘንድ ባለ ዘመናቸው ሁሉ እስከ ዘለዓለሙ ድረስ ይፈሩኝና ሕጌን ይጠብቁ ዘንድ እንደዚህ ያለ ዕውቀት ማን በሰ ጣቸው ፧ ።

ሂደህ ወደየ ቤታችሁ (ድንኳናችሁ) ግቡ በላቸው ።

አንተ ግን የምታስተምራቸው ትእዛዜን ሥርዓቴ ንና ፍርዴን ሁሉ እነግርህ ዘንድ በዚህ አጠገቤ ቁም እነሱቸው ርስት አድርጌ በምሰጣቸው ምድር እንደዚሁ ያድርጉ አለኝ ።

እናንተም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ ታደ ርጉ ዘንድ ፡ ያዘዝኳችሁን ሁሉ ጠብቁ ። ገላ፡ ፫ ፲፱ ።

ወኢትትገኀሡ ኢለየማን ወኢለፀጋም እምኵሉ ፍናት ዘአዘዘክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከመ ትሑሩ በቲ ከመ ሠናይት ትኩንክሙ፣ ወከመ ታዕርፉ ወይኑኅ መዋዕሊክሙ ውስተ ምድር እንተ ትትዋረሱ።	፴፪	በን ነገር ይደረግላችሁ ዘንድ ከመከራም ታርፉ ዘንድ በምትወርሷትም ምድር ዕድሜያችሁ እንዲረዝምላችሁ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ካዘዛችሁ ሥርዓት ወደ ቀኝም ወደ ግራም አትበሉ። ዘዳ፣ ፲፯ ፳፣ ኢያ፣ ፩ ፯።
ምዕርፍ ፮።		**ምዕራፍ ፮።**
ወዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ወፍትሕ ዘአዘዘ እግዚአብሔር አምላክነ ከመ እምሀርክሙ ትግበሩ በውስተ ምድር እንተ ውስቴታ ትበውኡ ትትዋረስዋ።	፩	ትወርሷት ዘንድ በምትገቡባት አገር ልታደርጉት ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንዳስተምራችሁ ያዘዘው ትእዛዝ ሥርዓትና ፍርድ ይህ ነው። ዘዳ፣ ፬ ፩።
ከመ ትፍርሀዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወከመ ትዕቀቡ ኵሎ ኵነኔሁ ወትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም፣ አንትሙ ወደቂቅክሙ ወደቂቀ ደቂቅክሙ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትክሙ ከመ ይኑኅ መዋዕሊክሙ።	፪	እናንተም ልጆቻችሁና የልጅ ልጆቻችሁ ዘመናችሁ ይበዛ ዘንድ ዛሬ እኔ የማዝዛችሁን ትእዛዝ በላ ዘመናችሁ ሁሉ ትጠብቁ ዘንድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን ትፈሩት ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዘው ትእዛዝ ይህ ነው።
ስምዑ እስራኤል ከመ ትግበሩ ወከመ ትዕቀቡ ከመ ሠናይተ ትኩንክሙ፣ ወከመ ይኑኅ መዋዕሊክሙ ወከመ ትትባዝኁ ጥቀ በከመ ይቤ እግዚአብሔር አምላኮሙ ለአበዊክሙ ከመ የሀብክሙ ምድረ እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ።	፫	ማርና ወተት የምታስገኘውን ምድር ይሰጣችሁ ዘንድ የአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔርም እንደተናገረ እጅግ እንድትበዙ ዕድሜያችሁም እንዲረዝም በጎ ነገርም እንዲደረግላችሁ ትጠብቁና ታደርጉ ዘንድ እስራኤል ሆይ ስሙ። ዘፍ፣ ፲፩ ፫።
ወዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ኵሉ ዘአዘዞሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል በገዳም ወፂኦሙ እምድረ ግብጽ።	፬	ከግብጽ ምድር ከወጡ በኋላ ሙሴ ለእስራኤል ልጆች በምድረ በዳ ያዘዛቸው ትእዛዝ (ዘጠኙ ሕገጋት "ሰበ,, (ወንበበሙ) ሁሉ ይህ ነው። ኢሳ፣ ፱ ፯።
ስማዕ እስራኤል እግዚአብሔር አምላክከ አሐዱ ውእቱ።	፭	እስራኤል ሆይ ስማ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አንድ ነው።
ወአፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ፣ ወበኵሉ ነፍስከ፣ ወበኵሉ ሕሊናከ ወበኵሉ ኀይልከ።	፮	ፈጣሪህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልቡናህ፣ በፍጹም ሰውነትህ፣ በፍጹም አእምሮህ በፍጹም አሳብህ ውደደው።
ወየሀሉ ውስተ ልብከ ወውስተ ነፍስከ ዝንቱ ኵሉ ነገር ዘአነ እነግረከ ዮም።	፯	እኔ አሁን የምነግርህ ይህ ነገር ሁሉ በልቡናህም በሰውነትህም ይኑር። ዘዳ፣ ፬ ፱፣ ኢሳ፣ ፶፩ ፯።
ወመሀሮ ለወልድከ ወንግሮ ኪያሁ እንዘ ትነብር ውስተ ቤት፣ ወእንዘ ተሐውር ውስተ ፍኖት፣ ወለእመ ሰከብከ፣ ወለእመ ተንሣእከ።	፰	ልጅህንም አስተምረው፣ በቤትህም ተቀምጠህ በጐዳናም ስትሄድ፣ ስትተኛም፣ ስትነሣም ይህን ንገረው።
ወግበሮ ከመ ትእምርት ውስተ እዴከ ወይኩንከ ዘኢይትሐወስ እምቅድመ አዕይንቲከ።	፱	በእጅህ እንደ ምልክት (ቀለበት) አድርገው በዓይኖችህም እንደማይንቀሳቀስ (እንደ መስተዋት) ይሁንልህ።
ወጸሐፎ ውስተ ምርፋቃት ኆኅተ አብያቲከ ወውስተ ዴዴያቲከ።	፲	በቤቶችህ በር መቃኖችና በደጃፎችህም መድረክ ላይ ጻፈው። ኢያ፣ ፲፩ ፲፫፣ መዝ፣ ፻፳ ፹፩።
ወእመ አብአከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ ምድር እንተ መሐለ ለአበዊከ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ከመ የሀብከ አህጉረ ዐበይተ ወሠናያተ ዘኢነደቀ።	፲፩	የጸኑና ያማሩ ያልሠራኻቸውን ታላላቅ ከተሞች ይሰጥህ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ላባቶችህ ለአብርሃም ለይስሐቅና ለያዕቆብ ወደ ማለባት አገር በገባህ ጊዜ።
ወአብያተ ዘምሉእ እምኵሉ በረከት ዘኢዘገብከ፣ ወዐዘቅተ ዘውቅሮ ዘኢወቀርከ፣ ወአዕፃዳተ ወይን ወአዕፃዳተ ዘይት ዘኢተከልከ።	፲፪	ያልደለብከውን ድልቡን ሁሉ የተመሉ ቤቶችን ያልቈፈርከው በኖራ የተሠሩ የውኃ ጕድጓድንም ያልተከልከው የዘይትና የወይን ቦታዎችንም ይሰጥህ ዘንድ ወደ ማለበት አገር በገባህ ጊዜ።
ወእምድኅረ በላዕከ ወጸገብከ፣ ዑቅ እንከ ኢትርስዖ ለእግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፅአከ እምድረ ግብጽ እም ቤተ ቅኔት።	፲፫	በልተህ ከጠገብክ በኋላ ጽኑ አገዛዝ ካለበት ከግብጽ አገር ያወጣህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን እንግዲህ እንዳትረሳው ዕወቅ። ዘዐ፣ ፲፫ ፫።
ወፍርሆ ለእግዚአብሔር አምላክከ፣ ወሎቱ ለባሕቲቱ አምልክ፣ ወሎቱ ትልዎ፣ ወበስሙ ዚአሁ መሐል።	፲፬	ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራው፣ እሱንም ብቻ አምልከው፣ በእምልክትም ተከተለው፣ በስም ስም ማል።
ወኢትሑር ድኅረ አማልክት ዐበድ ኀበ አማልእክት አሕዛብ እለ ዐውድከ፣ እስመ አምላክ ቀናኢ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ።	፲፭	ሌላ የሚያመልካቸውን አማልክት አትከተል በዙርያ ያሉ የአሕዛብ ጣኦታትንም አታምልክ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ለአምላክነቱ ቀናተኛ ነውና። መዝ፣ ፲፰ ፩።

፲፭ ወሎቱ ኢይትመዓዕ እግዚአብሔር አምላክከ በመዐቱ፤ ወኢይሠሩከ እምገጸ ምድር።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ተቈጥቶ ከዚህ ዓለም እንዳያጠፋህ ዕወቅ። ማቴ፡ ፬ ፯፤ ሉቃ፡ ፬ ፲፪።

፲፮ ወኢታመክሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በከመ አመከርክሙ አመ ዕለተ መንሱት።

ጥሩት በታዘዘበት ቀን እንደተፈታተንከው ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አትፈታተነው። ዘኁ፡ ፲፩ ፳፱።

፲፯ ተዓቀብ ወዕቀብ ትእዛዞ ለእግዚአብሔር አምላክከ፤ ወስምዖ ኵሎ ዘኣዘዘከ።

እሱን ከመፈታተን ተጠበቅ፤ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያዘዘህንም ትእዛዝ ሁሉ ሰምተህ ጠብቅ።

፲፰ ከመ ትግበር ዘሠናይ ወዘአሥምሮ በቅድሜሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ ከመ ሠናይት ትኩንከ ወትበእ ወትትዋረስ ምድረ ቡርክተ ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊከ።

በጎ ነገር እንድትደረግልህ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ያማረውንና የሚወደደውን ታደርግ ዘንድ እግዚአብሔር ላባቶችህ ወደ ማለላቸው ወደ ከበረች ምድር ገብተህ ትወርስ ዘንድ። ዘኍ፡ ፴፫ ፶፪።

፲፱ ከመ ይስድድ ለከ ኵሎ ፀረከ እምቅድመ ገጽከ በከመ ይቤ እግዚአብሔር።

አጠፋልሃለሁ ብሎ እንደተናገረ እግዚአብሔር ጠላቶችህን ከፊትህ ያጠፋልህ ዘንድ ያዘዘህን ፍርዱን ስማ።

፳ ወለእመ ተስእለከ ወልድከ ጌሠመ ወይቤለከ፤ ምንት ውእቱ ዝንቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ወፍትሕ ኵሉ ዘአዘዘነ እግዚአብሔር አምላክነ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ያዘዘን ይህ ትእዛዝ ሥርዓትና ፍርድ ምንድርነው፤ ብሎ ልጅህ ነገ በጠየቀህ ጊዜ።

፳፩ ትብሎ ለወልድከ አግብርቲሁ ንሕነ ለፈርዖን በብሔረ ግብጽ ወአውፅአነ እግዚአብሔር አምላክነ እምህየ፤ በእድ ጽንዕት ወበመዝራዕት ልዑል።

በግብጽ አገር እኛ ለፈርዖን ተገዥዎች ሁነን ሳለ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር በዘጠኝ መቅሠፍት በዐሥረኛውም ሞተ በኵር ከዚያ ከግብጽ አወጣን በለው። ዘዳ፡ ፬ ፴፬።

፳፪ ወፈነወ እግዚአብሔር ተአምረ ወመድምመ ዐቢየ፤ ወእኩየ ላዕለ ግብጽ ወላዕለ ፈርዖን ወመንግሥቱ ወአግብርቲሁ ወላዕለ ቤቱ በቅድሜነ።

እግዚአብሔር በፈርዖንና በሹማምንቱ በባርቹና በቤቱ ላይ እኛ እያየን ድንቅ ድንቅ ተአምራቱን አደረገ።

፳፫ ወኪያነሰ አውፅአነ እምህየ ከመ ያብአነ ውስተ ዛቲ ምድር፤ ወየሀበነሃ ዘመሐለ ከመ የሀበሙ ለአበዊነ።

እኛን ግን ወደዚች አገር ያገባን ዘንድ ላባቶቻችን ይሰጣቸው ዘንድ የማለላቸውንም ይሰጠን ዘንድ ከዚያ አወጣን።

፳፬ ወአዘዘነ እግዚአብሔር ዘንተ ኵሎ ኵነኔ ወፍትሐ ከመ ንግበር ወከመ ንፍርሆ ለእግዚአብሔር አምላክነ ከመ ሠናይት ትኩን በኵሉ መዋዕሊነ ላዕሌነ ወከመ ንሕየው በከመ ዮም።

እንደ ዛሬ በሕይወት እንዳለን በሕይወት እንዲያኖረን በሉ ዘመናችንም በጎ ነገር እንድትሆንልን ፈጣሪያችን እግዚአብሔርንም እንፈራው ዘንድ እናደርገውም ዘንድ ይህን ሁሉ ሥርዓትና ትእዛዝ አዘዘን ትለዋለህ።

፳፭ ወከመ ንርከብ ምሕረተ ለእመ ዐቀብነ ከመ ንግበር ዘንተ ኵሎ ትእዛዘ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክነ በከመ አዘዘነ እግዚአብሔር።

ሕጉን ብንጠብቅ ይቅርታውን እናገኝ ዘንድ እግዚአብሔር እንዳዘዘን በፈጣሪያችን በእግዚአብሔር ፊት ይህን ሁሉ ትእዛዝ እንፈጽም ዘንድ አዘዘን። ዘዳ፡ ፳፬ ፲፫።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወለእመ አብአከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ ምድር እንተ ባቲ ተሐውር ህየ ከመ ትረሳ፤ ወአሰሰለ አሕዛበ ዐበይተ ወብዙኃነ እምቅድመ ገጽከ ኬጤዎን፤ ወጌርጌሴዎን፤ ወአሞሬዎን፤ ወከናኔዎን፤ ወፌርዜዎን፤ ወኤዌዎን፤ ወኢያቡሴዎን ሰብዐተ አሕዛበ ዐበይተ እለ ይጸንዑከ።

ትወርሷት ዘንድ ወደዚያ ወደ ምትሄድበት አገር ፈጣሪህ እግዚአብሔር በገባህ ጊዜ የሚበረታቱብህ ታላላቅ የሆኑ ሰባቱ አሕዛብን ከፊትህ ባስወገዳቸው ጊዜ እነዚህም ኬጤዎን፤ ጌርጌሴዎን፤ አሞሬዎን፤ ከናኔዎን፤ ፌርዜዎን፤ ኤዌዎን፤ ኢያቡሴዎን ናቸው፤ እነዚህን ሁሉ ከፊትህ ባራቃቸው ጊዜ።

፪ ወአግብኦሙ ውስተ እዴከ ወቀተልከሆሙ ወአጥፍኦ አጥፍኦሙ ወኢትትካየድ ምስሌሆሙ ኪዳነ፤ ወኢትምሐሮሙ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር እነዚህን በእጅህ በማለልህና በገደልኻቸው (ድል በነሣኻቸው) ጊዜ ማጥፋትን አጥፋቸው ከነሱም ጋር ቃል ኪዳን አትግባ (አትማማል) አትራራላቸው። ዘሌ፡ ፳፯ ፳፰፤ ዘዳ፡ ፯ ፳፫።

፫ ወኢትትሐመዎሙ ወለትከ ወኢተሀብ ለወልዶሙ፤ ወወለቶ ኢትንሣእ ለወልድከ።

ከነሱም ጋር አትጋቡ (አትጋቧቸው) ሴት ልጅህን ለወንድ ልጁ አታጋባ፤ ሴት ልጁንም ለወንድ ልጅህ አትውሰድ። ኢያ፡ ፳፫ ፲፪።

፬ እስመ ያግኅሥ ለወልድከ እምኔየ ወያመልክ ባዕዳነ አማልክተ ወይትመዓዕ እግዚአብሔር መዐተ ላዕሌክሙ ወይሤርወክሙ ፍጡነ።

ልጅህን በአምልኮት ከኔ ያርቀዋልና፤ ሌሎች አማልክትን እንዲያመልክ ያደርገዋልና እግዚአብሔር በናንተ ላይ ፈጽሞ ይቈጣልና፤ ፈጥኖም ያጠፋችኋልና።

፭ አላ ከመዝ ግበርዎሙ ምሥዋዓቲሆሙ ንሥቱ፤ ወምሰላቲሆሙ ቀጥቅጡ፤ ወአእዋማቲሆሙ ግዝሙ፤ ወአማልክቲሆሙ ዘግልፎ አውዕዩ በእሳት ።

ነገር ግን እንዲህ አድርጉባቸው፤ መሠውያዎቻቸውን አፍርሱ፤ ምስሎቻቸውን ስበሩ፤ የሚያመልኩዋቸው ዐፀ ጨቶቻቸውንም ቍረጡ፤ ተመትተው የተቀረጹ አማልክቶቻቸውንም በእሳት አቃጥሉ ። ዘፀ፡ ፳፫ ፳፬፣ ፴፬ ፲፫ ።

፮ እስመ ሕዝብ ቅዱስ አንተ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወኪያከ አብደረ ወኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትኩኖ ሕዝበ ሉቱ እምኵሉ አሕዛብ፤ እለ ሀለዉ ዲበ ገጸ ምድር።

አንተ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር በዚህ ዓለም ካሉት አሕዛብ ሁሉ ተለይተህ ወገን ትሆነው ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አንተን ፈጽሞ መርጦሃልና ። ዘፀ፡ ፲፱ ፭ ።

፯ ወአኮ እስመ ትበዝኁ አንትሙ እምኵሉ አሕዛብ ዘአብደረ ኀርዮትክሙ እግዚአብሔር፤ አንትሙሰ ትውኁዱ እምኵሉ አሕዛብ ።

ከአሕዛብ ሁሉ መመረጣችሁን የወደደ እግዚአብሔር እናንተ ትበዛላችሁ ብሎ አይደለም ይልቁንም ከአሕዛብ ሁሉ እናንተ ታንሳላችሁ ። ዘዳ፡ ፲፰ ፱ ።

፰ አላ እስመ ያፈቅረክሙ እግዚአብሔር ወእስመ የዐቅብ መሐላሁ ዘመሐለ ለአበዊክሙ ወበበይነ ዝንቱ አውፅአክሙ በእድ ጽንዕት ወበመዝራዕት ልዑልት ወቤዘወክሙ እምቅኔት ወእምእዴሁ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ።

ላባቶቻችሁ የማለውን መሐላ ስለ ጠበቀ፤ እግዚአብሔር ይወዳችኋልና ነው እንጂ፤ ስለዚህ ነገር እግዚአብሔር በዘጠኝ መቅሠፍት፤ በዐሥረኛው ሞተ በኵር ነፃ አወጣችሁ፤ ከግብጽ ንጉሥ ከፈርዖን እጅ ከባርነት ቤት ተበገኻችሁ (ዋጃችሁ)። ዘዳ፡ ፬ ፴፬፣ ፲ ፲፭ ።

፱ ወታአምር ከመ እግዚአብሔር ውእቱ አምላክከ፤ ውእቱ እግዚእ፤ ወውእቱ አምላክ ማእምን ዘየዐቅብ ኪዳኖ ወምሕረቶ ለእለ ያፈቅርዎ ወየዐቅቡ ትእዛዞ እስከ ዐሠርቱ ምእት ትውልድ ።

እስከ ዓሥር ትውልድ ድረስ ትእዛዙን ለሚጠብቁ ሰዎች ቸርነቱን መሐላውን የሚጠብቅ የታመነ አምላክ ገገር እሱ መሆኑን ታውቃለህ ። ኢሳ፡ ፵፱ ፯ ።

፲ ወይትቤቀሎሙ ለእለ ይጸልእዎ በቅድመ ገጾሙ ወይሤርዎሙ ወኢያጐነዲ ሠርዎቶሙ ለእለ ይጸልእዎ በቅድመ ገጾሙ ።

የሚጠሉትን ሰዎች በፊታቸው ይበቀላቸዋል ያጠፋቸዋልም በሕግ በአምልኮት የሚጠሉትንም ማጥፋታቸውን አይዘገይም ። ዘዳ፡ ፴፪ ፴፭፣ ኢሳ፡ ፶፱ ፲፰ ።

፲፩ ወዕቀብ ትእዛዞ ወኵነኔሁ ወፍትሖ ኵሎ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ከመ ትግበርዎ ።

ታደርጉት ዘንድ ዛሬ እኔ የማዛችሁን ትእዛዙን ሥርዓቱንና ፍርዱን ሁሉ ጠብቁ ።

፲፪ ወእምከመ ሰማዕክሙ ዘንተ ኵነኔሁ ወዐቀብክምዎ ወገበርክምዎ፤ እግዚአብሔርኒ የዐቅብ ለክሙ ኪዳኖ ወምሕረቶ ዘመሐለ ለአበዊክሙ ።

ይህን ሥርዓት ሰምታችሁ ብትጠብቁት ግን እግዚአብሔርም ለአባቶቻችሁ የማለውን ቃል ኪዳን ቸርነቱን ይጠብቅላችኋል ። ዘሌ፡ ፳፮ ፱፣ ሮሜ ፪ ፲፫ ።

፲፫ ወያፈቅረከ ወይባርከከ ወያስተባዝኀከ ወይባርክ ለከ ፍሬ ከርሥከ ወፍሬ ምድርከ ወሥርናየከ ወወይነከ ወቅብዐከ ወአዕጻዳተ ላሕምከ ወመራዕየ አባግዒከ ላዕለ ምድር ዘመሐለ ለአበዊከ ከመ የሀብከ ።

ይወድሃል፤ ያከብርሃል፤ ያበዛሃል የወለድከው ልጅህን ይባርክልሃል፤ የምድርህንም ፍሬ ሥንዴህን ወይንህን ዘይትህን ያበዛልሃል፤ የላምህን የበጎችህን መንጋ መሠማሪያ ይሰጥህ ዘንድ ለአባቶችህ የማለላቸውን ምድር ያሰፋልሃል ። ዘፍ፡ ፳፪ ፲፯፣ ዘዳ፡ ፳፰ ፬ ።

፲፬ ወትከውን ቡሩከ እምኵሉ አሕዛብ፤ ወአልቦ መካን እምአንስትያከ፤ ወአመት እንተ አልባቲ ውሉድ፤ ወኢመካን እምእንስሳከ ።

ከአሕዛብ ሁሉ ተለይተህ የተባረክህ (የተመሰገንህ) ትሆናለህ ከሚስቶችህም የማትወልድ የለም፤ ልጅ የሌላትም ባርያ የለችም ከላምህ ከበሬህም የማይወልድ የለም።

፲፭ ወያሴስል እግዚአብሔር እምኔከ ኵሎ ደዌ ወኵሎ ሕማመ እኩየ ዘርኢከ ዘመጽአ ላዕለ ግብጽ፤ ወኢያመጽኦ ላዕሌከ ለውእቱ ኵሉ ዘርኢከ ወይመይጦ እምኔከ ወይወስዶ ላዕለ ፀርከ ወላዕለ ኵሎሙ እለ ይጸልኡከ ።

በግብጻውያን ላይ ሲመጣ (ሲደረግ) ያየኸውን ክፉውን ሕማምና ደዌ ሁሉ እግዚአብሔር ካንተ ያርቅልሃል ያየኸውን መከራ ሁሉ ወዳንተ አያመጣውም፤ ካንተ መልሶ በሚጠሉህ ጠላቶችህ ሁሉ ላይ ይመልሰዋል ።

፲፮ ወትበልዕ ምኅርኮሆሙ ለአሕዛብ ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ፤ ወኢትምሐኮሙ ዐይንከ፤ ወኢታምልክ አማልክቲሆሙ እስመ እኩይ ውእቱ ለከ ዝንቱ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር የሚሰጥህ የአሕዛብን ምርኮ ትበላለህ፤ ዓይንህም አትራራላቸው ይህ ሁሉ ላንተ ክፉ ነውና ጣኦቶቻቸውንም አታምልክ ። ዘዳ፡ ፯ ፪፣ ፲፫ ፰ ።

፲፯ ወለእመሰ ትብል በልብከ ይበዝኁ እምኔየ ዝንቱ ሕዝብ ወእፎ እክል አጥፍኦቶ ኢትፍርሆ ።

በልብህ ይህ ወገን ከኔ ይልቅ ይበዛል፤ እንዴት እችለዋለሁ ብለህ አትፍራው ። ዘፀ፡ ፲፫ ፱፣ ዘኍ፡ ፴፫ ፶፫ ።

፲፰ ተዘከር ተዘከር ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር አምላክከ ላዕለ ፈርዖን ወላዕለ ኵሉ ግብጽ ዐቢየ መንሱተ ዘርእያ አዕይንቲከ ወውእተ ተአምረ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በግብጽና በፈርዖን ላይ ያደረገውን ሁሉ አስብ፤ ዓይኖችህ ያዩት የሚያስደንቀውን ይህን ተአምራት አስብ ። ዘዳ፡ ፩ ፴፱፣ ዘኍ፡ ፴፫ ፶፫ ።

፲፱ ወመድምመ በበይተ ወበእድ ጽንዕት ወበመዝራዕት ልዑል ዘከመ አውፅአከ እምህየ ከማሁ ይገብሮሙ እግዚአብሔር አምላክከሙ ለኵሎሙ አሕዛብ እለ ትፈርሆሙ አንትሙ እምቅድመ ገጽሙ ።

ክፉ ቡሉ ሥልጣኑ፣ በጸናች እጁ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከግብጽ እንዳወጣህ ከፊታቸው የተነሳ አናንተ የምትፈሩዋቸው አሕዛብን ሁሉ ያጠፋላችኋል ። ዘዳ፣ ፬ ፴፬ ።

፳ ወይፌኑ እግዚአብሔር አምላክከ ቅድሜከ መቅሠፍተ ላዕሌሆሙ እስከ ያጠፍኦሙ ለእለ ተርፉ ወለእለ ተኀብኡ እምኔከ ።

ከንተ የተሠወሩትን፣ ከጦር የተረፉትን እስኪያጠፋቸው ድረስ ድርስ፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በላያቸው ላይ መቅሠፍትን ይሰድባቸዋል ። ዘፀ፣ ፳፫ ፳፫ ።

፳፩ ወኢትደንግፅ እምቅድመ ገጾሙ እስመ እግዚአብሔር አምላክከ ሀለወ ምስሌከ ወውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ዐቢይ ወጽኑዕ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በረድኤት ካንተ ጋር አለና፣ ከፊታቸው የተነሣ አትደንግጥ፣ እሱ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ታላቅና ጽኑ ነውና ። ዘኍ፣ ፲፩ ፳፣ ዘዳ፣ ፲ ፲፯ ።

፳፪ ወያጠፍኦሙ ለእሉ አሕዛብ እምቅድመ ገጽከ በበንስቲት ንስቲት ወኢትበል አጠፍኦሙ ፍጡነ ከመ ኢትኩን ምድር ሐቅለ፣ ወኢይብዝኁ ላዕሌከ አራዊተ ገዳም ።

ጥቂት ጥቂት እያለ እሊህን አሕዛብ ያጠፋቸዋል፣ ነገር ግን ምድሪቱ ምድረ በዳ እንዳትሆን በምድረ በዳ ያሉ አራዊትም በንተ ላይ እንዳይበዙብህ ፈጥኜ አጠፋቸዋለሁ አትበል ። ዘፀ፣ ፳፫ ፳፱፣ ዘዳ፣ ፯ ፩ ።

፳፫ ወያገብኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ እዴከ ወይደመስሶሙ በዐቢይ ሐርትምና እስከ ያጠፍኦሙ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በእጅህ ይጥላቸዋል፣ እስኪያጠፋቸውም ድረስ ድርስ በታላቅ ጕስቍልና ያጠፋቸዋል ።

፳፬ ወያገብኦሙ ለነገሥቶሙ ውስተ እዴከ ወይደመስስ ስሞሙ እምውእቱ መካን ወአልቦ ዘይትቃወም ቅድመ ገጽከ እስከ ያጠፍኦሙ እግዚአብሔር ።

ንጉሦቻቸውን በእጅህ ይጥላቸዋል፣ ከዚያ ቦታ ስማቸውን ያጠፋል እግዚአብሔርም እስኪያጠፋቸው ድረስ በፊትህ የሚቃወምህ የለም ። ዘዳ፣ ፱ ፲፱፣ ኢያ፣ ፲ ፳፬ ።

፳፭ ወኵሎ ግልፎ አማልክቲሆሙ አውዕዩ በእሳት፣ ወኢትፍቱ ኢ ወርቀ፣ ወኢ ብሩረ፣ ወኢ ብርተ እምኔሆሙ፣ ወኢትንሣእ ለከ ከመ ኢትጌጊ በሙ እስመ ርኩሳን እሙንቱ በኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ዓይነ፣ ጆሮ፣ እጅ፣ እግር፣ የተቀረጸላቸው ጣኦቶቻቸውን በእሳት አቃጥሉ፣ ከነሱም ወርቁን፣ ብሩን፣ ናሱን አትመኝ፣ እነሱ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ዘንድ ርኩሳን ናቸውና በነሱ እንዳትስት ላንተ አትውሰድ ።

፳፮ ወኢታብእ ርኩሰ ውስተ ቤትከ ወኢትኩን ርጉመ ከማሁ አርኵሶ ታረኵሶ፣ ወአስቆርሮ ታስቆርሮ እስመ ርጉም ውእቱ ።

ርኩሱን ጣኦት ወደ ቤት አታግባ እንደሱም የተረገምኽ አትሁን የተረገመ ነውና ማርከስን አርክሰው መጸየፍን ተጸየፈው ። ዘሌ፣ ፳፮ ፳፰፣ ዘዳ፣ ፲፫ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፰፡

ምዕራፍ ፰።

፩ ወዕቀቡ ከመ ትግበሩ ኵሎ ትእዛዘ ዘአነ እዝዘክሙ አነ ዮም ከመ ትሕየዉ ወትትበዝኁ ወትበኡ ትትዋረስዋ ለምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊክሙ ።

እግዚአብሔር ላባቶቻችሁ የማለላቸውን ምድር ትወርሱ ዘንድ በሕይወት እንድትኖሩ እንድትበዙም እኔ ዛሬ የማዝዛችሁን ትእዛዝ ሁሉ ታደርጉ ዘንድ ጠብቁ ።

፪ ወትዘከር ኵሎ ፍኖተ ዘወሰደከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ ገዳም ከመ ያሕምምከ ወከመ ያመክርከ ወከመ ያአምር ልበከ ለእመ ትዐቅብ ትእዛዞ ወለእመ አልቦ ።

ሊያሳዝንህና ሊፈትንህ ትእዛዙን ትጠብቅም እንደሆነ አትጠብቅም እንደሆነ ልቡናህን መርምሮ ያውቅ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ ምድረ በዳ የወሰደህን ጐዳና ሁሉ አስብ ። ዘፀ፣ ፲፭ ፳፭፣ ዘዳ፣ ፩ ፫ ።

፫ ወአሕመመከ ወአርኀበከ ወአምገበ መና ሲሰየከ ዘኢየአምሩ አበዊከ ከመ ያርኢከ ከመ ኢኮነ በእክል ባሕቲቱ ዘየሐዩ ሰብእ አላ በኵሉ ቃል እንተ ትወፅእ እምአፉሁ ለእግዚአብሔር የሐዩ ሰብእ ።

መከራ አጸናብህ አስራበህ ሰው የሚድን ከእግዚአብሔር አፍ በምትወጣው ቃል ሁሉ ነው እንጂ ሰው የሚድነው በእኽል ብቻ እንዳይደለ ይገልጥልህ ዘንድ ከዚህ በኋላ አበቶችህ የሚያውቁትን መና መገበህ ።

፬ ወአልባሲከኒ ኢበልየ በላዕሌከ ወእገሪከኒ ኢረስሐ ናሁ አርብዓ ዓም ።

በላይህ ላይ ያለ ልብስህ አላረጀም፣ እግርህም አልነቃም (አልጐረበም) እነሆ እንዲህ ሲሆን አርባ ዘመን ነው ።

፭ ወአእምር በልብከ እስመ በከመ ይጌሥፅ ብእሲ ወልዶ ከማሁ ይጌሥፀከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

አባት ልጁን እንዲገሥፅ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ይገሥፅኻልና በልብህ አስተውል ።

፮ ወዕቀብ ኵሎ ትእዛዞ ለእግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትሖር በፍኖቱ ወትፍርሆ ።

በሕጉ ጸንተህ ትኖር ዘንድ የፈጠረህ እግዚአብሔርንም ትፈራው ዘንድ ትእዛዙን ሁሉ ጠብቅ ።

፯ እስመ እግዚአብሔር አምላክከ ያበውእከ ውስተ ምድር ሠናይ ብርክት ወብዝኀት ዘአፍላገ ማይ፣ ወዐዘቃቲሃ ከመ ቈላይ ወይትከዐው ውስተ ገዳም ወውስተ አድባር ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ ተባረከች፣ ወደ ሰፊች የሚፈሰው ውኃዋም ጕድጓዷም እንደ ወንዝ በደጋውም በቈላውም ወደ ሚፈሰው ወደዚያች አገር ያገባኻል ።

፰ ምድረ ሥርናይ ወሰገም ወዐፀደ ወይን ወበለስ ወሮማን ፡ ምድረ ቅብዕ ወዘይት ወመዓር ።

፱ ምድር እንተ ኢክነት በእስተእክሎ ዘትበልዖ ለእክላ ወእልቦ ዘተኀጥእ ምንተኒ ውስቴታ ፡ ምድር እንተ እበኒሃ ሐጺን ወእምውስተ አድባሪሃ ይኤልድዎ ለብርት ።

፲ ወብላዕ ወጽገብ ወባርክ ለእግዚአብሔር አምላክከ በውስተ ምድር ቡርክት ዘወሀበከ ።

፲፩ ዑቅ ርእሰከ ወኢትርስዮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትዕቀብ ትእዛዞ ወፍትሖ ወኵነኔሁ ወኵሎ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ።

፲፪ ዮጊ ሶበ በላዕከ ወጸገብከ ወነደቀ አብያተ ሠናያነ ወነበርከ ውስቴቶሙ ፡ ወበዝኃ ለከ አባግዒከ ወአልሕምቲከ ወሶበ በዝኀ ለከ ወርቅ ወብሩር ወበዝኀ ለከ ኵሉ ንዋይከ ዮጊ ታዐቢ ልበከ ።

፲፫ ወትረስዮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፅአከ እምድረ ግብጽ እምቤተ ቅኔት ።

፲፬ ወወሰደከ ውስተ ገዳም ዐቢይ ወግሩም ዘውስቴቱ አራዊተ ምድር ዘይነስኩ ወዐቃርብት ወጽምእ ዘአልቦ ማይ ለሰትይነ ዘአውፅአ ለከ እምውስተ እብነ ኰኵሕ ነቅዐ ማይ ጥዑም ።

፲፭ ወሴሰየከ መና በገዳም ዘኢየአምሩ አበዊከ ከመ ያሕምምከ ወያመክርከ ወያሠኒ ላዕሌከ በደኃሪትከ ።

፲፮ ወኢትበል በልብከ በኃይልየ ወበጽንዐ እዴየ ገበርኩ ዘንተ ኵሎ ኀይለ ዓቢየ ።

፲፯ ወተዘከሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ እስመ ውእቱ ይሁበከ ኀይለ ከመ ያቅም ኪዳኖ ዘመሐለ ለአበዊከ በከመ ዮም ።

፲፰ ወለእመ ረሲዐ ረሳዕከሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወሖርከ ድኅረ ባዕዳን አማልክት ወአምለክሆሙ ወሰገድከ ሎሙ ፡ አሰምዕ ላዕሌከ ዮም ሰማየ ወምድረ ከመ ጠፊአ ትጠፍእ ።

፲፱ በከመ አሕዛብ ኵሎሙ እለ ደምሰሶሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጽከ ከማሁ ትደመሰስ ለእመ ኢሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ።

የገብስና የሥንዴ ፡ የበለስና የወይን የሮማንም አገር የዘይት የቅቤና የማርም አገር ወደ ምትሆን አገር ።

እኸሏን በማብቃቃት የምትበላው ወዳልሆነች በውስዋ ምንምን የሚታጣ ወደ ሌለበት ደንጊያዋም ብረት ወደ ሆነ ከተራራዋም ነሐስን ወደ ሚፈነቀሉበት ያገባኻል።

በልተህ ጠግበህ በሰጠህ በተባረከች አገር ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አመስግነው ። ዘዳ፡ ፴፫ ፳፩ ።

ለራስህ ዕወቅ ፡ ትእዛዙን ፍርዱን ቀጣቱን እኔ ዛሬ የማዝህን ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አትዘንጋው ።

ወይም እኮ በልተህ በጠገብክ ጊዜ ያማሩ ቤቶችንም ሠርተህ በውስጣቸው በተቀመጥክ ጊዜ ፡ ላሞችህም በጎችህም በበዙልህ ጊዜ ወርቁም ብሩም በበዛልህ ጊዜ ገንዘብህ ሁሉ በበዛልህ ጊዜ ልብህን ታኰራው ይሆናል ።

ወይም እኮ ከግብጽ ከባርነት ቤት ያወጣህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ትረሳው ይሆናል ፤። መዝ፡ ፻፮ ፳፮ ።

በውስጡ የሚናከሱ አውሬዎች ጊንጦች ወዳሉበት ሊጠጡት ውኃ ወደ ሌለበት የውኃ ጥማት ወደ ጸናበት ታላቅና ግሩም ወደሆነ ወደሚያስፈራ ምድረ በዳ የወሰደህ የጠራ የውኃ ምንጭ ከደንጊያው ላንተ ያወጣልህ ።

ወይም እኮ በመጨረሻ ዘመንህ በጎ ነገር ሊያደርግልህ ሊያሳዝንህ ሊፈትንህ ፡ በምድረ በዳ አባቶችህ ያላወቁትን መና የመገበህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ትረሳው ይሆናል።

በልቡናህም በኀልበቴ ፡ በእጄም ብርታት ይህን ሁሉ ታላቅ ኃይል አደረግሁ አትበል ። ፩ ቆሮ፡ ፬ ፯ ።

እንደ ዛሬ ለአባቶችህ የማለውን መሐላውን ያጸናልህ ዘንድ እሱ ኃይልን ይሰጥሃልና ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አስበው ። ምሳ፡ ፲ ፳፪ ፡ ሆሴ፡ ፪ ፰ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን መርሳትን ብትረሳው ፡ ልዩ የሆኑ ጣኦታትን ተከትለህ ብትሄድ ብታመልካቸውና ብትሰግድላቸው ፈጽመህ እንድትጠፋ ሰማይንና ምድርን አዳኝብኻለሁ ። መሳ፡ ፲ ፳፪ ።

የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ካልሰማህ ከፊትህ እንዳጠፋቸው አሕዛብ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ትደመሰሳለህ (ትጠፋለህ) ። ዘዳ፡ ፯ ፲፬ ፡ ፬ ፳፮ ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ስማዕ እስራኤል ናሁ ተዐድዎ አንተ ዮም ለዮርዳኖስ ከመ ትሑር ትትዋረሶሙ ለአሕዛብ ዐበይት እለ ይጸንዑከ ወአህጉረ ዐበይተ ዘአረፍተ ቅጽሮን ይበጽሕ እስከ ሰማይ ።

፪ ሕዝብ ዐቢይ ወብዙኅ ወነዋኃት ደቂቀ ኤናቅ እለ ትብሎሙ አንተ ።

፫ ወተአምር ዮም ከመ እግዚአብሔር አምላክከ የሐውር ቅድመ ገጽከ እሳት ዘይዌድእ ውእቱ ፡ ወውእቱ ይሜርዎሙ ወያነትዮሙ እምቅድመ ገጽከ ፡ ወያጠፍኦሙ ወይደመስሶሙ ፍጡነ በከመ ይቤለከ ።

፬ ወኢትበል በልብከ ሶበ አጥፍኦሙ እግዚአብሔር ለውእቶሙ አሕዛብ እምቅድመ ገድከ በበይነ ጽድቅየ አብአኒ

እስራኤል ሆይ ስማ ! የሚጸኑብህ አሕዛብን ልትወርሳቸው ትሄድ ዘንድ እነሆ አሁን አንተ ዮርዳኖስን ትሻገረዋለህ ፡ የቅጽራቸው ግምብ (ኖራ) እስከ ሰማይ የሚደርስ ታላላቅ አምባዎችንም ታፈርሳለህ ። ዘኍ፡ ፩ ፳፰ ።

ይኸውም ታላቅ ብዙ ወገን አንተ የአርበኞች ልጆች (የኤናቅ ልጆች) የምትላቸው ረጃጅሞች ናቸው ።

አሁንም በፊትህ የሚሄድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንደሆነ ታውቃለህ ፤ የሚያጠፋም እሳት ነው ፡ እሱም ከፊትህ ያሸሻቸዋል ያጠፋቸዋል ፡ አጠፋቸዋለሁ እንዳለህም ፈጥኖ ያጠፋቸዋል ። ዘፀ፡ ፲፭ ፱ ፡ ዘዳ፡ ፴፩ ፫ ።

እግዚአብሔር እነዚያን አሕዛብ ከፊትህ በጠፋቸው ጊዜ ፡ ያችን የከበረች አገር አወርሳት ዘንድ በልብህ ስለ

እግዚአብሔር አትዋረሳ ለዛቲ ምድር ቡርክት ፡ አኮ በበ
ይነ ጽድቅከ ወአኮ በበይነ ንጽሐ ልብከ ዘትበውእ አንተ
ትትዋረሳ ለምድሮሙ ።

፭ አላ በበይነ ኃጢአቶሙ ለውእቶሙ አሕዛብ ያጠፍ
ኦሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጽከ ወከመ ያቅም ኪዳኖ
ዘመሐለ ለአበዊከ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ።

፮ ወተአምር ዮም ከመ አኮ በበይነ ጽድቅከ ዘይሁ
በከሃ ለይእቲ ምድር ቡርክት ፡ እስኩ ሕዝብ ዘያገዝፍ
ክሳዶ አንተ ።

፯ ወተዘከር ወኢትርሳዕ ሚ መጠነ አምዐዕከሁ ለእግዚ
ብሔር አምላክከ በገዳም እምአመ አውፃእከ እምድረ ግብ
ጽ እስከ በጻሕክሙ ውስተ ዝንቱ መካን እንዘ ትክሕድዎ
ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ።

፰ ወበኮሬብኒ አምዐዕክምዎ ለእግዚአብሔር ወተምዐ
እግዚአብሔር ላዕሌክሙ ከመ ያጥፍእክሙ ።

፱ አመ ዐረጉ አነ ውስተ ደብር ከመ እንሣእ ክልኤ
ጽላተ ዘእብን ጽላተ ዘኪዳን ዘተከየደ እግዚአብሔር
ምስሌክሙ ።

፲ ወነበርኩ ውስተ ደብር አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ
ሌሊተ እክለ ኢበላዕኩ ወማየ ኢሰተይኩ ።

፲፩ ወወሀበኒ እግዚአብሔር ክልኤ ጽላተ ዘእብን ዘተ
ጽሕፋ በአጽባዕቱ ለእግዚአብሔር ወጽሑፍ ውስቴቶን
ኵሉ ቃል ዘነገረ እግዚአሔር በውስተ ደብር አመ
ተጋባእክሙ ።

፲፪ በአርብዓ መዓልት ወበአርብዓ ሌሊት ወሀበኒ እግዚአ
ብሔር ክልኤ ጽላተ ዘእብን ወጽላተ ዘኪዳን ።

፲፫ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ተንሥእ ወሑር ፍጡነ እም
ዝየ እስመ አበሱ ሕዝብከ ዘአውፃእከ እምድረ ግብጽ
ወፍጡነ ክሕዱ እምፍኖት ዘአዘዝክሙ ወገብሩ ሎሙ
ስብከ ።

፲፬ ወይቤለኒ እግዚአብሔር እቤለከ ምዕረ ወክዕበ እንዘ
እብል ርኢክዎ ለዝንቱ ሕዝብ ከመ ሕዝብ ግዙፈ ክሳድ
ውእቱ ።

፲፭ ኅድገኒ እጥፍኦ ወእደምስስ ስሞ እምታሕተ ሰማይ
ወእገብረከ ውስተ ሕዝብ ዐቢይ ወጽኑዕ ወዘይበዝኅ እም
ዝንቱ ፈድፋደ ።

፲፮ ወተመየጥኩ ወወረድኩ እምደብር ወደብሩሂ ይነ
ድድ በእሳት ወእልክቱሂ ክልኤ ጽላት ውስተ ክልኤሆን
እደውየ ።

፲፯ ወሶበ ርኢኩ ከመ አበስክሙ ቅድመ እግዚአብሔር
አምላክክሙ ወገበርክሙ ለክሙ ስብከ ወኀደግሙ ፍኖተ
ዘአዘዘክሙ እግዚአብሔር ፡ ነሣእክዎን ለእልክቱ ክልኤ
ጽላት ወገደፍክዎን እምውስተ ክልኤሆን እደውየ ወቀጥ
ቀጥክዎን በቅድሜክሙ ።

፲፰ ወሰአልኩ ዳግመ ቅድመ እግዚአብሔር በከመ ቀዲ
ሙ አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ፡ እክለ ኢበላዕኩ
ወማየ ኢሰተይኩ ፡ በእንተ ኵሉ ኃጣውኢክሙ ዘአበ
ስክሙ ወገበርክሙ እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር አም

እውነተኛነቱ አገበኝ አትበል ፡ አገራቸውን ትወርሳት ዘን
ድ አንተ የምትገባ ስለ ልቡናህ ንጽሕና ፡ ስለ እውነተኛ
ነትህ አይደለም ። ዘፍ ፲፭ ፲፮ ፡ ዘዳ ፰ ፲፯ ፡ ፲፰ - ፲፱ ።
ሳቡቶችህ ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ የማለውን
ቃል ኪዳን ያጸና ዘንድ እግዚአብሔር እነዚያን አሕዛብ
በኃጢአታቸው ምክንያት ከፊትህ አጠፋቸው እንጂ ።
አንተ ክፋደ ልቡናውን የሚያጸና ወገን ነህና ያችን
የተባረከች አገር ስለ እውነተኛነትህ እንደማይሰጥህ
አሁን ታውቃለህ ። ዘፀ ፴፪ ፱ ፡ ዘዳ ፱ ፲፫ ፡ ፲ ፲፮ ።
ከግብጽ ምድር ከወጣህ ጀምሮ ፈጣሪያችሁ እግዚአ
ብሔርን ከዳችሁት ወደዚህ ቦታ እስክትደርሱ ድረስ በም
ድረ በዳ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ምን ያህል እንዳሳ
ዘንከው አስብ ፡ አትዘንጋ ። ዘፀ ፲፱ ፲፩ ፡ ፲፯ ፪ ።
በኰሬብም እግዚአብሔርን አሳዘናችሁት (አስቈጣች
ሁት) እግዚአብሔርም ያጠፋችሁ ዘንድ በናንተ ላይ ተቈጣ።
እግዚአብሔር ከናንተ ጋር የተማማለበቸውን የቃል
ኪዳን ጽላቶችን ዓሥሩ ቃላት የተጻፈበቸውን የዕንቍ
ጽላቶች እቀበል ዘንድ እኔ ወደ ተራራ በወጣሁ ጊዜ ።
እኽል ሳልበላ ፡ ውኃም ሳልጠጣ አርባ ቀን ፡ አርባ
ሌሊት በተራራው ላይ ተቀመጥኩ ። ዘፀ ፳፬ ፲፰ ።
እግዚአብሔርም ፡ በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፉ
ሁለት የድንጋይ ጽላቶችን ሰጠኝ ፡ በተሰበሰባችሁም ጊዜ
እግዚአብሔር በተራራ ላይ የነገረን ነገር ሁሉ በነሳቸው
ተጽፏል ።
በአርባ ቀንና በአርባ ሌሊት ፡ (እግዚአብሔር ዓሠርቱ
ቃላት የተጻፈበቸው) ሁለቱን የዕንቍ ጽላት የቃል ኪዳ
ኑን ጽላቶች ሰጠኝ ።
ከግብጽ ምድር ያወጣኻቸው ወገኖችህ በድለዋልና ፡
ከዘዝኻቸው ሥርዓት ወጥተው ፈጥነው ክደዋልና ጣኦ
ትም ሠርተዋልና ፡ እግዚአብሔር ከዚህ ቦታ ተነሥተህ
ሂድ አለኝ ። ዘፀ ፴፪ ፰ ፡ መሳ ፪ ፲፯ ።
እግዚአብሔር ይህ ወገን ልቡናው የጸና (አንገተ ደን
ዳና) እንደሆነ አየሁት ብዬ አንድ ጊዜ ሁለት ጊዜ ነገር
ኩህ አለኝ ። ዘፀ ፴፪ ፱ ፡ ዘዳ ፱ ፮ ።
አጠፋው ዘንድ ስሙንም ከሰማይ በታች አጠፋው
ዘንድ ተወኝ ፡ ገናና ጽኑ በሆነ ከዚህም ፈጽሞ በሚበዛ
ወገን መካከል አሾምኻለሁ አለኝ ። መዝ ፻፮ ፲፫ ።
እኔም ተመልሼ ከተራራው ወረድኩ ፡ ተራራውም
በእሳት ተከብቦ ይነድ ነበር ፡ እነዚህም ሁለት ጽላቶች
በሁለቱ እጆቼ ተይዘው ነበር ። ዘፀ ፴፪ ፲፭ ፡ ዘዳ ፬ ፴ ።
በእግዚአብሔር ፊት እንደበደላችሁ ለናንተም ጣኦ
ትን እንደሠራችሁ ፡ እግዚአብሔር ያዘዛችሁንም ሥርዓት
እንደ ተዋችሁ በየሁ ጊዜ ሁለቱን ጽላቶች ይገር ከሁለቱ
እጆቼ ጥዬ በፊታችሁ ሰበርኳቸው ። ዘፀ ፴፪ ፲፱ ።

ስለ በደላችሁበት ኃጢአታችሁ ታሳዝኑት ዘንድ
በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር ስላደረ
ጋችሁ እኽል ሳልበላ ውኃም ሳልጠጣ ፡ እንደ ቀደመው
ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት አርባ ቀን ፡ አርባ ሌሊት

ላዕሌክሙ ከመ ታጥፍኦሙ።

፲፱ ወፈራህኩ በእንተ መዓቱ ዘተምዐ እግዚአብሔር ላዕሌክሙ ከመ ያጥፍእክሙ ወሰምዐኒ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል።

፳ ወላዕለ አሮንሂ ተምዐ እግዚአብሔር ጥቀ ከመ ይሥርዎ፤ ወጸለይኩ በእንተ አሮንሂ በውእቱ መዋዕል ወበእንተ ጌጋይክሙሂ ዘገበርክሙ ላሕመ።

፳፩ ወነሣእክዎ ወቀጥቀጥክዎ ወሐረጽክዎ እስከ አድቀቅክዎ በሕቁ ወኮነ ጥቀ ከመ ጸበል ወወደይክዎ ለውእቱ ሐሬጽ ውስተ ነቅዕ ዘይወርድ እምደብር።

፳፪ ወበኀበ ውዕየትኒ ወአመ መንሱትኒ ወበኀበ መቃብረ ፍትወትኒ አምዐዕክምዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ።

፳፫ ወአመሂ ፈነወክሙ እግዚአብሔር እምቃዴስ በርኔ ወይቤለክሙ ዕርጉ ወተዋረስዋ ለይእቲ ምድር ዘእሁበክሙ፤ ክሕድክሙ ቃለ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወኢአመንክምዎ ወኢሰማዕክሙ ቃሎ።

፳፬ ወኮንክሙ ከሐድያነ እግዚአብሔር እምይእቲ ዕለት እንተ ተአምረ ለክሙ።

፳፭ ወሰአልኩ ለክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አርብዐ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ በከመ ሰአልኩ ቀዲሙ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ከመ ያጥፍእክሙ።

፳፮ ወጸለይኩ ኀበ እግዚአብሔር ወእቤ እግዚኦ ንጉሠሙ ለአማልክት ኢትሥርዎሙ ለሕዝብከ ወለመክፈልትከ ዘቤዘውከ በኀይልከ ዐቢይ ዘአውፃእከ እምግብጽ በዐቢይ ኀይልከ ወበእዴከ ጽንዕት ወበመዝራዕትከ ልዑል።

፳፯ ተዘከር አብርሃምሃ ወይስሐቅሃ ወያዕቆብሃ አግብርቲከ እለ መሐልከ ሎሙ በርእስከ ወኢትነጽር እከዮሙ ለእሉ ሕዝብ ወአበሳሆሙ ወጌጋዮሙ።

፳፰ ከመ ኢይበሉ እለ ይነብሩ ውስተ ምድር እለ እምኀቤሆሙ አውፃእከነ እስመ ስእነ እግዚአብሔር አብእቶሙ ውስተ ምድር እንተ ይቤሎሙ ወእስመ ይጸልኦሙ አውፅኦሙ ከመ ይቅትሎሙ በገዳም።

፳፱ ወእሉሰ ሕዝብከ እሙንቱ ወርስትከ እለ አውፃእከ እምግብጽ በዐቢይ ኀይልከ ወበጽኑዕ ወልዑል መዝራዕትከ።

ምዕራፍ ፲።

፩ ወይቤለኒ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል ቀር ለከ ክልኤ ጽላተ ዘእብን ከመ እለ ቀዲሙ፤ ወዕርግ ኀቤየ ውስተ ደብር ወግበር ታቦተ እምዕፅ።

፪ ወእጽሕፍ ውስተ ውእቶን ጽላት ኵሎ ቃለ ዘሀለወ ውስተ እልክቱ ጽላት እለ ቀዲሙ ቀጥቀጥከ ወደዮን ውስተ ታቦት።

፫ ወገበርኩ ታቦተ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ወወቀርኩ ክልኤ ጽላተ ዘእብን ከመ እለ ቀዲሙ፤ ወዐረጉ ውስተ ደብር፤ ወውስተ እዴየ ውእቶን ክልኤሆን ጽላት።

ለመንኩ።

እግዚአብሔር ያጠፋችሁ ዘንድ ስለ ተቈጣው ቍጣ፣ ፈራሁ፣ በዚያም ወራት እግዚአብሔር ልመናዬን ሰማኝ።

ያጠፋው ዘንድ እግዚአብሔር በአሮን ላይ አጥብቆ ተቈጣ፤ እኔም በዚያ ወራት ስለ አሮን ለመንኩ፤ ለምንም ስለ ሠራችሁበት ኃጢአታችሁ ጸለይሁ።

እንሥቼም ሰበርኩት ፈጽሞ አድቅ እስኪደቅ (እስኪለዝብ) ድረስ ፈጨሁት አለዘብኩት እንደ ትቢያም ሆነ፤ ከተራራው በሚወርድ ውኃም ውስጥ ጨመርሁት።

እሳት በተነሣበት በታ በጥፋትም ጊዜ በምኞት መቃብርም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን አሳዘናችሁት።

እግዚአብሔርም ከቃዴስ በርኔ በላከችሁ ጊዜ ያችን የምሰጣችሁ አገር ወጥታችሁ ውረሷት ባላችሁም ጊዜ፣ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ቃል ከዳችሁ፤ አላመናችሁትም ቃሉን አልሰማችሁም። ዘኍ፥ ፲፫ ፳፮፤ ፲፬ ፩።

ለናንተ ከታወቀበት (ከተገለጠበት) ቀን ጀምሮ በእግዚአብሔር ዐመፀኞች ነበራችሁ።

አስቀድሞም እንደ ለመንኩ አርባ ቀን አርባ ሌሊት በእግዚአብሔር ፊት ለመንኩ፤ እግዚአብሔር ያጠፋችሁ ዘንድ አጠፋቸዋለሁ ብሏልና። ዘዳ፥ ፱ ፲፱።

አቤቱ የአማልክት ንጉሣቸው በጌትነትህ በገናናነትህ በታላቅነትህ የተበዠኻቸውን በታላቅ ኃይልህ በክሃሊነትህ በጸናች እጅህ በተዘረጋች ክንድህ ከግብጽ ያወጣኻቸው ወገንህን ርስትህን አታጥፋቸው ብዬ ወደ እግዚአብሔር ለመንኩ። ዘፀ፥ ፴፪ ፲፩።

ሕያው አነ ብለህ የማልክላቸው ባሮችህ አብርሃምን ይስሐቅንና ያዕቆብን አስብ፤ የነዚህን ወገኖች ክፋታቸውን በደላቸውንና ስሕተታቸውን አትመልከት።

ከነሳቸው ዘንድ ያወጣኸንን በግብጽ የሚኖሩ ሰዎች በምድረ በዳ ያጠፋቸው ዘንድ አወጣቸው አወርሳችኋለሁ ብሎ ወደ ተናገራቸው ምድር ማግባት ተሳናታልና ስለ ጠላቸውም በምድረ በዳ ይገድላቸው ዘንድ ከግብጽ ምድር አወጣቸው እንዳይሉህ በደላቸውን አትመልከት።

እሊህስ ቢቈዙ ተአምራት በታላቅ ኃይልህ በጽኑ ሥልጣንህ በተዘረጋም ክንድህ ከግብጽ ያወጣኻቸው ወገኖችህ ናቸው። ፩ ነገ፥ ፰ ፶፰፤ ነህ፥ ፩ ፲።

ምዕራፍ ፲።

እግዚአብሔር በዚያ ወራት እንዲህ አለኝ፤ የፊተኞችን ጽላቶች አስመስለህ ሁለት የዕንቍ ጽላቶችን ቀረጽ ከኔ ዘንድም ወደ ተራራው ወጥተህ ከማይነቅዝ ዕንጨት ማጥን ሥራ። ዘፀ፥ ፴፬ ፲።

ቀድሞ በሰበርካቸው በነዚያ ጽላቶች ያለውን ቃል ሁሉ በነዚያ ጽላቶች ላይ እጽፋለሁ፤ በታቦቱም ውስጥ አኑራቸው አለኝ። ዘፀ፥ ፴፬ ፪።

ከማይነቅዝም ዕንጨት ማጥን ሠራሁ፤ ወደ ተራራውም ወጥቼ እንደ ቀደሙቱ ሁለት የዕንቍ ጽላቶች ቀረጽኩ፤ እነዚያም ሁለት ጽላቶች በእጄ ተይዘው ነበር።

፬ ወጸሐፈ ውስተ ውእቶን ጽላት በከመ ውእቶን ጽላት ዘቀዲሙ ዓሥሩ ቃላተ ዘነገረነ እግዚአብሔር በደብረ ሲና በማእከለ እሳት ።

በደብረ ሲና በእሳት መካከል ሆኖ እግዚአብሔር የነገረንን ዓሥሩን ቃላት በነዚያ ጽላቶች ላይ ቀድሞ እንደ ተጻፉቱ ጻፍኩ። ዘፀ፡ ፴፬ ፳፰፤ ዘዳ፡ ፬ ፲፫ ።

፭ ወወደይክዎን ውስተ ታቦት ለውእቶን ጽላት ዘገበርኩ ወነበሩ ህየ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር ።

እነዚያ የቀረጽኋቸውንም ጽላቶች በሣጥን (ታቦት) ውስጥ አኖርኋቸው እግዚአብሔርም እንዳዘዘኝ በዚያ ኖሩ።

፮ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል እምኔ ቢሮት ዘደቂቀ ኢያቅም ዘሚሳቤ ወበህየ ሞተ አሮን ወተቀብረ፤ ወተሠይመ በህየ አልአዛር ወልዱ ክህነ ህየንቴሁ ።

እስራኤልም የሚሳቤ ወገን የሚሆኑ የአርበኞች ልጆች ከሉበት ከቤሮት ተጓዙ፤ በዚያም አሮን ሙቶ በዚያ ተቀበረ ልጁ አል፣ዛርም በዚያ ስለሱ ፈንታ ካህን ሆነ ።

፯ ወእምህየ ግዕዙ ውስተ ጉድጉድ፤ ወእምጉድጉድ ውስተ ኤጤበታ ምድር ዘአንቅዕተ ማይ ።

ከዚያም ወደ ጉድጉድ ተጓዙ፤ ከጉድጉድም የውኃ ምንጭ ወዳለበት አገር ወደ ኤጤበታ ተጓዙ ። ዘኍ፡ ፴፫ ፴፪።

፰ ወበውእቱ መዋዕል ፈለጦሙ እግዚአብሔር ለነገደ ሌዊ ከመ ይፁሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር፤ ወከመ ይቁሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወይግበሩ ወይጸልዩ በስመ ዚአሁ እስከ ዛቲ ዕለት ።

እግዚአብሔርም በዚያ ወራት የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦትን ይሸከሙ ዘንድ በእግዚአብሔርም ፊት ይቆሙ ዘንድ ሥራውንም ሊሠሩ ስሙንም ጠርተው ይጸልዩ ዘንድ የሌዊን ወገኖች ለያቸው ። ዘሌ፡ ፱ ፳፪ ።

፱ ወበበይነ ዝንቱ አልቦሙ ለሌዋውያን ክፍል ወርስት ምስለ አኀዊሆሙ እስመ እግዚአብሔር ውእቱ ክፍሎሙ በከመ ይቤሎሙ ።

ስለዚህም ነገር ለሌዋውያን ከወንድሞቻቸው ጋር ዕድል ፈንታ ርስት አልነበራቸውም እንደ ነገራቸው ዕድላቸው ፈንታቸው እግዚአብሔር ነውና ። ዘኍ፡ ፲፰ ፳፩ ።

፲ ወአንሰ ቆምኩ ውስተ ደብር አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ወሰምዐኒ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል ወኅደገክሙ እግዚአብሔር ወኢያጥፍአክሙ ።

እኔም እንደ ፊተኛው አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በተራራው ቈየሁ (ተቀመጥኩ) እግዚአብሔርም በዚያ ወራት ልመናዬን ሰማኝ እግዚአብሔርም ተዋችሁ አላጠፋችሁም ።

፲፩ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ሑር ወንግር ቅድሜሆሙ ለእሉ ሕዝብ ይበኡ ወይትዋረስዋ ለምድር ዘመሐልኩ ለአበዊሆሙ ከመ እሁቦሙ ።

እግዚአብሔር እሰጣቸው ዘንድ ለአባቶቻቸው የማልኩላቸውን ምድር ገብተው ይወርሷት ዘንድ ሂደህ በሊህ ወገኖች ፊት ንገር አለኝ ። ዘፀ፡ ፴፫ ፩ ።

፲፪ ወይእዜኒ እስራኤል፤ ምንተ ይፈቅድ እግዚአብሔር እምኀቤከ እንበለ ከመ ትፍርሆ ወትሑር በኵሉ ፍናዊሁ ወከመ ታፍቅሮ ወታምልክ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ ወትዕቀብ ትእዛዞ ወኵነኔሁ ኵሎ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ከመ ሠናየ ይኩንከ ።

አሁንም እስራኤል ሆይ፤ እግዚአብሔር ከንተ ምን ይሻል (ምን ይሻል ይመስልሃል) ትፈራው፤ በሕጉም ሁሉ ጸንተህ ትኖር ዘንድ፤ ትወደውም ዘንድ፤ በፍጹም ልቡናህ፤ በፍጹም ሰውነትህ ታመልከው ዘንድ ነው እንጂ፤ በጎ ነገር ሊደረግልህ እኔ አሁን የማዝዝህን ትእዛዙን ሥርዓቱን ትጠብቅ ዘንድ ነው እንጂ አሁንስ እስራኤል ከንተ ምን ይሻል፤

፲፬ ወናሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ ሰማይ ወሰማየ ሰማያት ወምድር ወኵሉ ዘውስቴታ ።

ይህ ሰማይ፤ ከሰማይም በላይ ያለ ሰማይ ምድርም በውስጧም ያለ ሁሉ እነሆ የፈጣሪህ የእግዚአብሔር ገንዘብ ነው ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲፱፤ ፩ ነገ፡ ፳፯ ።

፲፭ ወዳእሙ አበዊክሙ አብደረ ያፍቅሮሙ ወኀረየ ዘርኦሙ እምድኅሬሆሙ ኪያክሙ እምኵሉ አሕዛብ እስከ ዛቲ ዕለት ።

ቢወዳቸው አባቶቻችሁን ብቻ መረጠ፤ እስከዛች ቀን ድረስ ከአሕዛብ ሁሉ ከነሳቸውም በኋላ እናንተ ልጆቻቸውን መረጠ ። ዘዳ፡ ፬ ፴፯ ፯-፯ ።

፲፮ ወግዝሩ እከየ ልብክሙ ወኢታግዝፉ ክሳደክሙ እንከ፤ እስመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ውእቱ ።

የልባችሁን ሸለፈት ግረዙ (ክፋትን አርቁ) እንግዲህ ወዲህ አንገተ ደንዳና አትሁኑ፤ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ነውና።

፲፯ አምላከ አማልክት ወእግዚአ አጋእዝት ውእቱ እግዚአብሔር ዐቢይ ወጽኑዕ ወግሩም ዘኢያደሉ ለገጽ ወኢይነሥእ ሕልያነ ።

የአማልክት (የካህናት) አምላክ የጌቶችም ጌታ ነው፤ እግዚአብሔር ገናና ጽኑ ኃያል የሚያስፈራ (ግሩም) ነው የሰው ፊት አይቶም የማያደላ ነው፤ ማማለጃም የማይቀበል ነው ። ፪ ዜና ፲፱ ፯፤ ግብ፡ ሐዋ፡ ፲ ፴፬ ።

፲፰ ወይገብር ፍትሐ ለግዩር ወለእጓለ ማውታ፤ ወለዕቤር ወያፈቅሮ ለግዩር ወይሁብ ሲሳዮ ወዐራዞ ።

እናት አባት ለሞተበት ለስደተኛና ለባልቴት እውነት ይፈርዳል ስደተኛን ይወዳል፤ ልብሱንና ምግቡንም ይሰጠዋል ። ኢ.ያ፡ ፳፪ ፳፪፤ መዝ፡ ፻፵፭ ፱ ።

፲፱ ወአፍቅርዎ ለግዩር እስመ አንትሙኒ ግዩራነ ኮንክሙ በምድረ ግብጽ ።

እናንተ በግብጽ አገር ስደተኞች ነበራችሁና ስደተኛውን ውደዱት ። ዘፀ፡ ፳፪ ፳፩፤ መዝ፡ ፷ ፷ ።

፳ ለእግዚአብሔር አምላክከ ፍርሆ ወሎቱ ለባሕቲቱ አምልክ፤ ወሎቱ ትልዎ ወበስሙ ዚአሁ መሐል ።

፳፩ እስመ ውእቱ ትምክሕትከ ወውእቱ አምላክከ ዘገብረ ለከ ዐቢያተ ወእላንተ ክቡራተ ዘርእያ አዕይንቲከ ።

፳፪ በሰብዓ ነፍስ ወረዱ አበዊከ ውስተ ምድረ ግብጽ ወይእዜሰ ገብረከ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ብዙኀ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወአፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወዕቀብ ሕጎ ወኵነኔሁ ወትእዛዞ ወፍትሖ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትከ ።

፪ ወተአምሩ ዮም ከመ አኮ ደቂቅክሙ ዘርእዩ ወአእመሩ ተግሣጸ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወዕበያቲሁ ወእደ ጽንዕተ ወመዝራዕተ ልዑለ ።

፫ ወተአምሪሁ ወመድምሞ ወኵሎ ዘገብረ በማእከለ ግብጽ፤ ወበፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወበኵሉ ምድሩ ።

፬ ወኵሎ ዘገብረ በኀይሎሙ ለግብጽ ወበሠረገላቲሆሙ ወበአፍራሲሆሙ ዘከመ ከደኖሙ ማየ ባሕረ ኤርትራ ላዕለ ገጾሙ እንዘ ይዴግኑክሙ አሙንቱ እምድኅሬክሙ ወአጥፍኦሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ እስከ ዛቲ ዕለት ።

፭ ወኵሎ ዘገብረ ለክሙ በገዳም እስከ በጻሕክሙ ውስተ ዛቲ መካን ።

፮ ወኵሎ ዘገብረ ለክሙ በዳታን ወበአቤሮን ደቂቀ ኤልያብ ወልደ ሮቤል እንተ ፈትሐት ምድር አፉሃ ወውኅጠቶሙ ወለአብያቲሆሙ፤ ወለደብተራሆሙ፤ ወለኵሉ ንዋያቲሆሙ ዘምስሌሆሙ እማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፯ እስመ አዕይንቲክሙ ርእያ ኵሎ ግብረ ዐቢያተ ዘገብረ እግዚአብሔር ።

፰ ወዕቀቡ ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ከመ ትሕየዉ ወትትባዝኁ ወትበኡ ትትዋረስዋ ለምድር እንተ ላቲ ተዐድዉ ዮርዳኖስ ከመ ትትዋረስዋ በህየ ።

፱ ወከመ ይኑኅ መዋዕሊክሙ በዲበ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊክሙ ከመ የሀቦሙ ወለዘርኦሙ እምድኅሬሆሙ ምድረ እንተ ታውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ።

፲ ወከመዝ ይእቲ ምድር እንተ ትበውእ ህየ ትትዋረሳ፤ አኮ ከመ ምድረ ግብጽ ይእቲ እንተ እምኔሃ ወፃእከ ሶበ ይዘርኡ ዘርአ ይሰቅዩ በእገሪሆሙ ከመ ሀበደ ሐምል ።

፲፩ ወምድርሰ እንተ ህየ ትበውእ ከመ ትትዋረሳ ምድር ይእቲ እንተ ባቲ አድባር ወአምዳር ወእምዝናመ ሰማይ ትሰቀይ ማየ ።

፲፪ ምድር እንተ ዘልፈ ይሔውጻ እግዚአብሔር አምላክከ ወአዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ ላዕሌሃ እምርእሰ ዓመት እስከ ማኅለቅተ ዓመት ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራው፤ እሱን ብቻ አምልከው በአምልኮትም እሱን ተከትለው በስሙም ማል ።

መመኪያህ ነውና ደጋግ ተአምራት ያደረገልህ በዐይኖችህ ያዩዋቸው እነዚያን የከበሩ ታላላቅ ተአምራት ያደረገልህ ፈጣሪህ ነውና፤ (በስሙ ማል) ። ዘጸ፡ ፲ር ፬ ፴ ፳ ።

አባቶችህ ሰባ ነፍስ ሁነው ወደ ግብጽ ምድር ወረዱ አሁን ግን ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንደ ሰማይ ከዋክብቶች አበዛህ ። መዝ፡ ፳፱ ፫፤ ፶፯ ፳፩፤ ኤር፡ ፲፯ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ውደደው፤ በሕይወት በኖርክበት ዘመን ሁሉ ሕጉን ትእዛዙን ፍርዱን ጠብቅ ።

አሁን ተአምራቱን ያዩ ልጆቻችሁ እንዳይደሉ ዕወቁ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ተግሣፅ ገናናነቱን የጸናች ሥልጣኑን የተዘረጋ ክንዱን ። ዘዳ፡ ፰ ፭፤ ፫ ፳፬ ።

በፈርዖንና በግብጻውያን መካከል በሀገሩም ሁሉ ያደረገውን ድንቅ ተአምራቱን ዕወቁ ። ዘዳ፡ ፯ ፳፱ ።

በግብጽ ሠራዊት በፈረሶቻቸውና በሠረገላዎቻቸው እነሱ በኋላችሁ ሲከተሉዋችሁ የኤርትራ ባሕር ውኃ ፊታቸውን እንደ ሸፈናቸው ያደረገውን ሁሉ እስከዚችም ቀን ድረስ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንዳጠፋቸው ዕወቁ ።

ወደዚች ቦታ እስክትደርሱ ድረስ በምድረ በዳ ያደረገላችሁን ሁሉ ። መዝ፡ ፸፰ ፲፯ ።

በእስራኤል ልጆች መካከል ምድር አፍዋን ከፍታ ቤተ ሰቦቻቸውን ድንኳኖቻቸውን ለነርሱ የነበራቸውንም ገንዘብ ሁሉ በዋጠቻቸው በሮቤል ልጅ በኤልያብ ልጆች በዳታንና በአቤሮን ያደረገውን ያወቁ እንዳይደሉ ዛሬ ታውቃላችሁ ።

እግዚአብሔር ያደረገላችሁን ታላላቅ ተአምራቶች ሁሉ ዓይኖቻችሁ አይተዋልና ።

ከመከራው ትድኑ ዘንድ የብዙ ብዙም ትሆኑ ዘንድ በዚያም ትወርሷት ዘንድ ዮርዳኖስን የምትሻገሩላት ምድር ገብታችሁ እንድትወርሷት ዛሬ እኔ የማዛችሁን ትእዛዙን ሁሉ ጠብቁ ። ኢያ፡ ፩ ፯ ።

ለነሳቸው ይሰጣቸው ዘንድ ከነሳቸውም በኋላ ለልጆቻቸው ይሰጣቸው ዘንድ እግዚአብሔር ላባቶቻቸው በማለላቸው ማርና ወተት (ተድላ ደስታ) በምታስገኝ አገር ዘመናችሁ ይበዛ ዘንድ ትእዛዙን ሁሉ ጠብቁ ።

ትወርሳት ዘንድ ወደዚያ የምትገባባት ምድር እንደዚህ ናት ከሷ እንደ ወጣህባት እንደ ግብጽ ምድር አይደለችም፤ ዘር በዘሩ ጊዜ እንደ ተክል ቦታ በእግራቸው እየጫጫሩ ያጠጣሉ ። ዘካ፡ ፲፬ ፲፰ ።

ትወርሳት ዘንድ ወደዚያ የምትገባበት ምድር ግን ተራራዎችና ሜዳዎች ያሉባት አገር ናት ከሰማይ ዝናምም የምትጠጣ አገር ናት ። ዘዳ ፰ ፯ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ዘወትር (በረድኤት) የሚጐበኛት አገር ናት፤ የፈጣሪህ እግዚአብሔር ዓይኖችም ከዘመን መብቻ ጀምሮ እስከ ዘመን መጨረሻ ድረስ እሷን ይመለከታሉ ። ፩ ነገ፡ ፱ ፫ ።

፲፫ ወለእመሰ ሰሚዐ ሰማዕከ ኵሎ ትእዛዘ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ከመ ታፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወታምልኮ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ንፍስከ ፡ ይሁብ ዝናመ በበመዋዕሊሁ ላዕለ ምድርክሙ ዘነግሀኒ ወዘሠርክኒ ።

፲፬ ወእስተጋቢአከ እክለከ ወወይነከ ወቅብዐከ ይሁብ ማዕረ ውስተ ገዳምከ ለእንስሳከ ወትበልዕ ወትጸግብ ።

፲፭ ወዑቁ ባሕቱ ኢታስብሑ ልበክሙ ወኢትክሐዱ ወኢትሖሩ ወኢታምልኩ በዕዳነ አማልክተ ወኢትስግዱ ሎሙ ።

፲፮ ወይትመዓዕ እግዚአብሔር መዐተ ላዕሌክሙ ፡ ወየዐፅዋ ለሰማይ ወኢያመጽእ ዝናመ ወምድርኒ ኢትሁብ ፍሬሃ ወትጠፍኡ ፍጡነ እምድር ቡርክት ዘወሀበክሙ እግዚአብሔር ።

፲፯ ወዕቀብዎ ለዝንቱ ነገር ውስተ ልብክሙ ወውስተ ነፍስክሙ ወረስይዎ ተአምረ ውስተ እዴክሙ ወይኩን ዘኢይትሐወስ እምቅድመ አዕይንቲክሙ ።

፲፰ ወመሀርዎሙ ለደቂቅክሙ ከመ ይትናገሩ በቱ ለእመ ነበሩ ውስተ ቤት ፡ ወለእመኒ ሖሩ ውስተ ፍኖት ወሶበኒ ትሰክብ ወሶበኒ ትትነሣእ ።

፲፱ ወጸሐፍዎ ውስተ መርፈቀ ኆኅተ ቤትክሙ ከመ ይብዛኀ መዋዕሊክሙ ፡ ወመዋዕለ ውሉድክሙ ውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊክሙ ከመ የሀበሙ በአምጣነ መዋዕለ ሰማይ ውስተ ምድር ።

፳ ወለእመ ሰሚዐ ሰማዕክሙ ኵሎ ትእዛዘ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ከመ ትግበሩ ወታፍቅርዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወከመ ትሑሩ በኵሉ ፍናዊሁ ወከመ ትትልውዎ ያወፅኦሙ እግዚአብሔር ለኵሉ አሕዛብ እምቅድመ ገጽክሙ ።

፳፩ ወትትዋረስዎሙ ለአሕዛብ ዐበይት እለ ይጸንዑ ፈድፋደ እምኔክሙ ።

፳፪ ወኵሉ መከን ኀበ ኬደ መከየደ እገሪክሙ ለክሙ ውእቱ እምገዳም ወእምአንጢሊባኖን ወእምፈለግ ዐቢይ ፈለገ ኤፍራጥስ እስከ ባሕር እንተ መንገለ ዐረብ ይከውን ደወልክሙ ።

፳፫ ወአልቦ መኑሂ ዘይትቃወም ቅድመ ገጽክሙ ወይወዲ እግዚአብሔር ፍርሀተክሙ ወርዕደተክሙ ላዕለ ኵሉ ገጸ ምድር እንተ ዐረግሙ ላዕሌሃ በከመ ይቤለክሙ እግዚአብሔር ።

፳፬ ወናሁ አነ ዮም አቀውም ቅድሜክሙ በረከተ ወመርገመ ።

፳፭ በረከትሰ ለእመ ሰማዕክሙ ኵሎ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ።

፳፮ ወመርገምሰ ለእመ ኢሰማዕክሙ ኵሎ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ወኀደግምዋ ለፍኖት ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ወሖርክሙ ወአምለክሙ ባዕዳነ አማልክተ ዘኢተአምሩ ።

፳፯ ወሶበ አብአከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ ምድር እንተ ላቲ ተዐዱ ዮርዳኖስ ከመ ትትዋረሳ በሀየ ታገብእ በረከተ ላዕለ ደብረ ገሪዝን ወመርገመ ላዕለ ደብረ ጌባል ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ትወድው ዘንድ በፍጹም ልቡናህ በፍጹም ሰውነትህም ታመልከው ዘንድ እኔ አሁን የማዝህን ትእዛዝ ሁሉ ፈጽመህ ብትሰማ የማታውንና የጧቱን ዝናም በሀገራችሁ በየወራቱ ይሰጣል ።

እኽልህን ወይንህን ዘይትህን ከሰበሰብክ በኋላ ለከብቶችህ በምድረ በዳ ሣርን ይሰጣል በልተህም ትጠግባለህ።

ነገር ግን ልባችሁን እንዳታጸኑ እንዳትክዱ ሂዳችሁም ልዩ የሆኑ ጣኦታትን እንዳታመልኩ ለነሱቸውም እንዳትሰግዱ ዕወቁ ፡ (ተጠንቀቁ) ። ዘዳ፡ ፲፱ ፲፯ ፡ ኢዮ፡ ፴፩ ፳፯ ።

እግዚአብሔርም በናንተ ተቈጥቶ ሰማይን ይዘጋታል ፡ ዝናምንም አያዘንምም ምድርም ፍሬዋን አትሰጥም ፡ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ ከተባረከችም ምድር ፈጥናችሁ ትጠፉላችሁ ።

ይህን ነገር በልቡናችሁና በሰውነታችሁ አስተውሉት (ጠብቁት) በጣታችሁም ምልክት (እንደቀለበት) አድርጉት በፊታችሁም እንደ መስተዋት የማይንቀሳቀስ ይሁን ።

በቤትም ቢቀመጡ ፡ መንገድንም ቢሄዱ ፡ እንዲነጋገሩበት ለልጆቻችሁ አስተምሩዋቸው በተኛህም ጊዜ በተነሣህም ጊዜ አስተምሯቸው ። ዘዳ፡ ፬ ፱ ።

በምድር ላይ በሰማይ ዘመን መጠን ይሰጣቸው ዘንድ ለአባቶቻችሁ በማለላቸው ምድር ላይ ዘመናችሁና የልጆቻችሁ ዘመን ይበዛ (ይረዝም) ዘንድ ።

ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን ትወዱት ዘንድ በሕጉም ሁሉ ጸንታችሁ ትኖሩ ዘንድ በአምልኮትም ትከተሉት ዘንድ እኔ አሁን የማዛችሁ ትእዛዙን ሁሉ ብትሰሙ ፡ እግዚአብሔር እነዚህን አሕዛብ ከፊታችሁ ያወጣቸዋል ። ዘዳ፡ ፮ ፲፯ ፡ ፲ ፳ ።

ከናንተ እጅግ የሚበረቱ አሕዛብን ሁሉ ትወርሷቸው አላችሁ ። ዘዳ፡ ፬ ፴፰ ።

ከምድረ በዳ ከአንጢሊባኖን ጀምሮ የእግራችሁ ኮቴ የረገጠው ቦታ ሁሉ ለናንተ ይሆናል ፡ ከታላቁ ወንዝ ከኤፍራጥስ ጀምሮ በስተምዕራብ እስካለው ባሕር ድረስ ድንብራችሁ ይሆናል ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲፰ ፡ ዘፀ፡ ፳፫ ፴፩ ።

በፊታችሁም ማንም ማን የሚቃወም የለም ፡ እግዚአብሔር እንዳላችሁ ማንቀጥቀጣችሁን መፈራታችሁን ወደ ቧ ወደ ወጣችሁበት አገር ይመልሰዋል ። ዘፀ፡ ፳፫ ፳፯ ።

እነሆ እኔ አሁን ርግማንንና ምርቃትን በፊታችሁ አጸናለሁ ። ዘዳ፡ ፴፩ ፲፱ ።

ምርቃቱ እኔ አሁን የማዛችሁ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ሁሉ ብትሰሙ ነው ። ዘዳ፡ ፳፰ ፪ - ፴ ።

ርግማኑም አሁን እኔ የማዛችሁ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ሁሉ ባትሰሙ ፡ እኔ አሁን የማዛችሁ ሥርዓቱንም ብትተዉ ሂዳችሁም የማታውቋቸው ልዩ ልዩ አማልክትን ብታመልኩ ነው ። ዘዳ፡ ፳፰ ፲፭ ፡ ፮ ፲፬ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በዚያ ትወርሳት ዘንድ ዮርዳኖስን ወደ ምትሻገርላት አገር በገባህ ጊዜ ገሪዝን በሚባል ተራራ ምርቃትን ትመርቃለህ ፡ ጌባል በሚባል ተራራም

ርግማንን ትረግማለህ ። ዘዳ፡ ፳፯ ፲፪ - ፲፫ ።

፴ ዘሀለዉ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ድኅረ ፍኖተ ዘመንገለ ዐረበ ፀሐይ በምድረ ከነአን እለ ሀለዉ ውስተ ዐረበ መአኃዘ ኀልኀል ቅሩበ ዕፀት ነዋኅ ።

እነዚህም ለረጅም ዘፍ አቅራቢያ በሆነ ሜዳ መያያዣ በሆነ በፀሐይ መግቢያ በከነዓን ምድር ከመንገዱ አንጻር በዮርዳኖስ ማዶ ያሉ ናቸው ። ዘፍ፡ ፲፫ ፲፰ ፡ ፲፪ ፯ ።

፴፩ ወናሁ ተዐድውዎ ለዮርዳኖስ አንትሙ ከመ ትበኡ ትረስዋ ለምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ መክፈልተክሙ በኵሉ መዋዕል ዘትነብሩ ውስቴታ ።

በዚ በምትኖሩበት ዘመን ሁሉ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ዕድሉ ፈንታ አድርጎ የሚሰጣችሁ ምድርን ልትወርሷት ትገቡ ዘንድ እነሆ እናንተ ዮርዳኖስን ትሻገሩት አላችሁ ። ዘዳ፡ ፱ ፩ ።

፴፪ ወዕቀቡ ከመ ትግበሩ ኵሎ ትእዛዘ ወፍትሐ ዘአነ እሁበክሙ ቅድሜክሙ ዮም ።

እነሆ አሁን እኔ በፊታችሁ የማስተምራችሁ ትእዛዙንና ፍርዱን ታደርጉ ዘንድ ጠብቁ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ወዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወፍትሕ ዘተዐቅቡ ከመ ትግበሩ በምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ መክፈልተክሙ በኵሉ መዋዕል ዘተሐይዉ አንትሙ ላዕለ ምድር ።

በአገር በምትኖሩበት ዘመን ሁሉ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ በሚሰጣችሁ አገር ታደርጉት ዘንድ የምትጠብቁት ትእዛዝና ፍርድ ይህ ነው ።

፪ ወደምስሶ ደምስስዎ ለኵሉ መካን ዘውስቴቱ አምለኩ አማልክቲሆሙ አሕዛብ ዘአንትሙ ትወርስዎሙ በዲበ አድባር ነዋኃት ወአውግር ወበታሕተ አእዋም ዘበቱ ቈጽል ።

እናንተ የምትወርሱዋቸው አሕዛብ በከረብቶችና ረጃጅም በሆኑ ተራሮች ላይ ቅጠል ባላቸው ዛፎችም ሥር ጣኦቶቻቸውን ያመለኩበትን ቦታ ሁሉ ፈጽማችሁ አጥፉት ። ፩ ነገ፡ ፲፬ ፳፫ ፡ ፪ ነገ፡ ፲፯ ፱ ።

፫ ወንሥቱ ምሥዋዓቲሆሙ ፡ ወቀጥቅጡ ምስላቲሆሙ ወግዝሙ አእዋማቲሆሙ ፡ ወአውዕዩ በእሳት ግልፈ አማልክቲሆሙ ፡ ወደምስሱ አስማቲሆሙ እምውእቱ መካን ።

መሠውያዎቻቸውን አፍርሱ ምስሎቻቸውንም ስበሩ የማምለኪያ ዛፎቻቸውንም ቍረጡ ፡ ጣኦቶቻቸውን በእሳት አቃጥሉ ፡ ስማቸውንም ከዚያ ቦታ አጥፉ ።

፬ ወኢትግበሩ ከመዝ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ በሕሊቲ እምአህጉሪክሙ ዘአንበለ ውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።

በዚያ ስሙ ይጠራ ዘንድ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ ነው እንጂ ከአገሮቻችሁ በአንዲቱ አገር ለፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንደዚህ አታድርጉ ።

፭ ወትወስዱ መሥዋዕተክሙ ወቍርባነክሙ ወቀዳሚያቲክሙ ወብፅዓቲክሙ ወዘበፈቃድክሙ ወዘዐሥራቲክሙ ወበኵረ አልሕምቲክሙ ወዘአባግዒክሙ ።

ቍርባናችሁንና መሥዋዕታችሁን ስለታችሁንና ያዝመራችሁን መጀመሪያ ዓሥራታችሁንና በፈቃዳችሁ የምታደርጉትን ከላሞቻችሁና ከበጎቻችሁ መጀመሪያ የተወለደውን ውሰዱ ። ዘዳ፡ ፲፭ ፲፱ ፡ ፲፰ ፯ ።

፮ ወብልዑ በህየ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወተፈሥሑ በኵሉ ዘውስቴቱ ወደይክሙ እዴክሙ አንትሙ ፡ ወቤትክሙኒ እስመ ባረከክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

(ወስዳችሁ) በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት በዚያ ብሉት ፡ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ባርኳችኋልና እናንተና ወገናችሁ እጃችሁን ባገባችሁበት ሁሉ ደስ ይበላችሁ።

፯ ወኢትግበሩ ኵሎ ዘንሕነ ንገብር ዮም በዝየ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ ዘአደሞ በቅድሜሁ ።

አንዱም አንዱም በፊቱ መልካም መስሎ የታየውን ዛሬ እኛ የምናደርገውን ሁሉ አታድርጉ ።

፰ እስመ ኢበጻሕክሙ እስከ ይእዜ ውስተ ምዕራፍክሙ ወውስተ ርስትክሙ ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ወደሚሰጣችሁ ርስታችሁና ወደ ማረፊያችሁ ገና አልደረሳችሁምና ።

፱ ወዕድዉ ዮርዳኖስ ወንበሩ ውስተ ምድር ዘያወርሰክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወያዐርፈክሙ እምኵሉ ፀርክሙ እለ ዐደውክሙ ወትነብሩ ተአሚነክሙ ።

ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በሚያወርሳችሁ አገር ኑሩ ፡ በዙርያችሁ ካሉ ጠላቶቻችሁ ሁሉ ያሳርፋችኋል ፡ ከመከራውም ተዘልላችሁ ትኖራላችሁ ። ዘዳ፡ ፲፩ ፴፩ ። መሳ፡ ፲፯ ፯ ።

፲ ወይኩን ዝክቱ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ወትወስዱ ኵሎ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም መሥዋዕተክሙ ወቍርባነክሙ ወዐሥራትክሙ ወቀዳምያተ እደዊክሙ ወሀብተክሙ ኅሩየ ወኵሎ መባእክሙ ወኵሎ ዘበፃዕክሙ ለአምላክክሙ ።

ስሙ በዚያ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር የመረጠውን ያ ቦታ የከበረ ይሁን ፡ እኔ አሁን የማዝዛችሁን ሁሉ መሥዋዕታችሁን ቍርባናችሁን የአዝመራችሁ መጀመሪያና ዓሥራታችሁን የተመረጠ መባችሁን ሁሉ ወዳችሁ የምትሰጡትን ገንዘባችሁን ለፈጣሪያችሁ የተሳላችሁትን ሁሉ ወደዚያ ውሰዱ ። ዘዳ፡ ፲፪ ፭ ።

ወተፈሥሑ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ አንትሙ ወደቂቅክሙ ወአዋልዲክሙ ወአግብርቲክሙ ወአእማቲክሙ ወሌዋውያን እለ ውስተ አንቀጽክሙ እስመ አልቦሙ ክፍል ወርስት ምስሌክሙ ።	፲፩	እናንተ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይበላችሁ ሴቶች ልጆቻችሁና ወንዶች ልጆቻችሁ ሴቶች ባሮቻችሁና ወንዶች ባሮቻችሁ ከናንተ ጋር ርስት ዕድል ፈንታ የላቸውምና በሀገሮቻችሁ ያሉ ሌዋውያንም ደስ ይበላቸው ። ዘዳ፡ ፲ ፱ ፡ ፲፬ ፳፱ ።
ወዑቅ ርእሰከ ወኢትግበር መሥዋዕተከ በኵሉ መከን በኀበ ዘርኢከ ዘእንበለ በውስተ መከን ዘኅረየ እግዚአብሔር አምላክከ በውስተ አሐዱ መከን እምሕዝብከ ህየ ትግብር ኵሎ መሥዋዕተከ ወኵሎ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ።	፲፪	ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ እንጂ በየኸው ቦታ ሁሉ መሥዋዕት እንዳትሠዋ ለራስህ ዕወቅ ፡ ከወገኖችህ ቦታ በአንዱ ቦታ መሥዋዕትህን ሠዋ ፡ እኔ አሁን የማዝህንም ሁሉ አድርግ ። ፩ ነገ፡ ፲፪ ፳፰ ‐ ፴፫ ።
ወባሕቱ በኵሉ መከን ዘወሀበከ ትጠብሕ በህየ ወትበልዕ ሥጋ በከመ በረከቱ ለእግዚአብሔር እግዚእ ዘወሀበከ በኵሉ አህጉር ዘርኩሱኒ ወዘንጹሕኒ ኅቡረ ብልዕዎ ከመ ወይጠል አው ከመ ኀየል ።	፲፫	ነገር ግን በሰጠህ ቦታ ሁሉ በዚያ ሥጋን አርደህ ብላ ፡ ገዢ የሚሆን እግዚአብሔር በሰጠህ አገር ሁሉ እንደ ሰጠህ በረከት መጠን ንጹሕ የሆነ ንጹሕም ያልሆነ ሰው እንደ ሚዳቋ (ፌቆ) እንደ ዋልያ አንድነት ብሉት ።
ወባሕቱ ደሞ ኢትብልዑ ውስተ ምድር ክዐውዎ ከመ ማይ ።	፲፬	ነገር ግን እንደ ውኃ ከምድር አፍስሱት እንጂ ደሙን አትብሉት ። ዘሌዋ፡ ፫ ፲፯ ።
ወኢትክል በሊዖቶ በኵሉ አህጉሪከ ወዐሥራተ ወይንከ ወእክልከ ወቅብዕከ ወበኵረ አልሕምቲከ ወዘአባግዒከ ወኵሎ ብፅዓቲከ ዘበፃዕከ ወዘበፈቃድከ ወቀዳምያተ እደዊከ ።	፲፭	የእኽልህን የወይንህንና የዘይትህን ዓሥራት ከበጎችህና ከላሞችህ መጀመሪያ የተወለደውን በፈቃድህ የምታደርገውንና የተሳልከውን ስለትህን ሁሉ በእጅህ ያለ ያዝመራህንም መጀመሪያ በአገርህ ሁሉ መብላት አትችልም ።
በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ብላዕ በውስተ መከን ዘኅረየ እግዚአብሔር አምላክከ አንተ ወደቂቅከ ወወለትከ ወገብርከ ወአመትከ ወግዩር ዘውስተ ሀገርከ ወትትፌሣሕ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ዘወደይከ ውስቴቱ እዴከ ።	፲፮	ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው በዚያ ቦታ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት አንተ ብላ ፡ ሴት ልጅህና ወንድ ልጅህ ፡ ሴት ባሪያህና ወንድ ባሪያህ ፡ በአገርህ ያሉ ስደተኛም ይብሉት ፡ እጅህን ባኖርክበት ገንዘብ ሁሉ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይበልህ ። ዘዳ፡ ፲፩ ፲፪ ።
ወዑቅ ርእሰከ ኢትኅድጎ ለሌዋዊ በኵሉ መዋዕል ዘሕያው አንተ ላዕለ ምድር ።	፲፯	አንተ በአገር በሕይወት በኖርክበት ዘመን ሁሉ ከሀኑን እንዳትተወው ለራስህ ዕወቅ ። ዘዳ፡ ፲፬ ፳፯ ።
ወለእመኒ አርኀበ ለከ እግዚአብሔር ደወለከ በከመ ይቤለከ ወትቤ እበልዕ ሥጋ እምኵሉ ዘፈተወት ነፍስከ ብላዕ ።	፲፰	አሰፋልሃለሁ እንዳለህ እግዚአብሔር አውራጃህን ከሰፋልህ ሥጋ እበላለሁ ብትል ሰውነትህ የወደደችውን ብላ።
ወለእመሰ ርኁቅ ውእቱ መከን ኀበ ኅረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ትጠብሕ እምኵሉ አልሕምቲከ ወአባግዒከ እምዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ በከመ አዘዝኩከ ወብላዕ በሀገርከ ዘፈተወት ነፍስከ ።	፲፱	ነገር ግን በዚያ ስሙ ይጠራበት (ይመሰገንበት) ዘንድ የመረጠው ቦታ የራቀ ቢሆን ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ ከላሞችህና ከበጎችህ መንጋ አርደህ እንዳዘዝኩህ በአገርህ ሰውነትህ የወደደችውን ብላ ።
በከመ ትበልዑ ወይጠለ አው ኀየለ ከማሁ ብልዑ ዘርኩስኒ ወዘንጹሕኒ ።	፳	ፌቆን ወይም ዋልያን እንድትበሉ እንደዚሁ ንጹሕ ያልሆነ ሰውና ንጹሕ የሆነውም ሰው (ሳትከለክሉ) ብሉት ።
ወተዐቀብ ጥቀ ከመ ኢትብላዕ ደመ እስመ ደሙ ነፍሱ ውእቱ ወኢትብልዑ ነፍሰ ምስለ ሥጋ አላ ውስተ ምድር ክዐውዎ ከመ ማይ ።	፳፩	ደሙ ነፍሱ ነውና ብርንዶ እንዳትበላ ፈጽመህ ተጠንቀቅ እንደ ውኃ በምድር ላይ አፍሱት እንጂ ነፍስን ከሥጋ ጋር አትብሉ ። ዘፍ፡ ፱ ፬ ፡ ዘዳ፡ ፲፪ ፲፯ ።
ወኢትብልዖ ከመ ሠናየ ይኩንከ ወለውሉድከኒ እምድኅሬከ ፡ ለእመ ገበርከ ዘሠናይ ወዘአዳም ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፳፪	በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ያማረውንና የተወደደውን ብታደርግ በጎ ነገር ሊደረግልህ ከንተም በኋላ ለልጆችህ በጎ ነገር ሊደረግላቸው አትብላው ። ዘዳ፡ ፬ ፵ ።
ወባሕቱ ዘረሰይከ ቅዱሰ ወዘበፃዕከ ንሣእ ወሑር ውስተ መከን ኀበ ኅረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።	፳፫	ነገር ግን የተሳልከውንና የለየኸውን ይዘህ በዚያ ስሙ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ መረጠው ቦታ ሂድ ። ዘኍ፡ ፲፰ ፲፱ ፡ ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፪ ።
ወትገብር ሥጋሁ መሥዋዕተ ወትወዲ ላዕለ ምሥዋዕ ወደሞሰ ትክዑ ኀበ መንበረ ምሥዋዕ ዘእግዚአብሔር አምላክከ ወብላዕ እምነ ሥጋሁ ።	፳፬	ሥጋውንም መሥዋዕት አድርገህ በመሠውያው ላይ አኑር ፡ ደሙን ግን በፈጣሪህ በእግዚአብሔር መሠውያ መቀመጫ ላይ አፍሰው ሥጋውንም ብላ ። ዘሌ፡ ፲፯ ፲፩ ።
ወዕቀብ ወስማዕ ኵሎ ቃለ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ከመ	፳፭	በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት መልካምና ቅን ነገር

ሠናየ ይኩንከ ወለውሉድከ ለዓለም ፡ ለእመ ገበርከ ዘሠናይ ወዘአዳም ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፳፱ ወለእመኒ አጥፍኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ ለአሕዛብ ዘአንተ ትበውእ ህየ ከመ ትትዋረሶሙ እምቅድመ ገጽከ ወነበርከ ውስተ ምድሮሙ ዑቅ ርእሰከ ።
፴ ወኢትፍቅድ ተሊዎቶሙ እምድኅረ ተሠረዉ እምቅድመ ገጽከ ወኢትፍቅድ አማልክቲሆሙ ወኢትበል ከመ ዘይገብሩ አሕዛብ ለአማልክቲሆሙ እግበር አነኒ ።

፴፩ ወኢትግበር ከማሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ እስመ [illegible] እግዚአብሔር ርኩሰ ዘይገብሩ አሕዛብ ለአማልክቲሆሙ እስመ ደቂቆሙ ወአዋልዲሆሙ ያውዕዩ በእሳት ለአማልክቲሆሙ ።
፴፪ ወኵሎ ቃለ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ኪያሁ ዕቀብ ለገቢር ወኢትወስክ ላዕሌሁ ወኢታንኩ እምኔሁ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወለእመኒ ተንሥአ እምኔከ ነቢይ አው ሐላሚ ሕልም ወወሀበከ ተአምረ አው መድምመ ወበጽሐ ተአምሪሁ አው መድምሙ ዘይቤለከ እንዘ ይብል ነዐ ንሑር ወናምልክ አማልክተ ባዕድ ዘኢተአምሩ ኢትስምዖ ቃሎ ለውእቱ ነቢይ አው ለውእቱ ሐላሚ ሕልም ።
፪ እስመ ያሜክረክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከመ ይርአይ ለእመ ታፈቅርዎ እምኵሉ ልብክሙ ወእምኵሉ ነፍስክሙ ።
፫ ወትልውዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወኪያሁ ፍርሁ ወትእዛዞ ዕቀቡ ወቃሎ ስምዑ ወኪያሁ ተማኅፀኑ ።

፬ ወዝኩሰ ነቢይ አው ሐላሚ ሕልም ለይሙት እስመ ነገረከ በዘያስሕተከ እምእግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፅአከ እምድረ ግብጽ ወቤዘወከ እምቅኔት ።
፭ እስመ ፈቀደ ያግድግ ፍኖተ ዘአዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትሑር ባቲ ወታሰስል ወታማስን እኩየ እምኔከ ።
፮ ወለእመኒ አስተብቍዐከ እኁከ ዘእምአቡከ ፡ አው ዘእምእምከ ፡ አው ወልድከ ፡ አው ወለትከ ፡ አው ብእሲትከ እንተ ውስተ ሕፅንከ ፡ አው ዓርክከ ዘከመ ነፍስከ ወይቤለከ በጽሚት ነዐ ንሑር ወናምልክ ካዕዳነ አማልክተ ዘኢተአምር አንተ ወአበዊከ ።

፯ እምአማልክተ አሕዛብ እለ ዐውድክሙ ወእለ ቀሩብ ክሙ ፡ አው እለ ርሑቃን እምኔክሙ እምአጽናፈ ምድር እስከ አጽናፈ ምድር ኢትኅበር ምስሌሁ ወኢትስምዖ ወኢትምሐክ ዐይንከ ወኢትምሐሮ ወኢትኅብኦ ።
፰ አይድዖ ወንግር በእንቲአሁ ወእደዊከ ይቅድማ ቀቲሎቶ ፡ ወእምዝ እደወ ኵሉ ሕዝብ ይውግሩሁ በአእባን ወይቅትልዎ ።

ብታደርግ ላንተም ከንተም በኋላ ለልጆችህ ለዘለዓለሙ በጎ ነገር ሊደረግልህ ዛሬ እኔ የማዝህን ቃሉን ሁሉ ሰምተህ ጠብቅ ። መዝ፡ ፳፫ ፲፫ ፡ ምሳ፡ ፫ ፲፬ ።
ትወርሳቸው ዘንድ አንተ ወደዚያ የምትገባባቸው አሕዛብን ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከፊትህ ባጠፋቸው ጊዜ በአገራቸውም በተቀመጥህ ጊዜ ፡ ለራስህ ዕወቅ ።
ከፊትህ ከጠፉ በኋላ እነሱቸውን መከተልን አትውደድ ፡ ጣኦቶቻቸውንም አትውደድ ፡ አሕዛብ ለጣኦቶቻቸው ልጆቻቸውን እንዳሠዉ እኔም ልጄን እሠዋለሁ አትበል ። ዘዳ፡ ፯ ፲፯ ፡ ፯ ፲፬ ።
ሴቶች ልጆቻቸውንና ወንዶች ልጆቻቸውን ለጣኦቶቻቸው በእሳት የሚሠዉ ስለሆነ እግዚአብሔር አሕዛብ ለጣኦቶቻቸው የሚሠዉትን ኃጢአት ጠልቷልና ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር እንደዚህ አታድርግ ።
እኔ ዛሬ የማዝህን ቃል ሁሉ ያነኑ ለመሥራት ጠብቅ በሱ ላይ አትጨምር ፡ ከሱም አታጕድል ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

ከንተ ነቢየ ሐሰት ሕልም አላሚ ቢነሣ ምልክት ቢነግርህ ወይም ተአምር ቢያደርግ ምልክቱም ቢደርስ የነገረህ ተአምራቱም ቢደረግና እንሂድ የማታውቋቸውን ጣኦታቱን እናምልክ ብሎ ቢነግርህ ይህንን ነቢይ ወይም ሕልም ሐላሚውን ቃሉን አትስሙት (አትቀበሉት) ።
ፈጣ ሪያችሁ እግዚአብሔርን በፍጹም ልቡናችሁ ፡ በፍጹም ሰውነታችሁ ትወዱት እንደሆነ ያይ ዘንድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ይፈትናችኋልና ። ማቴ፡ ፳፬ ፳፬ ።
ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን በሕግ በአምልኮት ተከተሉት እሱንም ፍሩት ፡ ሕጉን ጠብቁ ፡ ቃሉንም ስሙ ፡ በሱም ተማጠኑ ። ዘዳ፡ ፫ ፳ ፡ ፪ ነገ፡ ፳፫ ፫ ።
ይህ ነቢየ ሐሰት ወይም ሕልም ሐላሚው ግን ይሙት ፡ ከግብጽ አገርና ከአገዛዝም ከወጣህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሚያስትህ ገንዘብ የሚያስትህን ነገር ነግሮሃልና ።
ጸንተህ ትኖርበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያዘዘህን ሕግ ያስተውህ ዘንድ ወድዷልና ክፉን ሰው ከንተ ለይተህ አርቅ (አጥፋ) ። ዘዳ፡ ፲፰ ፳ ፡ ኤር፡ ፲፬ ፲፭ ።
ከባትህ የተወለደው ወይም ከናትህ የተወለደ ወንድምህ ቢለምንህ ወይም ወንድ ልጅህ ፡ ወይም ሴት ልጅህ ፡ ወይም በጠገብህ የምትተኛ ሚስትህ ብትለምንህ ወይም እንደ ሰውነትህ የምትወደው ወዳጅህ በሥውር ና እንሂድ አንተ የምታውቃቸውን አባቶችህም የማያውቋቸውን አማልክት እናምልክ ቢልህ ።
በዙርያችሁና በጠገባችሁ ከምድር ዳርቻ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ከናንተ ከራቁ ከአሕዛብ ጣኦታት ከሱ ጋራ አንድ አትሁን ፡ አትስማው ዓይንህም አትራራለት አትማረው ኃጢአቱን አትሠውርለት ። ዘዳ፡ ፯ ፬ ።
የሱን ነገር ፈጽመህ ተናገር እጆችህም እሱን ለመግደል ይቀደሙ ፡ ከዚህ በኋላ የሕዝቡ ሁሉ እጆች በደንጊያ ወግረው ይግደሉት ። ዘዳ፡ ፲፯ ፫ ፡ ፯ ፲፯ ።

እስመ ፈቀደ ያርኅቀ እምእግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፅአከ እምድረ ግብጽ ወእምቤተ ቅኔት ።	፲	ከግብጽ አገርና ከአገዛዝም ቤት ከወጣህ ፈጣሪህ ከእግዚአብሔር ሊያርቅህ ወዷልና ።
ወኵሉ እስራኤል ሰሚዖ ይፍራህ ወኢይድግም እንከ ገቢረ እኩይ ውስቴትክሙ ።	፲፩	እስራኤል ሁሉ ይህን ሰምቶ በፍንት ዘንድ ዳግመኛ ክፉ ነገር መሥራት አያድርግ ። ዘዳ፡ ፲፯ ፲፫ ፡ ፲፱ ፳ ።
ወለእመሰ ሰማዕከ በውስተ አሐቲ እምአህጉሪከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትንበር ህየ እንዘ ይብሉ ወፅኡ አደው ኃጥአን እምኔነ ።	፲፪	በዚያች ትኖር ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ በአንዲቱ አገር ክፉ ወገን ኃጥአን ሰዎች ተነሡ ሲሉ ብትሰማ ።
ወአክሐድዎሙ ለኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ አህጉሪሆሙ ወይቤልዎሙ ንዑ ንሑር ወናምልክ ባዕዳነ አማልክተ ዘኢተአምሩ ትሌአል ወተሐትት ጥቀ ።	፲፫	በከተማው ያሉትን ሰዎች ተነሥተው ኑ ሂደን የማታውቋቸው አማልክትን እናምልክ ብለው አሳቱዋቸው ሲሉ ብትሰማ ፈጽመህ መርምረህ ተረዳ ።
ወእምከመ እሙነ ወጥዩቀ ኮነ ነገሩ ከመ ኮነ ርኩስ ውስቴትክሙ ቀቲለ ትቀትል በሐፂን ኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ሀገር ።	፲፬	በፍንት ዘንድ ኃጢአት እንደሆነ ነገሩ የታመነ የተረዳ ከሆነ በዚያች አገር የሚኖሩትን ሰዎች ሁሉ በጦር ግደል።
ወረጊመ ትረግም ኵሎ ዘሀለወ ውስቴታ ፤ ወኵሎ ንዋያ ታስተጋብእ ማእከለ መርኅባ ወታውዒ በእሳት ።	፲፭	በዚያ ያለውን ሁሉ ርገም ፤ ገንዘቧንም ሁሉ ሰብስበህ በአደባባይ መካከል በእሳት አቃጥል ።
ወሀገራኒ ምስለ ኵሉ ንዋያ ወለኵላ ሀገር ከማሁ ትገብራ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ፤ ወአልቦ ዘይነብር ውስቴታ ለዓለም ወኢትነድቅ ።	፲፮	አገሯንም ከዕቃዋ ሁሉ ጋር ሌላውንም አገር ሁሉ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት እንደሱ አድርግ ፤ ለዘለዓለም የሚኖርበት አይኑር እንደገና አትታነጽም ።
ወኢትግሥሥ በእዴከ ምንተኒ ዘርጉም እምዘውስቴታ ከመ ይሚጥ እግዚአብሔር መዐቶ ወየሀብከ ምሕረቶ ወይምሕርከ ወያስተባዝኅከ በከመ መሐለ ለአበዊከ ።	፲፯	እግዚአብሔር ቍጣውን መልሶ ይቅርታውን ይሰጥህ ዘንድ ይራራልህም ዘንድ እግዚአብሔር ለአባቶችህ እንደ ማለ ፤ ያበዛህም ዘንድ በዚ ካለው የተረገመውን ምንም ምን በእጅህ አትንካ ። ዘፍ፡ ፳፪ ፲፯ ።
ወለእመ ሰሚዐ ሰማዕከ ቃሎ ወዐቀብከ ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ወገበርከ ዘሠናይ ወዘአዳም ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ወልደ ትከውን ሎቱ ።	፲፰	ቃሉን መስማትን ከሰማህ እኔ ዛሬ የማዝህን ትእዛዙን ሁሉ ብትጠብቅ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት በጎ ነገ ርንና ያማረውን ብታደርግ ፤ የሱ ልጅ ትሆናለህ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

ወኢትትላጸዩ ርእሰክሙ ለዘሞተ እስመ ሕዝብ ቅዱስ አንተ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወኪያከ ኀረየ ከመ ትኩኖ ሕዝበ ለርእሱ እምኵሉ አሕዛብ ዘውስተ ገጸ ምድር ።	፩	አንተ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር የተለየህ ወገን ነህና ለሱም ወገን ትሆነው ዘንድ በምድር ካሉ ከአሕዛብ ሁሉ መርጦሃልና ለሞተ ሰው ራስህን አትላጭ ።
ወኢትብልዑ ዘንተ ኵሎ ርኩሰ ፤ ወዝንቱ ውእቱ ዘትበልዑ እምእንስሳ ላሕም ፤ ወበግዐ ፤ ወጠሊ ፤ ወኃየል ፤ ወወይጠል ወቶራ ፤ ወደስክን ፤ ወውዕላ ፤ ወአረጋ ፤ ወዘራት ።	፬	ርኩስ የሆነውን ሁሉ አትብሉ ፤ ከእንስሳት ወገን የምትበሉት ይህ ነው ፤ ላም ፤ ፍየልና ፤ በግ ፤ (ኃየል) ዋልያ ፤ ሚዳቋ ፤ (ቶራ) አጋዘን ፤ (ደስክን) ድኩርስ ፤ (ውዕላ) ቡሐር ፤ (አረጋ) ሰሳ ፤ (ዘራት ጅራት ቀጭን) ወይም በራይሌ ናቸው ። ዘሌዋ፡ ፲፩ ፪ - ፴፫ ።
ወኵሉ እንስሳ ዘንፉቅ ሰኰናሁ ወዘንፉቅ ጽፈሪሁ ወክልኤቱ ጽፈሪሁ ወያመሰኵዕ ዝንቱ ዘትበልዑ እምእንስሳ ።	፮	ሰኰናው የተሰየ ጥፍሩ የተሰነጠቀ ጥፍሩ ሁለት የሆ ነውና የሚያመሰኳው እንስሳ ሁሉ ከእንስሳት የምትበሉት ይህ ነው ። ኢሳ፡ ፶፩ ፳ ፡ ፩ ነገ፡ ፬ ፳፫ ።
ወዝንቱ ዘኢትበልዑ እምዘያመሰኵዕ ወዘንፉቅ ሰኰናሁ ወዘክፉል ጽፈሪሁ ገመል ፤ ወዳስፌዳ እስመ ያመሰኵዑ ፤ ወኢኮነ ንፉቀ ሰኰናሆሙ ፤ ወርኩሳን እሙንቱ ለክሙ ።	፯	ከሚያመሰኳው ሰኰናው ከተለየው ጥፍሩም ከተሰነ ጠቀው የማትበሉት ይህ ነው ፤ ግመል ፤ (ዳስፌዳ) ጥንቸል ነው ፤ ያመሰኳሉና ሰኰናቸውም አልተለየምና ለፍንት የረ ከሱ ናቸው ።
ወኪሮግልዮስኒ ፤ ወሐራውያ ፤ እስመ ንፉቅ ሰኰና ሆሙ ወኢያመሰኵዑ ርኩሳን እሙንቱ ለክሙ ።	፰	(ኪሮግልዮስ) አሽከኮ ፤ (ሐራውያ) እሪያ እሰማ ሰኰና ቸው የተለየ ነውና ፤ አያመሰኩምምና ፤ እነሳቸው ለፍንት የረከሱ ናቸው ።
ወዝእብኒ እስመ ንፉቅ ሰኰናሁ ወክፉል ጽፈሪሁ ወኢያመሰኵዕ ርኩሳን እሙንቱ ለክሙ እምነ ሥጋሆሙ ኢትብልዑ ወበድኖሙ ኢትግሥሡ ።	፰	ጅብም ሰኰናው የተለየ ጥፍሩም የተሰነጠቀ ነው ፤ ነገር ግን አያመሰኳምና እነሳቸው ለፍንት የረከሱ ናቸው ፤ ሥጋቸውን አትብሉ ፤ ውዳቂያቸውንም አትዳሥሡ ።

ወዝንቱ ውእቱ ዘትበልዑ እምእንስሳ ወዘኢትበልዑ እምእንስሳ ወዝ ዘትበልዑ ዘእምውስተ ማይ ኵሉ ዘቦቱ ክንፍ ወቅሣር ብልዑ ።	፯	ከእንስሳት የምትበሉትና የማትበሉት ይህ ነው ፤ በውኃው ውስጥ ከሚኖሩት የምትበሉት ይህ ነው ፤ (ክንፍ) ገለፈት (ቅሣር) ማንርጥ ያለውን ሁሉ ብሉ ።
ወኵሉ ዘአልቦቱ ክንፍ ወቅሣር ኢትብልዑ ፤ ርኩስ ውእቱ ዝንቱ ለክሙ ።	፰	ቅርፊት ማንርጥ የሌለውን ሁሉ አትብሉ ፤ ይህ ለናንተ የረከሰ ነው ።
ወኵሉ ዖፈ ንጹሕ ብልዑ ።	፱	ንጹሕ የሆነውን ወፍ ሁሉ ብሉ ።
ወዝንቱ ዘኢትበልዑ እምኔሆሙ ንስር ፡ ወጊጽ ፡ ወሔልያጦን ፡ ወግሪጳ ፡ ወሆባይ ፡ ወዘአምሳሊሁ ።	፲	ከነሱቸው የማትበሉት ይህ ነው ፤ (ንስር) አሞራ ፤ (ጊጽ) አገዳሰበር አሞራ ፤ (ሔልያጦን) አበቋ ዋጭ አሞራ (ግሪጳ) ጭላት (ጭልፊት) አሞራ ፤ ሆባይ ፤ አንጭት አሞራና የመሰለውንም ።
ወቋዕ ወዘአምሳሊሁ ።	፲፩	(ቋዕ) ቊራ ፡ የመሰለውም ሁሉ ነው ።
ወሰገኖ ፡ ወገላውዎ ፡ ወለሮን ፡ ወአሮድዮን ፡ ወቀቀኖ ፡ ወኢብን ፡ ወቀጥራቅጥሬን ፡ ወጉዘ ፡ ወዘአምሳሊሁ ።	፲፪	ሰጐን ፡ (ገላውዎ) አራት ራስ አሞራ ፤ (ለሮን) ይብራ (ዝዪ) ፤ (አሮድዮን) ያፈ ያሬድ ፤ (ቀቀኖ) ጋጋኖ ፤ (ኢብን) የመስቀል ወፍ ፤ ጉጉት ፤ (ቅጥራ ቅጥሬን) የውኃ ዶሮ ፤ ድምቢጥ ፤ (ጉዘ) ጭላትና የመሰለውም ነው ።
ወሄጳጳ ፡ ወጉጓ ፡ ወአባጉንባሕ ወከደራዮን ፡ ወዘአምሳሊሁ ።	፲፫	(ሄጳጳ) ቃላቅ አሞራ ፤ (ጉጓ) ጃንጁላቴ አሞራ ፤ (አባ ጉንባሕ) እርኩም ፤ (ከራድዮን) ነጭወፍ ሳቢሳ ፡ የመሰለውም ነው ።
ወጽርፍርዮን ፡ ወጽግንት ።	፲፬	ጽርፍርዮና (ጽርፍርዮን) ጥንብ አንሣ አሞራ (ጽግንት) የሌት ወፍ ናቸው ።
ወእሉ ኵሎሙ አዕዋፍ ርኩሳን እሙንቱ ለክሙ ወኢትብልዑ እምኔሆሙ ።	፲፭	እነዚህ ወፎች ሁሉ ለናንተ የረከሱ ናቸው ፤ ከነሱ ቸው አትብሉ ። ዘሌ፡ ፲፩ ፳፩ ።
ወእምኵሉ አዕዋፍ ዘንጹሕ ብልዑ ።	፲፮	ሊበሉዋቸው ከሚገቡ ወፎች ወገን ብሉ ።
ወኵሉ ማውታ ኢትብልዑ ለፈላሲ ዘውስተ ሀገርክሙ አው ለባዕድ ሀብዎሙ ይብልዑ ፤ እስመ ሕዝብ ቅዱስ አንተ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።	፲፯	አንተ ለፈጣሪህ እግዚአብሔር የተለየህ ወገን ነህና የበተከውን ሁሉ አትብሉ ፤ በሀገራችሁ ላለ ስደተኛና ወይም ለሌላ ይበሉ ዘንድ ስጧቸው ።
ወኢታብስል ማሕስአ በሐሊበ እሙ ።	፲፰	ጠቦቱን በናቱ ወተት አትቀቅለው ።
ዐሥራተ ትዔሥር እምኵሉ እክልከ ዘዘራእከ ዘቃአቱ እምውስተ ገራውሂከ በበዓመቱ ።	፲፱	ዘርተህ ከመረትከው እኽል ሁሉ በዓመት በዓመት አሥራት አውጣ ። ዘሌ፡ ፳፯ ፲፯ ፤ ዘዳ፡ ፲፱ ፯ ።
ወብልዖ በበዓመት በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ በመከን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።	፳	ስሙ በዚያ ይጠራ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ በፈጣሪህ እግዚአብሔር ፊት በዓመት በዓመቱ ብላው ።
ወታበውእ ዓሥራቲሁ ለእክልከ ወለወይንከ ወለቅብዕከ ወለበኵረ አልሕምቲከ ወአባግዒከ ከመ ትትመሀር ፈሪሆቶ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ መዋዕል ።	፳፩	በዘመኑ ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር መፍራትን ትማር ዘንድ የእኽልን የወይንህንና የዘይትህን ዓሥራት አቅርብ ፤ ከበጎችህና ከላሞችህም መጀመሪያ የተወለደውን አግባ ። ዘዳ፡ ፲፬ ፳፯ ፤ ፲፪ ፯ ።
ወለእመሰ ርኁቅ ውእቱ እምኔከ ፍኖቱ ወኢትክል ወሲዶ እስመ ውእቱ መከን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ እስመ ባረከከ እግዚአብሔር አምላክከ ፤ ወትሬስዮ ለብሩር ።	፳፪	ነገር ግን ጉዳናው ከንተ የራቀ ቢሆን በዚያ ስሙ ይጠራ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር የመረጠው ቦታ ሩቅ ነውና ለመውሰድ ባትችል ፈጣሪህ እግዚአብሔር ስላከበረህ እኽሉን ለብር ለውጠው ።
ወትነሥእ ብሩረ በእዴከ ወትሐውር ኀበ መከን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ወትሁብ ብሩረ ለኵሉ ዘፈተወት ነፍስከ ።	፳፫	ብሩንም በእጅህ ይዘህ ፈጣሪህ ወደ መረጠው ቦታ ሂድ ፤ ብሩን (ዋጋውን) ሰውነትህ ለወደደችው ሁሉ ስጥ ።
አው ለላሕም ፤ አው ለበግዕ ፡ አው ለወይን ፡ አው ለሜስ ፡ አው ለኵሉ ዘፈተወት ነፍስከ ፡ ወብላዕ በህየ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ወትፈሣሕ አንተ ወቤትከ ።	፳፬	ወይም ላሕም ፤ ወይም በግ ፤ ወይም ወይን ወይም ጠጅ ወይም ሰውነትህ የወደደችውን ሁሉ ገዝተህ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት በዚያው በልተህ አንተና ወገንህ ደስ ይበልህ ።
ወሌዋዊ ዘውስተ ሀገርከ ኢትግድፎ እስመ አልቦ	፳፭	ከንተ ጋር ርስትና ፈንታ የሰውምና በአገርህ ያለ ከህ

ክፍል ወርስት ምስሌከ ።
፳፰ ወበማልስ ዓም ታበውእ ኵሎ ዓሥራተ እክልከ መዘ
ዓመታቲሁሰ ታነብር ውስተ ቤትከ፡ ወእምዝ ይመጽእ
ምስሌከ ሌዋዊ እስመ አልቦ ክፍል ወርስት ምስሌከ ።

፳፱ ወግዩር ወእጓለ ማውታ ወዕቤር ዘውስተ ሀገርከ ይብ
ልዑ ከመ ይባርከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ግብ
ርከ ዘገበርከ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ ወበሳብዕ ዓም ትገብር ኅድገተ፡ ወከመዝ ውእቱ ትእ
ዛዙ ለኅድገት ዘይትኀደግ ።

፪ ኵሎ ንዋየከ ዘይፈድየከ ከልእከ ወእኁከ ኢትትፈ
ደይ እስመ ኅድገተ ተሰምየት ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

፫ ወዘኀበ ነኪርስ ትትፈደይ ኵሎ ዘብከ ኀቤሁ፡ ወዘ
ኀበ እኁከሰ ኅድገተ ትገብር ኵሎ ዘይፈድየከ ።
፬ እስመ አልቦ ነዳይ እምኔከ እስመ ባርኮ ይባርከከ እግ
ዚአብሔር አምላክከ በውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚ
አብሔር አምላክከ ርስተ ዘትወርስ ።
፭ ወለእመ ሰሚዐ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ
ወዐቀብከ ወገበርከ ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም እስ
መ ባረከከ እግዚአብሔር አምላክከ በከመ ይቤለከ ።
፮ ወትሌቅሕ ለብዙኃን አሕዛብ ብዙኃን ወአንተሰ ኢትት
ሌቃሕ ወትኬንኖሙ ለአሕዛብ ብዙኃን አንተ ወለከሰ ኢይ
ኬንኑከ ።
፯ ወለእመሰቦ ዘተጽነሰ እምአኀዊከ በአሐቲ እምአህጉሪከ
ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ኢታጽንዕ ልበከ ወኢ
ትሚጥ እዴከ እምውኂቦቱ ለእኁከ ።
፰ ወፍታሕ ወአርኁ እዴከ ወሀቦ ለእኁከ እምዘሰአለከ ።

፱ ወዑቅ ርእሰከ ኢይኩን ቃለ ኃጢአት ውስተ ልብከ
እንዘ ትብል ቀሩብ ውእቱ ዓመተ ኅድገት ዘሳብዕ ዓም
ወኢይሁብ ወያስኪ ዐይኖ እኁከ ወይጸርሕ ላዕሌከ ኀበ እግ
ዚአብሔር ወይከውን ኃጢአተ ላዕሌከ ።

፲ አሀ ውሂበኒ ሀበ፡ ወለቅሖኒ ለቅሖ መጠነ ሰአለከ፡
ወኢይተከዝ ልብከ እንዘ ትሁብ እስመ በበይነ ዝንቱ ይባ
ርከከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ምግባሪከ በውስተ
ኵሉ ዘወደይከ እዴከ ።
፲፩ እስመ ኢይትኀጣእ ነዳይ ውስተ ምድርከ፡ ወበበ
ይነ ዝንቱ እኤዝዘከ አነ ዮም ትግበር ዘንተ ነገረ፡ ወእቤ
ለከ ከመ ትፍታሕ ወከመ ታርኁ እዴከ ለእኁከ ነዳይ
ወለዘይስእለከኒ ዘቅሩብከ ዘውስተ ምድርከ ሀብ ።
፲፪ ወለእመኒ ተሠይጠ ኀቤከ እኁከ ዕብራዊ፡ አው ዕብ

ኑን አትተወው ። ዘኍ፡ ፲፰ ፳፡ ዘዳ፡ ፲፪ ፲፱ ።
፳፰ በሦስተኛው ዓመት የእኽልህን ሁሉ ዓሥራት አምጥ
ተህ የሁለቱን ዓመት እኽል ግን በቤትህ አኑረው፡ ከአንተ
ጋር ርስትና ፈንታ የለውምና ከዚህ በኋላ ከሀኑ ከአንተ
ጋራ ይምጣ ።
፳፱ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በደረግኸው ሥራ ሁሉ ያከ
ብርህ ዘንድ እናት አባቱ የሞቱበት ልጅና ስደተኛ በአገ
ርህም ያለች ባልቴት ይብሉ ። ዘዳ፡ ፲፭ ፲ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ በሰባተኛው (በየሰባቱ) ዓመት፡ ዓመተ ኅድገትን አድ
ርግ (አክብር) ኅድገት የሚደረግበት የዓመት ኅድገትም
ሥራቱ እንዲህ ነው ። ዘፀ፡ ፳፫ ፲፫፡ ዘዳ፡ ፲፭ ፲፱ ።
፪ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ዓመተ ኅድገት ተብላለችና
ወንድምህ ባልንጀራህ የሚከፍልህን ገንዘብ ሁሉ አት
ክፈል (አትቀበል)። ዘፍ፡ ፴፮ ፲፱ ።
፫ ከሌላ (አሕዛብ) ግን ባሉ ዘንድ ያለ ገንዘብህን ሁሉ
ተቀበል፡ ወንድምህ የሚከፍልህን ገንዘብ ግን ተውለት ።
፬ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ም
ድር ፈጣሪህ እግዚአብሔር መባረኩን ስለሚባርክህ
በመካከልህ ድኻ የለምና ። ዘዳ፡ ፳፫ ፳ ።
፭ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ ሕጉንም ብት
ጠብቅ እኔ አሁን የማዝዝህን ይህን ትእዛዙንም ብታደርግ
አከብርሃለሁ እንዳለህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አክብሮሃልና ።
፮ ብዙዎች ለሆኑ ለሌሎች አሕዛብ ታበድራለህ፡ አንተ
ግን አትበደርም፡ አንተ ብዙዎች አሕዛብን ትገዛቸዋለህ፡
አንተን ግን አይገዙህም ።
፯ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ አገሮች በአንዲቱ አገር
ከወንድሞችህ የተቸገረ ቢኖር ልብህን አታጽና (አትጨ
ክን) ለወንድምህ ከመስጠትም እጅህን አትጠፍ ።
፰ (ጕተራህን ከፍተህ) እጅህን ዘርግተህ ለወንድምህ
የለመነህን ስጠው ። ዘሌ፡ ፳፭ ፴፭ ።
፱ ዕረፍት የሚደረግበት ሰባተኛው ዘመን ቅርብ ነው፡
አልሰጠውም እያልክ በልብህ የኃጢአትን ነገር እንዳታ
ስብ ለራስህ ዕወቅ፡ ወንድምህ በዓይኑ ለማየት ይጠላኻል
ወደ እግዚአብሔርም ይጮህብሃል፡ በንተም ኃጢአት
ይሆንብኻል ። ዘዳ፡ ፲፫ ፲፫፡ ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፮ ።
፲ መስጠትን ስጠው፡ የለመነህንም ያህል ማበደርን
አበድረው እንጂ ስትሰጠውም ልብህ አይዘን ስለዚህም
ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሥራህ ሁሉ በእጅህም በያዝከው
ሁሉ ያከብርኻል ። ፪ ቆሮ፡ ፱ ፯፡ ሉቃ፡ ፯ ፴፭ ።
፲፩ በአገርህ ድኻ አይታጣምና፡ ስለዚህ ይህን ነገር ታደ
ርግ ዘንድ ጕተራህን ከፍተህ፡ እጅህን ዘርግተህ ለድኻው
ወንድምህና በአቅራቢያህ ላለው ለለመነህ ትሰጠው ዘን
ድ እኔ አሁን አዝኻለሁ ። ማቴ፡ ፳፮ ፲፩፡ ማር፡ ፲፬ ፯ ።
፲፪ እስራኤላዊ ወንድምህ ላንተ ቢሸጥልህ ወይም ዕብራ

ራዊት ስድስተ ዓመተ ይትቀነይ ለከ ወበሳብዕ ዓም ትፌንዎ አግዒዘከ እምኀቤከ ።

ዊቱ ሴት ብትሸጥልህ ስድስት ዓመት ይገዛልህ፤ በሰባተኛው ዓመት ከአንተ ዘንድ ነፃ አውጥተህ ስደደው ።

፲፫ ወአመ ትፌንዎ አግዒዘከ እምኀቤከ ኢትፌንዎ ዕራቆ ።

ከአንተም ነፃ አውጥተህ በሰናበትከው ጊዜ ባዶ እጁን አትስደደው ።

፲፬ አላ ስንቀ ታሰንቆ እምአባግዒከ ወእምእክልከ ወእምክያዱ ወይንከ በአምጣነ ባረከከ እግዚአብሔር አምላክከ ትሁብ ።

ከበጎችህ ከእኽልህና ከወይንህ ዓውድማ ስጠው ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያከበረህን ያህል ስጠው እንጂ ባዶ እጁን አታሰናብተው ። ዘጸ፡ ፫ ፲፫ ።

፲፭ ወተዘከር ከመ ገብር አንተ በምድረ ግብጽ፣ ወቤዘወከ እግዚአብሔር አምላክከ እምህየ፤ ወበበይነ ዝንቱ አኤዝዘከ አነ ዮም ከመ ትግበር ዘንተ ነገረ ።

አንተ በግብጽ አገር ሎሌህ ባርያ (ተገዥ) እንደነበርህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ከዚያ እንዳዳነህ አስብ፣ ስለዚህም ይህን ነገር ታደርግ ዘንድ እኔ አሁን አዝዝሃለሁ ።

፲፮ ወለእመሰ ይቤለከ ለሊሁ ኢይወፅእ እምኀቤከ፤ እስመ አፍቀረከ ወለቤትከኒ እስመ ኀየሰ ነቢር ኀቤከ፣ ትነሥእ መስፌ ወትሰቍሮ እንዘ ኀበ ኆኅት በኀበ መድረክ ።

በአንተ ዘንድ መኖር ስለተሻለው አንተን ወድጃሃለሁ ቤትህንም ወድጃለሁና ከአንተ ዘንድ አልወጣም ቢልህ ግን፣ ወስፌ አምጥተህ በደጃፉ መድረክ አፍንጫውን ትበሳዋለህ ። ዘፀ፡ ፳፩ ፭ ።

፲፯ ወይኩንከ ገብረ ለዓለም፣ ወለእመኒ አመትከ ከማሁ ከመ ትገብር ።

ለዘለዓለሙ ተገዥ ይሁንህ፣ ሴት ባርያህም ብትሆን እንዲሁ አድርግ ።

፲፰ ወኢይዕዕብከ ፈንዎቱ አግዓዘ እምኀቤከ እስመ ክምነ ዓመተ ቅንየት ተቀንየ ለከ ስድስተ ዓመተ ወይባርከከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ዘገበርከ ።

መግዛት ከጀመረበት ዓመት ጀምሮ ስድስት ዓመት ተገዝቶልሃልና ከአንተ አርነት ማውጣቱ አያስጨንቅህ በደረግኸውም ሥራህ ሁሉ አምላክህ እግዚአብሔር ያከብርሃል ። ኢሳ ፲፭ ፲፬፣ ፳፩ ፲፮ ።

፲፱ ወኵሎ በኵረ ዘተወልደ እምአልሕምቲከ ወእምአባግዒከ ተባዕቶ ትቄድስ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወኢትቅኒ በኵረ አልሕምቲከ ወኢትቀርፅ በኵረ አባግዒከ ።

ከበጎችህና ከላሞችህ በኵር ሁኖ የተወለደውን ሁሉ ተባቱን ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ለይ ከላሞችህም መጀመሪያ የተወለደውን አትረስ፣ ከበጎችህም መጀመሪያ የተወለደውን አትሸልት ። ዘፀ፡ ፲፫ ፫፣ ዘሌ፡ ፳ ፫ ።

፳ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ብልዖ በበዓመት በውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ አንተ ወኵሉ ቤትከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ ሁነህ አንተም ቤተ ሰብህም በየዓመቱ በእግዚአብሔር ፊት ብላው ።

፳፩ ወለእመሰ ቦቱ ነውር እመኒ ዕውር ውእቱ፣ አው ሐንካስ፣ አው እምዘከነ ነውረ እኩይ ላዕሌሁ ኢትሡዖ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

ነቀፋ ቢኖርበት ግን ዕውር፣ ወይም አንካሳ ቢሆን፣ ወይም በሱ ክፉ ነውር ከሆነው ወገን አንዳች ነውር ቢገኝበት ለፈጣሪህ እግዚአብሔር አትሠዋው ።

፳፪ በሀገርከ ብልዖ፣ ርኩስኒ ወንጹሕኒ ኅቡረ ይብልዕዎ ከመ ወይጠል አው ከመ ኀየል ።

በአገርህ ብላው ንጹሕ የሆነው ንጹሕም ያልሆነው ሰው እንደ ዋልያ፣ እንደ ፌቆ (ሚዳቋ) አንድነት ይብሉት ።

፳፫ ወዳእሙ ደሞ ኢትብልዑ፣ ክዐውዎ ውስተ ምድር ከመ ማይ ።

በምድር ላይ እንደ ውኃ አፍሱት እንጂ ደሙን አትብሉት ። ዘፍ፡ ፱ ፬፣ ዘሌ፡ ፯ ፳፯፣ ፲፯ ፲ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

፩ ወዕቀብ ወርኀ ሐዲስ ወግበር ፋሲካሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ፣ እስመ በወርኀ ሐዲስ ወፃእከ እምብሔረ ግብጽ ሌሊተ ።

በሚያዝያ ወር ከግብጽ አገር በሌሊት ወጥተሃልና የሚያዝያን ወር ጠብቀህ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን በዓል (ፋሲካን) አክብር (አድርግ) ። ዘጸ፡ ፲፪ ፫ ።

፪ ወትጠብሕ ፋሲካሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ አባግዐ ወአልሕምተ በውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።

በዚያ ስሙ ይጠራ ዘንድ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ ላሞችንና በጎችን የፈጣሪህ እግዚአብሔርን በዓል በማክበር ሠዋ ። ዘኍ፡ ፳፰ ፲፱፣ ዘጸ፡ ፲፪ ፭ ።

፫ ወኢትብላዕ ምስሌሁ ብሑአ ሰቡዐ መዋዕለ ናእተ ብላዕ ምስሌሁ ኅብስተ ሕማም እስመ በጕጕአ ወፃእከ እምግብጽ ከመ ትዘከር ዕለተ ፀአትከ እምድረ ግብጽ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትከ ።

ከሱ ጋራ የቦካውን (መጸጸ) አትብላ፣ በኖርክበት ዘመን ሁሉ ከግብጽ ምድር የወጣህበትን ቀን ታስብ ዘንድ ከግብጽ በችኰላ ወጥተሃልና ሰባት ቀን የመከራ እንጀራን ብላ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲፭፣ ኢሳ ፶፪ ፲፪ ።

፬ ወኢያስተርኢ ብሑእ በኵሉ ደወልከ ሰቡዐ ዕለተ ወኢይቢት እምውዕቱ ሥጋ ዘጠባሕከ ሠርከ በቀዳሚት ዕለት ለነግህ ።

በአገርህ ሁሉ ሰባት ቀን የቦካ (መጸጸ) አይታይ፣ በመጀመርያይቱ ቀን ማታ ከረድኸው በግ ሥጋ ለማለዳ አይደር ።

ኦሪት ዘዳግም ፡ ምዕራፍ ፲፮ ።

፭ ወኢትክል ጠቢሖቶ ለፋሲክ በውስተ አሐቲ እምአህጉሪከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ እንበለ ውስተ መከን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ አገሮች በአንዲቱ በዚያ ስሙ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ ነው እንጂ ፋሲክን ለማክበር መሥዋዕት መሠዋት አትችልም ።

፮ ወበህየ ትጠብሖ ፋሲከ ሠርከ ጊዜ ተዐርብ ፀሐይ እስመ በውእቱ ጊዜ ወፃእከ እምድረ ግብጽ ።

በዚያች አገር ከግብጽ ምድር ወጥተሃልና ማታ ፀሐይ በምትገባበት ጊዜ በዚያ የፋሲክን መሥዋዕት ሠዋ ።

፯ ወታበስል ወትጠብሕ ወትበልዕ በውእቱ መከን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ወትገብእ በነግህ ወተአቱ ውስተ ቤትከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው በዚያ ቦታ ሠውተህ አብስለህ (ጠብሰህ) ብላ ፡ በጧት ተመልሰህም ወደ ቤትህ ትገባለህ ። ዘፀ፡ ፱ ፰፡ ዮሐ፡ ፱ ፲፫ ።

፰ ሰዱሰ መዋዕለ ብላዕ ናዕተ ወሳብዕትሰ ዕለት እንተ አስተዋፅኦ ይእቲ ዘበዓሉ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወኢትግበር በቲ ኵሎ ግብረ እንበለ ዘይትገበር ለነፍስ ።

ስድስት ቀን ቂጣን ብላ ፡ ሰባተኛይቱ ቀን ግን የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን በዓል የሚያከብሩበትን የሚያወጣጡበት ናትና ለነፍስ ከሚሠሩት ሥራ በቀር ሥራውን ሁሉ አትሥራበት ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፯፡ ዘሌ፡ ፲፯ ፱ ።

፱ ወትኌልቍ ለከ ሰቡዐ ሰናብተ እምዘአኀዝከ ትዕፅድ ማእረረከ ወትእኅዝ ትኈልቍ ሰቡዐ ሰናብተ ።

አዝመራህን ታጭድ ዘንድ ከጀመርክበት ጀምሮ ሰባቱን አንድ ሰባቱን አንድ እያልክ እስከ ሰባት ድረስ ቍጠር ፡ ሰባቱንም ሱባዔ ልትቈጥር ትጀምራለህ ።

፲ ወትገብር በዓለ ሰንበት ለእግዚአብሔር አምላክከ በአምጣነ ትክል አዴከ ዘትሁብ ወበአምጣነ ባረከከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በባረከህ መጠን እጅህም የምትሰጠውን በምትችል መጠን ለፈጣሪህ እግዚአብሔር በዓለ ሰሞትን አክብር ። ፲ ቆሮ፡ ፲፯ ፲ ።

፲፩ ወትትፌሣሕ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ አንተ ወደቂቅከ ወአዋልዲከ ወገብርከ ወአመትከ ወሌዋዊ ዘውስተ ሀገርከ ፡ ወግዩር ወእጓለ ማውታ ወዐቤር እንተ ሀለወት ኀቤከ ውስተ ውእቱ መከን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።

አንተ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይበልህ ፡ ሴቶች ልጆችህና ወንዶች ልጆችህ ፡ ሴት ባርያህና ወንድ ባርያህም ደስ ይበላቸው ፡ በአገርህ ውስጥ ያለ ካህንም ደስ ይበለው ፡ እናት አባቱ የሞቱበት ልጅና ፡ ስደተኛም ደስ ይበላቸው ፡ ስሙ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው በዚያ ቦታ ያለች ባልቴትም ደስ ይበላት ።

፲፪ ወተዘከር ከመ ገብር አንተ በምድረ ግብጽ ፡ ወዕቀብ ወግበር ኵሎ ዘንተ ትእዛዘ ።

አንተ በግብጽ ምድር ባርያ (ተገዥ) እንደ ነበርክ አስብ ፡ ሕጉን ጠብቅ ፡ ይህን ትእዛዙንም ሁሉ ፈጽም ።

፲፫ ወትገብር ለከ በዓለ መጸለት ሰቡዐ ዕለተ ሶበ አስተጋባእከ እክለከ እምውስተ ዐውድ ወእምውስተ ምክያደ ወይንከ ።

ከወይን ዓውድማህና ከእኽል ዓውድማህ ወይንህንና እኽልህን በሰበሰብክ ጊዜ ሰባት ቀን የዳስ በዓል ላንተ አድርግ ።

፲፬ ወትፌሣሕ በበዓልከ ወወልድከኒ ፡ ወወለትከኒ ፡ ወገብርከኒ ፡ ወአመትከኒ ፡ ወሌዋዊ ዘውስተ ሀገርከ ወግዩር ወእጓለ ማውታ ፡ ወዕቤር እንተ ሀለወት ውስተ ሀገርከ ።

በበዓልህም ደስ ይበልህ ፡ ሴት ልጅህና ወንድ ልጅህም ሴት ባርያህና ወንድ ባርያህም ደስ ይበላቸው ፡ በአገርህ ያለ ካህንም ደስ ይበለው ፡ እናት አባቱ የሞቱበት ልጅና ስደተኛም ደስ ይበላቸው ፡ በአገርህ ያለች ባልቴትም ደስ ይበላት ። ዮሐ፡ ፯ ፴፯ ።

፲፭ ሰቡዐ ዕለተ ትገብር በዓለ ለእግዚአብሔር አምላክከ በውስተ መከን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ወይንከ ወእክልከ ወበኵሉ ግብረ እደዊከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ በወይንህ በእኽልህ በእጅህ ሥራ ሁሉ ሰባት ቀን የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን በዓል አድርግ ። ዘሌ፡ ፳፫ ፴፱ ።

፲፮ ወተፈሣሕ ሠለስተ ጊዜያተ በዓመት ወያስተርኢ ኵሉ ተባዕትከ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ በውስተ መከን ዘኀረዮ እግዚአብሔር በበዓለ ናእት ወበበዓለ ሰንበት ወበበዓለ መጸለት ወኢያስተርኢ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ዕራቁከ ።

በዓመት ሦስት ጊዜ ደስ ይበልህ ፡ ወንድ ልጅህ ሁሉ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ይታይ ፡ በእሸትና ፡ በቂጣ ፡ በጥላም በሚደረግ በዓል በእግዚአብሔር ፊት ባዶህን አትታይ ።

፲፯ አሐዱ አሐዱ በአምጣነ ኀይለ እዴክሙ ወበአምጣነ በረከቱ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘወሀበክሙ ታመጽኡ ።

በእጃችሁ ያለውን ያህልና እግዚአብሔር ፈጣሪያችሁ በሰጣችሁ በረከት መጠን አንዱም አንዱም መባችሁን አምጡ ። ዘኍ፡ ፲፩ ፲፯፡ ዘዳ፡ ፩ ፲፯ ።

፲፰ ወሚጡ ለክሙ ፈታሕተ ወጸሐፍተ መበእ በኵሉ አህጉሪክሙ ዘወሀበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ በበዘመድክሙ ወበበነገድክሙ ወይኰንንዎ ለሕዝብ ኵነኔ ጽድቀ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በሰጣችሁ አገሮች ሁሉ በየዘመዳችሁ በየነገዳችሁ ዳኞችን መባውን የሚጽፉ ሰዎችን ለናንተ ሹሙ ፡ ለሕዝቡም እውነተኛ ፍርድን ይፍ

፲፱ ወኢያድልዉ ለገጽ ፣ ወኢይንሥኡ ሕልያነ ፣ እስመ ሕልያን ያዐውሮሙ ለጠቢባን ወያሴስሉ ለቃለ ጻድቃ ።

፳ ዘይጻድቅኒ በጽድቁ ለይትሉ ከመ ትሕየዉ ወትባኡ ትትዋረሱ ምድረ ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ፤

፳፩ ወኢትትክል ለከ አመ እምውስተ ኵሉ ዕፅ ዘያመልኩ ኵሉ አሕዛብ ኀበ ምሥዋዑ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

፳፪ ወኢትግበር ምስለ ዘይጸልእ እግዚአብሔር አምላክከ በጥቃ ምሥዋዑ ለእግዚአብሔር ዘትገብር ለከ ፣ ወኢታቅም ለከ ሐውልተ ።

ምዕርፍ ፲፯ ።

፩ ወኢትሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክከ ላሕመ ፣ አው በግዐ ዘቦቱ ነውር ላዕሌሁ ፤ ወኵሉ ነገር እኩይ ርኩስ ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ።
፪ ወለእመኒ ተረክበ በውስተ አሐቲ እምአህጉሪከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ብእሲ ፣ አው ብእሲት ፣ ዘገብሩ እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ እለ ተዐወሩ ሕጎ፥
፫ ወሖሩ ወአምለኩ በዕዳነ አማልክተ ወሰገዱ ሎሙ ለፀሐይ አው ለወርኅ ፣ አው እምውስተ ሠርጓቲሃ ለሰማይ ዘኢአዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ፣ ወእምከመ ሰማዕከ ተሐትት ጥቀ ።
፬ ወለእመ እሙን ከነ ዝ ነገር ርኩስ በውስተ እስራኤል ወታወፅእ ለውእቱ ብእሲ ወእመኒ ብእሲት ይእቲ ወይውግርዎሙ በእብን ወይቅትልዎሙ ።

፭ በክልኤቱ ወሠለስቱ ሰማዕት ይሙቱ እለ ይመውቱ ወኢይሙቱ በአሐዱ ስምዕ ።
፮ ወእደዊሆሙ ለውእቶሙ ሰማዕት ይቅድማ ቀቲሎቶሙ ወእምድኅሬሆሙ እደወ ኵሉ ሕዝብ ወታወፅኡ እኩየ እምኔክሙ ።

፯ ወለእመቦ ዘተስእነከ ቃል በውስተ ፍትሕ ዘማእከለ ደም ወደም ፣ ወማእከለ ንጹሕ ለእንጽሕ ፣ ወማእከለ ላኳ ወላኳ ፣ ቃል ፍትሕ በውስተ አህጉሪከ ትነሥእ ወተዐርግ ውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።
፰ ወተሐውር ኀበ ካህናት ወሌዋውያን ወኀበ መኳንንት እለ ሀለዉ በውእቱ መዋዕል ወትሴአል ወያየድዑከ ፍትሐ።

፱ ወትገብር በከመ ቃል ዘነገሩከ በውእቱ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ወዕቀብ ኵሎ ከመ ትግበር ዘመሀሩከ ሕጎ።
፲ ወበከመ ፍትሑ ዘነገሩከ ግበር ወኢትትገኀሥ እም ቃል ዘነገሩከ ኢ ለየማን ወኢ ለፀጋም ።

ረዱለት ። ዘፀ፥ ፳፫ ፰ ፣ ዘሌ፥ ፲፱ ፲፯ ።
ፊት አይተው አያድሉ (አያዳሉ) ማማለጃ (ጉቦ) አይቀበሉ ፣ ማማለጃ አዋቂዎችን አላዋቂዎች ያደርጋቸዋልና እውነተኛውንም ነገር ያስለውጠዋልና (ያጣምመዋልና) ።
ልትወርሷት ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በሚሰጣችሁ አገር ኀብታችሁ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ እውነተኛውም ሰው በእውነቱ ጸንቶ ይኑር ። ሕዝ፥ ፲፰ ፰ ።
አሕዛብ ሁሉ ከሚያመልኩት ዛፍ ቈርጠህ ዕንጨቱን በፈጣሪህ በእግዚአብሔር መሠውያ አጠገብ ዓፀድ አድርገህ አትትከል (አታቁም) ።
ፈጣሪህ እግዚአብሔር የሚጠላውን ምስል በእግዚአብሔር መሠውያ አጠገብ አትሥራ ፣ ትክል ደንጊያንም አታቁም ። ዘፀ፥ ፳፫ ፳፬ ፣ ፩ ነገ፥ ፲፬ ፲፭ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ነቀፋ ያለበትን በሬን ወይም በግን አትሠዋ ፣ ክፉም ነገር ሁሉ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ዘንድ የሚያስጸይፍ ነውና ። ዘፀ፥ ፲፪ ፫ ።
ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ አገሮች በአንዲቱ አገር በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን የሠሩ ሕጉንም ቸል ያሉ ወንድ ወይም ሴት ቢገኙ ።
ሄደው ልዩ ጣኦታትን ቢያመልኩ ለፀሐይና ለጨረቃም ቢሰግዱላቸው ፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ላላዘዝህ ለሰማይ ጌጦች (ለከዋክብት) ሁሉ የሰገዱ ቢገኙ ፣ ከሰማህ አጥብቀህ መርምር ።
ይህም ነገር እውነት ከሆነ በእስራኤል ዘንድ የሚያስጸይፍ (ርኩስ) ነው ፣ ያንን ሰው ከአገር አውጣው ፣ ሴትም ብትሆን ከአገር አውጣት ፣ በድንጋይ መትተውም ይግደሉዋቸው ።
የሚሞቱም ሰዎች በሁለት በሦስት ምስክር ይሙቱ ፣ በአንድ ምስክር ግን አይሙቱ ። ማቴ፥ ፲፰ ፲፯ ።
የነዚያ ምስክሮች እጆች አስቀድመው ይፈልሟቸው (ድንጋይ ይጣሉባቸው) ከነሱም በኋላ የሕዝቡ ሁሉ እጆች ይግደሉዋቸው ፣ እንዲህ አድርጋችሁ ከናንተ ክፉውን አጥፉ ። ዘዳ፥ ፲፫ ፱ ፣ ፲፫ ፭ ።
ደምን ለማንጻት ፣ በደምና በደም መካከል ያልበደለውንም ለማንጻት በንጹሕ መካከል ፣ በክርክርና በክርክር መካከል በአገሮችህ ለፍርድ የተሰነህ የፍርድ ነገር ቢኖር በዚያ ስሙ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ መረጠው ቦታ ተነሥተህ ሂድ ። ዘፀ፥ ፳፩ ፲፫ ።
ወደ ሌዋውያንና ወደ ካህናቱ በዚያ ወራት ወዳሉ ወደ መኳንንቱም ሄደህ ጠይቅ ፣ ፍርዱን ይነግሩኻል ፣ እንደ ነገሩህም ቃል አድርግ ። ዘዳ፥ ፲፱ ፲፯ ።
በዚያ ስሙ ይጠራ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ የተሾሙት እንዳ ነገሩህ አድርግ ፤ ያስተማሩህ ሕጉንም ታደርግ ዘንድ ሕጉን ሁሉ ጠብቅ ።
የነገሩህን ፍርዱን አድርግ ፣ ከነገሩህም ቃል ወደ ቀኝም ወደ ግራም አትበል ። ሕዝ፥ ሣ፬ ፳፬ ።

፲፪ ወዘከቶሰ ብእሲ ዘይገብር ትዕቢተ ከመ ኢይትአዘዝ ለካህን ዘይቀውም ወይገብር በስሙ ለእግዚአብሔር አምላክከ አው ለመኰንን ዘሀሎ በውእቱ መዋዕል፤ ለይሙት ውእቱ ብእሲ፤ ወአሰስሉ እኩየ እምእስራኤል ።

በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ስም ጸንቶ መሥዋዕትን ለሚሠዋ ካህን ወይም በዚያ ወራት ላለ ዳኛ እንዳይታዘዝ ትዕቢትን የሚያደርግ ያ ሰው ግን ይሙት፤ እንዲህ አድርጋችሁ ከእስራኤል ክፉውን አርቁ (አጥፉ) ።

፲፫ ወኵሉ ሕዝብ ሰሚዖ ይፍራህ ወኢይድግም እንከ አብሶ ።

እንግዲህ ዳግመኛ እንዳይበድል ሕዝቡ ሁሉ ሰምቶ ይፍራ ። ዘዳ፡ ፲፫ ፩ ።

፲፬ ወለእመ ቦእከ ውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ መክፈልተከ ወተዋረስካ ወነበርከ ውስቴታ ወትቤ እሠይም ሊተ መልአከ ከመ ኵሉ አሕዛብ እለ ዐውድየ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ ወደ ሚሰጥህ አገር ብትገባ፤ ብትወርሳትም በርሷም ብትኖር በዙርያዬ እንዳሉ አሕዛብ ሁሉ አለቃን እሾማለሁ ብትል ።

፲፭ ወትሠይም ለከ መልአከ ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ዘእምአኀዊከ ።

ከወንድሞችህ መካከል ፈጣሪህ እግዚአብሔር የመረጠውን አለቃ (ንጉሥ) ከወንድሞችህ ሹም (አንግሥ) ።

፲፮ ወኢትክል ሠይመ ለከ ብእሴ ነኪረ ዘኢኮነ እኁከ ከመ ኢያብዝኅ ሎቱ አፍራሰ ወከመ ኢያግብእ ለሕዝብ ውስተ ግብጽ፤ እስመ እግዚአብሔር ይቤ ኢትድግም እንከ ገቢአታ ለይእቲ ፍኖት ።

እግዚአብሔር እንግዲህ ወደዚያች ጐዳና አትመለሱ ብሏልና ለራሱ ፈረሶችን እንዳያበዛ ሕዝቡንም ወደ ግብጽ እንዳይመልሰው ወንድምህ ያልሆነ ባዕድ ሰው አትሹም ።

፲፯ ወኢያብዝኅ ሎቱ አንስተ ወኢይሚጥ ልቦ ወኢያብዝኅ ሎቱ ወርቀ ወብሩረ ጥቀ ።

ሚስቶችንም ለራሱ እንዳያበዛ ልቡንም እንዳይመልስ ለርሱም ወርቅና ብር እንዳያበዛ (አትሹም አታንግሥ) ።

፲፰ ወሶበ ነበረ ውስተ ምኵናኑ ለይጽሐፍ ሎቱ ዘንተ ዳግመ ኦሪተ ውስተ መጽሐፍ እምኀበ ካህናት ሌዋውያን ።

በግዛቱም (በዙፋኑ) በተቀመጠ ጊዜ ከሌዋውያን ካህናት አንዱ ይህን ዳግም ሕግን በመጽሐፍ ይጻፍለት ።

፲፱ ወያንብሮ ኀቤሁ ወያንብብ ቦቱ በኵሉ መዋዕለ ሕይወቱ ከመ ይትመሀር ፍርሆቶ ለእግዚአብሔር አምላኩ ወይዕቀብ ኵሎ ትእዛዞ ወይግበር ኵነኔሁ ።

ከጠገቡም ያኑረው፤ የፈጣሪው የእግዚአብሔርን ሕግ ይማር ዘንድ ትእዛዙንም ሁሉ ይጠብቅ ዘንድ ፍርዱንም ያደርግ ዘንድ ። ዘዳ፡ ፬ ፲፤ ኢሳ፡ ፩ ፳ ።

፳ ከመ ኢያዕቢ ልቦ እምአኀዊሁ ወከመ ኢይኅድግ እምትእዛዙ ለእግዚአብሔር አምላኩ ወኢይትገኀሥ ኢለየማን ወኢለፀጋም ወከመ ይኑኅ መዋዕለ በውስተ ምኵናኑ ውእቱ ወውሉዱ ወአኀዊሁ በውስተ ደቂቀ እስራኤል ።

ልቡናውን ከወንድሞቹ እንዳያኰራ የፈጣሪው የእግዚአብሔርንም ትእዛዝ እንዳያፈርስ ወደ ቀኝም ወደ ግራም እንዳይል በግዛቱም ዘመኑን ያበዛ ዘንድ ልጆቹም ወንድሞቹም በእስራኤል መካከል ዘመናቸውን ያበዙ ዘንድ በሕይወት በኖሩበት ዘመን ሁሉ እሱን ያንብብ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ ወአልቦሙ መክፈልተ ለካህናት ወሌዋውያን ወለኵሉ ሕዝበ ሌዊ ምስለ እስራኤል መባኡ ለእግዚአብሔር ክፍሎሙ ወኪያሁ ይሴሰዩ ።

ለሌዋውያንና ለካህናት ለሌዊም ወገኖች ሁሉ ከእስራኤል ጋራ ፈንታ የላቸውም፤ የእግዚአብሔር መባ ፈንታቸው ነውና እሱን ይመገቡ ። ዘኍ፡ ፲፰ ፳ - ፳ ።

፪ ወብሒቱ ክፍል አልቦሙ በውስተ አኀዊሆሙ እስመ እግዚአብሔር ውእቱ ክፍሎሙ በከመ ይቤሎሙ ።

ነገር ግን ፈንታቸው እኔ ነኝ እንዳላቸው እግዚአብሔር ፈንታቸው ነውና፤ ከወንድሞቻቸው መካከል ፈንታ የላቸውም ።

፫ ወዝንቱ ውእቱ ሕጎሙ ለካህናት ዘእምኀበ ሕዝብ እለ ይጠብሑ ጠብሐ እመኒ ላሕመ፤ ወእመኒ በግዐ፤ ዘይሁብዎ ለካህን መዝራዕተ፤ ወሕልቀ፤ ወጬ/ጤ ።

ፍርዱን በሚፈርዱ በሕዝቡ ዘንድ የካህናቱ ሥርዓት ይህ ነው፤ በሬንም በግንም ቢያርዱ ለካህኑ ጉድኑንና ወርቹን፤ ቋሽቱን ይስጡት ። ዘሌ፡ ፯ ፴፤ ፴፩ ፴፫ - ፴፬ ።

፬ ወቀዳሚ እክልከ፤ ወቀዳሚ ወይንከ፤ ወቀዳሚ ቅብዕከ፤ አው እምዘቀረዕከ አባግዒከ ትሁቦ ።

ከእኽልህ የመጀመሪያውን ከወይንህ የመጀመሪያውን ከዘይትህም መጀመሪያ የሰቀምከውን ከሸለትካቸው ከበጎችህ ጠጕር የመጀመሪያውን ለካህኑ ስጠው ።

፭ እስመ ኪያሁ ኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ እምኵሉ ሕዝብከ ከመ ይቁም ቅድሜሁ ወይትለአክ ወይባርክ በስመ ዚአሁ ውእቱ ወደቂቁ በኵሉ መዋዕል ።

በፊቱ ይቆም ዘንድ ያገለግለውም ዘንድ እሱ ከልጆቹ ጋራ በዘመኑ ሁሉ ስሙን ያመሰግን ዘንድ ፈጣሬ እግዚአብሔር መርጦታልና ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፱፤ ዘኍ፡ ፲፰ ፲፪ ።

፮ ወለእመ መጽአ ሌዋዊ እምውስተ አህጉሪክሙ ዘእምኵሉ ደቂቀ እስራኤል ዘኀበ ይነብር ውእቱ እስመ ፈተወ በነፍሱ ከመ ይትለአክ በውእቱ መካን ኀበ ኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ ያገለግል ዘንድ በልቡ ወዷልና አገልግሎቱን አበላልጦ እርሱ ከሚኖርባቸው ከእስራኤል አገሮች ከነዲቱ ወጥቶ አንድ ሌዋዊ (ካህን) ቢመጣ ። ዘኍ፡ ፴፭ ፫ ።

፯ ወይትቀነይ ለስመ እግዚአብሔር አምላኩ ከመ ኵሉ አኀዊሁ ሌዋውያን እለ ይቀውሙ ህየ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፰ ወይትከፈል መክፈልቶ ወይሴሰይ ዘእንበለ በሢመቱ ዘበሀገሩ ።

፱ ወለእመ በእከ ውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ፡ ኢትትመሀር ገቢረ ርኵሶሙ ለውእቶሙ አሕዛብ ።

፲ ወኢይትረከብ በውስቴትክሙ ዘይሠውዕ ወልዶ ፡ አው ወለቶ በእሳት ፡ ወዘያስተቃስም መቅስመ ፡ ወዘያስተሰግል ፡ ወዘይጤየር ፡ ወሰሥራይ ፡ ወዘሐረስ ፡ ወዘበዓውዕ ፡ ወዘያን ቅሀ ምውተ ፡ ወዘያስተሰግል ዘዖፍ ።

፲፪ እስመ ርኩስ ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር ኵሉ ዘይገብሮ ለዝንቱ ፡ እስመ በበይነ ዝንቱ ርኵሶሙ ያጠፍኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ እምኔከ ።

፲፫ ወኩን ፍጹመ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ፡ እስመ እልክቱ አሕዛብ ዘአንተ ትትዋረሶሙ እሙንቱ ያስተሰግሉ ወያጸምኡ መቅስመ ፡ ወለከሰ አኮ ከማሁ ።

፲፭ ነቢየ ወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ እምአኀዊከ ዘከማየ ፡ ወያነሥእ ለከ እግዚአብሔር አምላክከ ወሎቱ ስምዕዎ በኵሉ ።

፲፮ ወበኵሉ ዘሰአልኮ ለእግዚአብሔር አምላክከሙ በኮሬብ አመ ዕለተ ተጋባእክሙ ወትቤሉ ኢንድግም እንከ ሰሚዖተ ቃሉ ለእግዚአብሔር አምላክነ ፡ ወለዛቲኒ እሳት ዐባይ ኢንርአያ እንከ ከመ ኢንሙት ።

፲፯ ወይቤለኒ እግዚአብሔር አማን ኵሉ ዘይቤሉ ።

፲፰ ነቢየ አነሥእ ሎሙ እምአኀዊሆሙ ዘከማከ ወእነብር ቃልየ ውስተ አፉሁ ወይነግሮሙ ዘከመ እዘዝኮ ።

፲፱ ወብእሲ ዘኢይሰምዖ ለውእቱ ነቢይ ዘ ኵሉ ዘ ነገረ በስመ ዚአየ አነ እትቤቀል እምኔሁ ።

፳ ወብሑቱ ነቢይ ዘይኤብስ ወይነብብ ቃለ በስምየ ዘኢአዘዝክዎ ይንብብ ፡ ወዘነበበሂ በስመ ባዕዳን አማልክት ለይሙት ውእቱ ነቢይ ።

፳፩ ወለእመሰ ትብል በልብከ እፎ ኣአምር ቃለ ዘኢይቤ እግዚአብሔር እምኵሉ ዘነበበ ነቢይ በስመ እግዚአብሔር እምከመ ኢበጽሐ ቃሉ ወኢኮነ በከመ ነበበ ፡ ኢነበበ እግዚአብሔር ለውእቱ ቃል ወበሐሰት ነበበ ውእቱ ነቢይ ኢትስምዕዎ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወለእመ አጥፍኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ ለአሕዛብ ዘይሁበከ ምድሮሙ ወወረስካሙ ወነበርከ ውስተ ምድሮሙ ወውስተ አህጉሪሆሙ ወውስተ አብያቲሆሙ ሠለስ አህጉረ ትፈልጥ ለከ በማእከለ ምድርከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፪ ወተአምር ለሊከ ፍኖቶን ወትከፍል ደወለ ምድርከ መሥልስተ ዘአስተከፈለከ እግዚአብሔር አምላክከ ፡ ወይኩን ህየ ምስካዩ ለኵሉ ቀታሊ ።

በእግዚአብሔር ፊት በዚያ እንደሚቆሙ እንደ ወንድሞቹ ሌዋውያን ሁሉ ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር ስም ይገዛ ያገለግል ። ዘዳ፡ ፲፯ ፲፪ ፡ ፩ ዜና መ፡ ፳፫ ፯ ።

በአገሩ ካለ ከሹመቱ ገንዘብ በቀር ፈንታውን ተካፍሎ ይመገብ ። ፪ ዜና መ፡ ፴፩ ፬ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደሚሰጥህ አገር የገባህ እንደሆን የነዚያን አሕዛብ ኀጢአት አትሥራ ፡ (ርኵሰታቸውን አትማር) ። ዘሌ፡ ፲፰ ፳፯ ፡ ዘዳ ፲፪ ፳፱ ።

ወንድ ልጁን ወይም ሴት ልጁን በእሳት የሚሠዋ ሟርትን የሚያሟርት የሚያስጠነቍል ጣእትን የሚያስመልክ ሥርማጅ ቅጠል በጣሽ ምትሐተኛ ሙት አስነሣለሁ ባይ በወፍ የሚያሟርት በናንተ ዘንድ አይገኝ (አይኑር) ።

ይህን የሚያደርገው ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር የተጠላ ነው ፡ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ስለዚሁ ኀጢአታቸው ከንተ ለይቶ የሚያጠፋቸው ስለሆነ (ያጠፋቸዋል እኮ) ።

በፈጣሪህ በእግዚአብሔርም ዘንድ ፍጹም ኹን አንተ የምትወርሳቸው እነዚያ አሕዛብ ሟርትን ያሟርታሉና ያስጠነቍላሉና ላንተ ግን እንደዚህ ማድረግ አይገባህም ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከወንድሞችህ ለይቶ እንደኔ ያለ ነቢይ (አንድ ያሉን) ይሰጣኻል ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያስነሣልኻል በሁሉም ዘንድ እሱን ስሙት ። ዘፍ፡ ፲፯ ፩ ።

በኮሬብ በተሰበሰባችሁ ጊዜ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን በለመናችሁት ሁሉ የፈጣሪያችን የእግዚአብሔርን ቃል ዳግመኛ አንሰማ ፡ ያችንም የጠናች መቅሠፍት እንዳንሞት አንያት አላችሁ ። ዘፀ፡ ፳ ፲፱ ፡ ዘዳ፡ ፱ ፲ ።

እግዚአብሔርም የተናገሩት ሁሉ እውነት ነው አለኝ ።

ከወንድሞቻቸው እንዳንተ ያለ ነቢይ አስነሣላቸዋለሁ ፡ ቃሌንም በአንደበቱ እንዲያስተምር አደርገዋለሁ ፡ ያዘዝኩትንም ያስተምራቸዋል ። ዮሐ፡ ፩ ፵፭ ።

ይህን ሁሉ ነገር በስሜ የተናገረ ያነን ነቢይ (መምር) የማይሰማውን ሰው እኔ ተበቅዬ አጠፋዋለሁ ።

ነገር ግን ይናገር ዘንድ ያላዘዝኩትን ቃል በስሜ የሚናገር ፡ በጣኦቶም ስም የሚናገር ያ ነቢይ ይሙት ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፫ ፳፫ ።

በልብህ እግዚአብሔር ያልተናገረውን ቃል እንደምን አውቃለሁ ብትል ግን በእግዚአብሔር ስም ነቢዩ ከተናገረው ነገር ሁሉ ቃሉ ካልደረሰ ፡ እንደ ተናገረውም ካልሆነ ይህ ቃል እግዚአብሔር ያልተናገረው ነው ፡ ያ ነቢይ ሐሰተኛ ነው ፡ አትስሙት ። ዘዳ፡ ፲፰ ፳ ፡ ፲፫ ፫ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

አገራቸው የሚሰጥህ አሕዛብን ፈጣሪህ እግዚአብሔር ባጠፋቸው በወረስካቸውም ጊዜ ፡ በምድራቸው በቤቶቻቸውም በኖርክ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሰጠህ አገር መካከል ላንተ ሦስት ሀገረ ምስካዩን ለይ (መማጠኛዎች) ።

ነፍስ የገደለ ይሸሽባቸው ዘንድ አንተ ጐዳናቸውን ታውቃለህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያካፈለህ የአገርህን አውራጃ ሦስት አድርገህ ክፈል ፡ ነፍስ የገደለ መጠጊያው መሸሻው በዚያ ይሁን ።

፫ ወዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለቀታሊ እምከመ ሰከየ ሀየ ይሕየው ፤ ለእመ በኢያእምሮ ቀተሎ ለካልኡ ወለእመ ኢኮነ ጸላኢሁ ቀዲሙ ።

ነፍስ ገዳይ ፍርዱ ይህ ነው ፤ በዚያ ከተማ ይዳን በልንጀራውን ባለማወቅ ከገደለው ተድሞ ጥንተ ጠላቱ ካልሆነ በዚያ ተማጥኖ ይዳን ። ዘዳ ፬ ፵፪ ፤ ፲፱ ፰ ።

፬ ወለእመቦ ዘሖረ ምስለ ካልኡ ሐቅለ ይሕጥብ ዕፀ ፤ ወወድቀ እምእዴሁ ጕድብ እንዘ ይገዝም ዕፀ ፤ ወወድቀ ሐጺን እምዕፁ ወወሪዶ ላዕለ ካልኡ ወቀተሎ ይስኪ ውእቱ ውስተ አሐቲ እምእላንቱ አህጉር ወየሐዩ ።

ዕንጨት ይለቅም ዘንድ ከባልንጀራው ጋራ ወደ ምድረ በዳ የሄደ ሰውም ቢኖር ዕንጨት ሊቈርጥ ገጀሞ ወድቆ ምሳሩም ከዛብያው ወልቆ በልንጀራውን መትቶ ቢገድለው እርሱ ከነዚያ አገሮች በአንዲቱ ተማጥኖ ይዳን ።

፭ ከመ ኢይዴግኖ አበ ደም ወኢይቅትሎ ለቀታሊ እስመ ተቀየሞ በልቡ ወይረክቦ ለእመ ርኁቅ ፍኖት ወይቀትሎ እንዘ ኢኮነ አበሳሁ ለሞት እስመ ኢኮነ ጸላኢሁ ለምውት ቀዲሙ ።

ለሚቸ ጥንተ ጠላቱ ስላልሆነ፤ በቂም አልገደለውምና ፤ መንገድ ቢርቀው ለሞት የሚያበቃ ኃጢአት ሳይኖርበት አግኝቶ ይገድለዋልና ተከትሎ ባለ ደሙ ነፍስ ገዳዩን እንዳይገድለው በአንዲቱ መማጠኛ ይማጠን ።

፮ ወበበይነ ዝንቱ አዘዝኩከ እን ትግበር ዘንተ ነገረ ፤ ወአቤለከ ሠላሰ አህጉረ ፍልጥ ለከ ።

ይህንን ነገር ታደርግ ዘንድ እኔ ስለዚህ ነገር አዘዝኩህ ላንተ ሦስት መማጠኞችን ለይ አልኩህ ።

፯ ወለእመ አርኀበ ለከ እግዚአብሔር ደወለከ በከመ መሐለ ለአበዊከ ወወሀበከ ኵሎ ምድረ ዘይቤ እሁቦሙ ለአኀዊከ ።

እግዚአብሔር ላባቶችህ እንደማለ አውራጃህን ከሰፋልህ ለአባቶችህ እሰጣቸዋለሁ ያለውንም አገር ሁሉ ከሰጠህ ።

፰ ወለእመ ሰማዕከ ከመ ትግበር ዘንተ ኵሎ ትእዛዘ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ከመ ታፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወከመ ትሑር በኵሉ ፍኖዊሁ በኵሉ መዋዕል ፤ ወትዌስክ ለከ ዓዲ ሠላሰ አህጉረ ላዕለ እልክቱ ሠላስ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ትወደው ዘንድ በዘመኑ ሁሉ በሕጉ ጸንተህ ትኖር ዘንድ እኔ አሁን የማዝህን ይህን ሁሉ ትእዛዝ ልታደርግ ከሰማህ በነዚያ በሦስት መማጠኛ ላይ ዳግመኛ ሦስት መማጠኛን ጨምር ። ዘዳ፤ ፲፱ ፪ ።

፱ ወኢይትከዐው ደም ንጹሕ ውስተ ምድር ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ መክፈልተከ ወኢየሀሉ ውስቴትከ ቀታሌ ነፍስ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ርስት ፈንታ አድርጎ በሰጠህ አገር ላይ ንጹሕ ደም እይፍሰስ ነፍስ ገዳይም በንተ ዘንድ አይኑር ። ዘኁ፤ ፴፭ ፲፯ - ፳፩ ።

፲ ወለእመቦ ብእሲ ዘይጸልእ ለካልኡ ወይጸንሖ ፤ ወእምዝ ተንሥአ ላዕሌሁ ወቀተሎ ወሰከየ ውስተ አሐቲ እምእላንቱ አህጉር ይልእኩ ሊቃናተ ሀገሩ ወያመጽእዎ እምህየ ወይሜጥውዎ ኪያሁ ለአበ ደም ወይቀትሎ ።

በልንጀራውን የሚጠላው የሚሸምቅበትም ቢኖር ፤ ከዚህ በኋላ በጠላትነት ተነሥቶ ቢገድለው ከነዚያ መማጠኛ አገሮች በአንዲቱ ቢማጠን ፤ የአገሩ አለቆች ልከው ከዚያ አስወጥተው እሱን ለባለ ደም ይስጡት ይግደለው።

፲፩ ወፀይንከ ኢትምሐኮ ወታነጽሕ ደመ ንጹሐ እምእስራኤል ወትከውን ሠናይት ላዕሌከ ።

ዓይንህም አትራራለት እንደዚህ አያደረግህ ከእስራኤል ንጹሕ ደምን አንጻ ላንተም በጎ ነገር ትደረግልሃለች።

፲፪ ወኢትትኀለፍ ደወለ ቢጽከ ዘሠርዑ አበዊከ በውስተ ርስትከ ዘተዋረስከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ መክፈልተከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ፈንታ አድርጎ ሰጥቶህ በወረስከት አገር አባቶችህ የሠሩትን የባልንጀራህን ድንበር አታፍርስ ። ዘዳ፤ ፳፯ ፲፯ ፤ ኢዮ፤ ፳፬ ፪ ።

፲፫ ወኢይክውን አሐዱ ሰማዕት ከመ ይኩን ሰምዐ ላዕለ ሰብእ በኵሉ ጌጋይ ወበኵሉ አበሳ ዘአበሱ ፤ በአፈ ክልኤቱ ወሠለስቱ ሰማዕት የኀልቅ ኵሉ ነገር ።

በበደሉት በደል ሁሉ በሰዎች አንድ ምስክር አይሁን (አይቁም) ፤ ነገሩ ሁሉ በሁለት በሦስት ምስክር ይለቅ ። ማቴ፤ ፲፰ ፲፯ ፤ ፩ ጢሞ፤ ፭ ፲፱ ።

፲፬ ወለእመ አምጽኡ ሎቱ ሰብአ ሰማዕተ በዓመፃ ወነበበ ላዕሌሁ ሐሰተ ፤ ይቀውሙ እልክቱ ክልኤቱ እደው እለ ይትኋሥሡ ቅድመ እግዚአብሔር ወቅድመ ካህናት ወቅድመ መኳንንት እለ ሀለዉ በውእቱ መዋዕል ወየሐትቱ መኳንንት ወይጤይቁ ።

በሰው ሐሰተኛ ምስክር በግፍ ሲያመጡበትና ሐሰት ቢመሰክርበት በእግዚአብሔርና በካህናት ፊት በዚያ ወራት ባሉ በመኳንንትም ፊት የሚመራመሩ እነዚያ ሁለቱ ምስክሮች ይቆማሉ (ይቁሙ) ፤ ዳኞች እነዚያም ሁለት ምስክሮች መርምረው ነገሩን ይረዱ ።

፲፭ ወእልክቱ ክልኤቱ ሰማዕት ወለዝክቱኒ አሐዱ ዐማፂ ዘኮነ ሰምዐ በሐሰት ወቆመ ላዕለ ካልኡ ይግበርዎ ዘከመ ፈቀደ ይግበር እኪተ ላዕለ ካልኡ ወታሴስሎ እኩየ እምኔከሙ ።

በባልንጀራው ላይ በሐሰት የመሰከረበትን ያንን አንዱን ውጆ ሐሰተኛ ምስክርም ይመርምሩት ፤ በባልንጀራው ላይ ክፉ ነገር ሊያደርግበት እንደ ወደደ እንደሱ ያድርጉት ፤ እንዲህ እያደረጋችሁ ከናንተ ክፉውን አጥፉ ።

፲፮ ወበዕድኒ ሰሚዖ ይፍራህ ወኢይድግም እንከ ገቢረ ዘንተ ነገረ እኩየ በውስቴትክሙ ።

በናንተ ዘንድ ዳግመኛ ይህንን ክፉ ነገር እንዳያደርግ ሌላው ሰምቶ ይፍራ (ይቀጣ) ፤ ዓይንህም አትራራለት ።

፲፯ ወፀይንከ ኢትምሐኮ ፤ ነፍስ ህየንተ ነፍስ ፤ ወዐይን ህየንተ ዐይን ፤ ወስን ህየንተ ስን ፤ ወእድ ህየንተ እድ ፤ ወእግር ህየንተ እግር ።

ነፍስን ስለ ገደለ ነፍሱ ይሙት ፤ ዓይን ስላጠፋ ዓይኑ ይጥፋ ፤ ጥርስ ስለ ሰበረ ጥርሱ ይሰበር ፤ እጅ ስለ ቈረጠ እጁ ይቈረጥ ፤ እግር ስለ ሰበረ እግሩ ይሰበር ።

ምዕራፍ ፳ ።		ምዕራፍ ፳ ።
ወለእመ ወፃእከ ፀብአ ላዕለ ፀርከ ወርኢከ አፍራሰ ወመስተጽዕናነ ወሕዝበ ዘይበዝኅከ ኢትፍራህ እምኔሆሙ እስመ እግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፅአከ እምድረ ግብፅ ምስሌከ ውእቱ ።	፩	ጠላትህን ለማጥፋት ወደ ሰልፍ ብትወጣ በፈረሶች ላይ የተቀመጡ ሰዎችንና ፈረሶችን አይተህ የሚበዛብህን ወገን ብታይ ከግብጽ ምድር ያወጣህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ካንተ ጋር አለና ከነሳቸው የተነሣ አትፍራ ።
ወሶበ አኀዝከ ትትቃተል ይምጻእ ካህን ወይንግር ለሕዝብ ወይበሎሙ ፤ ስማዕ እስራኤል ናሁ ተሐውሩ አንትሙ ዮም ከመ ትቅትሉ ፀረክሙ ፤ ወኢይደንግፅክሙ ልብክሙ ወኢትፍርሁ ፤ ወኢትመምዑ ወኢትትገኀሡ እምቅድመ ገጾሙ ።	፪	ልትዋጋ በጀመርክ ጊዜ ካህን መጥቶ ለሕዝቡ እስራኤል ሆይ ስማ! ጠላቶቻችሁን ታጠፉ ዘንድ እነሆ እናንተ አሁን ትሄዳላችሁ ፤ ነገር ግን ልቡናችሁ አይደንግጥባችሁ አትፍሩ አትሸበሩም ከፊታቸውም አትሸሽ ብሎ ይንገራቸው ።
እስመ እግዚአብሔር አምላክክሙ የሐውር ፍጽመ ለክሙ ከመ ይቅትል ፀረክሙ ወለክሙሰ ያድኅነክሙ ።	፫	ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ጠላቶቻችሁን ያጠፋላችሁ ዘንድ ፊታውራሪ ሁኖ ይሄድላችኋልና እናንተን ግን ያድናችኋል ። ዘዳ፥ ፴ ፳፥ ኢያ፥ ፵ ፳፫ ።
ወይብልዎሙ ጸሐፍትኒ ለሕዝብ ለእመቦ ብእሲ ዘነደቀ ቤተ ሐዲሰ ወኢገብረ መድቅሐ ቤቱ ለይሑር ወይግባእ ውስተ ቤቱ ከመ ኢይሙት በውስተ ቀትል ፤ ወካልእ ብእሲ ኢይግበር መድቀሐ ቤቱ ።	፬	ሹማምንቱም ሕዝቡን እንዲህ ይበሉዋቸው ፤ አዲስ ቤት ሠርቶ የቤቱን መመረቂያ ያላደረገ ሰው ቢኖር በሰልፍ እንዳይሞት ሌላም ሰው የቤቱን መመረቂያ እንዳያደርግበት ተመልሶ ወደ ቤቱ ይሂድ ይበሉዋቸው ።
ወለእመቦ ብእሲ ዘተከለ ዐፀደ ወይን ወኢተፈሥሐ ቦቱ ለይሑር ወይግባእ ውስተ ቤቱ ከመ ኢይሙት በውስተ ቀትል ወካልእ ብእሲ ኢይትፈሣሕ ቦቱ ።	፭	የወይንም ሐረግ ተክሎ በሱ ደስ ያላለው ሰው ቢኖር በሰልፍ ሙቶ ሌላ ሰው ደስ እንዳይልበት ተመልሶ ወደ ቤቱ ይግባ ። ዘዳ፥ ፳፰ ፴ ።
ወለእመቦ ብእሲ ዘፈኀረ ብእሲተ ወኢነሥአ ለይሑር ወይግባእ ውስተ ቤቱ ከመ ኢይሙት በውስተ ቀትል ወካልእ ብእሲ ኢይንሥአ ።	፮	አጭቶ ሚስት ያላገባ ሰው ቢኖር በሰልፍ እንዳይሞት ሌላም ሰው እንዳያገባት ተመልሶ ወደ ቤቱ ይሂድ ።
ወይድግሙ ብሂሎቶሙ ጸሐፍት ለሕዝብ ለእመቦ ብእሲ ፈራህ ለይግባእ ውስተ ቤቱ ከመ ኢያፍርህ ልበ ቢጹ ከማሁ ።	፯	አለቆችም ደግመው ሕዝቡን እንዲህ ይበሉዋቸው ፤ ፈሪ ሰው ቢኖር የባልንጀራውን ልቡና እንደሱ እንዳያስፈራ ተመልሶ ወደ ቤቱ ይሂድ ። ዘዳ፥ ፩ ፳፰ ።
ወሶበ አኅለቁ ነጊሮቶሙ ጸሐፍት ለሕዝብ ይሚሙ መላእክተ ሠራዊት እምዐበይተ ሕዝብ ።	፰	ሹማምንቱ ለሕዝቡ ነግረው ከጨረሱ በኋላ ከሕዝቡ ታላላቆች የሠራዊት አለቃን ይሹሙ ።
ወሶበ ትቀርብ ውስተ ሀገር ከመ ተትቃተል ፤ ትጼውዖሙ በቃለ ሰላም ።	፱	ለመዋጋት ወደ አገር በቀረብክ ጊዜ አስቀድመህ በፍቅር ቃል ጥራቸው ። ፪ ሳሙ፥ ፳ ፲፰ - ፳ ።
ወለእመ አውሥኡከ በቃለ ሰላም ወአርኀዉ ለከ ይኩኑከ ኵሉ ሕዝብ እለ ተረክቡ ውስቴታ እለ ያገብኡ ለከ ጸባሕተ ወምቱናኒከ ይኩኑከ ።	፲	የፍቅር ቃል ቢመልሱልህ በሩንም ቢከፍቱልህ በዚያ የተገኙ ወገኖች ሁሉ የሚገዙልህና ግብርም የሚያገቡልህ ይሁኑ ።
ወለእመሰ ኢያውሥኡከ ሰላመ ወገብሩ ፀብአ ምስሌከ ትነብር ላዕሌሃ ወያገብኣ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ እዴከ ።	፲፩	የፍቅር ቃል ባይመልሱልህ ካንተም ጋር ፀብ ቢያደርጉ ግን በርሷ ላይ ተቀመጥ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ጠላትህን በእጅህ ይጥለዋል ።
ወትቀትል ኵሉ ተባዕተ በቀትለ ሐፂን ዘእንበለ አንስት ወንዋይ ።	፲፪	ከንዝና ከሴቶችም በቀር ወንድ ወንዱን በጦር ግደል ።
ወኵሉ እንስሳ ወኵሉ ዘሀለወ ውስተ ሀገር ወኵሉ ጥሪቶሙ ትበረብር ለከ ፤ ወብላዕ ኵሉ በርበረ ፀርከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፲፫	ከብቱን ሁሉ በአገርም ያለውን ሁሉ ገንዘባቸውንም ሁሉ ላንተ ዝረፍ ፈጣሪህ እግዚአብሔር የሰጠህ የጠላትህን ገንዘብ ሁሉ ዘርፈህ ብላ ። ኢያ፥ ፰ ፪፥ ፳፪ ፳ ።
ወከመዝ ትገብር ኵሉ አህጉረ እለ ጥቀ ርኁቃን እምኔከ ዘኢኮኑ እምአህጉሪሆሙ ለእሉ አሕዛብ ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ምድሮሙ ከመ ትትዋረስ ።	፲፬	ትወርስ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አገራቸውን ከሚሰጥህ ከነዚህ አሕዛብ አገሮች ያልሆኑ ካንተ ፈጽመው የራቁ አገሮችን ሁሉ እንዲህ አድርግ ። ዘዳ፥ ፯ ፩ ።
ወኢታሕዩ ኵሉ ዘነፍስ አላ መርገመ ተረግሞሙ ለኬጤዎን ወለአሞሬዎን ወለከናኔዎን ወለፌርዜዎን ወለኤዌዎን ወለኢያቡሴዎን ወለጌርጌሴዎን በከመ አዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፲፭	ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንዳዘዘህ ፤ ኬጤዎንን አሞሬዎንን ፤ ፌርዜዎንን ፤ ከናኔዎንን ኢያቡሴዎንን ኤዌዎንንና ጌርጌሴዎንን ፤ መርገምን ረግመህ አጥፋቸው እንጂ ሰውን ሁሉ አታድን ።

፲፰ ከመ ኢይምሀሩክ ገቢረ ኵሉ ርኵሶሙ ወኵሉ ዘይገብሩ ለአማልክቲሆሙ ወትጌግዩ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ኃጢአታቸውን ሁሉ መሥራትንና ለጣኦቶቻቸው እንደሚያደርጉት ሁሉ እንዳያስተምሩህ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔርም ፊት እንዳትበድሉ ረግመህ አጥፋቸው ።

፲፱ ወለእመ ነበርከ ውስተ ሀገር ብዙኀ መዋዕለ ከመ ትትቃተላ ወከመ ትንሥኣ ኢትማዝም እማ ወኢታውርድ ሐፂን ላዕሌሁ አላ እምኔሁ ብላዕ፣ በኍ ሰብእ ውእቱ አመ ገዳም ከመ ይምጻእ ቅድሜከ ወይበእ ውስተ ቅጽርከ ።

አጥፍተህ እጅ ታደርጋት ዘንድ በአገሪቱ ብዙ ቀን ብትኖርም ከፍሬዋ ብላ እንጂ በምሳር ዛፍዋን አትቊረጥ ወዳንተ ይመጣ ዘንድ ወደ ቅጽርህም ይገባ ዘንድ የምድረ በዳው ዕንጨት በውኑ ሰው ነውን ። ኢያ፣ ፳፱ ፲፱ ።

፳ ወበሕቱ ዕፀ ዘተአምር ከመ ኢይፈሪ ኪያሁ ትገዝም ወትመትር ወትነድቅ ሐፁረ ላዕለ ይእቲ ሀገር እንተ ትገብር ፀብአ ምስሌከ እስከ ታስተጋብኣ ።

ነገር ግን እንዳያፈራ የምታውቀውን ዕንጨት ቊረጥ እጅ እስክታደርጋትም ድረስ ከንተ ጋር ፀብ በምታደርግ በዚያች አገር አጥር አጠር ። ኢሳ፣ ፳፱ ፫ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ ወለእመ ተረክበ ቅቱል ውዱቀ ውስተ ገዳም በውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ትትዋረሳ፣ ወኢያእመሩ ቀታሊሁ፣ ይወጽኡ ሊቃናቲክሙ ወመኳንንቲክሙ ወይሜጥኑ አህጉረ ዘዓውዱ ለውእቱ ቅቱል ።

ትወርሳት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሰጠህ አገር የሞተ ሰው በምድረ በዳ ወድቆ ቢገኝ ገዳዩንም ባያውቁት፣ ሹማምንቶቻችሁና አለቆቻችሁ ወጥተው ለተገደለው ሰው ቅርብ የምትሆን ያች አገርና በዚያ በሞተው ሰው አገር ዙርያ ያሉ አገሮችን ይለኩ ።

፪ ወሀገር እንተ ቅርብት ይእቲ መንገሌሁ ለውእቱ ቅቱል እእሩጊሃ ለይእቲ ሀገር ያመጽኡ እጐልተ እምአልሕምት እንተ ኢተቀንየት ወእንተ ኢሰሐበት አርዑተ ።

ለዚያ ለተገደለው አቅራቢያ የሆነች የዚያች አገር ሽማግሌዎች ያልቀናች ቀንበርንም ያልተሸከመች ጊደርን ከከብቶች ያምጡ ።

፫ ወያወርድዋ እእሩጊሃ ለይእቲ ሀገር ለይእቲ እጐልት ውስተ ቈላ መብእስ ዘኢተሐርሰ ወዘኢተዘርአ ውስቴቱ ወይመትሩ ሥረዊሃ ለይእቲ እጐልት በውስተ ቈላ ።

የዚያች አገር ሽማግሎች ያችን ጊደር ወዳልታረሰ ዘርም ወዳልተዘራ ጕጣጕጥ ወደ ሆነ በረኻ አውርደው የዚያች ጊደር ቋንጃዋን በበረኻ ይቊረጡት ።

፬ ወይመጽኡ ክህናት ወሌዋውያን እስመ ኪያሆሙ ኀረየ እግዚአብሔር ይቁሙ ቅድሜሁ ወይባርኩ በስመ ዚአሁ፣ ወበቃለ ዚአሆሙ ይቀውም ኵሉ ተስናን ወኵሉ ዘይትኀደግ ።

በፊቱ ይቆሙ ዘንድ ስሙንም ያመሰግኑ ዘንድ እግዚአብሔር እነሳቸውን መርጧልና ፍርዱ ሁሉ የሚቀረውም ሁሉ ነገር በነሱ ቃል ይፈረዳልና ሌዋውያንና ካህናት ይምጡ ። ዘዳ፣ ፲፰፣ ፩ ዜና መዋ፣ ፳፫ ፲፫ ።

፭ ወኵሉ እእሩጊሃ ለይእቲ ሀገር እንተ ቅርብት መንገሌሁ ለውእቱ ቅቱል ይትሐፀቡ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሳ ለይእቲ እጐልት ዘመተሩ ሥረዊሃ በውስተ ቈላ ።

በዚያ በሞተው ሰው ዘንድ አቅራቢያ የምትሆን የዚያች አገር ሽማግሎች ሁሉ በበረኻ ቋንጃዋን በቈረጡት በዚያች ጊደር ራስ ላይ እጃቸውን ይታጠቡ ።

፮ ወይነብቡ ወይብሉ ኢከዐዋ እደዊነ ደሞ ለዝንቱ ወአዕይንቲነ ኢርእያ ።

የዚህን ሰው ደም እጆቻችን አላፈሰሱም ዓይኖቻችንም አላዩም ብለው ይናገሩ ። ማቴ፣ ፳፯ ፳፬ ።

፯ ወሥረይ ለሕዝብከ እስራኤል እግዚኦ ዘቤዘውክሆሙ እምድረ ግብጽ ከመ ኢይኩን ጌጋየ ነፍስ ላዕለ ሕዝብከ እስራኤል፣ ወይሠረ ሎሙ በእንተ ውእቱ ነፍስ ።

የዚህ ነፍስ ፍዳ በወገኖችህ እስራኤል ላይ እንዳይሆን አቤቱ ከግብጽ አገር ያወጣኻቸው ወገኖችህ እስራኤልን ይቅር በላቸው ይበሉ፣ ስለዚህም ነፍስ ይቅር ይላቸዋል ።

፰ ወአንተሰ አሰስል ጌጋየ ነፍስ እምላዕሌከ ወትከውን ሠናይት ላዕሌከ ለእመ ገበርከ ዘሠናይ ወዘአዳም ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።

አንተ ግን የዚያን ሰው ፍዳ እንዲህ አድርገህ ከንተ አርቅ (አቃልል) በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ያማረውንና የተወደደውን ብታደርግ ላንተም በጎ ነገር ትደረግልኻለች ። ዘዳ፣ ፲፪ ፲፫ ።

፱ ወለእመኒ ወፃእከ ፀብአ ላዕለ ፀርከ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ እዴከ ወፄወውከ ፄዋሆሙ ።

ጠላቶችህን ለመውጋት ወደ ሰልፍ ብትወጣ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ጠላቶችህን በእጅህ ቢጥላቸው ምርኮአቸውንም ብትማርክ ።

፲ ወርኢከ በውስተ ፄዋ ብእሲተ እንተ ሠናይ ርእየታ ወፈተውካሃ ወነሣእካሃ ለከ ትኩንከ ብእሲተ ።

በምርኮኞችም መካከል የተዋበች ሴት ብታይ ብትወዳትም (ብትመኛት) ላንተም ሚስት ልትሆን ብታገባት ።

፲፩ ወታበውኣ ውስተ ጽርሐ ቤትከ ወትላጽያ ርእሳ ወትፀፍራ ወታሴስል አልባሲሃ ዘበቱ ተፄወወት፣ ወታነብራ ውስተ ቤትከ ወትበኪ ለአቡሃ ወለእማ ሠላሰ መዋዕለ ።

ወደ እልፍኝህ አግብተህ ራሷን ላጪት ጽፍሯንም ቊረጣት የተማረከችበት ልብሷንም አውልቀህ በቤትህ አስቀምጣት፣ ለናቷና ለአባቷም ሠላሳ ቀን ታልቅስ ።

፲፪ ወእምድኅረ ዝንቱ ትበውእ ኀቤሃ ወትነብር ምስሌሃ ወትከውነከ ብእሲተ ።

ከዚህ በኋላ ድረስበት ከሷም ጋር ኑር፣ ሚስት ትሁንህ ። ዘዳ፣ ፳፫ ፬ ።

፲፫ ወእምዝ ለእመ ኢፈቀድካሃ ትፌንዋ አግአዚተ ወሠ ይጠስ ኢትሠይጣ በወርቅ ወኢትክሕዳ ከመ አውሰብካሃ ።

ከዚህ በኋላ ባትወዳት ግን ነፃ አውጥተህ ስደዳት ፣ ነገር ግን በወርቅ አትሸጣት እንዳገባኻትም አትክዳት ።

፲፬ ወለእመኒ አውሰበ ብእሲ ክልኤ አንስተ ለአሐቲ ይጸልኣ ወለአሐቲ ያፈቅራ ወወለደት ሎቱ ወልደ በኵረ እን ተ ይጸልኣ ።

አንድ ሰው ሁለት ሚስቶች አግብቶ አንዷን ጠልቶ አንዷን ቢወድ የጠላትም የበኸር ልጅ ብትወልድለት ።

፲፭ እመ ያስተዋርሶሙ ንዋዮ ለደቂቁ ኢይክል አዕብዮቶ ለወልዳ ለአንተ ያፈቅራ ፣ ወተዐውሮቶ ለወልዳ ለአንተ ይጸልኣ ።

ለልጆቹ ገንዘቡን በሚያወርሳቸው ጊዜ የሚወዳት የሚስቱን ልጅ አለቃ ማድረግ አይችልም ፣ የሚጠላት የሚስቱን ልጅም ቸል ማለቱን (ማሳነሱን) አይችልም ።

፲፮ ወይሁብ ምክዕቢተ እምኵሉ ዘተረክበ ሎቱ እስመ ውእቱ ቀዳሚ ውሉዱ ወሎቱ ይሬሲ ዘበኵሩ ።

የልጆቹ አለቃ ነውና የተገኘ ገንዘቡን ሁሉ ዕጥፍ አድ ርጎ ለሱ ይስጠው ፣ ያለቅነቱንም ገንዘብ ለርሱ ያድርግለት ።

፲፯ ወለእመብ ዘቦቱ ወልድ ከሓዲ ወዝኑር ወኢይትኤ ዘዝ ለቃለ አቡሁ ወለቃለ እሙ ፣ ወይጌሥፅዎ ወኢይሰም ዖሙ ይሰዱዎ ኀበ ሊቃናተ ሀገሩ ወውስተ አንቀጸ ብሔሩ ።

አሉተኛ ፣ ትዕቢተኛ ፣ ለናቱና ለአባቱ የማይታዘዝ ቢመክሩትም የማይሰማቸው ልጅ ቢኖር ፣ ወደ አገሩ አለ ቆች ወደ አገሩ አደባባይ ይውሰዱት ።

፲፰ ወይበልዎሙ ለሰብአ ሀገሮሙ ዝንቱ ወልድነ ይክሕ ደነ ወያዐቢ ርእሶ ወኢይሰምዕ ቃለነ ወይሜግር ወይሰክር ።

ወስደው ለአገራቸው ሰዎች ይህ ልጃችን አሉ ይሉ ናል ራሱንም ያኰራል ቃላችንን አይሰማም ፣ ይዘልላል ይሰክራልም ይበሉዋቸው ። ምሳ፣ ፳፫ ፳፩ ።

፲፱ ወይውግርዎ በእብን ሰብአ ሀገሩ ወይቅትልዎ ወታሴ ስሉ እኩየ እምኔክሙ ወኵሉ እስራኤል ሰሚዖ ይፍራህ ።

ያገሩም ሰዎች በደንጊያ መትተው ይግደሉት እንዲህ አድርጋችሁ ከናንተ ክፉውን አርቁ (አጥፉ) ፣ እስራኤልም ሁሉ ይህን ሰምቶ ይፍራ ። ዘዳ፣ ፲፫ ፲፩ ።

፳ ወለእመብ ብእሲ ዘአበሰ ወበጽሐ ጌጋዩ ለኵነኔ ሞት ትሰቅልዎ ዲበ ዕፅ ወትቀትልዎ ።

የበደለ በደሉም ለሞት የሚያበቃ ሰው ቢኖር በዕን ጨት ላይ ሰቅለው ይግደሉት ። ዘዳ፣ ፲፱ ፮ ።

፳፩ ወኢይቢት ሥጋሁ ዲበ ዕፅ አላ ቀቢረ ቅብርዎ በይእቲ ዕለት እስመ ርጉም ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር ዘሰቁል ዲበ ዕፅ ወኢታርኵስዋ ለምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብ ሔር አምላክክሙ ርስተ ።

በዕንጨት የተሰቀለ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ የተረ ገመ ነውና ፣ በዚያች ቀን ቅበሩት እንጂ ሬሳው በዕንጨት ላይ ተሰቅሎ አይደር ፣ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ የሰጣችሁም ምድርን አታርክሷት ። ገላ፣ ፫ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ ወለእመ ርኢከ ላሕመ ቢጽከ አው በግዐ ኀበ ተገድፈ በፍኖት ኢትትዐወር ፣ አግብእ ሎቱ ለካልእከ ወአወፍዮ ።

የባልንጀራህን በሬ ወይም በጐዳና የጠፋ በጉን ታብ ይ ቸል አትበል ፣ መልሰህ ለባልንጀራህ ስጠው ።

፪ ወለእመኒ ኢኮነ ቅሩበ ኀቤከ ካልእከ ወለእመኒ ዘኢ ተአምሮ ታስተጋብእ ወታአቱ ቤተከ ወታነብር ኀቤከ እስከ አመ የኀሥሥ ካልእከ ወታገብእ ሎቱ ።

ባልንጀራህ በአቅራቢያህ ባይኖርና የማታውቀው ባይ ሆንም ሰብስበህ ወደ ቤትህ አግባለት ፣ ባልንጀራህ እስኪ ፈልገው ድረስ ከቤትህ አግብተህ ካንተ ዘንድ አቈይተህ መልስለት ። ዘፀ፣ ፳፫ ፬ ፣ ፲፪ ፫ ።

፫ ከመ ከድኑ አው ላሕሙ ከመዝ ትገብር ወእመኒ ል ብሱ ከማሁ ትገብር በአንተ ኵሉ ዘገደፈ ካልእከ ወዘተ ገድፈ እምኀቤሁ ወረከብከሁ ኢትክል ተዐውሮቶ ።

አህያውም ቢሆን በሬውም ቢሆን እንዲህ አድርግ ፣ ልብሱም ቢሆን ባልንጀራህ ስለጣለው ገንዘብ ሁሉ እን ዲህ አድርግ ፣ ከሱ ዘንድ የጠፋውንም ሁሉ ብታገኝ ቸል አትበል ።

፬ ወለእመ ርኢከ አድገ ቢጽከ አው ላሕሞ እንዘ ው ዱቅ ውስተ ፍኖት ፣ ኢትትዐወሮሙ ታንሥእ ወታስተላ ዕል ምስሌሁ ።

የባልንጀራህን አህያ ወይም በሬውን በጐዳና ወድቆ ብታይ ቸል አትበላቸው አንሥተህ አብረህ አጫጭነው ።

፭ ወኢትትረሰይ ብእሲት በትርሲተ ብእሲ ፣ ወኢይልበስ ብእሲ ልብሰ ብእሲት እስመ ርኩስ ውእቱ በኀበ እግዚ አብሔር አምላክከ ፣ ኵሉ ዘይገብሮ ለዝንቱ ።

ሴት የወንዱን ልብስ አትልበስ ፣ ወንዱም የሴቲቱን ልብስ አይልበስ ፣ ይህን የሚያደርግ ሰው በፈጣሪህ በእግ ዚአብሔር ዘንድ የተጠላ ነውና ።

፮ ወለእመ ረከብከ እጕለ ዖፍ ቅድመ ገጽከ በውስተ ፍ ኖት ፣ ወእመኒ በውስተ ኵሉ ዕፀው ፣ አው በውስተ ኵሉ ምድር ፣ ወእመኒ አፍኀርተ ዘኢይሠርር ወእመኒ አንቆቅሖ ኢትንሣእ እመ ምስለ እጕሊሃ ።

በጐዳና በዛፍም ሁሉ ላይ በምድሩም ሁሉ የወፍ ጫ ጩት ብታገኝ ፣ የማይበር ጫጩትም ቢሆን እንቍላልም ቢሆን በፊትህ ብታገኝ እናቲቱን ከጫጩቶቿ ጋር አት ውሰድ ።

ዳእሙ ታሠርራ ወታግዕዝ ለእም ወአፍኅርቲሃ ትነሥእ ለከ ከመ ትኩን ሠናይት ላዕሌከ ወይብዛኅ መዋዕሊከ ።	፯	ላንተ በጎ ነገር ትደረግልህ ዘንድ ዘመንህም ይበዛልህ ዘንድ ጫጩቶቿን ውሰድ እንጂ እናቲቱን ነፃ አውጥተህ ስደዳት ።
ወለእመ ነደቀ ቤተ ሐዲሰ ትገብር ተድባበ ለናሕስከ ወኢትገብር ቀትለ በውስተ ቤትከ ከመ ኢይደቅ እመበ ዘይወድቅ እምኔሁ ።	፰	አዲስ ቤት በሠራህ ጊዜ ማንም ከርሱ ወድቆ ደሙን በቤትህ ላይ እንዳታመጣ ለሰገነትህ መከታ አድርግለት ።
ወኢትትክል እምዘሩ ኅብረ ዐፀደ ወይንከ ከመ ኢትቅስም ፍሬሁ ወዘርአከኒ ዘትዘርእ ምስለ ፍሬ ወይንከ ።	፱	ፍሬውን አንድነት እንዳትለቅም የዘራኸውን አዝመራህንም ከወይን ፍሬ ጋር እንዳትሰበስብ በወይንህ ቦታ ላይ ሁለት ዓይነት ዘር (የተክሉን ቅመም ሁሉ) አትትከል።
ወኢትሕርስ በአድግ ወበላሕም ኅቡረ ወኢትልበስ ልብሰ ዘተአንመ በፀምር ወበእጌ ።	፲	በሬውንና አህያውን አንድነት ጠምደህ አትረስ ፤ በተልባ እግርና በነጭ ሐር የተሠራውንም ልብስ አትልበስ።
ወትገብር ለከ ዘፈረ ፍቱለ ላዕለ አርባዕቱ መዓዝነ አልባሲከ ዘትለብስ ።	፲፩	በምትለብሳቸው በልብሶችህ በራቱ ማዕዘን ላይ ላንተ የተፈተለ ዘርፍ አድርግ ። ዘኍ፡ ፲፬ ፴፰ ።
ወለእመ ጸልአ ብእሲ ለብእሲቱ ዘአውሰባ እምድኅረ ነበረ ምስሌሃ ወአምጽአ ላቲ ነገረ ምክንያት ፤ ወአውፅአ ላቲ ስመ እኩየ ፤ ወይቤ ነሣእክዋ ለዛቲ ብእሲት ፤ ወሶበ በአኩ ኀቤሃ ኢረከብኩ ድንግልናሃ ፤ ይነሥኡ አቡሃ ወእማ ልብሰ ድንግልናሃ ለወለቶሙ ወይሰዱ ኀበ ሊቃናት ኀበ አንቀጽ ።	፲፪	ማናቸውም ሰው ያገባት ሚስቱን ከእርሷ ጋር ከኖረ በኋላ ቢጠላትና የምክንያትን ነገር ቢያመጣበት ፤ ይህችን ሴት አግብቻት ነበር ፤ በደረስኩባትም ጊዜ ድንግልናዋን አላገኘሁም በማለት ክፉ ስም ቢያወጣበት ፤ እናትና አባቷ የልጃቸው የድንግልናዋን ልብስ ይዘው በአደባባይ ወዳሉ ወደ አለቆች ይውሰዱ ።
ወይበሎሙ አቡሃ ለይእቲ ወለት ለሊቃናት ፤ ለዛቲ ወለትየ ወሀብክዎ ለዝንቱ ብእሲ ትኩኖ ብእሲተ ፤ ወሶበ ጸልአ ይእዜ አምጽአ ላቲ ነገረ ምክንያት ወይቤ ኢረከብኩ ድንግልናሃ ለወለትከ ።	፲፫	የዚያች ብላቴና አባትም አለቆቹን እኔ ለዚህ ሰው ሚስት ትሆነው ዘንድ ይህችን ልጄ ሰጥቸው ነበር ፤ አሁን ቢጠላት የምክንያት ነገር አወራበት ፤ የልጅህን ድንግልናዋን አላገኘሁም አለኝ ።
ወናሁ ዝንቱ ውእቱ ልብሰ ድንግልናሃ ለወለትየ ወይሰፍሕዎ ለውእቱ ልብስ ቅድመ ሊቃናት ዘይእቲ ሀገር ።	፲፬	የልጄ የድንግልናዋ ልብስ እነሆ ይኸው ይበላቸው፤ ያንንም ልብስ በዚያች አገር አለቆች ፊት ዘርግተው ይዩት።
ወይእኅዝዎ ለውእቱ ብእሲ ሊቃናተ ይእቲ ሀገር ወይጌሥፅዎ ወይነሥእዎ ምእተ ሰቅለ ወይሁብዎ ለአቡሃ ለይእቲ ወለት ።	፲፭	ያንንም ሰው የዚያች አገር አለቆች ይዘው ይገሥፁት (ይግረፉት) መቶ ወቄትንም ተቀብለው ለዚያች ልጅ አባት ይስጡት ።
እስመ አውፅአ ስመ እኩየ ላዕለ ድንግለ እስራኤል ወትኩኖ ሎቱ ብእሲተ ፤ ወኢይክሕዳ ኵሎንታ መዋዕለ ሕይወቱ ።	፲፮	በእስራኤል ድንግል ላይ ክፉ ስም አውጥቷልና ለሱም በግድ ሚስት ትሁነው በሕይወትም እስካለ ድረስ እርሷን መፍታት አይገባውም ።
ወለእመሰ እሙነ ኮነ ዝንቱ ነገር ወኢተረክበ ድንግልናሃ ለይእቲ ወለት ፤ ያውፅእዋ ኀበ ኆኅተ ቤተ አቡሃ ወይወግርዋ በእእባን ሰብአ ይእቲ ሀገር ወይቅትልዋ ።	፲፯	ነገር ግን ይህ ነገር እውነት ሆኖ የዚያች ብላቴና ድንግልናዋ ባይገኝ ከባቷ ቤት ደጃፍ አውጥተው በድንጊያ ደብድበው ይግደሏት ።
እስመ ገብረት ዕበደ በውስተ ደቂቀ እስራኤል ወአዘመወት ቤተ አቡሃ ወአጽአለት ፤ ወታሴስሉ እኩየ እምውስቴትክሙ ።	፲፰	በእስራኤል ዘንድ ስንፍናን አድርጋለችና ያባቷንም ወገን አሰነውራለች አሰድባለችና እንዲህም አድርጋችሁ ክፉውን ከናንተ አርቁ (አጥፉ) ።
ወለእመቦ ዘተረክበ ብእሲ እንዘ ይሰክብ ምስለ ብእሲተ ብእሲ ይቅትልዎሙ ለክልኤሆሙ ፤ ለውእቱኒ ብእሲ ዘሰከበ ምስሌሃ ወለይእቲኒ ብእሲት ወታሴስሉ እኩየ እምእስራኤል ።	፲፱	ማናቸውም ሰው ከሰው ሚስት ጋር ተኝቶ ቢገኝ ያችን ሴትና ያን የደረሰበትን ሰው ሁለቱን ይግደሉዋቸው እንዲህ አድርጋችሁ ከናንተ ክፉውን አጥፉ ።
ወለእመቦ ወለት ድንግል እንተ ፍኅርት ይእቲ ለብእሲ ወረከባ ካልእ ብእሲ በውስተ ሀገር ወሰከበ ምስሌሃ ለክልኤሆሙ አውፅእዎሙ ኀበ አንቀጸ ለይእቲ ሀገር ወይውግርዎሙ በእእባን ።	፳	ለሰው የታጨች ድንግል ልጅ ብትኖር ፤ ሌላም ሰው በአገር አግኝቶ ቢደርስበት ሁለቱን ወደ አደባባይ አውጥተው በድንጊያ መትተው ይግደሏቸው ። ማቴ፡ ፩ ፲፰ ።
ወይቅትልዎሙ ለወለትኒ እስመ ኢጸርኀት በውስተ ሀገር ወለውእቱኒ ብእሲ እስመ አኅሠራ ለብእሲተ ካልኡ ወአሰሰሉ እኩየ እምውስቴትክሙ ።	፳፩	እሷ ወደ አገር አልጮኸችምና ፤ እሱም የባልንጀራውን ሚስት አስነውሯልና እሱንም እሷንም ሁለቱን ይግደሏቸው ፤ እንዲህ እያደረጋችሁ ክፉ ክፉውን ከውስጣችሁ አጥፉ ። ዘዳ፡ ፳፩ ፲፱ ፡ ፳፪ ፳፩ ።

፳፭ ወለእመሰ በገዳም ረከበ ብእሲ ለወለት እንተ ፍኅርት ይእቲ ወተኀየላ ወሰከበ ምስሌሃ ቅትልዎ ለዝክቱ ዘሰከበ ምስሌሃ ለባሕቲቱ ።

፳፮ ወለወለትሰ አልቦ ዘትረስይዋ እስመ አልቦቲ ጌጋይ በዘ ትመውት ይእቲ ወለት ከመ ሶበ ይትነሣእ ብእሲ ላዕለ ካልኡ ወይቀትሎ ከማሁ ውእቱ ዝንቱ ነገር ።

፳፯ እስመ በገዳም ረከባ ወጸርኀት ይእቲ ወለት እንተ ፍኅርት ይእቲ ወአልቦ ዘይረድኣ ።

፳፰ ወለእመቦ ዘረከበ ወለተ ድንግለ እንተ ኢኮነት ፍኅርት ወተኀየላ ወሰከበ ምስሌሃ ወረከብዎ ይሁብ ለአቡሃ ውእቱ ብእሲ ዘሰከበ ምስሌሃ ለይእቲ ወለት ኀምሳ ዲድርክመ ብሩር ወትኩኖ ሎቱ ብእሲቶ ወኢይክላ ይኅድጋ መጠነ ሕያው ውእቱ እስመ አኅሠራ ።

፳፱ ወኢይንሣእ ብእሲ ብእሲተ አቡሁ ወኢይክሥት ኀፍረተ አቡሁ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

፩ ወኢይባእ ዘቦቱ ነውር ወዘምቱር ውስተ ቤተ እግዚአብሔር ከመ ኢያርኵሱ ቤተ እግዚአብሔር ።

፪ ወኢይባእ አሞናዊ ወሞአባዊ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ወእስከ ዐሥር ኢይ ባእ ቤተ እግዚአብሔር ወእስከ ለዓለም ።

፫ እስመ ኢተቀበሉክሙ በእክል ወበማይ ውስተ ፍኖት ሶበ ወፃእክሙ እምግብጽ ፤ ወእስመ ተዓሰብዎ ለበለዓም ወልደ ቢዖር ከመ ይርግምክሙ ።

፬ ወኢፈቀደ እግዚአብሔር ከመ ይስምዖ ለበለዓም ወሜጠ እግዚአብሔር ለመርገሙ ውስተ በረከት ፤ እስመ አፍቀረከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፭ ወኢትትናገሮሙ ሰላመ በዘይደልዎሙ በኵሉ መዋዕ ሊከ ለዓለም ።

፮ ወኢታስቆርሮ ለኤዶማዊ እስመ እኁከ ውእቱ ፤ ወኢ ታስቆርሮ ለግብጻዊ እስመ ፈላሲ ኮንከ በውስተ ምድሮሙ ።

፯ ወደቂቅ ለእመ ተወልዱ ሎሙ በሣልስ ትውልድ ይ ባኡ ቤተ እግዚአብሔር ።

፰ ወለእመ ወፃእከ ትፃባእ ምስለ ፀርከ ተዓቀብ እምኵሉ ቃል እኩይ ።

፱ ወለእመቦ እምውስቴትክሙ ብእሲ ዘኢኮነ ንጹሐ እምነ ስዕበቱ ዘሌሊት ይፃእ አፍአ እምትዕይንት ወኢይ ባእ ውስተ ትዕይንት ።

፲ ወፍና ሠርከ ትሐፂብ ሥጋሁ በማይ ዐረበ ፀሐይ ይባእ ውስተ ትዕይንት ።

፲፩ ወእሐደ መከነ ረሲ ለከ አፍአ እምትዕይንት ኅበ ትወ ፅእ ህየ ።

፲፪ ወዕፀ ንሣእ ለከ ውስተ ቅናትከ ፤ ወሶበ ነበርከ ቀሠፍየ ትከሪ ወትነሥእ ወትደፍን ኀፍረተከ ።

ነገር ግን ሰው የታጨችውን በምድረ በዳ አግኝቶ ተበ ራትቶ ቢደርስባት ያን የደረሰባትን ሰው ብቻውን ግደሉት።

ያችም ልጅ በምትሞት ገንዘብ የምትሞትበት ኃጢ አት የላትምና ያችን ልጅ ግን የምታደርጓት የለም ፤ ይህ ነገር ሰው በጠላትነት ተነስቶ ባልንጀራውን እንዲገድለው እንደዚያ ነው ።

ያችም የታጨች ልጅ በምድረ በዳ አግኝቷት ጮኻ የሚረዳት አላገኘችምና እንደዚያ ነው ። ዘዳ፡ ፳፩ ፲፱ ።

የታጨች ያይደለች ልጃገረድን ያገኛት ሰው ቢኖር ተበረታትቶ የደረሰባትን ሰው ቢያገኙት ፤ ያችን ልጃገረድ የደረሰባት ያ ሰው ለአባቷ አምሳ ወቄት ብር ይስጠው ፤ በግድም ሚስት ትሁነው አስነውሯታልና በሕይወት ሳለ እሷን መፍታት አይገባውም ። ዘፀ፡ ፳፪ ፲፯ ።

ሰው ከእንጀራ እናቱ አይድረስ ፤ ያባቱንም ኃፍረት አይግለጥ ። ዘሌ፡ ፲፰ ፰ ፤ ፳ ፲፩ ፤ ሩት ፫ ፱ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

ቤተ እግዚአብሔርን እንዳያስድፍ ነውር ነቀፋ ያለ በትና አካሉ የተቈረጠ ሰው ወደ ቤተ እግዚአብሔር አይግባ ።

የሞዓብና የአሞን ትውልድ እስከ አራትና እስከ ሦስት እስከ ዓሥርም ትውልድ ድረስ ወደ ቤተ እግዚአብሔር አይግባ ። ዘኍ፡ ፳፱ ፯ ፤ ነህ ፲፫ ፩ ።

ከግብጽ በወጣችሁ ጊዜ በጕዳና በእኽል በውኃ አል ተቀበሉዋችሁምና ፤ ይረግማችሁም ዘንድ የቢዖር ልጅ በለዓምን ገዝተዉታልና ።

ነገር ግን እግዚአብሔር የበለዓም ቃሉን ይሰማው ዘንድ አልወደደም ፤ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወዶሃልና ርግማኑን ወደ ምርቃት መለሰ ። ዘኍ፡ ፳፫ ፲፱ ።

በዘመንህም ሁሉ ለዘለዓለሙ በሚገባቸው ገንዘብ የጭ ቅርን ነገር አትናገራቸው (ሰላም አትበላቸው) ።

የዔሳውን ልጅ (ኤዶማዊውን) አትጸየፈው ወንድምህ ነውና የግብጽንም ሰው አትጸየፈው በአገራቸው ስደተኛ ሁነህ ነበርና ። ዘፍ፡ ፳፭ ፳፱ ፤ ዘዳ፡ ፲ ፲፱ ።

ልጆች ቢወለዱላቸው ግን በሦስተኛው ትውልድ ወደ ቤተ እግዚአብሔር ይግቡ ።

ጠላቶችህን ልትወጋ ብትወጣ ፤ ከክፉ ነገር ሁሉ ተጠበቅ ።

በሌሊት ከሚሠራ ኃጢአት ንጹሕ ያልሆነ ሰው ቢኖር ከከተማው ወደ ውጭ ይውጣ ፤ ወደ ከተማ አይግባ ።

ፀሐይ ከገባ በኋላ ሲመሽ ሰውነቱን በውኃ ታጥቦ ወደ ከተማ ይግባ ። ዘሌ፡ ፲፭ ፭ ፤ ዘዳ፡ ፲፯ ፱ ።

የምትወጣበትን ቦታ ከከተማ በውጭ አንድ ቦታ አድርግ ። ዘኍ፡ ፪ ፲፯ ።

በመታጠቂያህም ዕንጨትን (መኳቻን) ያዝ ፤ አዳሪም በተቀመጥክ ጊዜ ቈፍረህ ተቀመጥ ፤ መሬትንም መልሰህ ኃፍረትክን ሠውር ፤ (በአፈር ድፈነው) ።

፲፫ እስመ እግዚአብሔር አምላክከ ያንሶሱ ውስተ ትዕይንትከ ከመ ያድኅንከ ወያግብኦሙ ለፀርከ ውስተ እዴከ በቅድሜ ገጽከ ወትኩን ቅድስተ ትዕይንትከ ከመ ኢያስተርኢ ውስቴትከ ዘከነ ኀፍረት ወይትመየጥ እምኔከ ወየኀድገከ።

፲፬ ወኢታግብኦ ለገብር ኀበ እግዚኡ እምኀረ ተሠይጠ ኀቤከ ይንበር ምስሌከ ኀበ አደሞ ወኢትግፍዖ ።

፲፭ ወኢትኩን ዘማ እምአዋልደ እስራኤል ፥ ወኢይኩን ዘማዊ እምደቂቀ እስራኤል ።

፲፮ ወኢታብእ ዘያገብእ ጸብሐተ እምእስራኤል ወኢታግብእ ደንሰ ዘማ ወኢቤዛ ከልብ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር አምላክከ በበይነ ኵሉ ብፅዐት ።

፲፯ እስመ ርኩሳን እሙንቱ በኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ክልኤሆሙ ።

፲፰ ወኢትትረደይ እምቢጽከ ኢ ርዴ ወርቅ ፥ ወኢ ርዴ እክል ፥ ወኢርዴ ኵሉ ዘከነ ትክዝ ለቢጽከ ለእመ ተለቅሐከ ቢጽከ ።

፲፱ ወእምነኪር ትትረደይ ፥ ወእምቢጽከሰ ኢትትረደይ ከመ ይባርከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ግብርከ ላዕለ ምድር እንተ ትበውእ ውስቴታ ከመ ትትዋረሳ ።

፳ ወለእመ በፃእከ ብፅዐተ ለእግዚአብሔር ኢታጕንዲ ገቢሮቶ እስመ ተኃሥሦ ይትኀሠሠከ እግዚአብሔር አምላክከ ወይከውን ኀጢአት ላዕሌከ ።

፳፩ ወለእመሰ ኢፈቀድከ ትብፃዕ አልብከ ኀጢአት ፥ ዳእሙ እምከመ ወፅአ እምከናፍሪከ ተዓቀብ ወግበር በከመ በፃዕከ ተሀብ ለእግዚአብሔር ዘከመ ነበብከ በአፉከ ከማሁ ግበር ።

፳፪ ወለእመ ቦእከ ውስተ ገራህተ ካልእከ መሐው ሰዊተ በእዴከ ፥ ወማዕፀደ ኢታብእ ውስተ ገራህተ ካልእከ ።

፳፫ ወለእመ ቦእከ ውስተ ዐፀደ ወይኑ ለካልእከ ብላዕ እስ ካለ እስከ ትጸግብ ነፍስከ ወውስተ ሙዳይ ብሕቱ ኢትደይ ፤

ምዕራፍ ፳፬ ።

፩ ወለእመቦ ዘነሥአ ብእሲተ ወነበረ ምስሌሃ ፥ ወእምዝ ለእመ ኢረከበት ሞገሰ በኀቤሁ እስመ ረከበ ዘከነ ኀፍረተ ላዕሌሃ ይጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ ወይመይጥዋ ውስተ እዴሃ ወያውፅኣ እምነ ቤቱ ።

፪ ወሐረት ወአውሰበት ካልአ ብእሴ ወእምዝ ጸልኣ ውእቱኒ ብእሲ ደኃራዊ ወጸሐፈ ላቲ መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ ወመጠዋ ውስተ እዴሃ ወአውፅኣ እምቤቱ ፥ ወለእመኒ ሞተ ውእቱ ብእሲ ደኃራዊ ዘነሥኣ ሎቱ ትኩኖ ብእሲተ ።

፫ ኢይከውኖ ለዝኩቱ ብእሲ ቀዳማዊ ዘአውፅኣ ከመ ይግባእ ላዕሌሃ ወይንሥኣ ሎቱ ትኩኖ ብእሲተ እምድኅረ ረኵሰት እስመ ርኩስ ውእቱ ዝንቱ ነገር በኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፬ ወኢታርኵሱ ምድረ ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ርስተ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያድንህ ዘንድ ጠላቶችህንም በፊትህ በእጅህ ይጥልልህ ዘንድ በከተማህ ይመላለስልና የተደረገው ኀፍረትህ እንዳይታይብህ ከተማህ የጸዳች ትሁን ፥ እንዲህ ግን ካልሆነ በረድኤት ይለይሃል ።

ባንተ ዘንድ ከተገዛ በኋላ ባርያን ወደ ጌታው አትመልሰው በወደደው ዘንድ ከአንተ ጋራ ይኑር መከራም አታድርስበት ። ፩ ሳሙ፥ ፴ ፲፭ ።

ከእስራኤል ልጆች አንዲቱ ሴሰኛ አትሁን ፥ ከእስራኤልም ልጆች አንዱ ሴሰኛ አይሁን ።

ከእስራኤልም ግብር የሚያገባ (የሚገብር) አይኑር ፥ ሁለቱ ሁሉ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠሉ ናቸውና ስለ ተሳልከው ስለት ሁሉ የውሻና የሴሰኛ ዋጋ ወደ ፈጣሪህ ወደ እግዚአብሔር ቤት አታግባ ።

ሁለቱም በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠሉ ናቸው ።

ባልንጀራህ ቢበደርህ ከባልንጀራህ የእኽልና የወርቅ ማዳጃ የሆነ አራጣውን ሁሉ አትክፈል (አትቀበል) ።

ከሌላው (ከአሕዛብ) ተቀበል ፥ ልትወርሳት በምትገባባት አገር በሥራህ ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያከብርህ (ይባርክህ) ዘንድ ከባልንጀራህ አራጣ ግን አትቀበል ።

ለእግዚአብሔር ስለት ብትሳል ስለትህን ፈጥነህ ስጥ ፥ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ፈጽሞ ይመራመርሃልና ባንተም ኃጢአት ይሆንብሃልና ። ዘኍ፥ ፴ ፪፥ መክ፥ ፭ ፬ ።

ልትሳል ካልወደድህ ግን ኃጢአት የለብህም ፥ ነገር ግን ከአንደበትህ ከወጣ ተጠበቅ ፥ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ትሰጥ ዘንድ ተስለህ በአንደበትህ እንደተናገርክ እንደዚያው አድርግ ።

ወደ ባልንጀራህ እርሻ ብትገባ በእጅህ እሸትህ እሸትን ብላ ፥ ነገር ግን ከባልንጀራህ እርሻ ገብተህ በማጭድ አትጨድ ።

ወደ ባልንጀራህ ወይን ቦታም ብትገባ ሆድህ እስኪጠግብ ድረስ እሸቱን ብላ ፥ በአገልግል ግን አትጨምር ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

ሚስት አግብቶ ከሷ ጋር የኖረ ሰው ቢኖር ፥ ከዚህ በኋላ በሱ ዘንድ መወደድን ባታገኝ ፥ በሷ ኃፍረት የሆነ ነገር አግኝቷልና የፍችዋን ደብዳቤ ጽፎ በእጅዋ ሰጥቶ ያስወጣት ። ዘዳ፥ ፳፫ ፲፪፥ ማቴ፥ ፲፱ ፯ ።

ሂዳም ሌላ ሰው ብታገባ ከዚያም በኋላ ያገባት ሰው ቢጠላት የመፈቻዋን ደብዳቤ ጽፎ በእጅዋ ሰጥቶ አስወጥቶ ቢሰዳት ፥ ሚስት ትሆነው ዘንድ በኋላ ያገባት ሰው ቢሞት ።

ቀድሞ ለፈታት ለዚያ ሰው ወደርሷ ይመለስ ዘንድ ይህ በእግዚአብሔር ፊት የሚያስጸይፍ ነውና ከጐሰቈለች በኋላ ሚስት ልትሆነው ያገባትም ዘንድ አይገባውም ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ የሚሰጣችሁ ምድርንም አታርክሱ ። ኤር፥ ፫ ፩ ።

፭ ወለእመቦ ዘነሥአ ብእሲተ ግብተ ኢይፃእ ፀብአ ወኢ ሌብ ምንተኒ ዘያቀትውዎ ድኅነ ውእቱ ቤቱ አሐተ ዓመተ ከመ ይትፌሣሕ ምስለ ብእሲቱ እንተ አውሰበ ።

ድንገት ሚስት ያገባ ሰው ቢኖር ወደ ሰልፍ አይውጣ የዘመቻ ፈረ ብለው ምንምን አያገብሩት ፣ ካገባት ሚስቱ ጋር ደስ ይለው ዘንድ ቤቱ አንድ ዓመት ከዘመቻ ፈረ ይዳን ። ዘዳ፣ ፳ ፯፣ ምሳ፣ ፭ ፲፰ ።

፮ ወኢትእኅዝ ማሕረፀ ወኢመድሐ ማሕረፅ እስመ መብዕለ ነፍስ ውእቱ ወኢያእኅዝዎ ።

ወፍጮንና መጅን መያዣ አድርገህ አትያዝ፣ ሰውነት መመገቢያ ነውና አይያዙት ። ዘጸ፣ ፳፪ ፲፱ ።

፯ ወለእመቦ ዘተረክበ ብእሲ ዘሰረቀ ነፍሰ እምአኀዊሁ እምደቂቀ እስራኤል ወተፀገሎ ወሤጦ ፣ ለይቅትልዎ ለውእቱ ሰራቂ ወታሴስሎ እኩየ እምስቴትክሙ ።

ከወንድሞቹ ከእስራኤል ልጆች ሰውን የሰረቀ ቀምቶም የሸጠው ሰው ቢኖር ያን የሰረቀው ሰው ይግደሉት እንዲህ እያደረጋችሁ ከውስጣችሁ ክፉ ክፉውን አርቁ ።

፰ ወዑቅ ርእሰከ በእንተ ትእምርተ ለምጽ ተዓቀብ ጥቀ ከመ ትግበር ኵሉ ሕገ ዘይቤሉከ ካህናት ወሌዋውያን በከመ አዘዝኩከ ተዓቀብ ዘትገብር ።

ስለ ለምጽ ምልክት ለራስህ ዕወቅ፣ ሌዋውያንና ካህናት ያዘዙህን ሕጉን ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ ፈጽመህ ተጠበቅ እንዳዘዝኩህ የምታደርገውን ጠብቅ ። ዘሌ፣ ፲፫ ፲፫ ።

፱ ወተዘከር ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር አምላክከ ላዕለ ማርያ በፍኖት አመ ወፃእክሙ እምግብጽ ።

ከግብጽ በወጣችሁ ጊዜ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በጕዳና በማርያ ያደረገውን ሁሉ አስብ ። ዘኍ፣ ፲፪ ፲ ።

፲ ወለእመቦ ዘይፈድየከ ካልእከ ዕዳ ዘከነ ኢትበእ ውስተ ቤቱ ከመ ተእኅዝ እኅዘከ ዳዕሙ አፍአ ትቀውም ።

በልንጀራህ የሚከፍለህ ዕዳ የሆነ ገንዘብ እንዳለ በውጭ ቁም እንጂ መያዣህን ትይዝ ዘንድ ወደ ቤቱ አትግባ።

፲፩ ወብእሲ ዕዳከ ዝከቱ ዘይፈድየከ ለሊሁ ያወፅእ አኅዘከ አፍአ ኀቤከ ።

ዕዳህን የሚከፍልህ ያ ሰው እሱ መያዣህን ከንተ ዘንድ ወደ ውጭ ያውጣልህ ።

፲፪ ወለእመ ብእሲ ነዳይ ውእቱ፣ ኢታቢት አኅዞ ኀቤከ ።

ያ ሰው ድኻ ቢሆን ግን፣ መያዣውን ከንተ ዘንድ አታሳድር ።

፲፫ ታገብእ ሎቱ አኅዞ ዘእንበለ ይዕርብ ፀሐይ ወይበይት በልብሱ ወትትባረክ ወይከውንከ ምጽዋተ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ፀሐይ ሳይገባ መያዣውን መልስለት፣ ልብሱን ለብሶ ይደር አንተም ትመረቃለህ፣ በፈጣሪህ በእግዚአብሔርም ፊት ምጽዋት ይሆንልኻል ። ዘፀ፣ ፳፪ ፳፮ ።

፲፬ ወኢትፀምዖ ዐስበ ለዐሳብ ለነዳይ ዘኀጡእ ውእቱ እምአኀዊከ አው እምግዩራን ዘውስተ ሀገርከ ።

ከወንድሞችህ ወይም በአገርህ ካሉ ስደተኞች ገንዘብ ያጣ ድኻ ምንደኛ፣ ደመወዙን አትከልክለው ።

፲፭ እንተ ጸብሐት ትሁብ ዐስቦ ወኢታዕርብ ፀሐየ ላዕሌሁ እስመ ነዳይ ውእቱ ወውእቱ ተሰፋሁ ወኢይግዐር ላዕሌከ ኀበ እግዚአብሔር ወኢይኩንከ ኀጢአተ ።

ድኻ ነውና አለኝታውም እሱ ነውና ወደ እግዚአብሔር እንዳይጮህብህ ኃጢአትም እንዳይሆንብህ ፀሐይ ሳይገባ በየቀኑ ደመወዙን ስጠው ። ዘሌ፣ ፲፱ ፲፫ ።

፲፮ ወኢይመውቱ ወላድያን በበይነ ውሉዶሙ ወኢይመውቱ ውሉድ በበይነ ወላድያኒሆሙ አላ አሐዱ አሐዱ በኀጢአቱ ይመውት ።

አንዱም አንዱም በበደለው በደል ይሞታል እንጂ፣ ወላጆች በልጆቻቸው ልጆችም በወላጆቻቸው በደል አይሞቱም ። ፬ ነገ፣ ፲፬ ፯፣ ሕዝ፣ ፲፰ ፳ ።

፲፯ ወኢትሚጥ ፍትሐ ግዩር ወዘእጓለ ማውታ ወዘዐቤር ።

እናት አባቱ የሞቱበትንና፣ የስደተኞችን፣ የባልቴትንም ፍርድ አትለውጥ ። ዘዳ፣ ፲ ፲፰፣ ኢሳ፣ ፩ ፳፫ ።

፲፰ ወተዘከር ከመ ገብር አንተ በምድረ ግብጽ ወቤዘወከ እግዚአብሔር አምላክከ እምህየ ወበበይነ ዝንቱ እኤዝዘከ እነ ትግበር ዘንተ ነገረ ።

በግብጽ አገር አንተ ተገዥ ባርያ እንደነበርህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ከዚያ እንዳዳነህ አስብ፣ ስለዚህ ይህንን ታደርግ ዘንድ አዝኻለሁ ። ዘዳ፣ ፳፬ ፳፪፣ ፭ ፲፭ ።

፲፱ ወለእመ ዐፀድከ እክለ ገራህትከ ወረሳዕከ አሐተ ክልስስተ ውስተ ገራህትከ ኢትግባእ ከመ ትንሣእ፣ ለግዩር ወለእጓለ ማውታ ወለዐቤር ይኩን ከመ ይባርክ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ተግባረ እደዊከ ።

የእርሻህን አዝመራ ብታጭድ አንዲቱን ነዶ በእርሻህ ብትዘነጋ ታነሣት ዘንድ አትመለስ፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በእጅህ ሥራ ሁሉ ያከብርህ ዘንድ እናት አባቱ ለሞቱበት ልጅና፣ ለስደተኛ፣ ለባልቴትም ይሁን ። ዘሌ፣ ፲፱ ፱ ።

፳ ወለእመኒ ቀሠምከ ዐፀደ ወይንከ ኢትድግም ተመይጠ ድኅሬከ ከመ ታስተናጽሕ ቀሢመ ለግዩር፣ ወለእጓለ ማውታ፣ ወለዐቤር ይኩን ።

የወይንህን በታ በቀሰምክ (በለቀምክ) ጊዜ፣ እጥርተህ ትለቅም ዘንድ ዳግመኛ ወደ ኋለህ አትመለስ፣ እናት አባቱ ለሞቱበት ልጅና፣ ለስደተኛ፣ ለባልቴትም ይሁን ።

፳፩ ወለእመኒ ቀሠምከ ዘይትከ ኢትድግም ተመይጠ ድኅሬከ ከመ ታስተናጽሕ ቀሢመ፣ ለግዩር፣ ወለእጓለ ማውታ ወለዐቤር ይኩን ።

እናት አባቱ ለሞቱበት ልጅና ለስደተኛ ለባልቴትም ይሁን እንጂ ዘይትህን በለቀምክ ጊዜ አጥርተህ ትለቅም ዘንድ ዳግመኛ ወደ ኋላህ አትመለስ ። ዘሌ፣ ፲፱ ፲ ።

፳፪ ወተዘከር ከመ ግዩር አንተ በምድረ ግብጽ ወቤዘወከ እግዚአብሔር አምላክከ እምህየ ።

አንተ በግብጽ ምድር ስደተኛ እንደ ነበርክ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ከዚያ እንዳዳነህ (እንዳወጣህ) አስብ ።

፳፫ ወበይነ ዝንቱ እኤዝዘከ እነ ትግበር ዘንተ ነገረ ።

ስለዚህም ይህንን ነገር ታደርግ ዘንድ እኔ አዝኻለሁ ።

ምዕራፍ ፳፭ ።		ምዕራፍ ፳፭ ።
ወለእመ ኮነ ተስናን በማእከለ ሰብእ ወመጽኡ ውስተ ዐውድ ወተሰነኑ ወአርትዑ ለዘይረትዕ ወአዕለዉ ለዘ ይጌወግ ።	፩	በሰዎች መካከል ጠብ ቢሆን፡ ሰዎችም ወደ ሸንጎ መጥተው ቢከራከሩ እውነቱን እውነት፡ ሐሰቱን ሐሰት ብለው ፍረዱ ። ዘዳ፡ ፲፱ ፲፯፡ ምሳ፡ ፲፯ ፲፭ ።
ወለእመ ኮነ ለተቀሥፎ ያንብርዎ ቅድመ ዐውድ ለገኩ ዘይጌወግ ወይቅሥፍዎ በቅድሚሆሙ በአምጣነ አበሳሁ ።	፪	በደሉም ለመገረፍ ቢሆን ያን የሚገረፈውን ሰው በሸንጎ አስቀምጠው የበደለውን ያህል በፊታቸው ይግረፉት።
አርብዓ ይቅሥፍዎ በኍልቈ ወኢያብዝኁ እምኔሁ ፤ ወለእመ አብዝኁ ቀሢፎቶ እምዝንቱ አስተኀፈርከ አኀዊከ በቅድሚከ ።	፫	በቍጥር አርባ ይግረፉት፡ ከአርባ አትርፈው (አብዝ ተው) አይግረፉት ፡ ከርባ አትርፈው ቢገርፉት ግን ወንድ ምህን በፊትህ አሳፈርከ (ነውረኛ አደረግህ) ።
ወኢትፈፅሞ አፉሁ ለላሕም ሰበ ታከይድ እክለ ።	፬	እኽልን በምታበራይበት ጊዜ የበሬውን አፉን አት ሰረው ። ፩ ቆሮ፡ ፱ ፱፡ ፩ ጢሞ፡ ፭ ፲፰ ።
ወለእመቦ አኃው እለ ይነብሩ ኅቡረ ብእሲ ምስለ እኁሁ ወሞተ አሐዱ እምኔሆሙ ወአልቦ ውሉድ ኢታውስብ ብእሲቱ ነኪረ ብእሴ እኁሁ ለምታ ለያውስባ ወውእቱ ለይበእ ኀቤሃ ወሎቱ ትኩኖ ብእሲቶ ወይነበር ምስሌሃ ።	፭	ወንድም ከወንድሙ ጋር አንድነት የሚኖሩ ወንድማ ማቾች ቢኖሩ ከነሳቸውም አንዱ ቢሞት ልጅ ባይኖረው የባሏ ወንድም ያግባት እንጂ ሚስቱ ሌላ ሰው አታግባ፤ እሱ ይድረስባት ለሱ ሚስት ትሁነው ከሷም ጋር ይኑር ። ሉቃ፡ ፳ ፳፰ ።
ወሕፃን ዘተወልደ ይኩን ለዘሞተ፡ ወይሰመይ በስሙ ወኢይደምሰስ ስሙ እምእስራኤል ።	፮	የተወለደውም ልጅ ለሞተው ሰው ይሁን ከእስራኤል ስሙ እንዳይጠፋም በስሙ ይጠራ ። ዘፍ፡ ፴፰ ፱ ።
ወለእመ ኢፈቀደ ውእቱ ብእሲ ያውስባ ለብእሲተ እኁሁ ፡ ወተዐርግ ይእቲ ብእሲት ኀበ ሊቃናት ወኀበ አንቀጽ ወትብል ኢይፈቅድ እኁሁ ለምትየ ያቅም ስመ እኁሁ ውስተ እስራኤል ።	፯	ያ ሰው የወንድሙን ሚስት ሊያገባት ባይወድ ግን ያች ሴት በአደባባይ ወዳሉ ሽማግሌዎች ወጥታ የባሌ ወንድም በእስራኤል ዘንድ የወንድሙን ስም ያስጠራ ዘንድ አልወደደም ትበል ። ሩት ፩ ፲፭፡ ፬ ፪ ።
ይጸውዕዎ ሊቃናተ ሀገር ወይበልዎ ኢትፈቅዶኑ ታቅም ዘርአ ለእኁከ ውስተ እስራኤል ወይበል ቀዊሞ ኢይፈቅድ አውስባ ።	፰	የአገር ሽማግሌዎችም ጠርተው በእስራኤል መካከል ለወንድምህ ልጅ ልትተክ አትወድምን፤ ይበሉት፡ እሱም ቁሞ ላገባት አልወድም ይበል ። ሩት ፬ ፮ ።
ወትቅረብ ይእቲ ብእሲት ኀቤሁ ቅድመ ሊቃናተ ይእቲ ሀገር ወትፍታሕ ሣእኖ ዘአሐቲ እግሩ ወትትፋእ ውስተ ገጹ ወትበል ከመዝ ይግበርዎ ለብእሲ ዘኢይፈቅድ ይሕንጽ ቤተ እኁሁ ።	፱	ያችም ሴት በዚያች አገር ሽማግሌዎች ፊት ወደርሱ ቀርባ ያንዲት እግሩ ጫማ ፈትታ ምራቋን እንትፍ ትበል በት፤ የወንድሙን ቤት ይሠራ ዘንድ የማይወደውን ሰው እንዲህ ያድርጉት ትበል ። ዘኍ፡ ፲፪ ፲፬፡ ሩት ፬ ፯ ።
ወይሰመይ ስሙ በውስተ እስራኤል ቤተ ፍቱሐ አሣእን ።	፲	ስሙም በእስራኤል ዘንድ ጫማው የወለቀ ሰው ወገን ይባል ። ምሳ፡ ፯ ፴፫፡ ፩ ጢሞ፡ ፫ ፯ ።
ወለእመ ተበአሱ ክልኤቱ እደው ኅቡረ ብእሲ ምስለ ካልኡ ወመጽአት ብእሲቱ ለአሐዱ እምኔሆሙ ከመ ታኀድጎ ለምታ እምእደ ዘበጠሁ ወአልዐለት እዴሃ ወአኀዘቶ በክልኤሆን አስከቲሁ ለይምትሩ እዴሃ ወኢትምሐከ ዐይንከ ።	፲፩	ሁለት ሰዎች አንዱ ከንዱ ጋራ አንድነት ቢጣሉ በኋን ከሚመታው ሰው እጅ ታስጥለው ዘንድ ከነሱ ያንዱ ሰው ሚስት መጥታ እጅዋን ዘርግታ ሁለት ብልቶቹን ብትይ ዘው እጅዋን ይቍረጧት፡ ዓይንህም አትራራላት ። ዘዳ፡ ፲፱ ፲፫ ።
ወኢታንብር ለከ መዳልወ ንኡሰ ወዐቢየ ወኢትግበር ለከ በውስተ ቤትከ መስፈርተ ንኡሰ ወመስፈርተ ዐቢየ ።	፲፪	ላንተ ታላቅ ሚዛንና ታናሽ ሚዛን ታላቅ ቁናና ታናሽ ቁና በቤትህ አታኑር ። ምሳ፡ ፲፯ ፲፩፡ ሚክ፡ ፯ ፲፩ ።
መዳልውከኒ ርቱዐ ወጽዱቀ ይኩንከ ከመ ታብዝኅ መዋዕለ በምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ርስተ ።	፲፫	ፈጣሪህ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድ ር ዕድሜህ ይረዝም ዘንድ፡ ሚዛንህ የቀናና እውነተኛ ይሁን ። ምሳ፡ ፲፩ ፩ ።
እስመ ርኩስ ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ኵሉ ዘይገብሮ ለዝንቱ ወኵሉ ዘይገብር ዐመፃ ።	፲፬	ይህን የሚያደርግ ሰው ሁሉ በደልንም የሚያደርግ ሁሉ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ ነውና ።
ወተዘከር ኵሎ ዘገብረ ላዕሌከ አማሌቅ በፍኖት አመ ወፃእከ እምድረ ግብጽ ።	፲፭	ከግብጽ አገር በወጣህ ጊዜ አማሌቅ በጕዳና ያደረገ ብህን ሁሉ አስብ ። ዘፀ፡ ፲፯ ፰፡ ዘዳ፡ ፳፬ ፱ ።
ዘከመ ተቃወመከ በፍኖት ወአምተረከ ኃዕዘከ እለ ይጸምዉ በድኅሬከ ።	፲፮	በጕዳናም እንደ ተቃወመህ ከንተ በኋላ ደክመው የነ በሩትን ጓዞችህንም ነጥቆ እንዳስቀረ አስብ ።

፲፰ ወአንተሰ ርኁብከ ወደከምከ ወኢፈራህኮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

፲፱ ወአመ ያዐርፈከ እግዚአብሔር አምላክከ እምኵሉ ፀርከ ዘዐውድከ ውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ትትዋረሳ ርስተ ትደመስስ ለአማሌቅ እምታሕተ ሰማይ ወኢትረስዖ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

፩ ወለአመ በእከ ውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ትትዋረሳ ርስተ ወነበርከ ውስቴታ ትነሥእ እምፍሬ ምድር ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፪ ወትወዲ ውስተ ቀርጠሉን ወተሐውር ውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በሀየ ።

፫ ወትበውእ ኀበ ካህን ዘሀለወ በውእቱ መዋዕል ወትብሎ አየድዕ ዮም ቅድመ እግዚአብሔር አምላኪየ እስመ በጻሕኩ ውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊነ ከመ የሀበነ ።

፬ ወይነሥእ ካህን ለውእቱ ሙዳየ ቀርጠሉን እምውስተ እደዊከ ወያነብሮ ቅድመ ምሥዋዑ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

፭ ወትብል ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ አበውየ ወፅኡ እምድረ ሶርያ ወወረዱ ውስተ ግብጽ ወነበሩ ህየ እንዘ ውኁዳን እሙንቱ በኍልቈሆሙ ወኮኑ በሀየ ሕዝበ ዐቢየ ወመልኡ ወዐብዩ ብዙኀ ።

፮ ወሣቀዩነ ግብጽ ወአሕመሙነ ወአገበሩነ ዕፁበ ግብረ ።

፯ ወጸራሕነ ኀበ እግዚአብሔር አምላከ አበዊነ ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃለነ ወርእየ ሕማመነ ወሥራሐነ ወሥቃየነ ፤

፰ ወአውፅአነ ለሊሁ እምድረ ግብጽ በእድ ጽንዕት ወበመዝራዕት ልዑል በዐቢይ ግርማ ወበዓቢይ ተአምር ወመድምም ።

፱ ወአብአነ ውስተ ዝንቱ መካን ወወሀበናሃ ለዛቲ ምድር እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ።

፲ ወይእዜኒ ናሁ አምጻእኩ ቀዳሚ እክለ ምድርየ ዘወሀበኒ እግዚአብሔር ምድረ እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ወትሰግድ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፲፩ ወትትፌሣሕ በኵሉ በረከት ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ አንተ ወቤትከ ወሌዋዊኒ ወግዩርኒ ዘኀቤከ ።

፲፪ ወእምከመ ፈጸምከ ዐሥሮተ ኵሉ ዐሥራት ዘእክለ ኵሉ ምድርከ በሣልስ ዓም ፥ ወእምዝ ዘአመ ዳግም ትዴሥር ክልኤተ ዓሥራተ ወትሁብ ለሌዋዊ ወለግዩርኒ ወለእጓለ ማውታ ወለዕቤር ይብልዕዎ በሀገርከ ወይጽገቡ ።

፲፫ ወትብል በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ አንጻሕኩ ዘእዌድስ ለከ እምነ ቤትየ ወወሀብክዎ ለሌዋዊ ወለግዩር

አንተም ደክሞህ ርበህ ሳለ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አልፈራኸውም ። ኢያ፣ ፲ ፲፱፣ ፪ ሳሙ፣ ፲፯ ፪ ።

ርስት አድርገህ ትወርሷት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሚሰጥህ ምድር በዙርያህ ካሉ ጠላቶችህ ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ባሳረፈህ ጊዜ አማሌቅን ከሰማይ በታች አጥፋው፣ አትዘንጋው ። ዘፀ፣ ፲፯ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

ርስት አድርገህ ትወርሳት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ ሚሰጥህ ምድር ብትገባ በውስጧም ብትኖር፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ ምድርህ የተገኘውን ፍሬ ውሰድ ። ምሳ፣ ፫ ፱፣ ሮሚ ፰ ፳፫ ።

በአገልግልም ይዘህ በዚያ ስሙ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ መረጠው በታ ሂድ ።

በዚያ ወራት ወዳለውም ካህን ገብተህ እንዲህ ይስጠኝ ዘንድ እግዚአብሔር ላባቶቻችን ወደ ማለላቸው ምድር ደረሻለሁና አሁን በፈጣሪዬ በእግዚአብሔር ፊት እናገራለሁ በለው ።

ካህኑም ያነን አገልግል ከእጅህ ተቀብሎ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር መሠውያ ፊት ያኑረው ። ሆሴዕ ፲፪ ፲፪ ።

አባቶቼ በእግዚአብሔር ትእዛዝ ከሶርያ ምድር ወጥተው ወደ ግብጽ ወረዱ፣ እነሱም በቍጥራቸው ጥቂት ሁነው ሳሉ በግብጽ ኖሩ፣ በዚያም ታላቅ ወገን ሆኑ፣ በዓለም መሉ፣ እጅግም በዙ ። ዘፍ፣ ፵፫ ፪ ።

ግብጻውያንም መከራ አጸኑብን አስጨነቁን የሚያስጨንቅም ሥራ አሠሩን ። ዘፀ፣ ፲፬ ፲፬ ።

እኛም ወደ አባቶቻችን ፈጣሪ ወደ እግዚአብሔር ጮኸን፣ እግዚአብሔርም ድካማችንንና መከራችንን አይቶ ልመናችንን ሰማን ። ዘፀ፣ ፪ ፳፫ - ፳፭ ።

እሱ በጸናች ሥልጣንና በተዘረጋች ክንድ በታላቅ መፈራት በታላቅና በድንቅ በድንቅ ተአምራት ከግብጽ አገር አወጣን ። ዘፀ፣ ፲፪ ፴፯፣ ዘዳ፣ ፬ ፴፬ ።

ማርና ወተት የምታፈሰውን ይህችንም ምድር ሰጥቶ ወደዚህ በታ አገባን ። ዘፀ፣ ፫ ፰፣ ዘዳ፣ ፳፮ ፲፭ ።

አሁንም እግዚአብሔር ከሰጠኝ ማርና ወተት ከምታፈሰው ምድር የምድሬን እኽል መጀመሪያ እነሆ አመጣሁ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ስገድ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሰጠህ በረከት ሁሉ አንተን ደስ ይበልህ፣ ወገንህንም ካህንም በንተ ዘንድ ያለ ስደተኛውንም ደስ ይበለው ። ዘዳ፣ ፲፪ ፯ ።

በሦስተኛው ዓመት ከመሬትህ ከተገኘው እኽል አሥራት አውጥተህ በጨረስህ ጊዜ ከዚህ በኋላ ሁለተኛ አሥራት አውጥተህ ለካህኑ፣ ለስደተኛው፣ ለባልቴትና፣ እናት አባቱ ለሞቱበትም ልጅ ስጠው፣ በአገርህም በልተው ይጥገቡ ። ዘሌ፣ ፳፯ ፴፣ ዘዳ፣ ፲፬ ፳፱ ።

በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ከገንዘቤ ለይቼ ለስደተኛና ለካህን ለባልቴትና እናት አባቱ ለሞቱበት ልጅ አን

ወለእጓለ ማውታ ወለብእሲ በከመ ኵሉ ትእዛዝከ ዘአዘዝከኒ ኢተዐደውኩ ትእዛዘከ ወኢረሳዕክዎ ።

ድኻ ሰጠሁት ፤ እንዳዘዝከኝ ትእዛዝም ሁሉ ትእዛዝህን አላፈረስኩም አልዘነጋሁም።

፲፬ ወበሕማምየ ኢበላዕኩ እምኔሁ ፡ ወኢያዐርጉ መሥዋ ዕተ ኀጢአት እምኔሁ ለርኩስየ ወኢወደይኩ ውስተ በድን እምኔሁ ወሰማዕኩ ቃለ እግዚአብሔር አምላኪየ ወሰማዕኩ ኵሎ ዘአዘዝከኒ ።

ከሱም የአዝን እንጀራ አልበላሁም ፤ ከሱም ኃጢአት የሚሆን መሥዋዕት አልሠዋሁም ፤ ከሱም የቀብር እንጀራ አልበላሁም ፤ የፈጣሪዬን የእግዚአብሔርን ቃል ሰማሁ ፤ ያዘዝከኝንም ሁሉ ሰማሁ ። ዘሌ፡ ፯ ፳ ፡ ሆሴ ፱ ፬ ።

፲፭ ወነጽር እምቤተ መቅደስከ እምሰማይ ወባርክ ሕዝበከ እስራኤል ወምድረ እንተ ወሀብከነ ዘከመ መሐልከ ለአ በዊነ ከመ ተሀበነ ምድረ እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ።

በሰማይ ሁነህ ማደሪያህ ቤተ መቅደስን ተመልከት ፤ ወገኖችህ እስራኤልንም አክብር ፤ ተድላ ደስታ የሚገኝ በት ምድርን ትሰጠን ዘንድ ለአባቶቻችን እንደ ማልክላ ቸው የሰጠኸንም ምድር አክብር ። ዘካ፡ ፪ ፲፫ ።

፲፮ ወበዛቲ ዕለት እግዚአብሔር አምላክከ አዘዘከ ከመ ትግበር ኵሎ ዘንተ ኵነኔሁ ወትዕቀብ ፍትሖ ወትግበር በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ ወትሖር በፍናዊሁ ወትዕ ቀብ ፍትሖ ወኵነኔሁ ወትስማዕ ቃሎ ።

ይህን ሁሉ ፍርዱን ታደርግ ዘንድ ትእዛዙንም ትጠ ብቅ ዘንድ በፍጹም ልቡናህ ፤ በፍጹም ሰውነትህ ትሠራው ዘንድ በሕጉም ጸንተህ ትኖር ዘንድ ፍርዱንና ሥርዓቱን ትጠብቅ ዘንድ ቃሉንም ትሰማ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብ ሔር በዚች ቀን አዘዘህ ። ዘዳ፡ ፳፯ ፲፰ ።

፲፯ እስመ እግዚአብሔር ኀረየከ ዮም ከመ ትኩኖ ሕዝበ ለርእሱ በከመ ይቤለከ ከመ ትዕቀብ ኵሎ ትእዛዞ ወትኩን መልዕልተ ኵሉ አሕዛብ ።

ትእዛዙን ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ ከአሕዛብም ሁሉ በላይ ትሆን ዘንድ እንደ ነገረህ የራሱ ወገን ትሆነው ዘንድ እግዚአብሔር ዛሬ መርጦሃልና ። ዘፀ፡ ፲፱ ፭ ።

፲፰ ወገብረ ለከ ስመ በሊየ ወምክሐ ወክብረ ከመ ትኩን ሕዝበ ቅዱሰ ለእግዚአብሔር አምላክከ በከመ ይቤለከ ።

እንደ ነገረህ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር የተለየህ ወገን ትሆነው ዘንድ ታላቅ ስም አጠጣልህ ፤ እንድትመኩና እን ድትከብርም አደረገህ ። ዘዳ፡ ፳፰ ፩ ፡ ፴፪ ፰ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

፩ ወአዘዞሙ ሙሴ ለአእሩግ እስራኤል ወይቤሎሙ ዐቁ ከመ ትግበሩ ኵሎ ዘንተ ትእዛዘ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ።

ሙሴ የእስራኤልን ሽማግሎች እንዲህ ብሎ አዘዛ ቸው ፤ እኔ አሁን የማዛችሁን ይህን ሁሉ ትእዛዝ ታደርጉ ዘንድ ዕወቁ ።

፪ ወአመ ተዐድውዎ ለዮርዳኖስ ውስተ ምድር ዘይሁብ ክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ትቀውሙ ለክሙ እእ ብነ ዐበይተ ወትመርግዎን መሬተ ፀዐዳ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ወደ ሚሰጣችሁ አገር ለመ ሄድ ዮርዳኖስን በተሻገራችሁ ጊዜ ለናንተ ታላላቅ ድንጊ ያዎችን አቁማችሁ በኖራ ቀቧቸው ። ኢያ፡ ፬ ፩ ።

፫ ወትጽሕፉ ውስተ ውእቶን እእብን ኵሎ ነገረ ለዝንቱ ሕግ ወሶበ ዐደውክሙ ዮርዳኖስ ሶበ በጻሕክሙ ውስተ ይእቲ ምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክሙ ለአበዊክሙ በከመ መሐለ ሎሙ ከመ የሀብክሙ ምድረ እንተ ትው ኅዝ ሐሊበ ወመዓረ በከመ ይቤለክሙ እግዚአብሔር አም ላክሙ ለአበዊክሙ ።

ማርና ወተት የምታፈሰውን አገር ይሰጣችሁ ዘንድ የአባቶቻችሁ ፈጣሪ እግዚአብሔር እሰጣችኋለሁ ብሎ እን ደማለላቸው ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ የአባቶቻችሁ ፈጣሪ እግዚአብሔር ወደ ሚሰጣችሁ ወደዚያች አገር በገባችሁ ጊዜ የዚህን ሕግ ነገር ሁሉ በነዚያ ድንጊያዎች ላይ ጻፉ ። ኢያ፡ ፰ ፴፪ ።

፬ ወሶበ ዐደውክሙ ዮርዳኖስ ትቀውምዎን ውስተ ደ ብረ ጌባል ለውእቶን እእብን እለ አነ እኤዝዘክሙ ዮም በእንቲአሆን ወትመርግዎን መሬተ ፀዓዳ ።

ዮርዳኖስን በተሻገራችሁ ጊዜ እኔ አሁን ስለ እነሱቸው የማዛችሁን እነዚያን ድንጊያዎች ጌባል በሚባል ተራራ ላይ አቁማችሁ በረንቅ (በኖራ) ቀቧቸው (ለቅልቋቸው) ።

፭ ወትነድቁ በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር አምላክከ በእብን ዘኢገሠሥዎን ሐፂን እለ ኢከና ውቁራተ ወበቶን ትነ ድቁ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

ብረት በልነካቸው ባልለዘቡ ድንጋዮች ለፈጣሪህ ለእ ግዚአብሔር በዚያ መሠውያን ሥራ በነሱቸው ለፈጣሪህ እግዚአብሔር መሠውያን አዘጋጅ ። ዘፀ፡ ፳ ፳፭ ።

፯ ወትሠውዑ ላዕሌሆን መሥዋዕተ መድኀኒት ፤ ብላዕ ወጽገብ በህየ ወተፈሣሕ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።

በነሱቸው ላይ ድኅነት የሚገኝበት መሥዋዕትን ሠዋ በዚያም በልተህ ጠግበህ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይበልህ ። ኢያ፡ ፰ ፴፩ ።

፰ ወጸሐፍ ውስተ ውእቶን እእብን ፡ ዘንተ ኵሎ ሕገ ጥዩቀ ጥቀ ።

ፈጽሞ የታወቀ (የተገለጠ) አድርገህ ይህን ሕግ ሁሉ በነዚያ ድንጋዮች ላይ ጻፍ ። ዘዳ፡ ፳፯ ፲፫ ።

፱ ወይቤሎሙ ሙሴ ለካህናት ወለሌዋውያን ወለኵሉ ሕዝበ እስራኤል አርምም ወስማዕ እስራኤል በዛቲ ዕለት ኮንከ ሕዝበ ለእግዚአብሔር አምላክከ ፡ ወስማዕ ቃሎ ወግ

ሙሴም ካህናትን ሌዋውያንንና የእስራኤልን ወገኖች ሁሉ እስራኤል ሆይ ፤ ዝም ብለህ ስማ በዚች ቀን ለፈጣ ሪህ ለእግዚአብሔር ወገን ሆንኸል ፤ ቃሉንም ስምተህ እኔ

በር ኵሉ ትእዛዞ ወኵነኔሁ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ።
፱ ወአዘዞሙ ሙሴ ለሕዝብ በይእቲ ዕለት ወይቤሎሙ
እሉ እሙንቱ እለ ይቀውሙ ወይባርክዎ ለሕዝብ በደ
ብረ ገሪዛን ዓዲወክሙ ዮርዳኖስ ፤ ስምዖን ወሌዊ ፤ ወይ
ሁዳ ፤ ወይሳኮር ፤ ወዮሴፍ ፤ ወብንያም ።
፲ ወእሉ እሙንቱ እለ ይቀውሙ ለረጊም በደብረ ጌባል
ሮቤል ፤ ወጋድ ፤ ወአሴር ፤ ወዛብሎን ፤ ወዳን ፤ ወንፍታሌም ።
፲፩ ወያወሥኡ ሌዋውያን ወይብልዎሙ ለኵሉ
እስራኤል በዐቢይ ቃል ።
፲፪ ርጉም ለይኩን ብእሲ ዘይገብር ግልፎ ወስብከ ዘርኩሰ
በኀበ እግዚአብሔር ግብረ ኬንያ ፤ ወዘይሠይም ወየኀብእ
ወያወሥኡ ፤ ኵሉ ሕዝብ ወይብሉ አሜን ወአሜን ።

፲፫ ርጉም ለይኩን ዘያስተሐቅር አባሁ ወእሞ ፤ ወይብሉ
ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።
፲፬ ርጉም ለይኩን ዘይሰርቅ ደወለ ቢጹ ፤ ወይብሉ ኵሉ
ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፲፭ ርጉም ለይኩን ዘያስሕቶ ፍኖተ ለዕውር ፤ ወይብሉ
ሕዝብ አሜን ወአሜን ።
፲፮ ርጉም ለይኩን ዘይጌምፅ ፍትሐ ግዩር ወዘእጓለ ማው
ታ ወዘዐቤር ፤ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፲፯ ርጉም ለይኩን ዘይሰክብ ምስለ ብእሲተ አቡሁ እስመ
ከሠተ ኃፍረተ አቡሁ ፤ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን
ወአሜን ።
፲፰ ርጉም ለይኩን ዘይሰክብ ምስ ኵሉ እንስሳ ፤ ወይብሉ
ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።
፲፱ ርጉም ለይኩን ዘይከብ ምስለ እኅቱ እመኒ እንተ እም
አቡሁ ፤ ወእመኒ እንተ እምእሙ ፤ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ
አሜን ወአሜን ።
፳ ርጉም ለይኩን ዘይሰክብ ምስለ እመ ብእሲቱ ፤ ወይ
ብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።
፳፩ ርጉም ለይኩን ዘይዘብጦ ካልአ በኅቡእ ጕሕሉት ፤ ወይ
ብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።
፳፪ ርጉም ለይኩን ዘይነሥእ ሕልያነ ከመ ይቅትል ነፍሰ
ወደመ ንጹሐ ፤ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፳፫ ርጉም ለይኩን ኵሉ ብእሲ ዘኢይቀውም ይግበር ቃለ
ዘውስተ ዝንቱ ሕግ ፤ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

፩ ወለእመ ሰሚዐ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ
ወዐቀብከ ከመ ትግበር ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም
ይሬስየከ እግዚአብሔር አምላክከ መልዕልተ ኵሉ አሕዛበ
ምድር ።
፪ ወይበጽሐከ ዝንቱ ኵሉ በረከት ወይረክበከ ለእመ
ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ዛሬ የማዝህን ትእዛዙንና ፍርዱን ሁሉ አድርግ አላቸው ።
ሙሴ በዚያች ቀን ሕዝቡን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው ፤
ዮርዳኖስን በተሻገራችሁ ጊዜ ገሪዛን በሚባል ተራራ ላይ
ቁመው ሕዝቡን የሚመርቁት እሊህ ናቸው ፤ ስምዖን ፤
ሌዊ ፤ ይሁዳ ፤ ይሳኮር ፤ ዮሴፍና ብንያም ናቸው ።
ለመርገምም በጌባል ተራራ የሚቆሙ እሊህ ናቸው ፤
ሮቤል ፤ ጋድ ፤ ዛብሎን ፤ አሴር ፤ ንፍታሌምና ዳን ናቸው ።
እነዚያ ሌዋውያንም ለእስራኤል ሁሉ በታላቅ ቃል
እንዲህ ብለው ይመልሱላቸዋል ።
በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ (ርኩስ የሆነ) የተቀረጸ
ጣኦትን የሚያደርግ ሰው ሠራሽ ጣኦትንም ሠውሮ የሚያ
ኖር ሰው የተረገመ ይሁን ይበሉዋቸው ፤ ሕዝቡም ሁሉ
መልሰው (አሜን) ይሁን ይሁን ይበሉ ። ዘፀ፡ ፳ ፬ ።
እናት አባቱን የሚያቃልል ሰው የተረገመ ይሁን ፤
ይበሉዋቸው ሕዝቡም ሁሉ መልሰው ይሁን ይሁን ይበሉ ።
የባልንጀራውን ድንበር የሚሰርቅ (የሚያፈርስ) ሰው
የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፤ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው
ይሁን ይሁን ይበሉ ።
ዕውሩን ጐዳና የሚያስተው የተረገመ ይሁን ይበሏ
ቸው ፤ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው ይሁን ይሁን ይበሉ ።
እናት አባቱ በሞቱበት ልጅ ፤ በመጻተኛና ፤ በበልቴ
ትም ፍርድ የሚያደላ ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፤
ሕዝቡም ሁሉ መልሰው ይሁን ይሁን ይበሉ ።
ያባቱን ኃፍረት ገልጧልና ከእንጀራ እናቱ የደረሰ
ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፤ ሕዝቡም ሁሉ መል
ሰው ይሁን ይሁን ይበሉ ። ዘሌ፡ ፲፰ ፰ ፤ ዘዳ፡ ፳፪ ፴ ።
በእንስሳም የሚደርስ ሁሉ የተረገመ ይሁን ይበሉ
ዋቸው ፤ ሕዝቡም ሁሉ ይሁን ይሁን ይበሉ ።
ከባቱ የተወለደች ወይም ከናቱ ከተወለደች ከእኅቱ
የደረሰ ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፤ ሕዝቡም ሁሉ
ይሁን ይሁን ይበሉ ። ዘሌ፡ ፲፫ ፱ ፤ ፳ ፲፯ ።
በሚስቱ እናት በማቱ የሚደርስ ሰው የተረገመ ይሁን
ይበሏቸው ፤ ሕዝቡም ሁሉ ይሁን ይሁን ይበሉ ።
በሥውር ባልንጀራውን የሚመታ ሰው የተረገመ ይ
ሁን ይበሏቸው ፤ ሕዝቡም ሁሉ ይሁን ይሁን ይበሉ ።
ነፍስን ለመግደል ንጹሕ ደምንም ለማፍሰስ ማማለጃ
(ጉቦ) የሚቀበል ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፤ ሕዝ
ቡም ሁሉ ይሁን ይሁን ይበሉ ። ዘፀ፡ ፳፫ ፰ ።
በዚህ ሕግ ያለውን ቃል ያደርግ ዘንድ የማይጸና ሰው
የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፤ ሕዝቡም ሁሉ ይሁን ይሁን
ይበሉ ። ዘዳ፡ ፳፰ ፲፭ ፤ ኤር፡ ፲፩ ፫ ። ገላ፡ ፫ ፲ ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል መስማትን ብትሰማ ፤
እኔም አሁን የማዝህን ትእዛዙን ሁሉ ታደርግ ዘንድ ሕጉ
ን ብትጠብቅ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በምድር ካሉ ከአሕ
ዛብ ሁሉ በላይ ያደርግኻል ። ዘፀ፡ ፲፭ ፳፮ ፤ ዘሌ፡ ፳፮ ፫ ።
የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ከሰማህ (ይህ ሁሉ
ምርቃት ይደርስኻል) ይደረግልኻል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፲፭ ።

ቡሩክ ትከውን በሐቅል፡ ወቡሩክ ትከውን በሀገር።	፫	በከተማም በበረኸም የተባረክህ የተመረቅህ ትሆናለህ፤
ብሩክ ይከውን ፍሬ ከርሥከ፡ ወቡሩክ ይከውን እክለ ምድርከ ወቡሩክ ይከውን መራዕየ አብግዒከ ወአልሕምቲከ።	፬	የሆድህም ፍሬ (ልጅህ) የተመረቀ ይሆናል ከምድርህ የተገኘ አዝመራህም የተባረከ ይሆናል የበጎችህም የላሞችህም መንጋ የተባረከ ይሆናል። ዘዳ፡ ፲፩ ፲፰፡ ፯ ፫።
ቡሩክ ይከውን መዛግብቲከ ወትራፋቲከ።	፭	ድልብህና ገንዘብህም የተባረከ ይሆናል።
ቡሩክ ትከውን በበአትከ፡ ወቡሩክ ትከውን በፀአትከ።	፮	በመግባትህና በመውጣትህም የተመረቅህ ትሆናለህ።
ወያገብኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ እዴከ ለፀርከ ከመ ይትቀጥቀጡ በታሕተ እገሪከ፡ በአሐቲ ፍኖት ይወፅኡ ይትቀበሉከ፡ ወበሰቡዑ ፍናው ይነትዑ እምቅድመ ገጽከ።	፯	ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ከእግርህ በታች ይወድቁ ዘንድ ጠላቶችህን በእጅህ ይጥልልሃል፤ ይቀበሉህም ዘንድ በአንድ መንገድ ይመጡብሃል፤ በሰባትም ጐዳና ከፊትህ ይሸሻሉ።
ወይፌኑ እግዚአብሔር በረከቶ ውስተ አብያቲከ ወውስተ ኵሉ ዘወደይከ እዴከ በውስተ ምድር ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ።	፰	እግዚአብሔርም በቤትህ በረከቱን ይልክልሃል፤ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሰጠህ ምድር በእጅህ በያዝከው ገንዘብህ ሁሉ በረከቱን ያሳድራል። ዘሌ፡ ፳፭ ፳፩።
ወያቀውመከ እግዚአብሔር ሎቱ ሕዝበ ቅዱሰ በከመ መሐለ እግዚአብሔር ለአበዊከ፡ ለእመ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ወሖርከ በፍናዊሁ።	፱	ፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ከሰማህ፤ በሕጉም ጸንተህ ከኖርህ እግዚአብሔር ለአባቶችህ እንደማለ ለሱ የተለየህ ወገን አድርጎ ያቆምሃል። ዘፀ፡ ፲፱ ፮።
ወይሬእዩ ኵሉ አሕዛበ ምድር ከመ ተሰምየ ላዕሌከ ስሙ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወይፈርሁከ።	፲	በዚህ ዓለም ያሉ አሕዛብም ሁሉ የፈጣሪህ የእግዚአብሔር ስም በአንተ እንደ ተጠራ አይተው ይፈሩሃል።
ወያስተበዝኀከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ ሠናይት በውሉደ ከርሥከ ወበእክለ ምድርከ።	፲፩	ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ከአብራክህ በተከፈሉ ልጆችህ ከምድርህም በተገኘው አዝመራ በበጎ ረድኤት የብዙ ብዙ ያደርግሃል። ምሳ፡ ፲ ፳፪።
ወያስተዋልዶን ለእንስሳከ በውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር አምላክከ ለአበዊከ ከመ የሀብከ በከመ መዋዕለ ሰማይ ዲበ ምድር።	፲፪	ጠፈር በአድማስ ጸንቶ እንዲኖር ለአባቶችህ እንደ ማለላቸው ፈጣሪህ እግዚአብሔር በዚህ ዓለም አጽንቶ ያኖርህ ዘንድ ከብቶችህም እንዲዋለዱ ያደርጋቸዋል።
ወይፈትሕ ለከ እግዚአብሔር መዝገበ ቡሩከ፡ ሰማይ ከመ የሀብከ ዝናመ በመዋዕሊሁ ለምድርከ፡ ከመ ይባርክ ለከ ኵሎ ተግባረ እደዊከ ወትሌቅሕ አንተ ለብዙኃን አሕዛብ ወአንተሰ ኢትትሌቃሕ፡ ወትኬንኖሙ አንተ ለብዙኃን አሕዛብ፡ ወለከሰ ኢይኬንኑከ።	፲፫	ምድርህ በምታበቅልበት ወራት ሰማይ ዝናም ለዘር ይሰጥህ ዘንድ፤ የእጅህንም ሥራ ሁሉ ይባርክልህ ዘንድ እግዚአብሔር መልካሙን መዝገብ ሰማዩን ይከፍትልሃል፤ አንተ ለብዙ አሕዛብ ታበድራለህ፤ አንተ ግን አትበደርም አንተ ብዙ አሕዛብን ትገዛቸዋለህ፤ አንተን ግን አይገዙህም። ፱ ነገ፡ ፳፱ ፱፤ ምሳ፡ ፱ ፳፯።
ወይሠይመከ እግዚአብሔር ውስተ ርእስ ወአኮ ውስተ ዘነብ፡ ወትከውን መልዕልተ ወኢትከውን መትሕተ፡ ለእመ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ወትእዛዞ ኵሎ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ከመ ትዕቀብ ወትግበር።	፲፬	ዛሬ እኔ የማዝህን የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ ትእዛዙንም ብትጠብቅና ብትፈጽም፤ እግዚአብሔር ራስ ያደርግሃል እንጂ፤ ጅራት (ገባር ያደርግሃል እንጂ ተገዥ) አያደርግህም። ኢያ፡ ፩ ፯።
ወኢትትገኃሥ እምኵሉ ቃል ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ኢለየማን ወኢለፀጋም፡ ከመ ትሑር ድኅረ አማልክተ ባዕድ ታምልኮሙ።	፲፭	ታመልካቸው ዘንድ የአሕዛብን ጣዖታት በትከተልና እኔ ዛሬ ከአዘዝኩህም ቃል ወደ ቀኝ ወደ ግራ ብትል፤ ከሁሉ በላይ ትሆናለህ እንጂ ከሁሉ በታች አትሆንም።
ወለእመሰ ኢሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትዕቀብ ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ይመጽእ ላዕሌከ ኵሉ ዝንቱ መርገም ወይረክበከ።	፲፮	እኔ አሁን የማዝህን ትእዛዙን ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ ግን ይህ ሁሉ ርግማን ይደርስብሃል፤ መከራም ያገኝሃል።
ወትከውን ርጉመ አንተ በሐቅል ወበሀገር።	፲፯	አንተ በከተማም በበረኸም የተረገምክ ትሆናለህ።
ወይከውን ርጉመ መዛግብቲከ ወትራፋቲከ።	፲፰	ድልብህም ገንዘብህም የተረገመ ይሆናል (ይጠፋል)።
ወርጉመ ይከውን ፍሬ ከርሥከ ወእክለ ምድርከ ወመራዕየ አልሕምቲከ ወአብግዒከ።	፲፱	ከአብራክህ የተከፈለ ልጅህም የተረገመ ይሆናል፤ ከምድርህ የተገኘ አዝመራም ይጠፋል፤ የበጎችህና የላሞችህም መንጋ ርጉም ይሆናል (ይጠፋል)።
ወርጉም አንተ በበአትከ፡ ወበፀአትከ።	፳	አንተም በመግባትህም በመውጣትህም የተረገምክ ትሆናለህ። ኢሳ፡ ፴ ፲፯፡ ፶፩ ፳።
ወይፌኑ እግዚአብሔር ላዕሌከ ንዴተ ወረኃበ ወብድብደ ወይጠፍእ ኵሉ ዘወደይከ እዴከ ውስቴቱ ወይሜር	፳፩	እግዚአብሔርም በአንተ ረኃብን፤ ችጋርን፤ ቸነፈርን ያመጣብሃል በእጅህ የያዝከውም ሁሉ ይጠፋል፤ እኔን

ወከ እስከ ይደመስስከ ፍጡነ በበይነ እከየ ምግባሪከ እስመ ኀደገኒ ።
፳፩ ወያጥሉ እግዚአብሔር ሞተ ላዕሌከ እስከ ያጠፍአከ ፍጡነ እምድር እንተ ውስቴታ ትበውእ ህየ ከመ ትትዋረሳ ።
፳፪ ወይቀሥፈከ እግዚአብሔር በጽዊዐ ሲሕ ፡ ወበፈጸንት ፡ ወበአስፈር ፡ ወበፍርሃት ፡ ወበድንጋጼ ፡ ወበዐበር ፡ ወበኀጢእ ፡ ወይሰድዱከ እስከ ያጠፍኡከ ።
፳፬ ወትከውን ሰማይ በመልዕልተ ርእስከ ብርተ ፡ ወምድርኒ በታሕቴከ ሐፂነ ።
፳፭ ወይሬስዮ እግዚአብሔር ለዝናመ ምድርከ ቆበረ ፡ ወመሬተ ይወርድ እምሰማይ ላዕሌከ እስከ ይቀጠቅጠከ ወእስከ ያጠፍአከ ።
፳፮ ወይገብረከ እግዚአብሔር ከመ ትትቀተል በቅድመ ፀርከ በአሐቲ ፍኖት ትወፅእ ኀቤሆሙ ፡ ወበሰቡዑ ፍናው ትነትዕ እምቅድመ ገጾሙ ወትከውን ዝርወ ውስተ ኵሉ መንግሥታተ ምድር ።
፳፯ ወይከውኑ አብድንቲከ መብልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ ወኢ ትረክብ ዘይቀብረከ ።
፳፰ ወይቀሥፈከ እግዚአብሔር በመቅሠፍተ ግብጽ በዐበቅ አኩይ ውስተ ነፍስትከ ወበሀከክ ዘአልቦ ፈውስ ።
፳፱ ወይቀሥፈከ እግዚአብሔር በድቀት ወበዓዊር ወበድንጋጼ ልብ ።
፴ ወትገብእ ወታመረስስ መዐልተ ከመ ያመረስስ ዕውር በውስተ ጽልመት ወኢትረክብ ፍኖተ ወትትገፋዕ ወትት በረበር በኵሉ መዋዕሊከ ወኢትረክብ ዘይረድአከ ።
፴፩ ወታወስብ ብእሲተ ወየሀይደከያ ካልእ ብእሲ ፡ ወትነድቅ ቤተ ወኢትነብር ውስቴቱ ፡ ወትተክል ወይነ ወኢ ትቀሥሞ ።
፴፪ ወይጠብሑ ላሕመከ ወኢትበልዕ እምኔሁ ፡ ወየሀይዱ አድገከ ወኢያገብኡ ለከ ፡ ወይገብኡ አባግዒከ ለአግብርት ወለፀርከ ወኢትረክብ ዘይረድአከ ።
፴፫ ወይገብኡ ደቂቅከ ወአዋልዲከ ለካልእ ሕዝብ ወት ሬኢ በአዕይንቲከ እንዘ ይኩርዕዎሙ ወአልቦ ዘትክል ገቢረ ።
፴፬ ወይበልዕ ሕዝብ ነኪር ዘኢተአምር እክለ ምድርከ ወጻማከ ፡ ወትከውን ጽዑረ ወሥቁየ በኵሉ መዋዕል ።
፴፭ ወትከውን ምሑዘ በምርአየ አዕይንቲከ ወኢትሬኢ ።
፴፮ ወይቀሥፈከ እግዚአብሔር በደዌ አኩይ ውስተ ብረኪከ ወውስተ አቍያጺከ ወውስተ አዕማደ እገሪከ በዘኢ ትክል ሐይወ እምሰኵና እግርከ እስከ ርእስከ ።
፴፯ ወይወስደከ እግዚአብሔር ኪያከኒ ወመላእክቲከኒ ዘሤምከ ለከ ውስተ ሕዝብ ዓቢይ ዘኢተአምር አንተ ወኢ አበዊከ ፡ ወታመልክ በህየ ባዕዳነ አማልክተ ዕፀ ወእ እበነ ።

ትተኸኛልና ስለ ሥራህ ክፋት ፈጥኖ እስኪያጠፋህ ድረስ ሞትን ያጠፋኻል ። ዘዳ፡ ፤ ፳፫ ፡ ሚክ፡ ፪ ፪ ።

ትወርሳት ዘንድ አንተ ከምትገባባት ምድር ፈጥኖ እስኪያጠፋህ ድረስ እግዚአብሔር ሞትን ያመጣብኻል ። ዘሌዋ፡ ፳፮ ፲፮ ።

እግዚአብሔርም (በደዌ ሲሕ) በሆድ ደዌና በንዳድ ፡ (አስፈር) በቍርጥማት በፍርሃት ፡ በድንጋጼ ፡ በድርቅና እኽልን በማጣት ያጠፋኻል እስኪያጠፋህም ድረስ ከገር አውጥተው ይሰዱኻል ። ዘሌ፡ ፳፮ ፲፮ ፡ ፩ ነገ፡ ፰ ፴፯ ።

ከራስህ በላይ ያለች ሰማይ ናስ ትሆንብሀለች በበታችህ ያለች ምድርም ብረት ትሆንብሀለች ። ዘሌ፡ ፳፮ ፲፱።

እግዚአብሔርም በምድርህ ላይ የሚዘንመውን ዝናም ጽጋግ ያደርገዋል ፡ ፈጽሞ እስኪያጠፋህም ድረስ አፈር (ዋግ) ከሰማይ ይወርድብኻል ።

እግዚአብሔር በጠላትህ ፊት እንድትሞት ያደርግኻል በአንዲት ጐዳና ወደነሱቸው ወጥተህ ከፊታቸው በሰባት ጐዳና ትሸሻለህ በአሕዛብ መንግሥታትም ሁሉ ትበተናለህ ። ኤር፡ ፲፭ ፬፡ ሕዝ፡ ፳፫ ፵፮ ።

የሚቀብርህ አጥተህ ሬሳዎችህ ለሰማይ ወፎች ምግብ ይሆናሉ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፯ ፵፬ ፡ መዝ፡ ፸፱ ፪ ።

እግዚአብሔር የግብጽ ሰዎችን ባጠፋበት መቅሠፍት በክፉ ችፌ ድኅንነት በሌለበት እከክ ሰውነትህን ያጠፋኻል ።

እግዚአብሔር በመውደቅ ፡ በዕውርነት (በድንብርብር) በልቡናም ድንጋጤ ያጠፋሀል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፴፬ ።

ዕውር በጨለማ እንዲርመሰመስ ተመልሰህ በቀን ትርመሰመሳለህ መንገድም አታገኝም ፡ በዘመንህም ሁሉ የተገፋህ የተዘረፍህም ትሆናለህ የሚረዳህንም አታገኝም።

ሚስት ታገባለህ ሌላም ሰው ይቀማኻል ፡ ቤትም ትሠራለህ አትኖርበትም ፡ ወይንን ትተክላለህ ፡ ነገር ግን ፍሬውን አትለቅምም ። ዘዳ፡ ፳፭ ፮-፯ ፡ ፳ ፮ ።

በሬህን ያርዱታል ነገር ግን ከሥጋው አትበላም ፡ አህያህን ይቀሙኻል አይመልሱልህም ፡ በጎችህን ለጠላቶችህና ለባሮችህ አሳልፈው ይሰጣሉ የሚረዳህም አታገኝም።

ወንዶች ልጆችህና ሴቶች ልጆችህ ተማርከው ወደ አሕዛብ ይሄዳሉ ፡ ራስ ራሳቸውን ሲቀጠቅጧቸው በዓይኖችህ ታያለህ ፡ ነገር ግን ምንም የምታደርገው ነገር የለም።

ከምድርህም የተገኘውን አዝመራህን የደከምክበት ገንዘብህን የማታውቀው ሕዝብ ይበላብኻል ፡ አንተም በዘመንህ ሁሉ የተጨነቅህና የተገፋህ ትሆናለህ ።

ዓይኖችህ በሚያዩት ሁሉ ትሸሻለህ ፡ አታይም (ምሑዐ ዕብድ ትሆናለህ) ።

ከጫማህ ጀምሮ እስከ ራስህ ድረስ መዳን በማትችል ገንዘብ እግዚአብሔር ጕልበትህን ጭንህን ባትህን በሚያሳብጥ በክፉ ደዌ ይመታኻል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፳፯ ።

እግዚአብሔር በብዙ ሕዝብ ላይ ከሾመልህ አለቆችህ ጋር አንተ ወደማታውቀው አባቶችህም ወደማያውቁት አገር አስማርኮ ይወስድኻል ፡ በዚያም ሌሎች የዕንጨትና የድንጋይ አማልክትን ታመልካለህ ።

፴፯ ወትከውን በህየ ድንጉፀ ፡ ወትከውን እምሳለ ወነገረ ለኵሉ አሕዛብ ዘኀቤሆሙ ይወስደከ እግዚአብሔር ።

በዚያም የደነገጥህ ትሆናለህ ፡ እግዚአብሔር አስማርክ በሚወስድህ በዚያም ለአሕዛብ መተረቻ መዘበቻ ትሆናለህ ። ፪ ነገ፡ ፱ ፯፡ ኤር፡ ፳፬ ፱፡ ሕዝ፡ ፲፬ ፰ ።

፴፰ ወታወፅእ ብዙኀ ዘርአ ውስተ ገራህትከ ወታበውእ ውኁደ እስመ አንበጣ በልዖ ።

በእርሻህ ብዙ ዘር ዘርተህ ጥቂት ታገባለህ ፡ አንበጣ በልቶታልና ። ሚክ፡ ፮ ፲፭፡ ሐጌ፡ ፩ ፮ ።

፴፱ ወትተክል ዐፀደ ወይን ወትትጌበሮ ወኢትሰቲ እምወይኑ ወኢትትፌሣሕ ቦቱ እስመ ዕፄ እኩይ በልዖ ።

ወይን ትተክላለህ ትኰትኵተዋለህ ነገር ግን ከወይኑ አትጠጣም ፡ በሱም ደስ አይልህም ክፉ ትል በልቶታልና ።

፵ ወታጠሪ ዕፀወ ዘይት ውስተ ኵሉ ደወልከ ወኢትትቀባዕ ቅብዐ እምኔሁ እስመ ተነግፈ ፍሬሁ ።

በአውራጃህ ሁሉ የዘይት ወይራን ትተክላለህ ፡ ነገር ግን ፍሬው ረግፏልና ከሱ ዘይቱን አትቀባም ።

፵፩ ወትወልድ ደቂቀ ወአዋልደ ወኢያተርፍዎሙ ለከ እስመ ይነሥእዎሙ ወይፄውውዎሙ ።

ወንዶች ልጆችንና ሴቶች ልጆችን ትወልዳለህ ፡ ነገር ግን ማርከው ይወስዱዋቸዋል ፡ አያስቀሩልህም ።

፵፪ ወለኵሉ እክለ ምድርከ ወለኵሉ ተክለ ዕፀዊከ አናኵዕ ያጠፍኦ ።

ከምድርህ የተገኘ እህሉ አታክልቱንም ሁሉ ኲብኲብ ያጠፋዋል ።

፵፫ ወፈላሲ ዘሀለወ ኀቤከ የዐርግ መልዕልቴከ ወአንተሰ ትከውን መትሕቶ ።

በአንተ ዘንድ ያለ ስደተኛ ከንተ በላይ ይሆናል ፡ አንተም ከሱ በታች ትሆናለህ ። ዘዳ፡ ፳፰ ፲፫ ።

፵፬ ወውእቱ ይሌቅሐከ ወአንተ ኢትሌቅሖ ፡ ውእቱ ይከውነከ ርእሰ ፡ ወአንተ ትከውኖ ዘነበ ።

እሱ ያበድርሃል ፡ አንተ ግን አታበድረውም ፡ እሱ ራስ ይሆንሃል ፡ አንተ ግን ጅራት ትሆነዋለህ ፡ (እሱ ገዥ ይሆንሃል ፡ አንተ ተገዥ ትሆነዋለህ) ። ዘዳ፡ ፳፰ ፲፪ ።

፵፭ ወይመጽእ ላዕሌከ ዝንቱ ኵሉ መርገም ወይዴግነከ ወይረክበከ እስከ ያጠፍእከ ወይደመስስከ ፡ እስመ ኢሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትዕቀብ ትእዛዞ ወኵነኔሁ ወኵሎ ዘአዘዘከ ።

ይህ ሁሉ ርግማን ይደርስብሃል ፡ ትእዛዙንና ፍርዱን ያዘዘህንም ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል አልሰማህምና ፈጽሞ እስኪያጠፋህ ድረስ ይህ ሁሉ መከራ ተከትሎ ያገኝሃል ።

፵፮ ወይውን ተአምር ላዕሌከ ወመድምም ላዕለ ዘርእከ እስከ ለዓለም እስመ ኢያምለክሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ በትፍሥሕት ወበሠናይ ልብ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን በተድላ በደስታ ፡ በበጎ ልቡና ሁነህ አላመለክኸውምና ባንተ ተአምራት ይደረግብሃል በልጆችህም ለዘለዓለሙ ድንቅ ተአምራት ይደረግባቸዋል ።

፵፯ ወበዝ ኵሉ ትትቀነይ ለጸላእትከ ዘይፌኑ እግዚአብሔር ላዕሌከ በረኀብ ፡ ወበጽምእ ፡ ወበዕርቃን ወበኀጢአ ኵሉ ፡ ወይወዲ ለከ ጋጋ ዘሐፂን ውስተ ክሳድከ እስከ ያጠፍእከ ።

በዚህም ሁሉ ላይ እግዚአብሔር በሚሰድቡህ ጠላቶችህ ትገዛለህ በውኃ ጥምና ፡ በረኃብ ፡ ከልብስ በመራቆትና ሁሉንም በማጣት ትገዛለህ ፡ እስኪያጠፋህም ድረስ በአንገትህ ላይ የብረት ቀንበር (ጽኑ አገዛዝ) ያገባብሃል ።

፵፰ ወያመጽእ እግዚአብሔር ላዕሌከ ሕዝበ እምርሑቅ እምአጽናፈ ምድር ከመ ርዶተ ንስር ሕዝበ ዘኢትሰምዕ ነገሮሙ ።

እግዚአብሔር ከአገር ዳርቻ ከሩቅ አገር ቋንቋቸውን የማትሰማው አሕዛብን እንደ አሞራ አወራረድ ፈጥኖ ያመጣብሃል ።

፵፱ ሕዝብ ግሩመ ገጽ ዘኢያከብር ገጸ ልሂቅ ፡ ወኢይምህር ንኡሰ ።

ፊቱ የሚያስፈራ የሽማግሌን ፊት የማያከብር ፡ ለሕፃንም የማይራራ አሕዛብን ያመጣብሃል ።

፶ ወያጠፍእ እጕለ መራዕይከ ወእክለ ምድርከ እስከ ኢያተርፍ ለከ እክለ ፡ ወኢ ወይነ፡ ወኢ ቅብዐ ፡ ወኢ መራዕየ አልሕምቲከ ወአባግዒከ እስከ ያጠፍእከ ።

ወይንህን ዘይትህን የላሞችህንና የበጎችህን መንጋ ሳያስቀር እስኪያጠፋህ ድረስ ደርሶ ከምድርህ የተገኘውን አዝመራህ ያጠፋብሃል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፴፫ ።

፶፩ ወይደመስስከ እምውስተ ኵሉ አህጉሪከ እስከ ያወድቅ አረፋቲከ ዐበይተ ፡ ወአጽዋኒከ ዘዐቶን ትትአመን ዘውስተ ኵሉ በሐውርቲከ ወይሣቅየከ በውስተ ኵሉ አህጉሪከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

በአገርህ ያሉ የምትታመንባቸው አምባዎችህንና የጸኑ ቅጽሮችህን እስኪያፈርሳቸው ድረስ ደርሶ ከአገሮችህ ሁሉ ያጠፋሃል ፡ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሰጠህ አገሮችህ ሁሉ መከራ ያጸናብሃል ። ፪ ነገ፡ ፳፭ ፪ ።

፶፪ ወትገብእ ትብላዕ ውሉደ ከርሥከ ሥጋ ደቂቅከ ወአዋልዲከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ በምንዳቤከ ወበሥቃይከ ዘሣቀየከ ጸላኢከ በውስተ አህጉሪከ ።

በአገርህ ሳለህ ጠላትህ በመጣብህ መከራ ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር የሰጠህን ከባሕርይህ የተወለዱ የሴቶች ልጆችህንና የወንዶች ልጆችህን ሥጋ ትበላለህ ።

፶፫ ዘርህጺ ወለምለሚ ወትደነፅ ዐይኑ ለእኁሁ ወለብእሲቱ እንተ ውስተ ኀፅኑ ወለዘተርፉ ውሉድ ዘአትረፉ ሎሙ ።

በአንተ ዘንድ ተደላድሎና ተቀማጥሎ ሁሉ ጊዜ ይኖር የነበረ ሰው ዓይኑ ወንድሙንና አቅፎው የምትተኛ ሚስቱን አሕዛብ ያስቀሩዋቸው ፡ የቀሩ ልጆቹንም ትነፍጋቸዋለህ ። ዘዳ፡ ፲፰ ፱፡ ፲፫ ፮ ።

ወይሁብዎሙ ለለአሐዱ እምኔሆሙ ሥጋ ውሉዶሙ ይሴሰዩ ፡ እስመ ኢያትረፉ ሎሙ ወኢምንተኒ በሥቃይ ወበምንዳቤ ዘሣቀዩከ ጸላእትከ በኵሉ አህጉሪከ ።	፶፭	በአገሮችህ ሁሉ ሳለህ ጠላቶችህ በጸኑብህ መከራ ፡ ምንም ምን አላስቀሩላቸውምና ይመገቡ ዘንድ ከነሳቸው ላንዱም ላንዱም የልጆቻቸውን ሥጋ ይሰጡዋቸዋል ።
ወእንተ ርህጽትኒ ይእቲ እምኔክሙ ፡ ወእንተኒ ድክምት ይእቲ ትሜህሮን ለእገሪሃ ሐዊረ ውስተ ምድር እስመ ርኅጽት ይእቲ ወድክምት ወትደነዕዎ ዐይና ለምታ ዘዲበ ኅፅና ወለወልዳ ወለወለታ ።	፶፮	ድልድል ቅምጥል ነበረችና ደካማም ናትና ፡ ለእግሮቿ መንገድ ታስተምራቸዋለች ፡ ዓይኗም ባጠገቧ የሚተኛ ባሏን ይነፍገዋል ፡ ሴት ልጇንና ወንድ ልጇንም ይነፍጋቸዋል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፶፬ ፡ ኢሳ፡ ፵፯ ፩ ።
ወለሥጋሃ ዘእምውስተ አባላ ውእቱ ወሕግና ዘወለደት ትበልዕ ጽሚተ ስበ ኀጥአት ኵሎ በምንዳቤ ወበሥቃይ ዘይሣቅየከ ጸላኢከ በውስተ አህጉሪከ ።	፶፯	ከወገኗ የተወለደ ዘመዷንም ዓይኗ ይነፍገዋል ፡ በአገርህ ሳለህ ጠላትህ በጸናብህ መከራ ተይዛ ሁሉን ባጣች ጊዜ በአራስ ቤቷ የወለደችው ልጅዋን በሥውር ትበላዋለች ። ዘፍ፡ ፴፱ ፲ ።
ወለእመ ኢሰማዕከ ከመ ትግበር ኵሎ ዘንተ ነገር ለዝንቱ ሕግ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ ከመ ትፍራህ ስመ ክቡረ ወስቡሐ ዘእግዚአብሔር አምላክከ ።	፶፰	በዚህ መጽሐፍ የተጻፈ የዚህን ሕግ ነገር ሁሉ ታደርግ ዘንድ ይህን የከበረና የተመሰገነ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ስም ትፈራ ዘንድ ባትሰማ ። ዘፀ፡ ፮ ፫ ።
ወይገብር እግዚአብሔር ነኪረ መቅሠፍተከ ፡ ወመቅሠፍተ ዘርእከ ፡ ወመቅሠፍተ ዐቢየ ወመድምመ ፡ ወደዌ እኩየ ወሕማመ ።	፶፱	እግዚአብሔር ያንተንና የልጆችህን መቅሠፍት ልዩ ያደርግብሃል ፡ ታላቅ መቅሠፍትን ክፉ ደዌንና ጽኑ መከራን ያመጣብሃል ። መዝ፡ ፲፯ ፮ ፡ ፴፩ ፳፩ ።
ወይገብእ ላዕሌከ ኵሉ ደዌሆሙ ለግብጽ እኩይ ዝክቱ ዘኢፈራህከ እምኔሁ ወኢፈራህከ እምቅድመ ገጹ ወይትሉ ዲቤከ ።	፷	ከመገለጹ የተነሣ ያልፈራኸው ያ ጽኑ የግብጻውያን መከራ ሁሉ ወዳንተ ይመለሳል ። ዘዳ፡ ፯ ፲፭ ።
ወኵሎ ደዌ ወኵሎ መቅሠፍተ ዘኢኮነ ጽሑፈ ውስተ ዝንቱ መጽሐፈ ሕግ ያመጽእ እግዚአብሔር ላዕሌከ እስከ ያጠፍእከ ወእስከ ትደመሰሱ ።	፷፩	ሕግ በተጻፈበት በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፈ ደዌ ሁሉ መቅሠፍቱም ሁሉ ወዳንተ ይመልሳል ፡ እስኪያጠፋህም ድረስ ደርሶ እናንተ ፈጽማችሁ እስክትደመሰሱ ድረስ መከራውን ሁሉ ያመጣባችኋል ።
ወትተርፉ ኅዳጣነ በኍልቍ እምድኅረ ኮነ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ብዝኅከ እስመ ኢሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፷፪	የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል አልሰማህምና ብዛትህ እንደ ሰማይ ከዋክብት ከሆነ በኋላ በቍጥር ጥቂት ትቀራላችሁ ። ዘዳ፡ ፳፯ ፳ ፡ ፲ ፳፪ ።
ወበከመ ተፈሥሐ እግዚአብሔር ላዕሌከ ከመ ይግበር ሠናያተ ለከ ወአብዝኖከ ከማሁ ይትፌሣሕ እግዚአብሔር ዲቤከ ከመ ይሥሩከ ወትጠፍእ እምድር እንተ ውስቴታ ትበውእ ህየ ከመ ትትዋረሳ ።	፷፫	በጎ ነገር ሊያደርግልህ እግዚአብሔር ባንተ ደስ እንዳለው እንዳበዛህም ያጠፋህም ዘንድ እግዚአብሔር ባንተ ጥፋት ደስ ይለዋል ፡ ትወርሳት ዘንድ በዚያ በምትገባበት ምድር ትጠፋለህ ። ኢሳ፡ ፰ ፰ ፡ ኤር፡ ፴፪ ፵፩ ።
ወይዘርወከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ አሕዛብ እምአጽናፈ ምድር እስከ አጽናፈ ምድር ፡ ወትትቀነይ በህየ ለበዕዳን አማልክት ፡ ለዕፀው ወለአእባን ዘኢተአምር አንተ ወኢ አበዊከ ።	፷፬	ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከምድር ዳርቻ ጀምሮ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ በአሕዛብ አገር ይበትንሃል ፡ በዚያም አንተ ለማታውቃቸው አባቶችህም ለማያውቋቸው ለልዩ ልዩ ጣኦታት ለደንጊያዎችና ለዕንጨቶች ትገዛለህ ።
ወበህየኒ በውስተ ውእቱ አሕዛብ ኢያዐርፈከ ወኢያበውሐከ ትቁም በእግርከ ፡ ወይሁበከ በህየ እግዚአብሔር ልበ ኅዙነ ወአዕይንተ ጥፉኣተ ወነፍሰ ሙስንተ ።	፷፭	በዚያም በአሕዛብ አገር ከመከራ አያሳርፍህም በእግርህም ትቆም ዘንድ አያሰናብትህም ፡ በዚያም እግዚአብሔር ልቡናህን ያሰዝነዋል ፡ ዓይንህን ያፈዘዋል ሰውነትህንም ያደክመዋል ። ዘሌ፡ ፳፮ ፴፮ ፡ አሞ፡ ፱ ፬ ።
ወትከውን ሕይወትከ ስቅልተ ቅድመ አዕይንቲከ ወትደነግፅ ለሊከ መዐልተ ወሌሊተ ወኢትትአመን ለሕይወትከ ።	፷፮	ድኅነትህ ከዓይንህ የራቀች (የተሰቀለች) ትሆናለች ፡ አንተም ቀንም ሌትም ትደነግጣለህ ፡ ሕይወትህንም አታምናትም ።
ለእመ ጸብሐ ትብል እፎ እንጋ ይመሲ ፡ ወለእመ መስየ ትብል እፎ እንጋ ይጸብሕ እምፍርሃተ ልብ ዘትደነግፅ ወእምዘያስተርእየከ ውስተ አዕይንቲከ ወዘትሬኢ ።	፷፯	ሲነጋ እንጃ እንዴት ይመሻል ትላለህ ፡ ሲመሽም ስለ ልብህ ፍርሃት በዓይንህም ከሚታይህ አንተም ከምታየው የተነሣ ሲመሽ እንጃ ፡ እንዴት ይነጋል ትላለህ ።
ወያገብአከ እግዚአብሔር ውስተ ግብጽ በአሕማር ወእንተ ምድርኒ በእግር ዝንቱ ዘእቤለከ ኢትደግሙ እንከ ርእዮታ ዓዲ ።	፷፰	እግዚአብሔርም በባሕር በመርከብ በየብስም በእግር ወደ ግብጽ ይመልስሃል ፡ ዳግመኛ አታያትም ያልኩህ ይህ ነው ። ኤር፡ ፵፫ ፯ ፡ ሆሴዕ ፰ ፲፫ ።

፷፰ ወትከውኑ በህየ አግብርተ ወአእማተ ለፀርክሙ ወአልቦ ዘይምሕረክሙ ።

በዚያም ለጠላቶቻችሁ ሴቶች ባሮችና ወንዶች ባሮች ትሆናላችሁ ይቅር የሚላችሁም የለም ።

ምዕራፍ ፳፱ ።

፩ ወዝንቱ ውእቱ ነገረ ኪዳን ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ከመ ይትከየዶሙ ለደቂቀ እስራኤል በምድረ ሞአብ ዘእንበለ ዝክቱ ኪዳን ዘተከየዶሙ በኮሬብ ።

በኮሬብ ከተማማላቸው ከዚህ ቃል ኪዳን ነገር በቀር የእስራኤልን ልጆች በሞአብ አውራጃ ይማማላቸው ዘንድ እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘው የቃል ኪዳን ነገር ይህ ነው ።

፪ ወጸውዖሙ ሙሴ ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ ለሊክሙ ርኢክሙ ኵሎ ዘገብረ ለክሙ እግዚአብሔር በምድረ ግብጽ ላዕለ ፈርዖን ወላዕለ መንግሥቱ ወላዕለ ኵሉ ዓበይቱ ወላዕለ ኵሉ ምድሩ ።

ሙሴም የእስራኤልን ልጆች ሁሉ ጠርቶ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በፈርዖንና በሹማምንቱ በመኳንንቱም በአገሩም ሁሉ በግብጽ አገር ያደረገላችሁን ሁሉ እናንተ አይታችኋል አላቸው ። ዘፀ፡ ፲፱ ፬፡ ዘዳ፡ ፳ ፫ ።

፫ መቅሠፍተ ዓቢየ ዘርእያ አዕይንቲክሙ ወዝክተ ተአምረ፡ ወመድምመ ዐቢየ፡ ወእደ ጽንዕተ፡ ወመዝራዕተ ልዑለ ።

ዓይኖቻችሁ ያዩትን መቅሠፍትን ያንንም የተደነቀና ገናና ተአምራት የጸናች እጅንና የተዘረጋች ክንድን አይታችኋል ።

፬ ወወሀበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ልበ ከመ ታእምሩ፡ ወዐይነ ከመ ትርአዩ፡ ወዕዝነ ከመ ትስምዑ፡ እስከ ዛቲ ዕለት ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርም ታውቁ ዘንድ ልብን፡ ታዩ ዘንድ ዓይንን ትሰሙ ዘንድ ጆሮን እስከዚች ቀን ድ ስ ሰጣችሁ ። ኢሳ፡ ፮ ፱፡ ዮሐ፡ ፲፪ ፵፫ ።

፭ ወወሰድክሙ አርብዐ ዐመተ ውስተ ገዳም፡ ወአልባሲክሙኒ ኢበልየ ወአሣእኒክሙኒ ኢበልየ እምእገሪክሙ ።

እግዚአብሔር በምድረ በዳ አርባ ዘመን አዞራችሁ፡ ልብሳችሁ አላለቀም፡ በእግራችሁ ያለ ጫማችሁም አላረጀም ። ዘዳ፡ ፩ ፫፡ ፲ ፬ ።

፮ እንዘ እክለ ኢትበልዑ፡ ወወይነ ወሜሰ ኢትሰትዩ እስከ በጻሕክሙ ውስተ ዝንቱ መካን ከመ ታእምሩ ከመ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

እሱ እግዚአብሔር ፈጣሪያችሁ እንደሆነ ታውቁ ዘንድ እኽል ሳትበሉ፡ ወይንንና ጠጅን ሳትጠጡ፡ እስከዚህ ቦታ ድረስ ደረሳችሁ ። ዘፀ፡ ፲፮ ፬፡ ዘዳ፡ ፲ ፫ ።

፯ ወወፅአ ሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ወዖግ ንጉሠ ባሳን፡ ወተቀበሉክሙ ይትቃተሉክሙ ወቀተልናሆሙ ወነሣእነ ምድሮሙ ።

የባሳን ንጉሥ ዖግና የሐሴቦን ንጉሥ ሴዎን ወጥተው ይዋጉን ዘንድ ተቀበሉን፡ ወጋናቸው አገራቸውንም ወሰድን ። ዘዳ፡ ፪ ፴፪፡ ፫ ፩ ።

፰ ወወሀብክዎሙ ይእተ ምድረ ለሮቤል ወለጋድ ወለመንፈቀ ነገደ ምናሴ ።

ያችንም አገር ለሮቤልና ለጋድ ለምናሴ ነገድ እኩሌታም ሰጠኋቸው ። ዘዳ፡ ፫ ፲፫፡ ዘኍ፡ ፴፪ ፴፫ ።

፱ ዐቀቡ ከመ ትግበሩ ኵሎ ነገረ ዝንቱ ኪዳን ከመ ታእምሩ ኵሎ ዘትገብሩ ።

የምታደርጉትን ሁሉ ታውቁ ዘንድ የዚህን የቃል ኪዳን ነገርም ታደርጉ ዘንድ ሕጉን፡ ጠብቁ ።

፲ ወናሁ ቆምክሙ አንትሙ ኵልክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ፡ ወዐበይተ ነገድክሙ፡ ወሊቃውንቲክሙ፡ ወመኳንንቲክሙ ወጸሐፍቲክሙ፡ ወኵሉ ተባዕተ እስራኤል ።

እናንተም ሁላችሁ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት እነሆ ቆማችኋል፡ የነገዶቻችሁ ሹማምንት፡ አለቆቻችሁ መኳንንቶቻችሁና ጸሐፊዎቻችሁ፡ የእስራኤልም ወንዶች ሁሉ ።

፲፩ ወአንስትያክሙ፤ ወውሉድክሙ ወግዩር ዘሀለወ ማእከለ ትዕይንቲክሙ እምሐጣቤ ዕፅክሙ እስከ ሐዋሬ ማይክሙ ።

ሚስቶቻችሁ ልጆቻችሁ በከተማችሁ ያለ ስደተኛ፡ ዕንጨት ለቃሚያችሁና፡ ውኃ ቀጂያችሁ ሁሉ ።

፲፪ ከመ ትስምዑ ኪዳኖ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወመርገሞኒ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘተካየደ ምስሌክሙ ዮም ።

አሁን ከናንተ ጋር የተማማለው የእግዚአብሔር መርገሙንና የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳኑን ትሰሙ ዘንድ ።

፲፫ ከመ ይረሲከ ሕዝበ ሎቱ፡ ወውእቱኒ ከመ ይኩንከ አምላከ፡ በከመ መሐለ ለአበዊከ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ።

ለአባቶቻችሁ ለአብርሃም፡ ለይስሐቅና ለያዕቆብ እንደ ማለላቸው እርሱ ላንተ የፍቅር አባት ትሆነው ዘንድ አንተም ለሱ ወገን ትሆነው ዘንድ እነሆ በፊቱ ቆማችኋል ።

፲፬ ወአኮ ለክሙ ለባሕቲትክሙ ዘአቀውም አነ ዘንተ ኪዳነ ወዘንተ መርገመ ።

እኔም ይህን ቃል ኪዳንና ይህን ርግማን በናንተ ላይ ብቻ የማጸናው አይደለም ። ዘፍ፡ ፲፯ ፯፡ ዘፀ፡ ፮ ፯ ።

፲፭ አላ ለእለሂ ሀለዉ ዝየ ዮም ምስሌክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ፡ ወለእለሂ ኢሀለዉ ዝየ ምስሌክሙ ዮም ።

አሁን በዚህ ከናንተ ጋራ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ለሌሉና አሁን በዚህ ከናንተ ጋራ ላሉም ነው እንጂ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፪ ፴፱ ።

፲፮ እስመ ለሊክሙ ተአምሩ ዘከመ ነበርነ ውስተ ግብጽ ፡ ወዘከመ ኅለፍነ እንተ ማእከሎሙ ለእልክቱ አሕዛብ ወተ ዐደውናሆሙ ።

በግብጽ እንደ ኖርን በነዚህም አሕዛብ መካከል አል ፈናቸው እንደ ሄድን እናንተ ታውቃላችሁና ።

፲፯ ወርኢክሙ ርኵሶሙ ወአማልክቲሆሙ ዕፀ ፡ ወእብነ ፡ ወብሩረ ፡ ወወርቀ ወብርተ ፡ ዘገብሩ ለሊሆሙ ።

እነሱ የሠሩዋቸው ደንጊያንና ዕንጨትን ፡ ወርቅንና ብርን ናስንም የሚሆኑ ጣኦቶቻቸውንና ኃጢአታቸውን አይታችኋል ። ዘሌ፡ ፳፮ ፴ ፡ ፩ ነገ፡ ፳፱ ፳፮ ።

፲፰ ኢይኩን እምኔክሙ ኢ ብእሲ ወኢ ብእሲት ፡ ወኢ ሕዝብ ፡ ወኢ ነገድ ፡ ወኢ መኑሂ ዘያኅድግ ልበ እምእግዚ አብሔር አምላክክሙ ፡ ወየሐውር ያምልኮሙ ለእልክቱ አማልክተ አሕዛብ ወኢይኩን እምኔክሙ ሥርው እኩት እንተ ታበቍል ወታፈሪ ሐምዘ ወምረተ ።

ወንድም ቢሆን ሴትም ብትሆን ወገንም ቢሆን ፡ ነገ ድም ቢሆን ፡ ማንም ማን ልቡናውን ከፈጣሪያችሁ ከእግ ዚአብሔር አርቆ እነዚያን የአሕዛብ ጣኦቶች የሚያመልክ ቸው ከናንተ አይገኝ ፡ ከናንተም ሐሞትንና እሬትን የሚ ያበቅል ክፉ ሥር (ልቡና) አይኑርባችሁ ።

፲፱ ወሰሚዐክሙ ቃለ ዝንቱ መርገም ዘይቤ በልቡ ይሠሪ ኢት እስመ በዕበየ ልብየ ገበርኩ ወሖርኩ ከመ ኢያዐሪ መዊተ መአብስ ምስለ ዘኢአበሰ ።

የዚህን የርግማን ነገር ከሰማችሁ በኋላ ሂጄ በልቡ ናዬ ስንፍና አድርጌዋለሁና በልቡ እግዚአብሔር ይቅር ይለኛል የሚል ሰው ቢኖር አውቆ የበደለ ሰው ሳያውቅ ከበደለ ሰው ጋራ በፍዳ እንዳይተካከል ይወቅ ።

፳ ኢይፈቅድ እግዚአብሔር ከመ ይሣሀሎ አላ በጊዜሃ መዐቱ ለእግዚአብሔር ፡ ወቅንኡ ያውዕዮ ለውእቱ ብእ ሲ ፡ ወይተልዎ ዝንቱ ኵሉ መርገም ዘዝንቱ ኪዳን ዘጽ ሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፈ ሕግ ወይስዕር እግዚአብሔር ስሞ እምታሕተ ሰማይ ።

የእግዚአብሔር ቍጣውና ለአምላክነቱ የቀናው ቅናት ፈጥኖ ያጠፋዋል እንጂ በዚህም በዳግም ሕግ የተጻፈ የዚ ህ የቃል ኪዳን ርግማን ይከተለዋል እንጂ እግዚአብሔርም ከሰማይ በታች ስሙን ያጠፋል እንጂ ይቅር ይለው ዘንድ አይወድም ። መዝ፡ ፸፱ ፭ ፡ ፸፱ ፭ ።

፳፩ ወያግብኦ እግዚአብሔር ውስተ እኪት ወይፍልጦ እም ኵሉ ደቂቀ እስራኤል በኵሉ ዝንቱ መርገም ዘዝንቱ ኪ ዳን ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፈ ሕግ ።

በዳግም ሕግ በተጻፈ በዚህ በመሐላው መርገም ሁሉ ከእስራኤል ልጆች ሁሉ ለይቶ ፡ እግዚአብሔር በመከራ ይጥለዋል ። ዘዳ፡ ፴ ፲ ።

፳፪ ወይብሉ ድኅረ ፡ ትውልደ ደቂቅክሙ እለ ይትነሥኡ እምድኅሬክሙ ወነኪርኒ ዘይመጽእ እምርኁቅ ብሔር ወይሬእዩ መቅሠፍታ ለይእቲ ምድር ወደዌሃ ዘፈነወ እግ ግዚአብሔር ላዕሌሃ ።

ከናንተ በኋላ የሚነሱ ልጆቻችሁና ከሩቅ አገር የሚ መጣ በዕድም እግዚአብሔር ያመጣበት የዚያችን አገር መከራዋ መቅሠፍቷን ያያሉ ። ዘዳ፡ ፳፬ ፳፬ ።

፳፫ ተይ ፡ ወጼው ፡ ያነድድ ውስተ ኵለንታሃ ፡ ወኢትዘ ራእ ፡ ወኢታበቍል ወኢይወፅእ ውስቴታ ኵሉ ሐመል ማል በከመ ተገፍትዓ ሰዶም ፡ ወገሞራ ፡ ወአዳማ ፡ ወሴበ ዮን ፡ እለ ገፍትዖን እግዚአብሔር በመዐቱ ።

ብሁለንትናዋ ድኝ ፡ ጨው (እሳት) ሲነድ ዘር ሳይዘራ ባት ቡቃያን ሳታበቅል እግዚአብሔር ተቈጥቶ ያጠፋቸው ገሞራና ሰዶም ሲበዮና አዳማ እንደጠፉ በቢም ልምላሜ ሳታወጣና ሳታስገኝ አይተው ። መሳ፡ ፬ ፵፭ ።

፳፬ ወይብሉ ኵሉ አሕዛብ ለምንት ከመዝ ገብራ እግዚአ ብሔር ለዛቲ ምድር ፡ ወምንት ውእቱ መንሱቱ ለዝንቱ መዐት ዐቢይ ።

አሕዛብ ሁሉ እግዚአብሔር ይህችን አገር ለምን እን ዲህ አደረጋት ፡ የዚህስ የጽኑ መዓት ጥፋት ምንድር ነው ፡ ይላሉ ። ዘዳ፡ ፳፱ ፳፬ ።

፳፭ ወይብሉ እስመ ኀደጉ ኪዳኖ ለእግዚአብሔር አምላከ አበዊሆሙ ዘተካየደ ምስለ አበዊሆሙ አመ አውፅኦሙ እምድረ ግብጽ ።

መላሾችም ከግብጽ አገር በወጣቸው ጊዜ ከአባቶቻ ቸው ጋር የተማማለውን ያባቶቻቸውን ፈጣሪ የእግዚአብ ሔርን ቃል ኪዳን አፍርሰዋልና ።

፳፮ ወሖሩ ወአምለኩ በዕዳነ አማልክተ ወሰገዱ ሎሙ ለዘኢየአምሩ ወለዘኢይበቍዖሙ ።

ሄደውም ልዩ የሆኑ ጣኦታትን አምልከዋልና ለማያ ውቋዋቸውና ለማይጠቅሟቸውም ሰግደውላቸዋልና ።

፳፯ ወተምዐ መዐተ እግዚአብሔር ላዕለ ዛቲ ምድር ወአ ምጽአ ላዕሌሃ ኵሎ መርገመ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽ ሐፈ ሕግ ።

እግዚአብሔር በዚህች አገር ላይ ፈርዶ (ተቈጥቶ) በዚህ በዳግም ሕግ የተጻፈውን ርግማን ሁሉ አመጣበት ። መዝ፡ ፲፩ ፮ ።

፳፰ ወአስዐሮሙ እግዚአብሔር እምገጸ ምድሮሙ በመ ዐት ወበመንሱት ወበመቅሠፍት ዐቢይ ከመ ይእዜ ዘኀ ቡእ ለእግዚአብሔር አምላክነ ።

እግዚአብሔር ከአገራቸው በጥፋት በጽኑ መቅሠፍት በቍጣ አጠፋቸው ፡ ዛሬ እኛ እንደምንቀበለው ያለ መቅ ሠፍት ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር የተሠወረ መቅሠፍት አለው ።

፳፱ ወዘኢያስተርኢሰ ለነ ወለውሉድነ ለዓለም ከመ ንግ በር ኵሎ ዘይብል ዝንቱ ሕግ ።

የሚታየው (የተገለጸው) መቅሠፍት ግን ይህ ዳግም ሕግ የሚያዘውን ሁሉ እናደርግ ዘንድ ፡ ለኛና ለዘለዓ ለምም ለልጆቻችን ነው ፡ ብለው ይመልሱላቸዋል ።

ምዕራፍ ፴ ።		ምዕራፍ ፴ ።
ወእመ መጽአ ላዕሌከ ኵሉ ዝንቱ ነገር በረከቱኒ ወመርገሙኒ ዘአቀምኩ ቅድሜከ ተዘከሮ በልብከ በውስተ ኵሉ አሕዛብ ኀበ ዘረወከ እግዚአብሔር ህየ ።	፩	ይህ ሁሉ ነገር በመጣብህ ጊዜ በፊትህ ያጸናሁት ርግማኑና ምርቃቱ በደረሰብህ ጊዜ እግዚአብሔር በሚበትንህ በዚያ በአሕዛብ አገር ሁሉ በልብህ አስበው ።
ወተመየጥ ኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ወስማዕ ቃሎ ኵሎ ዘአነ አኤዝዘከ ዮም በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ ።	፪	እኔ አሁን የማዝዝህን ቃሉን ሰምተህ በፍጹም ሰውነትህ ፡ በፍጹም ልቡናህ ወደ ፈጣሪህ ወደ እግዚአብሔር ተመለስ ። ኢሳ ፶፭ ፯ ፡ ኤር ፡ ፫ ፴ ።
ወየኀድግ ለከ እግዚአብሔር ኵሎ ኃጢአተከ ወይሣሀለከ ወከዐበ ያስተጋብአከ እግዚአብሔር እምኵሉ አሕዛብ እለ ውስቴቶሙ ዘረወከ ህየ ።	፫	እግዚአብሔርም ይቅር ብሎ ኃጢአትህን ያስተሠርይልሃል ፡ ዳግመኛም እግዚአብሔር በነሳቸው ዘንድ ከበተነህ ከዚያ ከአሕዛብ ሁሉ ይሰበስብሃል ።
ወለእመኒ ውስተ አጽናፈ ሰማይ ዘረወከ ያስተጋብአከ እምህየ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፬	በሰማይ ዳርቻም ቢበትንህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከዚያ ይሰበስብሃል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፷፬ ፡ ነህ፡ ፩ ፱ ።
ወይወስደከ ውስተ ይእቲ ምድር እንተ ተዋረሱ አበዊከ ወትወርሳ ወይገብር ሠናይተ ላዕሌከ ወያበዝኀከ ወይሬስየከ ፈድፋደ እምአበዊከ ።	፭	አባቶችህ ወደ ወረሱዋት ወደዚያችም አገር ይመልስሃል ፡ ትወርሳትም አለህ ፡ በጎ ነገርንም ያደርግልሃል ከአባቶችህ ይልቅ ፈጽሞ እንድትበዛ ያደርግሃል ።
ወያሴስሎ እግዚአብሔር ለዝክቱ ልብከ ወልበሙ ለዘርእከ ከመ ታፍቅሮ በኵሉ ልብከ ፡ ወበኵሉ ነፍስከ ከመ ትሕየው አንተ ወዘርእከ ።	፮	እግዚአብሔርም ይህን አላዋቂ ልብህንና የልጆችህንም ልብ አንተም ልጆችህም በሕይወት እንድትኖሩ በፍጹም ልቡናህ ፡ በፍጹም ሰውነትህ እንድትወደው ያደርግሃል ።
ወያገብእ እግዚአብሔር አምላክከ ለዝንቱ መርገም ላዕለ ፀርከ ወላዕለ እለ ይጸልኡከ ፡ ወላዕለ እለ ይሰድዱከ ።	፯	ፈጣሪህ እግዚአብሔር ይህን ርግማኑን ወደ ተጻራሪዎችህና ከገር አስወጥተው ወደ ሚሰዱህ ጠላቶችህ ይመልሰዋል ።
ወአንተሰ ተመየጥ ወስማዕ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ወግበር ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ አኤዝዘከ ዮም ።	፰	አንተ ግን ተመልሰህ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ ፡ እኔ አሁን የማዝዝህንም ትእዛዙን ሁሉ አድርግ ።
ወብዙኀ ያጸንዐከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ተግባረ እደዊከ ወበውሉደ ከርሥከ ወበዘርአ ምድርከ ፡ ወበ አስተዋልዶ እንስሳከ ፤ እስመ ይትመየጥ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይትፈሣሕ ላዕሌከ በሠናይ በከመ ተፈሥሐ ላዕሌከ በአኩይ ወበከመ ተፈሥሐ ላዕለ አበዊከ ።	፱	ፈጣሪህ እግዚአብሔርም በእጅህ ሥራ ሁሉ ከባሕርይህ በተከፈለው ልጅህና ከምድርህ በሚገኘው አዝመራ ከብቶችህንም በማዋለድ (በማራባት) እጅግ ያጸናሃል ፡ በአንተም ጥፋት በአባቶችህም ጥፋት ደስ እንዳለው በአንተም ድኅነት ደስ ይለው ዘንድ በረድኤት ወዳንተ ይመለሳልና ።
ለእመ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትዕቀብ ወከመ ትግበር ኵሎ ትእዛዞ ወኵሎ ኵነኔሁ ወፍትሖ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፈ ሕግ ወለእመ ገባእከ ኀበ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ ።	፲	በዚህ በዳግም ሕግ የተጻፉት ትእዛዙን ቅጣቱንና ፍርዱን ሁሉ ትጠብቅና ትሠራውም ዘንድ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ በፍጹም ልቡናህና በፍጹም ሰውነትህም ወደ ፈጣሪህ ወደ እግዚአብሔር ብትመለስ ወዳንተ ይመለሳልና ። ዘዳ፡ ፳፭ ፲፩ ፡ ፳፰ ፴፫ ።
እስመ ዛቲ ትእዛዝ ዘአነ አኤዝዘከ ዮም ኢኮነት ክብደ ወኢኮነት ርኅቅተ እምኔከ ።	፲፩	እኔ አሁን የማዝህ ይህች ትእዛዝ የከበደች የጸናች አይደለችም ክንተም የራቀች አይደለችም ።
ወኢኮነት ውስተ ሰማይ ከመ ኢትበል መኑ የዐርግ ውስተ ሰማይ ወያመጽአ ለነ ወንስማዕ ወንግበራ ።	፲፪	ሰምተን እንሠራት ዘንድ ወደ ሰማይ ወጥቶ ማን ያመጣልናል እንዳትል በሰማይም አይደለችም ።
ወኢኮነት ማዕዶተ ባሕር ወእመ ትብል መኑ እምዐደወ ለነ ማዕዶተ ባሕር ወያመጽአ ለነ ወያሰምዓነሃ ወንግበራ ።	፲፫	ሰምተን እናደርጋት ዘንድ ወንዙን ተሻግሮ አምጥቶ ማን ባሰማን ነበር ብትልም ከባሕር ማዶ አይደለችም ። ምሳ፡ ፴ ፬ ፤ ዮሐ፡ ፫ ፲፫ ፤ ሮሜ ፲ ፮ ።
እስመ ናሁ ቅሩብት ይእቲ ለከ ጥቀ ቃል ውስተ አፉከ ወውስተ ልብከ ወውስተ እደዊከ ከመ ትግበራ ።	፲፬	በአፍህ ልታስተምራት ፡ በልብህ ልትጠብቃት ፡ በእጅህም ልትሠራት ፡ እነሆ ይህች ቃል ላንተ እጅግ ቅርብ ናት ።
ወናሁ ሜምኩ ቅድመ ገጽከ ዮም ሕይወተ ፡ ወሞተ ፡ ሠናይተ ፡ ወእኪተ ።	፲፭	ሞትንና ሕይወትን ፡ ክፉንና በጎንም ፡ እነሆ በፊትህ አኖርኩልህ ። ዘዳ፡ ፴ ፲፱ ፡ ሮሜ ፲፯ ፯ ።
ወሕይወትሰ ለእመ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ወዐቀብከ ትእዛዞ ኵሎ ዘአነ አኤዝዘከ ዮም ፡ ከመ	፲፮	ሕይወት ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ትወደው ዘንድ እኔ አሁን የማዝዝህን ትእዛዙን ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ በሕጉም

ታፍቅር ለእግዚአብሔር አምላክከ ወትሑር በኵሉ ፍና
ዊሁ ፡ ወትዕቀብ ኵነኔሁ ወፍትሖ ወትትበዛኅ ወተሐዩ ወይ
ባርከከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ምድር እንተ ውስ
ቴታ ትበውእ ህየ ከመ ትትዋረሳ ።

፲፯ ወለእመሰ ተመይጠ ልብከ ወአበይከ ሰሚዐ ወስሕትከ
ወሰገድከ ለባዕዳን አማልክት ወተቀነይከሙ ፡ ናሁ አይዳዕ
ኩከ ዮም ከመ ጠፊአ ትጠፍእ ።

፲፰ ወኢይነውኅ መዋዕሊከ ውስተ ምድር እንተ ውስቴታ
ዓዲወ ተኅዱ ዮርዳኖስ ህየ ከመ ትትዋረሳ ።

፲፱ ወናሁ አሰምዕ ለከ ዮም ሰማየ ወምድረ ከመ ሢምኩ
ቅድሜከ ሕይወተ ወሞተ ፡ በረከተ ወመርገመ ፡ ወኅረያ
ለከ ለሕይወት ከመ ትሕየው አንተ ወዘርእከ ።

፳ ወአፍቅሮ/ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወሰማዕ ቃሎ
ወአጽንዖ ኪያሁ እስመ ውእቱ ሕይወትከ በዘበቱ ይነውኅ
መዋዕሊከ ከመ ትንበር ውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብ
ሔር ለአበዊከ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ከመ
የሀቦሙ ።

ምዕራፍ ፴፩ ።

፩ ወፈጸመ ሙሴ ተናግሮቶሙ ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል
ዘንተ ኵሎ ነገረ ።

፪ ወይቤሎሙ ምእት ወዕሥራ ዓመት ሊተ ዮም ፡ ወኢ
ክል እንከ በዊአ ወወፂአ፡ ወበሕቱ ይቤለኒ እግዚአብሔር
ኢተዐድዎ ለዝንቱ ዮርዳኖስ ።

፫ ወውእቱ እግዚአብሔር ዘየሐውር ቅድሜከ ያጠፍ
እሙ እምቅድመ ገጽከ ለኵሉ አሕዛብ ፡ ወኢያሱኒ የሐ
ውር ቅድመ ገጽከ በከመ ይቤ እግዚአብሔር ።

፬ ከማሁ ይገብሮሙ በከመ ገብሮሙ ለሴዎን ወለዖግ
ክልኤቱ ነገሥተ አሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስተ ማዕዶተ
ዮርዳኖስ ወለምድሮሙ በከመ ሠረዎሙ ።

፭ ወአግብአሙ እግዚአብሔር ለከሙ ወግበርዎሙ በከ
መ አዘዝኩክሙ ።

፮ ትባዕ ወጽናዕ ወኢትፍራህ ወኢትደንግፅ ወኢትዕብስ
በቅድመ ገጾሙ እስመ እግዚአብሔር አምላክከ ውእቱ
የሐውር ምስሌከ ወኢየኅድገከ ወኢያሰትተከ ።

፯ ወጸውዖ ሙሴ ለኢያሱ ወይቤሎ በቅድመ ኵሉ እስ
ራኤል ትባዕ ወጽናዕ እስመ አንተ ትበውእ ቅድሜሁ ለዝ
ንቱ ሕዝብ ውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊ
ክሙ ከመ የሀቦሙ ወአንተ ታወርሶሙ ።

፰ ወእግዚአብሔር የሐውር ምስሌከ ወኢየኅድገከ ወኢ
ያሰትተከ ወኢትፍፍራህ ወኢትደንግፅ ።

፱ ወጸሐፎ ሙሴ ለዝንቱ ነገረ ሕግ ውስተ መጽሐፍ ወወ
ሀቦሙ ለካህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር
ለደቂቀ ሌዊ ወለሊቃውንቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ጸንተህ ትኖር ዘንድ ፍርዱንና ሥርዓቱን ትጠብቅ ዘንድ
የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ ነው ፡ ይህን ሁሉ
ብታደርግ ትበዛለህ በሕይወትም ትኖራለህ ፡ ትወርሳት
ዘንድ በምትገባበትም አገር ሁሉ በዚያ እግዚአብሔር
ያከብርሃል ፡ (ይባርክሃል) ። ዘዳ፡ ፮ ፳ ፡ ፬ ፲፱ ።

ልቡናህ ወደ ኀጢአት ቢመለስ መስማትንም እምቢ
ብትል ከሕጉም ወጥተህ ብትስት ልዩ ለሆኑ አማልክትም
ብትሰግድ ግን ፡ ፈጽመህ እንድትጠፋ እኔ አሁን ነገርኩህ።

ትወርሳትም ዘንድ ወደዚያ ዮርዳኖስን በምትሻገርበት
ምድርም ዘመንህ (ዕድሜህ) አይበዛም ። ዘዳ፡ ፳፮ ፫ ።

ሞትንና ሕይወትን ፡ ርግማንና ምርቃትን ፡ በፊትህ አን
ዳኖርኩልህ እነሆ እኔ አሁን ሰማይንና ምድርን አስማብኻ
ለሁ ፡ አንተ ከልጆችህ ጋር በሕይወት ትኖር ዘንድ ሕይ
ወትን ምረጣት ። ዘዳ፡ ፴፬ ፶ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ውደደው ፡ ቃሉንም ስማ ፡
ይሰጣቸው ዘንድ ለአባቶችህ ለአብርሃም ፡ ለይስሐቅና
ለያዕቆብ እግዚአብሔር በማለላቸው ምድር ጸንተህ እንድ
ትኖር ፡ ዘመንህ በሚበዛ ገንዘብ እሱ ሕይወትህ ነውና
እሱን አጽናው ። ዘዳ፡ ፲ ፳ ፡ መዝ፡ ፳፮ ፩ ።

ምዕራፍ ፴፩ ።

ሙሴ ይህን ሁሉ ነገር ለእስራኤል ልጆች ሁሉ ተና
ግሮ ጨረሰ ።

አሁን እኔ መቶ ሃያ ዘመን ሁኖኛል ፡ መውጣትና መግ
ባት አችላለሁ ፡ ነገር ግን እግዚአብሔር ይህን ዮርዳኖስ
አትሻገረውም አለኝ አላቸው ። ዘኍ ፳፯ ፲፯ ።

ፊታውራሪ ሁኖ በፊትህ የሚሄድ እግዚአብሔር አሕ
ዛብን ሁሉ ከፊትህ ያጠፋቸዋል ፡ በፊትህ የሚሄድ ኢያ
ሱም እግዚአብሔር እንዳለ ያጠፋቸዋል ።

በዮርዳኖስ ማዶ የሚኖሩ ሁለቱን የአሞሬዎን ነገሥ
ታት ዓግንና ሴዎንን እንዳጠፋቸው እንዲሁ ያጠፋቸዋል ፡
አገራቸውንም እንዳጠፋባቸው አገራቸውንም ያጠፋ
ባቸዋል ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፫ ፡ ዘዳ፡ ፫ ፳፩ ።

እግዚአብሔር በእጃችሁ ጥሎላችኋል እንዳዘዝኳች
ሁም አድርጓቸው አላቸው ። ዘዳ፡ ፯ ፪ ።

ጨክን በርታ ፡ አትፍራ ፡ አትደንግጥ እሱ እግዚአብ
ሔር በረድኤት ከንተ ጋራ ይኖራልና ፡ አይለይህምና አያ
ቃልልህምና በፊታቸው አትድከም ።

ሙሴም ኢያሱን ጠርቶ ይሰጣቸው ዘንድ እግዚአብ
ሔር ላባቶቻችሁ ወደ ማለላቸው አገር አንተ በዚህ ወገን
ፊት ትገባለህና ታወርሳቸውም አለህና ፡ በእስራኤል ፊት
ጨክን በርታ አለው ። ዘዳ፡ ፱ ፫ ።

እግዚአብሔርም ከንተ ጋራ በረድኤት ይኖራልና አይ
ለይህም አይንቅህምና አትፍራ አትደንግጥ አለው ።

ሙሴም ይህን የሕግን ነገር በመጽሐፍ ጽፎ የሕጉ
ማደሪያ ታቦትን ለሚሸከሙ ለሌዊ ልጆች ለካህናት ለእስ
ራኤል ልጆች አለቆችም ሰጣቸው ። ዘዳ፡ ፲፯ ፲፰ ።

ወአዘዞሙ ሙሴ በይእቲ ዕለት ወይቤ እምድኅረ ስድስቱ ዓመት በዓመተ ኅድገት አመ በዓለ መጸለት ።	፲	ሙሴም በዚያች ቀን ከስድስት ዓመት በኋላ ዳስ ጥለው በዓል በሚደረግበት ጊዜ በዓመተ ኅድገት ዘመን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው ። ዘሌ፡ ፳፫ ፴፬ ፡ ዘዳ፡ ፲፭ ፩ ።
አመ የሐውር ኵሉ እስራኤል ከመ ያስተርኢ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አንብብዎ ለዝንቱ ሕግ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፲፩	እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ሊታይ እስራኤል ሁሉ በሄዱ ጊዜ ፡ ይህን ሕግ በእግዚአብሔር ፊት አንብቡት ።
አስተጋብኡሙ ሕዝበ ከመ ይስምዑ አደዊሆሙ ወአንስቲያሆሙ ወደቂቆሙ ፡ ወግዩራን እለ ውስተ ሀገርክሙ ከመ ይስምዑ ወያእምሩ ፈሪሆቶ ለእግዚአብሔር አምላክሙ ወሰሚዖሙ ከመ ይግበሩ ኵሎ ሕጎ ለዝንቱ ቃል ።	፲፪	ሴቶችና ወንዶች በአገራችሁም ያሉ ስደተኞች ልጆቻቸውም ሁሉ ይሰሙ ዘንድ የፈጣሪያቸው የእግዚአብሔርን አምልኮቱን ያውቁ ዘንድ ሰምተውም የዚህን ቃል ሥርዓት ሁሉ ይሠሩ ዘንድ ሕዝቡን ሰብስባችሁ አንብቡት አላቸው ። ዘዳ፡ ፬ ፲ ።
ወደቂቆሙኒ እለ ኢየአምሩ ይስምዑ ወይትመሀሩ ፈሪሆቶ ለእግዚአብሔር አምላክሙ በኵሉ መዋዕሊሆሙ ዘየሐይዉ እሙንቱ ዲበ ምድር እንተ ውስቴታ ተዐድዉ ዮርዳኖስ አንትሙ ከመ ትትዋረስዋ በህየ ።	፲፫	የሚያውቁ ልጆቻቸውም በዚያ ትወርሷት ዘንድ ዮርዳኖስን በምትሻገሩባት ምድር አሉባቸው በሚኖሩበት ዘመን ሁሉ የፈጣሪያቸው የእግዚአብሔርን አምልኮቱን ሰምተው ይማሩ ዘንድ አንብቡት ብሎ አዘዛቸው ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ ቀርበ መዋዕለ ሞትከ ጸውዖ ለኢያሱ ወቁሙ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወእዝዞ ፡ ወሖሩ ሙሴ ወኢያሱ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወቆሙ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፲፬	እግዚአብሔርም ሙሴን እነሆ የምትሞትበት ወራት ቀረበ ፡ ኢያሱን ጠርተኸው ልዩ በሆነች ድንኳን ደጃፍ ቁሙ ብሎ አዘዘው ፡ ሙሴና ኢያሱም ልዩ ወደ ሆነች ድንኳን ሄደው በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ቆሙ ።
ወወረደ እግዚአብሔር በዐምደ ደመና ወቆመ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወቆመ ዐምደ ደመናሂ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፲፭	እግዚአብሔር በዓምደ ደመና ወርዶ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ተገለጠ ፡ ዓምደ ደመናውም በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ተተከለ ። ዘፀ፡ ፴፫ ፱ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ ትነውም አንተ ምስለ አበዊከ ወይትነሣእ ዝንቱ ሕዝብ ወይዜምዉ ድኅረ አማልክተ በዐድ ዘውስተ ምድር እንተ ውስቴታ ይበውኡ ወየኀድጉኒ ወይትዔወሩ ኪዳንየ ዘተካየድኩዎሙ ።	፲፮	እግዚአብሔርም ሙሴን እነሆ አንተ እንደ አባቶችህ ትሞታለህ ፡ ይህም ወገን ተነሥቶ እኔን ትተው በሚገቡበት አገር ያሉ የአሕዛብን ጣዖታት ያመልካሉ ፡ የተማማልኳቸው መሐላንም ቸል ይላሉ አለው ።
ወእትመዓዕ መዐተ በላዕሌሆሙ በይእቲ ዕለት ወአኀድጎሙ ወእመይጥ ገጽየ እምኔሆሙ ወይከውኑ መብልዐ ለፀሮሙ ወትረክቦሙ ብዙኃት እኪት ወሥቃይ ፡ ወይብሉ በይእቲ ዕለት ፡ እስመ ኀደገነ እግዚአብሔር አምላክነ ወኢሀለወ ምስሌነ ረከበተነ ዛቲ እኪት ።	፲፯	በዚያችም ቀን ቁጣን ተቈጥቼ እለያቸዋለሁ ገጸ-ረድኤቴንም ከነሱ እመልሳለሁ ፡ ለጠላቶቻቸውም ምግብ ይሆናሉ ፈጽሞ ብዙ መከራ ታገኛቸዋለች ፡ በዚያችም ቀን ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ተለይቶናልና በረድኤትም ከኛ ጋር የለምና ይህች መከራ አገኘችን ይላሉ ።
ወአንስ መይጠ እመይጥ ገጽየ እምኔሆሙ በይእቲ ዕለት በእንተ ኵሉ ኃጣውኢሆሙ ዘገብሩ ወገብኡ ኀበ አማልክተ በዐድ ።	፲፰	እኔም ስለ ሠሩት ኃጢአታቸው ሁሉ የአሕዛብ ጣኦታትንም ስላመለኩ በዚያች ቀን ገጸ-ረድኤቴን ከነሱ ቻው እመልሳለሁ ። ዘዳ፡ ፴፩ ፲፯ ።
ወይእዜኒ ጸሐፍ ነገረ ለዛቲ ማኅሌት ወመሀርዎሙ ኪያሃ ለደቂቀ እስራኤል ወይደይዋ ውስተ አፉሆሙ ከመ ትኩነኒ ዛቲ ማኅሌት ስምዐ ላዕለ ደቂቀ እስራኤል ።	፲፱	አሁንም የዚያችን ምስጋና ነገር ጽፈህ እሷን ለእስራኤል ልጆች አስተምሯቸው ፡ ይህችም ምስጋና (መዝሙር) በእስራኤል ልጆች ላይ ምስክር ትሆነኝ ዘንድ በቃላቸው ያስተምርዋት ።
እስመ አበውኦሙ ውስተ ምድር ቡርክት ዘመሐልኩ ለአበዊሆሙ ምድር እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ፡ ወበሊዖሙ ወጸጊቦሙ የዐብዱ ወይገብኡ ኀበ አማልክተ በዐድ ወያመልክዎሙ ወያምዕዑኒ ወየኀድጉ ኪዳንየ ።	፳	ተድላ ደስታ ወደምታስገኝ ላባቶቻቸው ወደ ማልኩላቸው ምድር አገባቸዋለሁና በልተው ከጠገቡም በኋላ ይስታሉና ወደ አሕዛብ አማልክትም ተመልሰው ያመልኳቸዋልና ቃል ኪዳኔንም አፍርሰው ያሳዝኑኛልና ።
ወትቀውም ላዕሌሆሙ ዛቲ ማኅሌት ስምዐ ቅድመ ገጾሙ እስመ ኢትትረሳዕ እምውስተ አፉሆሙ ወእምውስተ አፈ ውሉዶሙ እስመ አነ አአምር እከዮሙ ኵሎ ዘይገብሩ በዝየ እንበለ አብኦሙ ውስተ ይእቲ ምድር ቡርክት ዘመሐልኩ ለአበዊሆሙ ።	፳፩	ከነሳቸው አንደበትና ከልጆቻቸው አንደበት የምትዘነጋ ስለ ሆነ ፡ ላባቶቻቸው ወደ ማልኩላቸው ወደዚያች ወደ ከበረች አገር ሳላገባቸው እኔ በዚህ የሚሠሩት ኃጢአታቸውን ሁሉ አውቃለሁና ይህች ምስጋና (መዝሙር) በፊታቸው ምስክር ሁና ትነሣባቸዋለች አለው ።
ወጸሐፋ ሙሴ ለዛቲ ማኅሌት በይእቲ ዕለት ወመሀሮሙ ኪያሃ ለደቂቀ እስራኤል ።	፳፪	ሙሴም ያችን ምስጋና በዚያች ቀን ጽፎ ለእስራኤል ልጆች እሷን አስተማራቸው ።

ወአዘዘ ሙሴ ለኢያሱ ወይቤሎ ጽናዕ ወትባዕ እስመ አንተ ታበውኦሙ ለደቂቀ እስራኤል ውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊሆሙ ወውእቱ ይሄሉ ምስሌከ ።	፳፫	ሙሴም ኢያሱን የእስራኤል ልጆች እግዚአብሔር ላባቶቻቸው ወደ ማለላቸው ታገባቸዋለህና እሱም በረድኤት ከንተ ጋራ ይኖራልና ጨክን በርታ ፥ ብሎ አዘዘው ።
ወሶበ አኅለቀ ሙሴ ጽሒፎታ ለዛቲ ነገረ ሕግ ውስተ መጽሐፍ እስከ ፈጸማ አዘዞሙ ለሌዋውያን እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ።	፳፬	ሙሴ እስኪ ጨርሳት ድረስ ደርሶ ይህችን የሕግን ነገር በመጽሐፍ ጽፎ በጨረሰ ጊዜ የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦትን የሚሸከሙ ሌዋውያንን ።
ወይቤሎሙ ንሥኡ ዘተ መጽሐፈ ወአንብርዋ ውስተ ክርሣ ለታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወይንበር ህየ ስምዐ ለከ ።	፳፭	ይህችን መጽሐፍ ወስዳችሁ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር በሕጉ ማደሪያ ታቦት ውስጥ አኑሯት ፥ ላንተ ምስክር ይሆንህ ዘንድ በዚያ ይኑር ብሎ አዘዛቸው ።
እስመ አነ አአምር ውኂኮተከ ወክሳደከ ጽኑዐ ወእንዘ አነ ሀሎኩ ዓዲየ ሕያው ዮም አምዓዕክምዎ ለእግዚአብሔር ፥ አፎኬ ፈድፋደ እም ድኅረ ሞትኩ ።	፳፮	ቅሠፈኝ ፥ ቅሠፈኝ ብለህ ማንጓጓትህን ክሳደ ልቡናህም ጽኑ እንደሆነ አውቃለሁና እኔ ገና በሕይወት ሳለሁ እግዚአብሔርን ያሳዘናችሁት ከሞትኩስ በኋላ እንዴት ፈጽማችሁ ታሳዝኑት ይሆን ! ። ዘፀ፥ ፴፪ ፱ ።
አስተጋብኡ ኀቤየ ዐበይተ ነገድክሙ ወሊቃናቲክሙ ወመኳንንቲክሙ ወጸሐፍቲክሙ ከመ እንግሮሙ ይስምዑ ዘንተ ኵሎ ነገረ ወአስምዕ ላዕሌሆሙ ሰማየ ወምድረ ።	፳፯	ይህን ሁሉ ነገር ይሰሙ ዘንድ እንድነግራቸው አለቆቻችሁና በወገኖቻችሁ ላይ የተሾሙ መኳንንቶቻችሁን ጸሐፊዎቻችሁን ዳኞቻችሁን ወደኔ ሰብስቡ ፥ ሰማይንና ምድርን አስማብቸዋለሁ ። ዘዳ፥ ፲፮ ፲፰ ፥ ፴ ፲፱ ።
እስመ አነ አአምር ከመ እምድኅረ ሞትኩ አብሶ ትኤብሱ ወተኀድግዋ ለፍኖት እንተ አዘዝኩክሙ ወትመጽእ ላዕሌክሙ እኪት በደኃሪ መዋዕል እስመ ትገብሩ እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከመ ታምዕዕዎ በግብረ እደዊክሙ ።	፳፰	ከሞትኩ በኋላ ፈጽማችሁ እንድትበድሉ ያዘዝኋችሁንም ሕግ እንድታፈርሷት እኔ አውቃለሁና በእጃችሁም ሥራ ታሳዝኑት ዘንድ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት ትሠራላችሁና ኋላ በፍጻሜ ዘመን መከራ ትመጣባችኋለች ። ዘፍ፥ ፵፱ ፩ ፥ ዘዳ፥ ፴፪ ፭ ፥ ፪ ፴ ።
ወነገሮሙ ሙሴ ወአስምዖሙ ለኵሉ ማኅበረ እስራኤል ነገረ ለዛቲ ማኅሌት ፍጹመ ።	፳፱	ሙሴም ለእስራኤል ወገኖች ሁሉ እውነት የሆነ የዚህች የምስጋና ነገር አሰምቶ ነገራቸው ።
ምዕራፍ ፴፪ ።		ምዕራፍ ፴፪ ።
ወይቤ አጽምእ ሰማይ ወእንግርከ ፥ ወትስማዕ ምድር ቃለ አፉየ ።	፩	ሰማይ ስማኝ ልንገርህ ፥ ምድርም ከአፌ የወጣውን ቃል ትስማ ።
ወተወከፍዎ ከመ ነጠብጣብ ለነገርየ ወይረድ ከመ ጠል ነቢብየ ፥ ወከመ ዝናም ውስተ ገዳም ፥ ወከመ ጊሜ ውስተ ሣዕር ።	፪	ምድር ዝናምን እንድትቀበለው እናንተም ነገሬን ተቀበልዋት ፥ ጠል ከሰማይ ወርዶ ከምድር እንዲስማማ ነገሬም ከልቡናችሁ ገብቶ ይስማማ ፥ ዝናም በምድረ በዳ ወርዶ እንዲስማማ ፥ ካፊያም ከመስክ ወርዶ እንዲስማማ ነገሬም ከልቡናችሁ ይስማማ አለ ። ኢሳ፥ ፶፭ ፲ ።
እስመ ስመ እግዚአብሔር ጸዋዕኩ ፥ ሀቡ ዕበየ ለአምላክነ ።	፫	የእግዚአብሔርን ስም ጠርቻለሁና ለፈጣሪያችን ምስጋና አቅርቡ ። መዝ፥ ፸፪ ፮ ።
እግዚአብሔር ጻድቅ በምግባሩ ፥ ወርቱዕ ኵሉ ፍናዊሁ ፥ እግዚአብሔር ጻድቅ ወአልቦ ዐመፃ ፥ ጻድቅ ወኄር እግዚአብሔር ።	፬	እግዚአብሔር በሥራው ሁሉ እውነተኛ ነው ፥ ሥራውም ሁሉ የቀና ነው ፥ እግዚአብሔር እውነተኛ ነው ፥ ሐሰትም የለበትም እግዚአብሔር እውነተኛና ቸርም ነው ።
አበሱ ወአኮ ሎቱ ትውልድ ርኩሳን ትውልድ ዕሉት ወግፍትዕት ከመዝኑ ተዐሥይዎ ለእግዚአብሔር ።	፭	አደፈኞች ልጆች በደሉ ፥ ነገር ግን እሱን የጐዱ አይደለም ፥ ወንጀለኞች ገልበጥባጣም ልጆች ናቸው ፥ ለእግዚአብሔር እንዲህ ያለ ወረታ ትመልሱለታላችሁን ! ።
ዝ ሕዝብ ዐብድ ወአኮ ጠቢብ ፥ አኮኑ ውእቱ አቡከ ዘፈጠረከ ፥ ፈጠረከኒ ወገብረከ ።	፮	ይህ ወገን ሰነፍ ነው ፥ ዕውቀትም የሌለው አላዋቂ ነው ፥ የፈጠረህ አምላክህ እግዚአብሔር አይደለምን ! ።
ተዘከሩ መዋዕለ ትካት ፥ ወለብዉ ዓመተ ትውልደ ትውልድ ፥ ተሰአሎ ለአቡከ ወይነግረከ ወለአእሩጊከ ወይዜንዉከ ።	፯	የድሮውን (የኖኅን) ዘመን አስቡ ፥ ለልጅ ልጅ ጸንቶ የሚኖር ዘመንንም አስተውሉ ፥ አባትክን ጠይቀው ይነግርኻል ፥ ሽማግሌዎችንም ጠይቃቸው ይነግሩኻል ።
አመ ከፈሎሙ ልዑል ለአሕዛብ ወዘከመ ዘርአሙ ለደቂቀ አዳም ፥ ወአቀመ አድባሪሆሙ ለአሕዛብ ወበበኍል	፰	እግዚአብሔር አሕዛብን በቦታ እንደ ለያቸው የአዳምንም ልጆች እንደ በተናቸው እግዚአብሔርን በሚያገለ

ቆሙ ለመላእክተ እግዚአብሔር ።

፱ ወኮነ ያዕቆብ መክፈልተ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር ፡ ወእስራኤልኒ ሐብለ ርስቱ ።

፲ ወአቀበሙ በውስተ በድው በውስተ ፋልል ፡ በሐሩር ወዘጽምእ ፡ ሐፀርሙ መገበሙ ወመርሐሙ ወአቀበሙ ከመ ብንተ ዐይን ።

፲፩ ወከመ ንስር ዘይከድን ወያስተጋብእ እጕሊሁ ታሕተ ክነፊሁ ፡ ወከመ የሐቅፍ እጕሊሁ በገበዋቲሁ ፡ ወሐዘሎሙ በክነፊሁ ወፆሮሙ በእንግድዓሁ ።

፲፪ እግዚአብሔር ባሕቲቱ መርሐሙ ወአልቦ ምስሌሆሙ አምላክ ነኪር ።

፲፫ ወአዕረጎሙ ዲበ ኃይለ ምድር ወሴሰዮሙ እክለ ገራውሀ ወሐፀኖሙ በመዓር እምኰኵሕ በቅብዕ እምእብነ ጽንዕት ።

፲፬ በቅብዐ ላሕም ወበሐሊበ በግዕ ምስለ መቍዓለ ጠሊ ወላሕም እጕለ አልሕምት ወአበግዕ ምስለ ቄቅሐ ሥርናይ ወደመ አስካል ሰትዩ ወይነ ።

፲፭ በልዐ ያዕቆብ ወጸግበ ፡ ክረሮ ጽጋብ ለምንዙኑ ፡ ሰብሐ ወገዝፈ ወርኀበ ፡ ወኀደጎ ለእግዚአብሔር ፈጣሪሁ ወርኀቀ እምእግዚአብሔር ሕይወቱ ።

፲፮ ወወሀኩኒ በዝ ነኪር ፡ ወአምረሩኒ በርኵሶሙ ።

፲፯ ሦዑ ለአጋንንት ወአኮ ለእግዚአብሔር ፡ ለአማልክት እለ ኢየአምርዎሙ አማልክተ ግብት እለ ይትገበሩ ወኢይበቍዑ ወእለ ኢየአምሩ አበዊሆሙ ።

፲፰ ኀደጉ ለእግዚአብሔር ፡ ዘወለደከ ወረሳዕከ ለእግዚአብሔር ዘሐፀነከ ።

፲፱ ወርእየ እግዚአብሔር ወቀንአ ወተምዐ መዐተ ላዕለ ደቂቆሙ ወአዋልዲሆሙ ።

፳ ወይቤ እመይጥ ገጽየ እምኔሆሙ ወእሬእዮሙ ዘይከውኑ በደኃሪቶሙ ፡ እስመ ውሉድ ዓላውያን እሙንቱ ውሉድ እለ አልቦሙ ሃይማኖት ።

፳፩ እሙንቱሰ አቅንእዎኒ በዘኢኮነ አምላክ ፡ ወአምዕዑኒ በአማልክቲሆሙ ፡ ወአነ አቀንኦሙ በዘኢኮነ ሕዝብ ፡ ወአምዕዖሙ በሕዝብ ዘኢይሌብዉ ።

፳፪ እስመ እሳት ትነድድ እመዐትየ ወታውዒ እስከሲኦል ታሕተ ወትበልዓ ለምድር ወለኵሉ ፍሬሃ ወታነድድ መሠረታተ አድባር ።

፳፫ ወአስተጋብአሙ ለእኪት ፡ ወአኀልቅ አሕፃየ በላዕሌሆሙ ፡ ወየኀልቁ በረኃብ ፡ ወይከውኑ መብልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ ።

፳፬ ወይደክም ጽንዖሙ ፡ ወእፌኑ ላዕሌሆሙ ስነነ አራዊተ ምድር ምስለ ሕምዝ ከመ ይጕየዩ እምድር ።

ግሉ በመላእክት ቍጥር የአሕዛብን አውራጃዎች እንደ ወሰናቸው ይነግሩኻል ።

ያዕቆብም ለእግዚአብሔር ዕድልነት ያለው ወገን ሆነ እስራኤልም ርስትነት ያለው ወገን ሆነ ።

(ፋልል) ወዝ በሌላበት ምድረ በዳ ጠበቃቸው ውኃ ጥምና ድርቅ በጠናበት ጠበቃቸው መና ከደመና አውርዶ እየመገበ በደመና መራቸው እንደ ዓይን ብሌንም ጠበቃቸው ።

አሞራ ገላግልቱን በክንፉ እንደሚሠውር በክንፈ ረድኤቱ ሠወራቸው ፡ በጕኑም ገላግልቱን እንዲያቀፍ በገበረድኤቱ አቅፎ አወጣቸው ። ዘፀ ፲፱ ፬ ።

እግዚአብሔር ብቻውን መራቸው ከነሱቸው ጋር ሌላ አምላክ አልነበረም ።

ከምድር ወደሚገኘው አዝመራ አውጥቶ የእርሻዎች እኽልን መገባቸው ፡ ከማን በተገኘ ማር ከጭንጫማው ድንጋይም በተገኘ ቅቤ መገባቸው ። ኢሳ ፶፰ ፴ ።

ከላሙና ከፍየሉ ወረሞ ጋር በበግ ወተትና በላሙ ቅቤ አሳደጋቸው ልጠ ጉርዶ ከወጣለት ሥንዴ ጋራ የበጎችንና የላሞችን ጊደር ወተት መገባቸው ፡ የዘለላውንም ደም ወይን አድርገው ጠጡ ። መዝ ፹፩ ፲፮ ።

ያዕቆብም በልቶ ጠገበ የተወደደ (ያዕቆብን) ጥጋብ አቀናጣው ፡ ወፈረ ደነደነ ሰባ ፡ ፈጣሪው እግዚአብሔርን ተወው ፡ እነዋወሩም ከእግዚአብሔር ራቀ ።

በዚህ በጣኦቱ ቅሠፈኝ ቅሠፈኝ ብለው አነሣሡኝ በርኵሰታቸውም አስቈጡኝ (አሳዘኑኝ) ።

ለእግዚአብሔር ያይደለ ለአጋንንት መሥዋዕት ሠዉ ለማያውቋቸው አማልክት ተሠርተው ለማይረቡ ለማይጠቅሙ አባቶቻቸው ለማያውቋቸው ድንገት ለተገኙ ጣኦታት ሠዉ ። መዝ ፲፯ ፴፯ ።

የፈጠረህ እግዚአብሔርን ተውከው ተከብክቦ ያሳደገህ እግዚአብሔርንም ዘነጋኸው ። ኢሳ ፲፯ ፲ ።

እግዚአብሔርም ይህን አይቶ ለአምላክነቱ ቀና በሴት ልጆቻቸውና በወንዶች ልጆቻቸውም ተቈጣ ።

ገጸ ረድኤቱን ከነሱቸው እመልሳለሁ ፡ ሃይማኖት የሌላቸው ወንጀለኞች ልጆች ናቸውና ፡ ኋላ በፍጻሜ ዘመን ምን እንዲሆኑ አያቸዋለሁ አለ ። ዘዳ ፴፩ ፲፯ ።

እነሱቸውስ አምላክ ባይደለ ጣኦት አስቀኑኝ በአማልክቶቻቸውም አሳዘኑኝ እኔም ባልሆነ ወገን አስቀናቸዋለሁ ያጠፉናል ብለው ልብ በማያደርጓቸው ወገኖች አሳዝናቸዋለሁ ። መዝ ፴ ፮ ፡ ሆሴ ፩ ፱ ።

ከቍጣዬ የተነሣ (እሳት) ድርቅ ትሆናለችና ሥር መሠረት ትነቅላለች ፡ ከፍሬዋም ሁሉ ጋር ምድርን ታጠፋታለች የተራራዎችንም መሠረት ታደርቃለች ።

ለመከራ እሰበስባቸዋለሁ ፡ በጦርም አጠፋቸዋለሁ ፡ በረኃብ አልቀው በሰማይ ለሚበሩ ወፎች ምግብ ይሆናሉ ።

ኃይላቸው ይደክማል ከዚህ ዓለም ይጠፉ ዘንድ ከመርዝ ጋራ የምድር አበቦች ጥርሶችን እሰድባቸዋለሁ ።

በአፍአ ያጸምቶሙ መጥባሕት ለውሉዶሙ ወበውስተ አብያቲሆሙ ድንጋጼ ለወራዙቶሙ ምስለ ደናግሊሆሙ ፡ ለሕፃናቲሆሙ ምስለ አእሩጊሆሙ ።	፳፭	ልጆቻቸውን በዘመቻ ጦር ያጠፋቸዋል ፡ ጐልማሶቻቸውን ከቆነጃጅቶቻቸው ጋር ሽማግሌዎቻቸውን ከልጆቻቸው ጋራ በቤቶቻቸው ድንጋጤ ያጠፋቸዋል ።
ወእቤ ከመ እዝርዎሙ ፡ ወእስዐር እምድር ዝክሮሙ ፡ ወእምእጓለ እመሕያው ።	፳፮	አጠፋቸው ዘንድ ላጥፋቸው አልኩ ፡ ከሰው ለይቼ ከዚህ ዓለም ስም አጠራራቸውን አጠፋ ዘንድ ላጥፋቸው አልኩ ። ሕዝ፡ ፴ ፲፫ ።
በመዐት ፀረ ከኑኒ ከመ ኢይትዐበዩ ፀር ፡ ወኢይበሉ እዴነ ጸንዐት አኮ እግዚአብሔር ዘገብሮ ለዝ ኵሉ ።	፳፯	ጣኦትን በማምለክ ጠላቶች ሆኑኝ ፡ አሕዛብ እንዳይታበዩና ሥልጣናችንም በእስራኤል ላይ ጸና እንዳይሉ ይህን ሁሉ ያደረገ እግዚአብሔር አይደለምን፤ ለምን ይታበያሉ ። ዘኍ፡ ፲፱ ፲፮ ፡ ኤር፡ ፲፱ ፩ ።
እስመ ሕዝብ ሕጉላነ ምክር እሙንቱ ፡ አልቦሙ ምልሕ ወኢሃይማኖት ።	፳፰	ምክር ያጡ ወገኖች ናቸው ፡ ምግባርም ሃይማኖትም የሌላቸው ወገኖች ናቸውና ።
ወኢሐለይዎ ከመ ያእምርዎ ለዝንቱ ወኢያእምርዎ በመዋዕል ዘይመጽእ ።	፳፱	ይህንም ሊያውቁት አላሰቡትም በሚመጣውም ዘመን የሚሆነውን አላወቁም ነበር ።
እፎ ያነትዮሙ እሐዱ ለዐሠርቱ ምእት ፡ ወክልኤቱ ይሰድድዎሙ ለእልፍ ፡ እስመ እግዚአብሔር ፈደዮሙ ወእምላክነሂ አግብኦሙ ።	፴	ቢያውቁማ ኖሮ እግዚአብሔር ፍዳውን አምጥቶባቸዋልና ፈጣሪያችንም በአሕዛብ እጅ ጥሏቸዋልና ፡ አንዱ ሰው እንዴት ሺሑን ያሳድዳቸው ነበር! ሁለቱስ እንዴት ዓሥሩን ሺሕ ያሸሹዋቸው ነበር! ። ፩ ሳሙ፡ ፱ ፱፡ ፩ ፰ ።
እስመ ኢኮነ አምላክነ ከመ አማልክቲሆሙ ፡ ፀርነሰ ዓብዳን ።	፴፩	ፈጣሪያችን እንደ አማልክቶቻቸው አይደለም እኮ! ጠላቶቻችን ግን ሰነፎች ናቸው ።
እስመ ከመ ዐፀደ ወይነ ሰዶም ዐፀደ ወይኖሙ ፡ ወሐረጎሙኒ እምነ ገሞራ ወአስካሎሙኒ አስካለ ሐሞት ፡ ወቀምሐሙኒ መሪር ።	፴፪	የሕጋቸው ማደሪያ የሆነ ልባቸው እንደ ሰዶም ሕግ ማደሪያ ነውና ፡ ወገናቸውም ከገሞራ ወገን ነውና ፡ ሕጋቸውም የሚያጠፋ ሕግ ነውና ዘለላውም መራራ ነውና ፡ ሰነፎች ናቸው ።
ሕምዘ አርዌ ምድር ወይኖሙ ሕምዘ አፍዖት ዘይቀትል ።	፴፫	ሕጋቸው የምድር እባብ መርዝ ነው ፡ የሚገድልም የፍኝት መርዝ ነው ። ኢያ፡ ፳፩ ፲፫ ፡ መዝ፡ ፶፰ ፩ ።
አኮኑ ዝንቱ ትእዛዝ ዘእምኀቤየ ውእቱ ወተኀትሙ ውስተ መዛግብትየ ።	፴፬	ይህ ትእዛዝ በኔ ዘንድ ተጠብቆ የለምን፤ አሕዛብስ በመዝገቤ የታተሙ አይደሉምን፤ ። ኢዮ፡ ፲፬ ፲፮ ።
በዕለተ ኵነኔየ እትቤቀሎሙ ወበጊዜ ይድኅፅ እግሮሙ እስመ ቀርበ ዕለተ ኀጕለቶሙ ፡ እስመ በጽሐት ወድልውት ይእቲ ለክሙ ።	፴፭	የሚጐሰቍሉበት ቀን ቀርቧልና የሚጠፉበትም ቀን ደርሷልና እግራቸው የሚሰናከሉበትም ጊዜ ይህች ለነሱ የተዘጋጀች ናትና ፍርድ በሚደረግበት ቀን እበቀላቸዋለሁ።
እስመ ይፈትሕ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ፡ ወይትናበብ በእንተ አግብርቲሁ ፡ እስመ ርእዮሙ ከመ ተመስዉ ወኅልቁ ወተዘንጕጉ በኀበ ሀለዉ ።	፴፮	እግዚአብሔር ለወገኖቹ ለእስራኤል ይፈርዳልና ፡ ስለ ባሮቹም በአሕዛብ ይናገርባቸዋልና እበቀላቸዋለሁ አለ ፡ እሊህ እስራኤል እንደ ሰም ቀልጠው እንደጠፉ በያሉበትም እንደተሸሟጠጡ አይቷቸዋልና ።
ወሰበ ሠርሑ ይቤ እግዚአብሔር አይቴ እሙንቱ አማልክቲክሙ እለ ትትዌከሉ ቦሙ ።	፴፯	በመከራው ተይዘው በደከሙም ጊዜ ፡ እግዚአብሔር የምታምኑባቸው አማልክቶቻችሁ ወዴት ናቸው ! ።
ወእለ ትበልዑ መሳብሕተ መሥዋዕቶሙ ፡ ወትሰትዩ ወይነ ሞጻሕቶሙ ፡ ይትነሥኡኬ ወይርድኡክሙ ወይኩኑክሙ መድኀኒክሙ ።	፴፰	የመሥዋዕታቸውን ስብ የምትበሉላቸው ወይናቸውን ፍልቀ አድርጋችሁ የምትጠጡላቸው ጣኦቶቻችሁ ወዴት ናቸው ፤ ተነሥተው ይርዷችሁ የሚያድኗችሁ ይሁኗ አለ ።
አእምሩ አእምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ወአልብ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌየ ፡ አነ እቀትል ወአሐዩ ፡ እቀሥፍሂ ወእሜህል ፡ ወአልብ ዘያመስጥ እምእዴየ ።	፴፱	እነዚህንስ ትታችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እንደሆንኩ ያለኔም ሌላ ፈጣሪ እንደሌለ ዕወቁ! ዕወቁ! እኔ እገድላለሁ ፡ አድንማለሁ በመከራው እገርፋለሁ ፡ ይቅርም እላለሁ ፡ ከእጄ የሚያመልጥም የለም ። መዝ፡ ፶፱ ፳፮ ።
እስመ አሌዕል ውስተ ሰማይ እዴየ ፡ እምሕል በየማንየ ወእብል ሕያው አነ ለዓለም ።	፵	እጄን ወደ ሰማይ ዘርግቼ ለዘለዓለም ሕያው ነኝ ብዬ በሥልጣኔ እምላለሁ ። ዘኍ፡ ፲፬ ፴ ።
ወእበልሖ ከመ መብረቅ ለመጥባሕትየ ፡ ወትቀውም እዴየ በተነኔየ ወእትፈደዮሙ በቀለ ለፀርየ ወእትቤቀሎሙ ለጸላእትየ ።	፵፩	ሥልጣኔን እንደ መብረቅ አፋጥናታለሁ ፡ ሥልጣኔም በፍርዴ ትጸናለች ጠላቶቼን ተበቅዬ አጠፋቸዋለሁ ፡ ጠላቶቼን እበቀላቸዋለሁ ። መዝ፡ ፯ ፲፱ ፡ ሕዝ፡ ፳፩ ፱ ።

፵፪ ወአሰክሮን በደሞሙ ለአሕጻየ ወትበልዕ ሥጋሆሙ መጥባሕትየ እምደመ ቅቱላን ወፂዉዋን እርእስተ መላእክተ ፀር ።

ፍላጻዎቼን በደማቸው አሰክራቸዋለሁ ፡ ሥልጣኔም ሰውነታቸውን ታጠፋለች ፡ ከተወጉትና ከተማረኩትም ደም ፍላጻዎቼን አሰክራለሁ ፡ ሾተሌም የጠላቶች አለቆች ቸብቸቦን ትቈርጣለች ። ኤር፡ ፵፮ ፲፡ መሳ፡ ፭ ፪ ።

፵፫ ይትፌሥሑ ኵሎን ሰማያት ኅቡረ ወይሰግዱ ሎቱ ኵሎሙ መላእክተ እግዚአብሔር ወይትፌሥሑ አሕዛብ ምስለ ሕዝቢሆሙ ፡ ወይብሉ ኵሎሙ ውሉደ እግዚአብሔር ጽኑዕ ውእቱ ።

ሰማያት ሁሉ (ልዑላኑ) አንድነት ደስ ይላቸዋል ፡ የእግዚአብሔር መላእክት (አለቆች) ሁሉ ይሰግዱለታል ፡ ወገኖች ከወገኖቻቸው ጋራ ደስ ይላቸዋል የእግዚአብሔርም ልጆች (እስራኤል) ሁሉ ጽኑ ነው ይላሉ ።

፵፬ እስመ ይትቤቀል ደመ ደቂቁ ይትቤቀል ወይትፈደዮሙ በቀለ ለፀሩ ፡ ወይትቤቀሎሙ ለጸላእቱ ፡ ወያነጽሕ እግዚአብሔር ምድረ ለሕዝቡ ።

በልጆቹ ደም ተበቀሎ በጠላቶቹ ፍዳን ያመጣባቸዋል ጥንተ ጠላቶቹንም ይበቀላቸዋልና ፡ እግዚአብሔር ከነዓንን ለወገኖቹ (ለእስራኤል) የምትገባ አድርጎ ያወርሳቸዋል ።

፵፭ ወጸሐፋ ሙሴ ለዛቲ ማኅሌት በይእቲ ዕለት ወመሀሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ፡ ወቦአ ሙሴ ወነገሮሙ ለሕዝብ ወአስምዖሙ ውእቱ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ።

ሙሴ በዚያች ቀን ይህችን (ማኅሌት) ምስጋና ጽፎ ለእስራኤል ልጆች አስተማራቸው ፡ ሙሴም ገብቶ እሱ አሰምቶ ለሕዝቡ ነገራቸው የነዌ ልጅ ኢያሱም አሰማቸው ።

፵፮ ወሶበ አኅለቀ ሙሴ ነጊሮቶሙ ለኵሉ እስራኤል ይቤሎሙ ዕቀብዎ በልብክሙ ለዝንቱ ኵሉ ነገር ዘአስማዕኩክሙ ዮም ፡ ዘትኤዝዙ ደቂቅክሙ ዮም ከመ ይዕቀቡ ወይግበሩ ኵሎ ነገሮ ለዝንቱ ሕግ ።

ሙሴም ለእስራኤል ልጆች ነግሮ ከጨረሰ በኋላ ፡ ሕጉን ጠብቀው የዚችን የሕግ ነገር ሁሉ ያደርጉ ዘንድ ፡ ለልጆቻችሁ የምታዝዙት እኔ አሁን ያሰማኋችሁና ይህን ሁሉ ነገር በልባችሁ (ጠብቁት) አስተውሉት ።

፵፯ እስመ ኢኮነ ከንቶ ዝንቱ ነገር ለክሙ ፡ እስመ ውእቱ ሕይወትክሙ ወበበይነ ዝ ነገር ይነውኅ መዋዕሊክሙ ውስተ ምድር እንተ ላቲ ተዐድዉ ዮርዳኖስ ከመ ትትዋረስዋ በህየ ።

እሱ ሕይወታችሁ ስለሆነ ይህ ነገር ለናንተ ከንቱ አይደለምና ፡ ስለዚህ ነገር ትወርሷት ዘንድ ዮርዳኖስን በምትሻገሩላት አገር ዘመናችሁ በዚያ ይበዛል ። ምሳ፡ ፫ ፪ ። ሮሜ ፲ ፭ ።

፵፰ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ በይእቲ ዕለት ወይቤሎ ዕርግ ውስተ ደብረ አባሪም ዘውስተ ደብረ ናባር ዘምድረ ሞዓብ ዘመንገለ ገጸ ኢያሪኮ ፡ ወረአያ ለምድረ ከነዓን ዘእሁቦሙ ለደቂቀ እስራኤል ይምልክዋ ።

እግዚአብሔርም በዚያች ቀን ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፡ በኢያሪኮ አንጻር በሞዓብ አውራጃ በናባር ተራራ ወዳለ ወደ አባሪም ተራራ ወጥተህ ይገዟት ዘንድ ለእስራኤል ልጆች የምሰጣቸው ከነዓንን እያት ።

፵፱ ወሙት በውስተ ደብር ዘውስቴቱ ተዓርግ ህየ ፡ ወተወሰክ ኀበ ሕዝብከ ከመ ሞተ አሮን እኁከ በውስተ ደብረ ሆር ወአተወ ኀበ ሕዝቡ ።

ወንድምህ አሮን ሖር በሚባል ተራራ ሙቶ ወደ ወገኖቹ እንደተጨመረ አንተም ወደ ምትወጣበት ተራራ ወደ ወገኖችህ ተጨመር ። ዘኍ፡ ፳ ፳፭ ።

፶ እስመ ክሕድክሙ ቃልየ በቅድመ ደቂቀ እስራኤል በኀበ ማየ ቅስት ዘቃዴስ በገዳም ዘፂን ፡ እስመ ኢቀደስክሙኒ በቅድመ ደቂቀ እስራኤል ።

ጺን የሚባል ዕንጨት ባለበት በቃዴስ ምድረ በዳ ጠብ ክርክር በተደረገበት ውኃ ቃሌን ስለ ካዳችሁ በእስራኤል ልጆች ፊት አላመሰገናችሁኝምና ።

፶፩ ወረአያ ለይእቲ ምድር ቅድሜከ ወህየሰ ኢትበውእ ።

በፊትህ ያለች ያችንም ምድር እያት ፡ ወደዚያ ግን አትገባም ብሎ ለሙሴ ነገረው ። ዘዳ፡ ፫ ፳፪ ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

፩ ወከመዝ ይእቲ በረከት ዘባረኮሙ ለደቂቀ እስራኤል ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ዘእንበለ ይሙት ።

፪ ወይቤ እግዚአብሔር እምነ ሲና ወፅአ ወመጽአ ወአስተርአየነ በሴይር ፡ ወአፅረፈ በደብረ ፋራን ምስለ አእላፈ ቃዴስ እለ እምየማኑ መላእክቲሁ ወእለ ምስሌሁ ።

፫ ወምሕኮሙ ለሕዝቡ ወለኵሎሙ እለ ተቀደሱ በእዴሁ ፡ ወእሉሂ እሊአከ እሙንቱ ።

፬ ወረከቡ ሕገ በቃለ ዚአሁ ዘአዘዘነ ፡ ወርስተ ለሕዝበ ያዕቆብ ።

፭ ወይከውን መልአከ እምፍቁር ፡ ተጋቢኦሙ መላእክተ አሕዛብ ምስለ ነገደ እስራኤል ።

፮ አንሥእ ለሮቤል ኢይሙትኒ ወይኩን ብዙኀ ኍልቈሁ ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

የእግዚአብሔር ሰው ሙሴ ሳይሞት የእስራኤልን ልጆች የመረቃቸው ምርቃት እንዲህ ናት ። ዘፍ፡ ፵፱ ፳፰።

እግዚአብሔር ከደብረ ሲና ወጥቶ መጥቶ በሴይር ተገለጠልኝ ፡ ከሱም ጋር ያሉ መላእክት በቀኙ ያሉ እግዚአብሔር ከእስራኤል ጋር በፋራን ተራራ (በረድኤት) ዐረፈ አለ።

በቃሉ ለተለዩ (ሌዋውያን) ሁሉና ለወገኖቹም (እስራኤል) ራራላቸው ፡ እነዚህም (ሌዋውያን) ወገኖችህ ናቸው።

ባዘዘን ቃሉም ሕጉን አገኙ (ጠበቁ) ለያዕቆብም ወገኖች ሕጉ ርስት ሁኖ ተሰጣቸው ። ዮሐ፡ ፯ ፲፱ ።

ከወዳጅ (ከያዕቆብ) ዳዊት ይወለዳል ፡ የአሕዛብም አለቆች ከእስራኤል ወገኖች ጋራ አንድ ሁነው ይገዙለታል ።

በነፍስ እንዳይሞትብኝ ሮቤልን (በጸሎት) እፈልገዋለሁ ቍጥሩም ብዙ ይሁን። ዘፍ፡ ፵፱ ፪ ።

ወለዝንቱኒ ይሁዳ ስምዖ እግዚኦ ቃሎ ለይሁዳ ፡ ወይግባእ ውስተ ሕዝቡ ፡ ወእደዊሁ ይኰንኖሁ ፡ ወኩኖ ረዳኤ እምፀሩ ።	፯	ይህንን ይሁዳን ነገር አድርጎ ተናገረው አቤቱ ! የይሁዳ ጸሎቱን ስማ ፡ ወደ ወገኖቹም ይመለስ ፡ ሥልጣኖቹም ይግዙ ፡ ከጠላቶቹም ረዳት ሁነው ።
ወለሌዊኒ ይቤሎ አግብእ ለሌዊ ቃሎ ወጽድቆ ለብእሲ ጻድቅ ዘአመከርዎ በመከራ ፡ ወጸአልዎ በኀበ ማየ ቅስት ።	፰	ሌዊንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ በመከራ ለፈተኑት ጠብ ክርክር በተደረገበትም ውኃ ለሰደቡት ።
ዘይቤሎሙ ለአቡሁ ወለእሙ ኢርእኩክሙ ወበአኀዊሁኒ ኢያእመረ ወበደቂቁኒ ኢለበወ ወዐቀበ ቃለከ ፡ ወተማኅፀነ ኪዳነከ ።	፱	እናት አባቱን አላየኋችሁም ላላቸው በወንድሞቹ (በእስራኤል) የሚደረገውን (ፍቅር) ላላወቀ በልጆቹም የሚደረገውን ላላስተዋለ ቃልህን ለጠበቀ በቃል ኪዳነህም የተማጠነ ። ዘፀ፡ ፴፰ ፴ ፡ ፲፯ ፯ ፡ መዝ፡ ፻፯ ፲፯ ።
ከመ ይንግሩ ኵነኔከ ለያዕቆብ ወሕገከ ለእስራኤል ወከመ ይደዩ ዕጣነ በማዕጠንትከ ወበኵሉ ጊዜ ውስተ ምሥዋዒከ ።	፲	አምልኮትህን ለያዕቆብ ሕግህንም ለእስራኤል ያስተምሩ ዘንድ በጥናህም ዕጣንን ይጨምሩ ዘንድ ፡ በመሠውያህም በየጊዜው መሥዋዕትን ይሠዉ ዘንድ ፡ እውነተኛ ለሆነ ሰው ለሌዊ የትሩፋቱን ዋጋ ስጠው ።
ወባርክ እግዚኦ ኀይሎ ፡ ወተወከፍ ግብረ እደዊሁ ፡ ወአውርድ ክበደ ላዕለ እለ ይትቃወምዎ ፀሩ ፡ ወኢታንሥአሙ ለእለ ይጸረርዎ ።	፲፩	አቤቱ ! ሠራዊቱን አብዛ በቃሉ የጸለየውንም ጸሎት ተቀበል ፡ በሚከራከሩት ጠላቶቹም መከራ አምጣባቸው የሚጣሉት ጠላቶቹንም በረድኤት አታድናቸው ።
ወለብንያምኒ ይቤሎ ፡ ፍቁረ እግዚአብሔር የኀድር ታአሚኖ ፡ ወእግዚአብሔር ይጸልሎ በኵሉ መዋዕሊሁ ፡ ወየዐርፍ ማእከለ መታክፊሁ ።	፲፪	ብንያምንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ወዳጅ ብንያም ከመከራው ተዘልሎ ይኖራል ፡ እግዚአብሔርም በዘመኑ ሁሉ ከመከራው ይሠውረዋል ፡ በወንድሞቹም መከከል ይኖራል ።
ወለዮሴፍኒ ይቤሎ እምበረከተ እግዚአብሔር ምድሩ ወእምዝናመ ሰማይ ወጠል ወእምነቅዐ ቀላይ ዘእምታሕቱ ።	፲፫	ዮሴፍንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ ምድሩ ከእግዚአብሔር በተገኘ በረከት ጠልንና የሰማይ ዝናምን አግኝታ ከምድር የወጣ የመስኖ ውኃን ጠጥታ እኽልን ታበቅላለች ።
ወለለሰዐቱ እክሉ ፡ ወእምሥርቀተ ፀሐይ ወእምነ ኍላቌሆሙ ለአውራኅ ።	፲፬	ፀሐይ እየወጣ ፡ ወራት በባቱ ቍጥር እኽሉ በየሰዓቱ ነው ። ዘፍ፡ ፵፱ ፳፩ ።
ወይቀድም እምአርእስተ አድባር ፡ ወእምውስተ አርእስተ አውግር ዘአኤናዎን ።	፲፭	(አኤናዎን) ዘለዓለም ጸንተው ከሚኖሩ ከረብታዎችና ከተራሮች ራስ ቀርቦ ይታያል ። ዕንባ፡ ፫ ፮ ።
ምድር እንተ ዘልፈ ጽግብት ወሠናይት ለዘአስተርአየ በውስተ ዕፀ ጳጦስ ለይምጻእ ዲበ ርእሱ ለዮሴፍ ወበርእሱ ይክበር በውስተ አኀዊሁ ከመ በኵረ ላሕም ስኑ ።	፲፮	ምድሩ ሁል ጊዜ ዝናሙን ጠሉን የጠገበች ያማረች (የተወደደች) ናት ፡ ጳጦስ በሚባል ዕንጨት የታየ የእግዚአብሔር ረድኤት በዮሴፍ (ይምጣ) ይደር ፡ በወንድሞቹም መከከል በሥልጣኑ ይክበር ፡ መወደዱም ከላም መጀመሪያ እንደተወለደ ወይፈን ነው ። ዮሐ፡ ፮ ፴ ።
ወእምአቅርንት ዘአሐዱ ቀርኑ አቅርንቲሁ ፡ ወይወግኦሙ ለአሕዛብ በሙ ኅቡረ እስከ አጽናፈ ምድር ዝንቱ እእላፍ ዘኤፍሬም ፡ ወዝንቱ እእላፍ ዘምናሴ ።	፲፯	ቀንዱ አንድ እንደሆነ ርኤም በቀንዱ እንዲከብር በሥልጣኑ ይከብራል ፡ በምድር ዳርቻ ያሉ አሕዛብን በሥልጣኑ አንድነት ያጠፋዋቸዋል ፡ ይህ የኤፍሬም ወገን ነው ይባላል ፡ ይህም የምናሴ ወገን ነው ይባላል ።
ወለዛብሎንሂ ይቤሎ ፡ ተፈሣሕ ዛብሎን በፀአትከ ፡ ወይሳኮር በማኅደርከ ፡ እለ ያጠፍእዎሙ ለአሕዛብ ።	፲፰	ዛብሎንንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ ዛብሎን ወደ ዘመቻ በመውጣትህ ደስ ይበልህ ይሳኮርም ከዘመቻ በመግባትህ ደስ ይበልህ እነዚህ አሕዛብን የሚያጠፉዋቸው ናቸው ።
ወጸውዑ በህየ ወሦዑ መሥዋዕተ ጽድቅ እስመ ብዕለ ባሕር የሐፅነከ ወየሐንፀከ ፡ ወንዋዮሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ጳራልያ ።	፲፱	እውነተኛ መሥዋዕትን ሠውተው በዚያ (በደብረ ታቦር) አመሰገኑ (የባሕር ሃብት) የአሕዛብን ገንዘብ ትመገባለህና ቤትህንም ያንጽልሃልና በደሴት የሚኖሩ የአሕዛብ ገንዘብ ያንተ ገንዘብ ነው ። ኢሳ፡ ፪ ፫ ፡ መዝ፡ ፬ ፭ ።
ወለጋድሂ ይቤሎ ፡ ርኂብ በረከቱ ለጋድ ከመ አንበሳ የኀድር ቀጥቂጦ መዝራዕተ መላእክት ።	፳	ጋድንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ የጋድ ገንዘቡ ብዙ ነው የጠላቶቹን ክንድ አድቅቆ እንደ አንበሳ ተዘልሎ ይኖራል ። ዘፍ፡ ፵፱ ፬ ፡ ዘዳ፡ ፳፫ ፳፱ ።
ወርእየ ቀድሚሁ ከመ በህየ ተከፈልዋ ለምድር መላእክት እንዘ ጉቡአን መሳፍንት ኅቡረ ምስለ መልእክ አሕ	፳፩	ከእስራኤል ወገኖችና ከእስራኤል አለቃ (ከኢያሱ ጋር) ሹማምንት አንድነት ተሰብስበው አለቆች በዚያ እን

ዘብ፤ ወምስለ ሕዝበ እስራኤል እግዚአብሔር ገብረ ጽድቀ
ወኵነኔሁ ምስለ እስራኤል ።
፳፪ ወለዳንሂ ይቤሎ፤ ዳን እጓለ አንበሳ፤ ወይሠርር እምነ
ባሳን ።
፳፫ ወለንፍታሌምኒ ይቤሎ፤ ንፍታሌም ጽጉብ እምሠና
ያት ወይጸግብ እምበረከት እግዚአብሔር ፤ ወይትዋረስ
ባሕረ ወሊበ ።
፳፬ ወለአሴርሂ ይቤሎ፤ ቡሩክ ውእቱ እምውሉደ አሴር፤
ወይከውን ኅሩየ ለአኅዊሁ ወየሐጽብ በቅብዕ እገሪሁ ።
፳፭ ዘሐጺን ወዘብርት አሣእኒሁ፤ ወይከውን በከመ መዋዕ
ሊከ ኀይልከ ።
፳፮ አልቦ ከመ አምላኩ ለፍቁር ዘይነብር ውስተ ሰማይ
ውእቱ ረዳኢከ ወዕበየ ሥኑ ለሰማይ ።
፳፯ ወይከድንከ እግዚአብሔር ፍጽመ በኀይለ መዝራዕት
አሌናዎን ወይወፅእ እምቅድመ ገጽከ ፀርከ፤ በከመ ይቤ
ከመ ያጥፍአሙ ።
፳፰ ወያነብሮ ለእስራኤል ተአሚኖ ባሕቲቶ ውስተ ምድረ
ያዕቆብ፤ ውስተ ምድረ ሥርናይ፤ ወወይን፤ ወሰማይኒ
ለከ ምስለ ደመና ወጠል ።
፳፱ ወብፁዕ አንተ እስራኤል መኑ ከማከ ሕዝብ ዘእግዚአ
ብሔር ያድኅኖ ወያፀንዐከ ወይረድአከ ወበመጥባሕትከ
አልገትከ ሕበው ፀርከ ወአንተ ትጼዐን ላዕለ ክሳዳቲሆሙ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

፩ ወዐርገ ሙሴ እምአባሬም ዘሞዓብ ውስተ ደብረ ናበር
ውስተ ርእሰ ፋስጋ ዘሀለወ ቅድመ ኢያሪኮ፤ ወአርአዮ
እግዚአብሔር ኵሎ ምድረ ገለአድ፤ ወኵሎ ምድረ ንፍ
ታሌም ወኵሎ ምድረ ምናሴ፤ ወኵሎ ምድረ ይሁዳ እስከ
ደኃሬት ባሕር ።
፪ ወገዳመ ወአድያሚሃ ለኢያሪኮ ሀገረ ፊንቆን እስከ
ሴይር ።
፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዛቲ ይእቲ ምድር
ዘመሐልኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወእቤሎሙ
ለዘርእክሙ እሁባ ወናሁ አርአይኩከሃ ለከ በአዕይንቲከ፤
ወባሕቱ ህየ ኢትበውእ ።
፬ ወሞተ ሙሴ ቍልዔሁ ለእግዚአብሔር በምድረ ሞዓብ
በቃለ እግዚአብሔር ።
፭ ወቀበርዎ ውስተ ምድረ ናባው ቅሩበ ቤተ ፌጎር ወአ
ልቦ ዘየአምር መኑሂ መቃብሮ እስከ ዛቲ ዕለት ።
፮ ምእት ወዕሥራ ዓመቲሁ ሎቱ ለሙሴ አመ ሞተ፤
ወኢተሐምጋ አዕይንቲሁ ወኢማሰና ።

ደተከረፏት በፊቱ አየ፤ እግዚአብሔር ፍርዱንና ቸርነቱን
ከእስራኤል ጋር አደረገ ። ዘኍ ፴፪ ፩፤ ኢያ ፲፰ ።
ዳንንም ነገር አድርጎ ተናገረው፤ ዳን የአንበሳ ግልገል
(ደቦል) ነው፤ ከባሳን ዘሎ ይወጣል፤ (ይዘምታል) ።
ንፍታሌንም ነገር አድርጎ ተናገረው፤ ንፍታሌም ከበ
ጎቾች (ተድላ ደስታ) የጠገበ ነው፤ የእግዚአብሔርን በረ
ከት ይጠግባል (ያገኛል) ባሕሩንና ደቡቡን (ፀቱን መዓዝን)
ይገዛል ። ዘፍ፡ ፵፱ ፳፩፤ ሕገ፡ ፭ ፵፮ ።
አሴርን ነገር አድርጎ ተናገረው፤ አሴር ከእስራኤል
ይልቅ የተመረቀ ነው፤ ለወንድሞቹም የተመረጠ ይሆናል
እግሮቹን በዘይት ይታጠባል ። ዘፍ፡ ፵፱ ፳ ።
ጫማዎቹ የናስና የብረት ናቸው፤ ኃይልህም እንደ
ዘመንህ ነው ።
በሰማይ እንደ ሚኖር እንደ እስራኤል ፈጣሪ ያለ የለ
ም፤ ረዳትህም እሱ ነው፤ ዝናም ለዘር ጠል ለመከር የሚ
ሰጥም እሱ ነው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፩፤ ዘዳ፡ ፴፪ ፲፭ ።
እግዚአብሔር ፊታውራሪ ሆኖ በዘለዓለማዊ ክንዱ ኃ
ይል ከመከራው ይሠውርሃል፤ እግዚአብሔር ያጠፋቸው
ዘንድ አጠፋቸዋለሁ ብሎ እንደ ተናገረ ጠላትህ ከፊትህ
ይወጣል (ይጠፋል) ።
እስራኤልንም ወይንና ሥንዴ ባለበት በያዕቆብ አገር
ብቻውን ተዘልሎ እንዲኖር ያደርገዋል፤ ሰማይም ከጠልና
ከደመና ጋር ላንተ ዝናም ይሰጣል ።
እስራኤል ሆይ! አንተ ንኡድ ክቡር ነህ እግዚአብ
ሔር የሚያድነው እንዳንተ ያለ ማን ነው፤ ይረዳሃል ያጸና
ሃል፤ በሾተልህ ገድለህ ሰልበህ ኑር፤ ጠላትህ አንተን
አጠፋለሁ ማለቱ ሐሰት ነው፤ አንተ ግን የጠላቶችህ አን
ገታቸውን ረግጠህ ትገዛቸዋለህ ። ፪ ሳሙ፤ ፯ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

ሙሴ የሞዓብ ክፍል ከምትሆን ከአባሪም በኢያሪኮ
አንጻር ወዳለ ወደ ፋስጋ ራስ ናበር ወደ ሚባለው ተራራ
ወጣ፤ እግዚአብሔርም የገለዓድንና የንፍታሌምን ምድር
ሁሉ የምናሴንና የይሁዳን ምድር ሁሉ እስከ ባሕር መጨ
ረሻ ድረስ አሳየው ። ዘዳ፡ ፲፩ ፳፬ ።
የፊንቆን አገር የምትሆን የኢያሪኮንም አውራጃ እስከ
ሴይር ድረስ አሳየው ። ፪ ሳሙ፤ ፲፰ ፳፫ ።
እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ ለልጆቻችሁ
እሰጣታለሁ ብሎ ለአብርሃም ለይስሐቅና ለያዕቆብ የማል
ኩላቸው ምድር ይህች ናት፤ እነሆ ላንተ በዓይኖችህ አሳየ
ሁህ፤ ነገር ግን ወደዚያ አትገባም ። ዘፍ፡ ፲፪ ፯ ።
የእግዚአብሔር ባለሟሉ ሙሴም እንደ እግዚአብሔር
ቃል በሞዓብ ምድር ሞተ ።
በፌጎር (ጣኦት) ቤት አቅራቢያ በምትሆን በሞዓብ ም
ድር ቀበሩት፤ ነገር ግን እስከዚች ቀን ድረስ ማንም ማን
መቃብሩን የሚያውቅ የለም ። ይሁ፡ ፩ ፱ ።
ሙሴም በሞተ ጊዜ ዕድሜው መቶ ሃያ ዘመን ሁኖት
ነበር፤ ዓይኖቹም አልደፈረሱም አልፈዘዙም ነበር ።

፯ ወበከይዎ ደቂቀ እስራኤል ለሙሴ በአራቦት ዘሞዓብ
በኀበ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ ሠላሳ መዋዕለ፥ ወተፈ
ጸመ መዋዕለ ላሁ ለሙሴ ዘበከይዎ።

የእስራኤል ልጆች ለሙሴ የኢያሪኮ አንጻር በምትሆን
በዮርዳኖስ ማዶ ባለች የሞዓብ ክፍል በምትሆን በአራቦት
ሠላሳ ቀን አለቀሱለት፥ ለሙሴ ያለቀሱለትም ወራት አለቀ።

፰ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ተመልአ መንፈሰ ጥበብ እስመ
ወደየ እደዊሁ ሙሴ ላዕሌሁ ወተአዘዙ ሎቱ ኵሉ ደቂቀ እስ
ራኤል፥ ወገብሩ ኵሉ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ።

ሙሴ በአንብሮተ እጅ ሹሞታልና የነዌ ልጅ ኢያሱም
ጥበብ የሚገልጽ መንፈስ ቅዱስን ተመላ፥ የእስራኤልም
ልጆች ሁሉ ታዘዙለት፥ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው
ሁሉን አደረጉ። ዘኍ፥ ፳፯ ፲፰፥ ኢሳ፥ ፲፩ ፪።

፱ ወኢተንሥአ እንከ ነቢይ ውስተ እስራኤል ዘከመ
ሙሴ ዘተናገሮ እግዚአብሔር ገጸ በገጽ።

እግዚአብሔር ፊት ለፊት እንደ ተናገረው እንደ ሙሴ
ያለ ነቢይ ከዚያ ወዲህ በእስራኤል ዘንድ አልተነሣም።

፲ ወበኵሉ ተአምር፥ ወመድምም ዘፈነዎ እግዚአብሔር
ከመ ይግበሮ በምድረ ግብጽ ላዕለ ፈርዖን ወላዕለ መገብቱ
ወላዕለ ምድሩ።

በግብጽ ምድር በመኳንንቱና በፈርዖን በአገሩም ላይ
ያደርገው ዘንድ እግዚአብሔር በላከው ተአምራት ሁሉ
ቃል ለቃል እንደተናገረው።

፲፩ ዐበይተ መድምመ፥ ወእደ ጽንዕተ፤ ወመዝራዕተ ል
ዑለ ኵሉ ዘገብረ ሙሴ በቅድመ ኵሉ እስራኤል።

ሙሴ በእስራኤል ፊት ታላላቅ ተአምራት በጸናች
(ዘጠኝ መቅሠፍት) በተዘረጋች ክንድ (ዓሥረኛ ሞተ በኵ
ር፥ ዓሥራ አንደኛ ሥጥመት በሕርን) አደረገ።

ተፈጸመ ኦሪት ዘዳግም፥
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ጸጋዌ ጸጋ ፍጹም፥
አሜን።

ፍጹም ጸጋን ለሰጠ ለእግዚአብሔር፥
ክብር ምስጋና ይግባውና፥ ሙሴ ዳግመኛ
የተናገረው ነገር ደረሰ ተፈጸመ።